

† † † † † † † † † † † †

მირიან ქართველი

„ისილავენ მის სახეს და მისი სახელი უზღლზე ეწერებათ.“

გასიის
გეორგიდ გოსვლა
დედაგინაზე

თბილისი - 2009

მართასა და მარიამის ქმა ლაზარე

(სულის სხეულიანი დამწერლობა=უფალი)

ინფორმაციის პროგრამა = სული = შემოქმედი	9	9 ტ თანი	18 ჟ ჟანი	27 შ შინი	36 ს ჰაე	180 ლმერთი მარადიული 9999=36	
	8	8 რ ტანი	17 ს ჰარი	26 ყ ყარი	35 ჯ ჯანი	ქმ (ნაყოფი) 8888=32	
	7	7 ზ ზანი	16 ო ონი	25 რ ლანი	34 ყ ჯარი	სასუფეველი 7777=28	
	6	6 ჴ ჰინი	15 ნ იოტა	24 ქ ქანი	33 ქ ხანი	ნუთისოველი 6666=24	
	5	5 ღ ენი	14 ჩ ნარი	23 ფ ფარი	32 ს ჭარი	ქნა- მეტყველება 5555=20	
	4	4 ო ღონი	13 ქ მანი	22 ღ უნი	31 რ ნილი	სხეულის მოდელი 4444=16	
	3	3 ღ ბანი	12 ზ ლასი	21 რ ტარი	30 ქ ძილი	სული ნილა 3333=12	
	2	2 ღ ბანი	11 ბ კანი	20 ს სანი	29 ც ცანი	სიტყვა 2222=8	
	1	1 ღ ანი	10 ღ ინი	19 ქ რაე	28 ჩ ჩინი	მამა 1111=4	
<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; display: inline-block;"> ცა არსნი მინა </div>	37	ქ ჰოე	38	ქ ური	39	ფ ფონი	180
	10 000	20 000	30 000	40 000	ღვთის სიტყვა		

(ტ)არჩელ ქურუმთა კიდობანი

დათვლილ-აღრიცხული სიტყვის შემოქმედი კოდური დამწერლობა

„და ექადაგოს სახარება ესე სასუფეველისა ყოველსა სოფელსა სანამებლად ყოველსა წარმართთა და მაშინ მოანიოს აღსასრული.“ (მათე 24,14)

„თქვა ღმერთმა იყოს **ნა-თელი** და იქმნა **ნა-თელი**.“ (დაბ. 1,3); „ნათელი ბნელში ანათებს და ბნელმა ვერ მოიცვა იგი.“ (იოანე 1,5)
„ბოროტსა სძლია კეთილმა, არსება მისი გრძელია.“ (რუსთაველი); სიმართლე სიცრუეს აამკარავებს და სიცრუე სიმართლისაგან
თავს ვერ დაიფარავს. (მ. ქართველი)

რასაც პოესაჲთ იმას ვიპოით

კეთილი და ბოროტი ხის შემქმნელი და ნათელი მარადისობის
შემოქმედი არის ერთადერთი უფალი მამა (მუ) ღმერთი. (მ. ქართველი)

მარადიულად არის **სამ-ოთ-სე**,
ის არის გახგი დიდი მუ ღმერთის,
თავის თავშია ის სიცოცხლის ხე,—
ხე კეთილის და ბოროტის შექმნის.

მარადიული აქვს ღმერთს სიცოცხლე,
და ეს სიცოცხლე მის ხატსაც მისცა,
სიყვარულისგან ხარობს სიცხოველე,
ყოველს სიცოცხლე მუღმივი მისცა.

აბა კარგად დაფიქრდით და ნუ იქცევით გველის შხამად!
ღეღამიწა და სამყარო, ვინ აქცია თესლის ყანად?
რასაც ვხედავთ და ვეხებით, ვინ დათესა, სამკელად და გასახარად?
აჲ თესლისგან ის სხეულს ჰქმნის, მუნ ტანს აქცევს თესლის მარცვლად!
(უფალი ღმერთი სიყვარულით თესავს და ნაყოფს სიკეთით იმკის)

კარგად შეხედეთ მღვდლებს და მთავრობებს,
ცოდვას თესავენ ბოროტი ხისგან,
ემონებიან სა-განის ვნებებს,
რაც რომ დათესეს, იმკიან მისგან.

ბოროტი გინდათ? აიღეთ გქონდეთ,
რადგან არ გიყვართ მხსნელი **მუსია**,
აბა დაფიქრდით წვალებას ჯობდეს,
მოვსპოთ ბოროტი სულის თესლია.

ბოროტი კაცი სიძულვილს თესავს,
სიკვდილსა იმკის ცოდვის თესლია,
სიცოცხლის ხიდან მაშინ დავეთესავთ,
როცა მეორედ მოვა **მუსია**. ამინ.

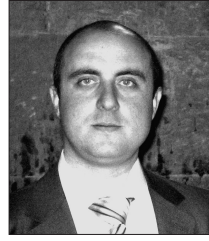
თანამედროვე მსოფლიოში არსებული საინფორმაციო სამსახურები ხალხთა
შორის სიძულვილს თესავენ, ამიტომ ბოხოქარ სტიქიას, ომებსა და ერთმანეთის
დახოცვას იმკის კაცობრიობა, ბოროტად ნათქვამი სიტყვა (უღმერთობა)
დამსჯელ ბუმერანგად უბრუნდება მსოფლიოს ხალხებს.

„თუ თქვენი სიმართლე (ცოდნაც, რწმენაც) არ აღემატება მწიგნობართა და ფარისეველთა სიმართლეს, ვერ შეხვალთ ცათა სასუფეველში.“
(მათე 5, 20)

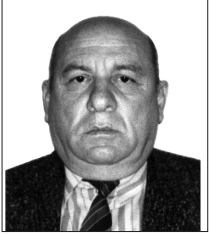
სარედაქციო საბჭო

გია პირველი

პაატა ხალიბი

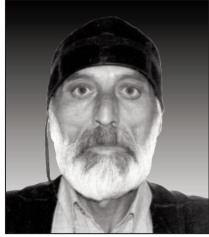
ომარ აბაშელი

ირაკლი სვანი

ირინე მებრძოლი

რეზო ასმავა

ურია აფხაზი

ნანა ქადაგი

ბეგლარ დინჯი

ლაშა მარგალი

აკაკი ბერიძე

რიტა ხვადაგიანი

დამირ ქაჯაია

სვანიძე თოფურია

მანანა მეხრიშვილი

თემურ ნარმანია

მეხიის მეორედ მოსვლა დედამიწაზე

„მამა ჩემის სახლში ბევრი სავანეა, რომ ასე არ იყოს არ გეტყვოდით, მე მივდივარ რათა ადგილი მოგიმზადოთ, როდესაც წავალ და ადგილს მოგიმზადებთ, ისევე მოვალ და ჩემთან წავიყვანთ, რათა სადაც მე ვარ თქვენც იქ იყოთ.“ (იოანე 14,2-3).

წმიდა სახარება გვეუბნება რომ: *„იესოს უყვარდა მართა, მისი და და ლაზარე (მართა=ძველ აღთქმას, მისი და=ახალ აღთქმას და ლაზარე=ქართულ დამწერლობასა და ენას), როდესაც გაიგო, რომ ავად იყო (მხედველობაშია ლაზარე), ორი დღე დარჩა მის ადგილზე სადაც იმყოფებოდა (მხედველობაშია ჯვარცმოდან აღმდგარი იესოს 2000 წლიანი ყოფნა მამასთან, სამოთხეში), ამის შემდეგ ეუბნება მოწაფეებს, წავიდეთ კვლავ იუდეაში. მოწაფეებმა უთხრეს მას: კვლავ იქ მიდისარ? (ეს არის ის მომენტი, როდესაც იესო და წმიდა მამათა გუნდი სამოთხიდან უნდა წამოვიდნენ დედამიწისაკენ, რათა ლაზარე აღადგინონ და ბოროტი იუდეველები დასაჯონ).*

მიუგო იესომ: თორმეტი საათი არ არის დღეში, ვინც დღისით დადის არ წაიბორძიკებს, რადგან ამ წუთისოფლის ნათელს ხედავს (მამა ღმერთის ერთი დღე უდრის თორმეტ საათს და ეს დედამიწის დროით უდრის ათას (1000) წელს. ამიტომ ორი დღე უდრის 2X1000=2000 წელს იესო თავის მოწაფეებთან ერთად მოვა დედამიწაზე)...

იესო მივიდა და ნახა რომ ის უკვე ოთხი დღის (4000 წლის) დამარხული იყო (ანუ 4000 წლის ნამარხულევი იყო და ქრისტეს მეორედ მოსვლით იწყება ხსნილი, მისი ხსნა და კაცობრიობის ხსნაც) ბეთანია ახლოს იყო იერუსალიმიდან, თხუთმეტი სტადიონის მანძილზე (მხედველობაშია ქართული ბეთანია და ქართული იერუსალემი (ნოქალაქევი და მცხეთა). მაშინ მართამ უთხრა იესოს: უფალო აქ რომ ყოფილიყავი ჩემი ძმა (ლაზარე) არ მოკვდებოდა, მაგრამ ახლა ვიცი, რასაც თხოვ ღმერთს, მოგცემს ღმერთი. იესომ უთხრა მას: აღდგება შენი ძმა (ლაზარე) ვიცი რომ აღდგება აღდგომისას, უკანასკნელ დღეს. იესომ უთხრა მას: მე ვარ აღდგომა და სიცოცხლე, ჩემი მორწმუნე, კიდევაც რომ მოკვდეს, იცოცხლებს (ანუ სასუფევლის სხეულში აღდგება და სამოთხეში დაბრუნდება მამასთან). ყველა ვინც ცოცხლობს ჩემში და სწამს ჩემი, არ მოკვდება უკუნისამდე. გნამს ეს? მან უთხრა: დიახ უფალო, მე მწამს, რომ შენ ქრისტე ხარ, ძე ღვთისა, რომელიც წუთისოფელში მოდი.

ეს რომ თქვა, წავიდა და თავის დას, მარიამს საიდუმლოდ უთხრა: მოძღვარია აქ და შენ გიხმობს. როგორც კი გაიგონა სასწრაფოდ წამოდგა და მივიდა მასთან. იესო ჯერ სოფელში არ შესულიყო, იმავე ადგილზე იდგა, სადაც მართა შეეგება (მარიამი ნიშნავს იესოს ხორცის სხეულის დედას, იოსები — მის სულის მამას. ქართველი ლაზარე იესოს დედის ძმაა ანუ იესო გენეტიკური წარმოშობით ქართველია, ამიტომ დედამიწაზე ღვთის სასუფეველი საქართველოდან დაიწყება).

მარიამი მივიდა იმ ადგილას, სადაც იესო იდგა და რომ იხილა იგი, დაემხმო მის ფერხით და უთხრა: უფალო, აქ რომ ყოფილიყავი ჩემი ძმა არ მოკვდებოდა (ქრისტეს ხორციელი დედის, მარიამის ძმა ლაზარე და ქართველი ერი ერთი და იგივეა). როდესაც იესომ დაინახა რომ ტიროდა იგი და მასთან ერთად მოსული იუდეველებიც ტიროდნენ შეიძრა სულით და აღშფოთდა (არსებობს ქრისტეს მშობელი თავი იუდეა—საქართველო და ქრისტეს მკვლელი მცირე აზიელთა იუდეა).

უთხრა: სად დაასვენეთ იგი? მიუგეს: უფალო, მოდი და ნახე. აცრემლდა იესო. მაშინ იუდეველებმა (ქართველებმა) თქვეს ნახე როგორ ჰყვარებია? (ჩვენ გვიყვარს, ჩვენი დედამიწიერი სამშობლო—საქართველო, სხვა ხალხებს უყვართ თავიანთი სამშობლო, მით უმეტეს ქრისტეს ღვთაებრივ სულს უყვარს მისი დედამიწიერი სამშობლო საქართველო. ამიტომ ქართველებს დაგვიბარა: აქ დავიბადე, ესაა ჩემი მამული, ამიტომ მა-მული—მე მოვალ).

იესო კი კვლავ შეძრული შინაგანად მივიდა სამარხთან. ეს იყო გამოქვაბული, რო-

მელსაც ლოდი ჰქონდა აფარებული. იესომ თქვა მოაშორეთ ლოდი (ლოდი=42/114=ანბანი=42/114=ქართული დამწერლობა). **მიცვალებულის დამ, მართამ უთხრა: უფალო უკვე ყარს, რადგან მეოთხე დღეა, რაც დავმარხეთ** (მართა=ძველი აღთქმა, რომელმაც იცის, რომ ლაზარეს საიდუმლო დამარხა მამა აბრაამმა, ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე ოთხი (4) ათასი წლის წინ ანუ 4 დღეX1000=40006).

იესომ უთხრა მას: განა არ გითხარი, რომ თუ ირწმუნებ ღვთის დიდებას იხილავ-მეთქი? ამრიგად მოაშორეთ ლოდი (ამრიგად ანუ არც პირველად და არც უკანასკნელად). **იესომ თვალეზი აღაპყრო და თქვა: მამაო გმადლობ შენ, რომ მისმინე, მე ვიცი რომ ყოველ-თვის მისმენ** (ნებისმიერი ადამიანი საინფორმაციო არხით მიერთებულია მამა ღმერთის საინფორმაციო ცენტრთან). **მე მხოლოდ გარეშემოკრებილი ხალხის გასაგონად ვთქვი რათა ირწმუნონ, რომ შენ მომავლინე. ეს რომ თქვა დიდი ხმით დაიძახა ლაზარე ბამოდი!** (ამით მთელ კაცობრიობას აჩვენებს თუ როგორი ღვთიური მისიის მქონეა ქართული დამწერლობა და ენა).

გამოვიდა მიცვალებული, ხელ-ფეხი სახვევებით ჰქონდა შეხვეული და სახეც სუდარით ჰქონდა შეხვეული (ანუ ქართული დამწერლობა იყო გასაიდუმლოებული). **უთხრა მათ იესომ: გახსენით. გაუშვით იაროს.**“ (იოანე თავი 11).

როგორც ვხედავთ, ქართული დამწერლობა და ბიბლიური ლოდი ერთი და იგივე მისიის მატარებელია (უფალი=სულის სხეულს), ანუ იესოს სასუფეველის სულის სხეულს ჰქვია უფალი (სულიწმიდა), ანალოგიურად წმიდა წერილების სულის (შინაარსის) სხეულია ქართული დამწერლობა ლაზარე, რომელიც არის მართასა (ძველი აღთქმისა) და მარიამის (ახლი აღთქმის) **ქმა**, ამიტომაც ლაზარე ქრისტეს მეგობარი. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი იოანე ზოსიმე: **„და ეს ენაჲ** (ქართული), **შემკული და კურთხეული სახელითა უფლისაითა, მოელის დღეს მეორედ მოსვლისა უფლისასა.**“ თანამედროვე მსოფლიოს ახალი წესრიგის მამების (იუდა-მასონების) პროგრამითა და გეგმით გადაწყვეტილია ქართული სახელმწიფოს (ლაზარეს) ლიკვიდაცია, ამიტომ მათ გაყვეს საქართველო ოთხ ადმინისტრაციულ ერთეულად. შემოქმედი ღმერთის პროგრამითა და გეგმით გადაწყვეტილია ოთხნაწილად დაქუცმაცებული ქართული სახელმწიფოს (ლაზარეს) აღდგენა ქრისტეს მიერ და მისი გამოცხადება მსოფლიო სასულიერო და პოლიტიკურ ცენტრად. ამიტომ პოლიტიკოსთა დაპირება თითქოსდა ისინი საქართველოს გააერთიანებენ და ა.შ. არის მტკნარი სიცრუე... იესო, მისი გენეტიკური წარმომობით, მცირე აზიელი ურია ებრაელი რომ იყოს, მაშინ სახარების ტექსტი გვეტყვოდა: ივრითი და ურიათა დამწერლობა ძე ღმერთის მეგობარი. პირიქით, ქრისტეს მკვლეელი სინაგოგას სინედრიონი და მისი მრევლი სულით ხორცამდე ანტიქრისტეა (ტბნ-ისა და ცნლ-ის ტელევიზიის ჟურნალისტებო, პასტორებო და მღვდლებო, ნუთუ ლოგიკის მაღლი სრულებით არ გაგაჩნიათ, განა ქრისტეს მკვლეელი იუდეველთა ინსტიტუტი, წარმომობდა იესოს? ისინი ამჟამადაც არ არიან ქრიტიანები, მითუმეტეს მოსეს მოღვაწეობის დროს, მათ წარმოდგენაც კი არ ჰქონდათ თუ რას ნიშნავს ჭეშმარიტება. განა მათი დამწერლობით შესაძლებელია ბიბლიის ტექსტის დაწერა? ურია ებრაელებმა იმ ტაძრის მთავარი შესასვლელი ამოაშენეს, სადაც მაცხოვარმა განაცხადა: მე ძე ღმერთი ვარ და დედამიწაზე ღვთიური წესრიგის დასამყარებლად მეორედ მოვალ. იუდას არ უშველის კარების ამოშენება... ამიტომ დაფიქრდით!).

მოხსულ და დაფარცხულ მინაში ჩავთესეთ თესლი, ანუ დავმარხეთ სიცოცხლის ფორმა (ინფორმაციის წყარო). რას აკეთებს მინაში ჩამარხული თესლი? —ის მარხულობს, რომელიც ღვთისაგან დადგენილ ჟამს აღმოცენდება, ანუ მარხვის შემდეგ იწყება ხსნილი. ე.ი. იწყება თესლში არსებული ინფორმაციის აღდგომა და ხსნა დაძინებული მდგომარეობიდან სიცოცხლის მაღალი ფორმისაკენ, ღვთის დიდებისაკენ. ანალოგიურია სამოთხის სულის სხეულიდან კაცობრიობის გადაქცევა თესლად და მისი ჩამოთესვა დედამიწის ველში (გველში). სადაც ის გაივლის ექვს (6) დღიან, ექვს მილიარდწლიან მარხვას და ხორცის (666) სხეულიდან ღვთის ნებით იწყებს აღდგომას სულის (999) სხეულში. აქედან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, რომ ქრისტეს მეორედ მოსვლა და მის მიერ დმარხული ლაზარეს აღდგენა არის ღვთის მიერ კაცობრიობაზე დაპირებული ანდერძის აღსრულება ანუ სასუფეველის ეპოქის დასაბამი მთელი სამყაროსათვის, ამიტომ გვეუბნება წმიდა ფსალმუნი: **„ლოცვა მოხესი, ღვთისკაცისა, უფალო! თავშესაფარი იყავ ჩვენთვის თაობიდან თაობამდე. ვიდრე მთები დაიბადებოდნენ და შექმნიდი დედამიწისა და სამყაროს უკუნითი უკუნისამდე შენ ხარ ღმერთი. კაცს დააბრუნებ სრწნილობისთჳს და ეტყვი: „დაბრუნდით, ძენო ადამისანო!“ რადგან ათასი წელი შენს თვალში ვითარცა გუშინდელი დღე, რომ გადაიარა, და**

მესამედი ღამისა. ღვართქაფივით გააქანებ მათ, ძალი მათი დილდილაობით ბალახივით შეიცვლება. დილას ჰყვავის და ფერს იცვლის, სალამოს ჭკნება და ხმება. რადგან გავ-ქრით შენი რისხვით და შენი გულისწყრომით შევძრწუნდით. ჩვენი დანაშაულებანი წინ დაიდუ, ჩვენი საიდუმლო შენი სახის შუქის წინ. რადგან ყველა ჩვენი დღე გაილია შენი რისხვით. ვკარგავთ ჩვენ წლებს ბგერის უსწრაფესად. ჩვენი წელთა რიცხივი სამოცდა-ათია, ხოლო ჯანმავრობის დროს — ოთხმოცი წელიწადი. და ამათგან უმეტესი ჯაფა და უსამართლობაა რადგან სწრაფად გაივლიან და ჩვენ მიჰფრინაპარო.“ (ფსალ. 89,1-10).

მაცხოვარი იესო ქრისტე მეორედ მოსვლამდე, ქართველებს შორის რომელიმე ღვთის-მორწმუნეთა გუნდს უნდა მოეხდინა ლაზარეს აღდგენა ინფორმაციის გამოქვეყნებით, რომელიც გრაალის თასის საძმომ 1996-2006 წლებში აღასრულა წარმატებით.

დედამიწაზე მოღის ღვთის სიგყვა,
სულის ქორწილის მეფე მესია,
წინასწარ ღვთისგან ანდერძად ითქვა,
მეორედ მოვა კოლხი მმ(ს)ხია.

ლაზარეს აღდგენას და საქართველოს სულიერი მისიის პრაქტიკულ ცხოვრებაში განხორციელებას სათავეში ჩაუდგება მაცხოვარი იესო, რომელიც მთელი მსოფლიოს მასშტაბით დანერგავს ახალ-სასწავლო-საგანმანათლებლო პროგრამას, რომლის შედეგის საფუძველი იქნება ქართული დამწერლობა და ენა. ის კაცობრიობას აჩვენებს თუ როგორი უზარმაზარი როლი შეასრულა ქართულმა სამება დამწერლობამ და სამება ენამ კაცობრიობის განათლების ღვთიურ საქმეში.

ის გუნდი, რომელმაც ლაზარეს აღდგენისადმი მიძღვნილი ჩემი წიგნები გამოსცა, გახლავთ გრაალის თასის საძმო. მე კი მაცხოვარი იესოს განმარტებითა და წინასწარმეტყველებით გახლავართ **პლია** წინასწარმეტყველი, რომელიც უნდა მოსულიყო ქრისტეს მეორედ მოსვლის წინ:

„როცა ისინი მიდიოდნენ იესომ დაუწყო ლაპარაკი ხალხს იოანეზე: რის სანახავად გახვედით უდაბნოში? ქარისგან შერხეული ლერწმისა? (სულის უდაბნოს უწოდებს იესო XXI საუკუნის დასაწყისის კაცობრიობის წინამძღოლებს), აბა რისთვის გახვედით რბილი ტანსაცმლით შემოსილი კაცის სანახავად? რბილი ტანსაცმლით შემოსილები მფეთა სასახლეებში იმყოფებიან. აბა რისთვის გახვედით? წინასწარმეტყველის სანახავად? აბა, გეტყვით წინასწარმეტყველზე მეტისაც. ვინაიდან ეს ის არის, ვიზედაც დაწერილია: აჰა, მე ვგზავნი შენს წინაშე ჩემს ანგელოზს, რომელიც განამზადებს შენს გზას შენს წინაშე. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, დედაკაცისგან ნაშობთა შორის არ აღმდგარა იოანე ნათლისმცემელზე დიდი, მაგრამ ცათა სასუფეველში (სულის სხეულში მყოფთა შორის უმცირესი, ხორცის სხეულში მყოფ იოანე წინასწარმეტყველზე დიდია). იოანე ნათლისმცელის დღიდან აქამდე, ცათა სასუფეველი ძალისხმევით აიღება, ხოლო ძალისმხლეველნი წარიტაცებენ მას. ვინაიდან ყველა წინასწარმეტყველი და რჯული წინასწარმეტყველებდნენ (ქრისტეს პირველ მოსვლას დედამიწაზე ხორცის სხეულში და მის მეორედ მოსვლას სულის სხეულით) თუ მიღება გასურთ იგია **პლია, რომელიც უნდა მოვიდეს (მათე 11,7-14).**

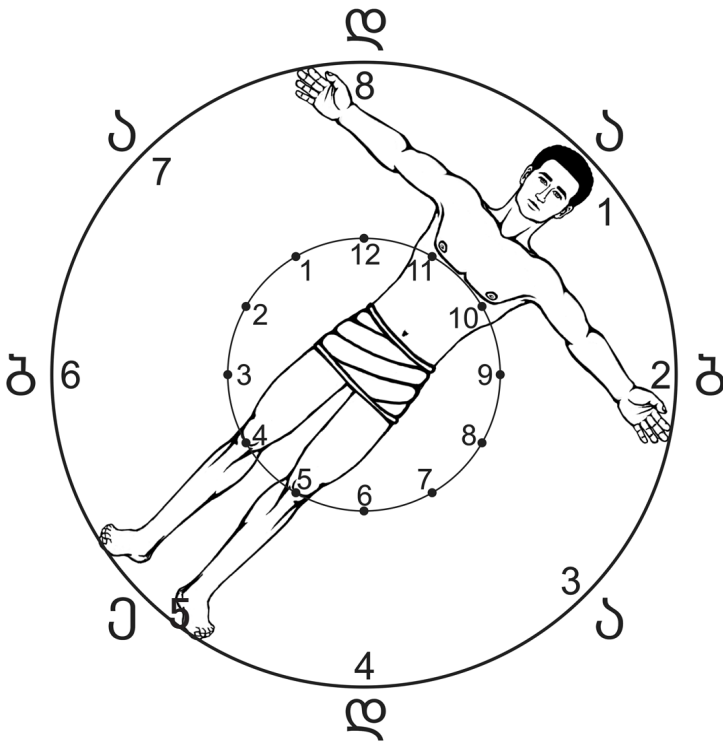
როგორც ვხედავთ წმიდა წერილი აღსრულდა მთელი სისავსით. ამიტომ გვასწავლის წმიდა სახარება: **„რჯულიდან ერთი წერტილიც კი არ გადავა სანამ არ შესრულდება“-ო.**

შესაძლებლობის ფარგლებში, წიგნიერი ადამიანის გასაგებ ენაზე მოკლედ გეტყვით, რანაირია მამა ღმერთი, თუ როგორ კეტავს იგი სასუფეველის ეპოქის სამოქმედო პროგრამას და როგორ გადადის წუთისოფლის სამოქმედო პროგრამაზე, რომელსაც ბიბლიური განმარტებით ეწოდება უფალი ღმერთის მიერ სამყროს შექმნა ექვს (6) დღეში.

დედამიწიდან ათვლით, მამა ღმერთის ადგილსამყოფელია ირმის ნახტომის გალაქტიკის ცენტრი და მასთან მიმდებარე ახლო არეალი. უსასრულო სამყაროსთან მიმართებაში იგი არის პატარა, მაგრამ გიგანტური მანათობელი ქათქათა ბირთვი, რომელიც არის ერთადერთი უმრეტი წყარო ყველაფრისა და ყოველივეს მარადიული არსებობისა.

ნათელ ბირთვში მთელი მოცულობით წევს კაცის კონტურების გამოსახულების მქონე მამა ღმერთის ხატი—**კანცო**. ბირთვი ტრიალებს საკუთარი ღერძის ირგვლივ და გალაქტიკის მოძრაობის თანხვედრილად, რომელიც წარმოქმნის კოსმიურ სპირალს. მამა ღმერთის კაცის

ფორმის გამოსახულება, თეთრ ქათქათა გარემოში ისე წევს, თითქოსდა ბალლი ინვეს კოსმიურ ნათელ აკვანში (ონ-წე-ში). ალბათ აქედან არსებობს აკვანი და ნანას სულისთქმა, გაიზარდე უფლის ბალო, იავ ნანი-ნა-ო,ო,ო.

ნათელი ბირთვის საკუთარი ღერძის ირგვლივ შემობრუნებით აითვლება მამა ღმერთის დრო, რომელიც წარმოადგენს დროის ეტალონს, რომელსაც ქრისტეს განმარტებით ეწოდება: **ღღე-ში თორმეტი საათია**, მამა ღმერთის ერთი ღღე—12 საათი დედამიწის დროით უდრის ათასს (1000) წელს. ვიმეორებ მამა ღმერთი კაცი არ არის, არამედ ის მხოლოდ ნუთისოფლის სამოქმედო პროგრამის ჟამს ღებულობს ასეთ გამოსახულებას. ამიტომ უწოდებდა მაცხოვარი იესო თავის თავს **პაცის** ძეს (კაცი=სულიერ-სხეულებრივი სიტყვის დამბადე-

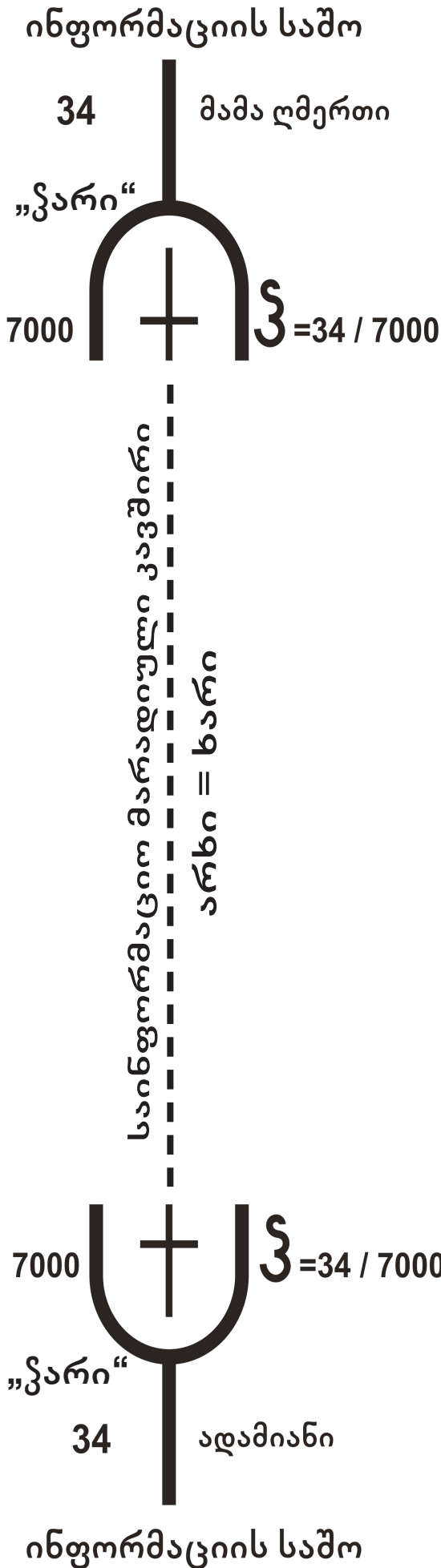
ბელი). როგორც კი ნუთისოფლის სამოქმედო პროგრამა ჩათავდება, მამა ღმერთი კაცის გამოსახულებიდან თანდათანობით (სამი ათასი წლის განმავლობაში) გადადის მამლის გამოსახულებაში, რაც იმას ნიშნავს, რომ მისთვის და მთელი უსასრულო სამყაროსათვის დაიწყო სასუფევლის ორმოცდაცხრა (49) დღიანი ეპოქა. მამა ღმერთის სამოქმედო პროგრამა შედგება ექვსი (6) და ორმოცდაცხრა (49) სამოქმედო დღისაგან ანუ დედამიწიერი დროით $6+49=55$ მილიარდი წლისაგან. ამიტომ ღვთის სჯულის ნიგნი **ზიზლია=37/55** კოდური შიფრით მიეცა კაცობრიობას (თევზი=37/37=სულიწმიდის შვიდი ეკლესია და 50 კოდური დამწერლობა და ენა=5. $50+5=55$).

მამა ღმერთის ნათელი ბირთვი დედამიწიერი დროით ათას (1000) წელიწადში აითვლის ერთ ღღეს (12 საათს) და დაბადების დინამიკაზე აითვლის რვა (8) მთავარ ურთიერობას. $12+8=20=ს=სიტყვა$. ამრიგად, ღვთის მართალი **სიტყვა** იქმნება დათვლილ-აღრიცხული ინფორმაციის პროგრამით, რომელსაც მარადიული სიცოცხლის დაბადების ნიგნი, წმიდა წერილი ეწოდება. მამა ღმერთი იბადება თავის თავში, ამიტომ მას მარადიული სიცოცხლე აქვს თავის თავში, შესაბამისად ადამიანს (კაცობრიობას), დედამიწას, მთვარეს, პლანეტებს, მზეს, ვარსკვლავებს, ზოდიაქოებს, გალაქტიკებს და ა.შ. უკიდევანო სამყაროს მარადიული სიცოცხლე აქვს თავისთავში დაბადებით. დედამიწა ოთხი დროით და დათვლილ-აღრიცხული ინფორმაციული პროგრამით იბადება (მოდრაობს) თავისთავში. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი სახარება:

„ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მოდის ჟამი და უკვე დადგა კიდევ, როცა მკვდრები მოისმენენ ღვთის ძის ხმას და მსმენელნი გაცოცხლდებიან, რადგან როგორც მამას აქვს სიცოცხლე თავის თავში, ასევე ძესაც მისცა რათა სიცოცხლე ჰქონდეს თავის თავში.“ (იოანე 5,25-26).

თქვენ (ნუთისოფელი) იტყვიან: ძეს მისცაო მარადიული სიცოცხლე, ჩვენ კი სიკდილის შვილები ვართ-ო. უკაცრავად, ძეს მეშვეობით არა მხოლოდ ადამიანს (კაცობრიობას) მისცა, სიცოცხლე თავის თავში, არამედ ყველაფერს რაც კი უკიდევანო სამყაროშია განფენილი. მამა ღმერთი კაცი არ გვეგონოთ, ვინაიდან ის არის სული, რომელიც თავის თავშია მარადიული სიცოცხლის შემოქმედი ინფორმაციის (სიტყვის) წყარო, რომელიც მასში არსებული დოგმატური პროგრამით ქმნის, ჯერ საკუთარ სიცოცხლეს, საიდანაც გამომდინარეობს ყველაფრისა და ყოველივეს მარადიული სიცოცხლე. მამა ღმერთის არსებობას არა აქვს დაწყება (სტარტი) და დამთავრება (ფინიში), ამიტომაც ვართ ჩვენ (კაცის მოდგმა) მარადიულები და ამიტომაც ჩვენს ირგვლივ არსებული ყველაფერი მარადიული.

მამა ღმერთი თავის თავშია მამრობითი (ხვადი) და მდედრობითი (ძუ) აბსოლუტური ფუნქცია, ამიტომ მიმდინარეობს თესლის შობა და მისი გასახიერებამატერიალიზაცია მთელს უსასრულო სამყაროში. აღნიშნულ პროცესს ეწოდება წმიდა **მამა-რო-ამ**. მამა ღმერთის სიბრძნეს დედა ღმერთი, მისი ცოლი ეწოდება. ანალოგიურია აბრაამი და მისი ცოლი სარა. სარა ნიშნავს ღვთის სიტყვის გასაღებს (სა=21/201) და (რა=20/101)=სიტყვის დაბადებას. მამა ღმერთი თავის-თავშია: მამა შემოქმედის იპოსტასური ფუნქცია, ძე შემოქმედის იპოსტასური ფუნქცია და სულიწმიდა შემოქმედის იპოსტასური ფუნქცია. წმიდა წერილის დოგმატით მამა ღმერთი შობს ძეს (თესლი=ნაყოფი), ხოლო სულიწმიდა (სიბრძნის შვიდი ხარისხი) მისგან გამომავალია.

მამა ღმერთის სხეული წარმოადგენს ნათელ ქათქათა სულის მდედრობით მატრიცას, ხოლო მისი სული კი — მამრობით მატრიცას. მდედრობითი მატრიცა იწერება მარჯვნიდან მარცხნივ (9,8,7,6,5,4,3,2,1), ხოლო მამრობითი მატრიცა იწერება მარცხნიდან მარჯვნივ (1,2,3,4,5,6,7,8,9). პატრიარქალური აზროვნება წერს მარცხნიდან მარჯვნივ (აბელის სული), მატრიარქალური აზროვნება — მარჯვნიდან მარცხნივ (კაენის სული), შესაბამისად ოჯახი და სახელმწიფოც ამ ორი აზროვნების სისტემაზეა მოწყობილი. მამა ღმერთი თავის-თავშია ინფორმაციის მიმღები და გადაამცემი უნიკალური სადგური. სადაც განთავსებულია თითოეული ადამიანის საინფორმაციო-კავშირგაბმულობის კოდობანი (ფიჭა), რომლითაც ის მარადიულად დაკავშირებულია მამა ღმერთთან. ანალოგიურადაა ყველაფერი და ყოველივე მიბმული მამა ღმერთთან უწყვეტი საინფორმაციო კავშირით. ამიტომ გვასწავლის მაცხოვარი იესო: ჩემი სახელით (სიმართლით, სწორად) ითხოვეთ და მამა ღმერთი მოგცემთო.

მამა ღმერთის სულიერ-სხეულებრივი საინფორმაციო სადგურიდან ინფორმაციის გაგზავნა და მიღება ხდება ჯვარის უზენაესი ფუნქციით. ჯვარი წარმოადგენს მამა ღმერთი შემოქმედის, სიცოცხლის მწერლის ჯადოსნურ **კალამს** ოთხი ფუნქციით. ანუ მამის, ძისა და სულიწმიდის მარადიული ერთობლიობა ქმნის სულის შესაბამის სხეულს და ინფორმაცია გადააქვს უსასრულო სამყაროს ნებისმიერ წერტილში. მამა ღმერთის სიტყვის გარსს წარმოადგენს უფალი სულიწმიდა. რომელიც იწერება $\Sigma(34) + \Sigma(34) = 68$ (რომლის გასაღებია $42 = \text{ლოდი} = \text{სხეული სულის ეკლესიისა}$).

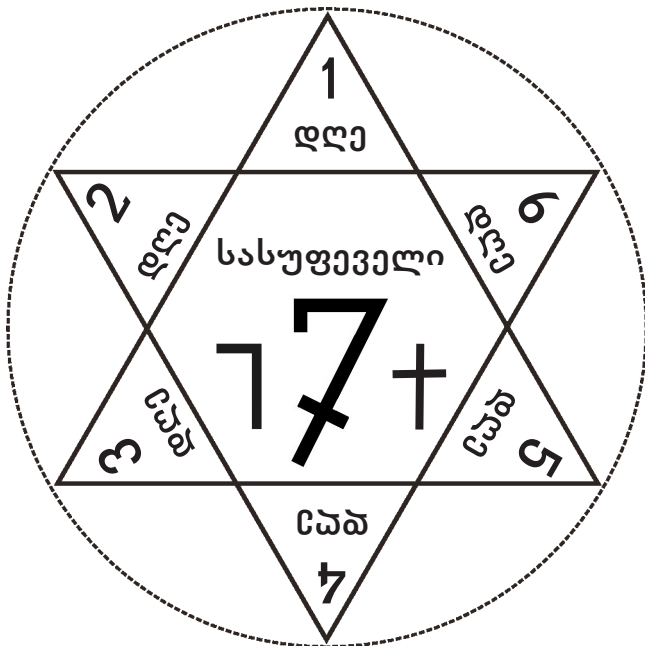
უფალი = $68 = 6 + 8 = 14 = \text{დედა} = \text{სულის გარსს}$. რომელიც მამა ღმერთთან კავშირის დროს მოქმედებს: $7000 + 7000 = 14000$ სინათლის გავრცელების სიჩქარით და სიზუსტით. როგორც კი რელიგიური სულით მოაზროვნე ადამიანი იტყვის: მამაო უზენაესო, ჩვენო იმედო და ნუგეშის მცემელო, იესო ქრისტეს სახე-

ლით გთხოვ, მომავალ თავის ტკივილი და სხვა, აუცილებლად აგისრულდება თუ შინაგანი რწმენით ამბობ და გჯერა, რომ გისმენს მამა ყოველთა პატრონი.

ზემოთ ვთქვით, რომ მამა ღმერთის აზროვნება თავის თავშია მამა (ხვადი), ძე (სიტყვა) და სულიწმიდა (ძუ), რომელიც არის იპოსტასური ფუნქცია, შემოქმედებით-აღმასრულებელი ფუნქცია, რომელიც მიმოიძვრის ყველგან და ყველაფერში. ანალოგიურად ადამიანი (კაცობრიობა), დედამიწა, მთვარე, პლანეტები, მზე, ვარსკვლავები, ზოდიაქოები, გალაქტიკები და ა.შ. უსასრულო სამყარო თავის თავშია ინფორმაციულ-პროგრამული ფუნქცია: მამა (ხვადი), ძე (სიტყვა) და სულიწმიდა (ძუ), რომელიც ინფორმაციის უწყვეტი ჯაჭვით მარადიულად დაკავშირებულია მამა ღმერთის სულის საინფორმაციო სადგურთან, **რომელ-მან** მარადიული სიცოცხლის შემოქმედი **ც-მნ-ტრია**. ამიტომ მამა ღმერთი შეუფერხებელი ინფორმაციული კავშირით განიფინება უსასრულობაში, განჭოლავს მას ურღვევი ინფორმაციული კავშირით.

მამა ღმერთის საინფორმაციო ცენტრი, უნივერსალური ინფორმაციული კავშირით და უზუსტესი ტელეეკრანული სისტემით, ყველაფრისა და ყოველივეს არსებობის მოქმედებას აღრიცხავს და ხედავს. მამა ღმერთის საინფორმაციო ცენტრს, ნებისმიერ დროს შეუძლია ცის ეკრანზე გვაჩვენოს პიროვნებისა და უკიდევანო სამყაროს ნებისმიერი ადგილის წარსული, აწმყო და მომავალი. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ფსალმუნი: **„უფალო გამომცადე და შემიცანი. შენთვის ცნობილია როდის ვჯდები და ვდგები; გაგებული გაქვს ჩემი ზრახვანი შორიდან. ჩემი სიარული და ჩემი წოლა განსაზღვრე შენ და ყველა ჩემი გზა გამოიკვლიე. თუნდაც ჯერ არ იყო სიტყვა ჩემს ენაზე, შენ უკვე იცი, უფალო სრულად, უკნიდან და წინიდან გარემომიცავი და დადე ჩემზე ხელი შენი, უჩვეულოა ჩემთვის გასაგებად; აღზევებულია, ვერ შეწვდები მას. საით წავალ შენს სულს და შენს სახეს სად გავექცევი? ზეცაში რომ ავიდე, შენ იქ ხარ, ქვესკნელში ჩავიდე— იქაც ხარ! ავნიო ფრთები განთიადისა, დავსახლდე ზღვის კიდეზე—იქაც შენი ხელი წამიძღვება და შემივრდომებს მარჯვენა შენი. და ვიტყვი: იქნებ ბნელმა დამფაროს და ღამე იქნას სინათლედ ჩემთვის. სიბნელეს ვერ დაბინდავს შენგან და ღამე დღესავით გაანათებს, რა სიბნელე და რა სინათლე; რადგან შენ გამართე თირკმელნი ჩემნი. გამომძიერნე დედამიწის საშოში. გადიდებ, რადგან საოცრებით ვარ შენივთებული; საკვირველია შენი საქმენნი და ჩემმა სულმა იცის ეს სავსებით. არ დაფარულა ჩემი ძვლები შენგან, როცა ჩავისახე იდუმალებაში, შევნივთდი ქვესკნელში, ჩემი ჩანასახი იხილა შენმა თვალებმა და შენს**

მამა ღმერთის მოაზროვნე სულის პროგრამის წიგნი

(ანალოგიურია ადამიანისა და ყველაფრის მოაზროვნე სულის პროგრამის წიგნი).

წიგნში ჩანერილია დღენი მომავალი ჩასახვისა, როცა ჯერ არ არის არც ერთი მათგანი (აი, აქ ჩანს სამოთხისა და ქვესკნელის მარადიული მონაცვლეობის სისტემა, ანუ დაცემა და აღდგომა, ხორციელი და სულიერი სხეულისა). **ხოლო ჩემთვის რაოდენ მრავლისმთქმელია ზრახვანი შენნი ღმერთო, რაოდენ დიდია რიცხვი მათი.**“ (ფსალ.138,1-17). უფალი ღმერთი შემოქმედი არც ერთი ადამიანის (მისი შვილების) სხეულს არ ჩატოვებს მინაში, არც ქვესკნელის სავანეებში კვანტურ-ცეცხლოვან სხეულში მყოფ გარდაცვლილებს ჩატოვებს ჯოჯოხეთში. როგორც კი დადგება სასუფეველის ეპოქა ის ყველას აღადგენს სულის სხეულში, ამიტომ გვეუბნება წმიდა ფსალმუნი: **„ადიდე, სულო ჩემო, უფალი და მთელი შიგნეულობავ ჩემო— მისი წმიდა სახელი. ადიდე, სულო ჩემო უფალი და ნუ დაივიწყებ მის ქველმოქმედებას. ის არის შენმდობი ყველა შენი ბრალისა, მკურნალი ყველა შენი სნეულებისა. საფლავიდან დამხსნელი შე-**

ნი სიცოცხლისა, შენი გვირგვინდამდგმელი წყალობით და შებრალებით. სიკეთით ამვსები შენი გულისთქმისა, არწივის მსგავსად განმაახლებელი შენი სიჭაბუკისა. სიმართლეს იქმს უფალი სამართალს ყველა ჩაგრულისთვის“ (ფსალ. 102,1-6).

მამა ღმერთის წმიდა სხეულს, კოსმიური ნათელი ეკლესია ეწოდება, რომელიც სულის შვიდი საფეხურის ხარისხისაგან შედგება. ამიტომ, სულის სხეულში მყოფი ქრისტე და ნებისმიერი ადამიანი მამის ეკლესიაში ამაღლდება, სულის შვიდი მატრიცის ხარისხის გამოცვლით, რომელსაც ინკარნაციას უწოდებენ. მამა ღმერთის ნათელი სული წარმოადგენს სამყაროს გულს, ტვინსა და აზროვნების ცენტრს. მამა ღმერთის წმიდა სულის აზროვნება იწვევს უსასრულო სამყაროში არსებულ ყველაფრისა და ყოველივეს აზროვნებასა და მოქმედებას $7 \times 7 = 49$ საფეხურის დიფერენცირებულ განფენილობად. **„ჩვენ კაცთა მოგვცა ქვეყანა გვაქვს უთვალავი ფერთა“** — შოთა.

მამა ღმერთი დადგენილ ჟამს (42/141) ავტომატურად გადადის სასუფევლის სულიერ სხეულებრივი უმაღლესი სუბსტანციიდან, შემოქმედების დაბალი საფეხურზე. შესაბამისად მისთვის და მთელი უკიდევანო სამყაროსათვის იწყება წუთისოფლის პირველი დღე. ამრიგად, მამა ღმერთი როგორც კი გადავა საკუთარი სულის პირველი დღის პროგრამაზე, ყველაფერი და ყოველივე გადადის მასში არსებული სულის შესაბამის პროგრამაზე, ვინაიდან მამა ღმერთის მოაზროვნე სულის პროგრამის წიგნი და ადამიანის (კაცობრიობის), დედამიწის, მთვარის, პლანეტების, მზის, ვარსკვლავების, ზოდიაქოების, გალაქტიკების და ა.შ. უკიდევანო სამყაროს მოაზროვნე სულის პროგრამა ერთი და იგივეა, იდენტურია და ერთმანეთთან დაკავშირებულია, განუწყვეტელი საინფორმაციო, უნიკალური სისტემით და ურღვევი სიყვარულის ძალით.

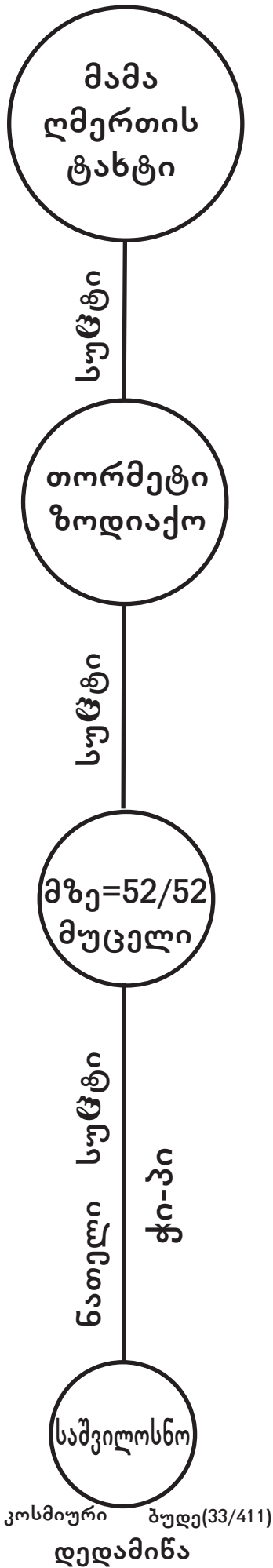
ამიტომ ღვთაებრივი ბიბლიის დაბადების წიგნი ალეგორიულ-იგავური მიდგომით გვიყვება, მამა ღმერთის მოაზროვნე სულის პირველი დღის პროგრამის წიგნზე, მის აღსასრულზე, შემდეგ — მეორეზე, მის აღსასრულზე, შემდეგ მესამეზე, მის აღსასრულზე, შემდეგ მეოთხეზე, მის აღსასრულზე, შემდეგ მეხუთეზე, მის აღსასრულზე, შემდეგ მეექვსეზე, მის აღსასრულზე და ამით მთავრდება წუთისოფელი და იწყება მამა ღმერთისა, კაცობრიობისა და უსასრულო სამყაროს სასუფევლის გრძელი სანეტარო ხანგრძლივი ეპოქა (**„ბოროტსა სძლია კეთილმა, არსება მისი გრძელია.“** — შოთა).

ძალიან მარტივად თუ ვიტყვით, მამა ღმერთი შემოქმედი თავის თავშია მწერალი დრამატურგი, რეჟისორი, პროდიუსორი, კინოგადამღები, რომელიც თავის კინოსერიალს ქმნის თავისივე ნაწარმოების მიხედვით. მისთვის კაცობრიობა წარმოადგენს მსახიობებს, რომლებიც თამაშობენ კეთილ და ბოროტ სულთა როლებს, მთავარი გმირებია ქრისტე და წმიდა მამები, ხალხები, ერები, ენები, ბრბოები, ველურები და ნახევრად ველურები შესაბამისი დეკორაციების ბუნებაშია განთავსებული, მათ აქვთ განვითარების $1+48$ სულიერ-სხეულებრივი მდგომარეობა. ისინი აზროვნებენ განსხვავებული კატეგორიებით, ამიტომაც აქვთ განსხვავებული სამეტყველო ენები და რელიგიები. გასაოცარია მათი ჩაცმულობის სტილი და დიზაინი, სხეულის ფერი და ტემპერამენტი $7 \times 7 = 49$ განფენილობაშია დიფერენცირებული. სიკვდილსა და სიცოცხლეს, სიყვარულსა და სიძულვილს, კეთილსა და ბოროტს, სიცილსა და ტირილს, ქონებასა და სიღარიბეს, ნათესავსა და მეგობარს, მტერსა და მოყვარეს განსხვავებულად განიცდიან და აფასებენ. ესაა გასაოცარი კინოეპოპეა, რომლის გადაღებას ყველა რეჟისორი ინატრებდა, თუ კი შეძლებდა დედამიწაზე მიმდინარე განცდათა დუღილის პროცესების სრულყოფილ ჩაწინებვას კინოხელოვნების ჩარჩოში.

უფალი ღმერთი შემოქმედის პირველი დღის სამოქმედო ინფორმაციული პროგრამა, ანუ აზროვნებისა და სიტყვის შემოქმედი მატრიცა მუშაობს: **111—777—ა, ბ, გ, დ, ე და მ** კოდის სისტემაზე. მოცემულ კოდთან მიზმულია უზარმაზარი ინფორმაციის წყარო, რომელიც დაუბრკოლებლად ვრცელდება უკიდევანო $7 \times 7 = 49$ საფეხურის ველში (გუ-ველში), რომელიც ყველაფერსა და ყოველივეს ქმნის თავისი თავიდან თავის თავში დაბადებით, აზროვნების ხარისხისა და გარემოს შესაბამისი სხეულის მოდიფიკაციით.

როგორც კი მამა ღმერთი გადადის საკუთარი სულის პირველი დღის სამოქმედო პროგრამაზე, სამოთხის მეშვიდე, მერვე და მეცხრე ცაზე მყოფი სულის სხეულით შემოსილი კაცობრიობა მამის ტახტიდან (გალაქტიკის ცენტრიდან) ქვევით ჩადის თორმეტი ზოდიაქოს არე-

კოსმიური ნათელი აკლასია

ალისაკენ, შემდეგ უფრო ქვევით ჩადის მზის გულის სავანისაკენ და სამოთხის ადამი (კაცობრიობა) გარდაიქმნება მზის ოქროს თესლად (გრაალის თასად) და შესაბამისი საინფორმაციო არხით ეშვება დედამინის წყლიანი ველის სავანეში, რომელიც წყალთან შერწყმით გახდება თევზის ხიზილალის სიდიდის კვერცხუჯრედი (ანუ ღვთის სიტყვა იქცევა ხორცად). მისგან იჩეკება თევზის ლიფსიტა და ა.შ. ანალოგიურად გადაჰყავს მას სასუფევლის მდგომარეობაში მყოფი უსასრულო სამყარო მისი არსებობის მინიმუმში (უდაბლეს ხარისხში).

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„თავდაპირველად ღმერთმა შექმნა ცა და მიწა. მიწა იყო უსახო და უდაბური. ბნელი იდო უფსკრულებზე და სული ღვთისა იძვროდა წყლებს ზემოთ. თქვა ღმერთმა იყოს ნათელი და იქმნა ნათელი. დაინახა ღმერთმა, რომ კარგი იყო და გაყარა ღმერთმა ნათელი და ბნელი. ნათელს ღმერთმა უწოდა დღე, ბნელს უწოდა ღამე. იყო საღამო იყო დილა— პირველი დღე.“** (დაბ—1,1-5).

მამა ღმერთის დროით ერთი დღე უდრის თორმეტ (12) საათს, რომელიც დედამინიერი დროით უდრის ათას (1000) წელს. შესაბამისად მამა ღმერთის ერთი (1) საათი უდრის დედამინის 83,3 წელს. ერთი წუთი=1,39 წელს (16,7 თვეს),—ერთი წამი უდრის 8,45 დღეს.

თეოლოგებო და ნიგნიერო ადამიანებო, მამა ღმერთის ექვს (6) დღიან სამოქმედო პროგრამას ბიბლიური ალევორიით ეწოდება **„ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობისა“**, ამიტომ ნათელი და ბნელი, სატანა და ეშმაკი, კეთილი და ბოროტი, სიყვარული და სიძულვილი, ომი და მშვიდობა, მზაკვარი და წმიდანი და ა.შ. ურთიერთ დაპირისპირებული აზროვნება და გაგება ღმერთი შემოქმედის **„ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობის“** საინფორმაციო პროგრამიდან გამომდინარეობს. ღვთაებრივი ბიბლია გვეუბნება: **„მიწა იყო უსახო და უდაბური, ბნელი იდო უფსკრულებზე და სული ღვთისა იძვროდა წყლებს ზემოთ“**, ბუნებრივია ასეთი ჯოჯოხეთური სურათის მქონე მიწა (ქვესენელი) შექმნა ღმერთმა, აბა სხვა კიდევ ვინაა სამყაროს შემოქმედი? — არავინ. ამიტომ გვსწავლის ღვთაებრივი ესაია წინასწარმეტყველი: **„ნათელის გამომსახველი და ბნელის შემქმნელი, მშვიდობისმყოფელი და ჭირის შემქმნელი მე ვარ უფალი ამის ყოველის შემოქმედი.“** (ესაია 45,7).

მიუხედავად იმისა, რომ მარადისობაში დრო პირობითი გაგებაა, ანუ ფერისცვალებადი სხეულის განვითარების დასათვლელი სისტემაა, დროს წუთისოფელში დიდი მნიშვნელობა ენიჭება. მამა ღმერთის ერთი დღე უდრის 12 საათს, არა აქვს პირდაპირი გაგება. ვთქვათ, კაცმა და ქალმა ხორციელი სქესობრივ აქტს მოანდომეს ერთი (1) წუთი, რის შედეგადაც ჩაისახა ბავშვი. ჩანასახის მომნიჭებას და გასახიერებას ჭირდება 9 თვე (დაახლოებით 400 000 წუთი) ანალოგიურად, მამა ღმერთის ერთი დღე უდრის ათას (1000) წელს უნდა ჩავთვალოთ ინფორმაციული აქტის დროდ, ხოლო შექმნის პროცესი კი ერთი მილიარდი წლის ხანგრძლივობად. ერთი მილიონი თუ ერთი მილიარდი წელი ამას არა აქვს მნიშვნელობა, ვინაიდან მე თქვენ

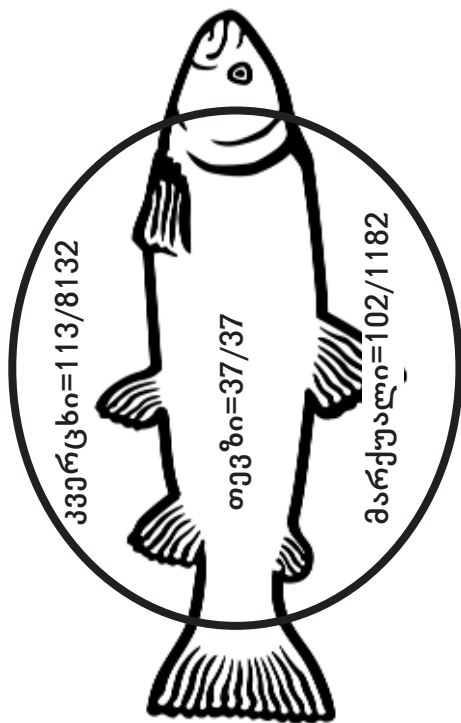
გასწავლით ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნის სისტემას. მამა ღმერთის სულიდან და სხეულიდან (მზის სავანიდან) დედამინაზე ჩათესილი n-რაოდენობის სამოთხის კაცობრიობა და ფხვიერ მინაში ჩავარდნილი ხორბლის თესლი ერთი და იგივეა თავისი შინაარსით. როგორც მინაში ჩათესილი თესლი აღდგება და იძლევა ნაყოფს, ასევე აღდგება დედამინის ველში ჩამოსული ღვთის სიტყვა — კაცობრიობა.

მარტივი ლოგიკა გვეუბნება, წყლის პლანეტა დედამინა, რომ ჩამოყალიბდეს თანამედროვე გეოლოგიურ და გეოგრაფიულ სახედ, მან უნდა გაიაროს განვითარების 5-6 მილიარდწლიანი პერიოდი. შესაბამისად კვერცხუჯრედიდან ადამიანის ჩამოყალიბებას თანამედროვე ანთროპოგენად სჭირდება 5-6 მილიარდი წელი და ა.შ.

რაც კი არსებობს დედამინაზე შექმნილია ღვთის სიტყვით (ინფორმაციული პროგრამით) წყლისაგან და წყლით. ადამიანის დედამინიერი წინაპარია თევზის ხიზილალის კვერცხუჯრედი, შემდეგ თევზის ლიფსიტა და ა.შ. ჩვენ სიღრმისეულად უნდა გავისიგრძეგანოთ, რომ ჩვენი წინაპარია ჩვენივე თავი, რომელსაც მამა ღმერთი ქმნის სხვადასხვა მოდიფიკაციის სხეულის გარეგნობით. ჩვენი (ნიგნიერი კაცობრიობის) თანამედროვე ხორცის სხეული არის მაღალი ხარისხის ანთროპოგენი, რომლისგან მიიღება სასუფევლის სულის სხეული. ჩვენმა სხეულმა წუთისოფლის დასაბამიდან ექვსი (6) მილიარდი წლის განმავლობაში გამოიარა 36 (42) საფეხურის მოდიფიკაცია, ანუ სულიერ-სხეულებრივი აღდგომა. ქრისტეს მოსვლით მოხდება წყლის სხეულის გადაქცევა ღვინოდ (სულის სხეულად).

უფალი ღმერთის შემოქმედის მეორე დღის სამოქმედო ინფორმაციული პროგრამა, ანუ აზროვნებისა და სიტყვის შემოქმედი მატრიცა მუშაობს: **222—777— ზ, ც, თ, ი, კ** და **ლ** კოდის სისტემაზე. ამ კოდთან მიბმულია უზარმაზარი ინფორმაციის წყარო, რომელიც დაუბრკოლებლად ვრცელდება უკიდევანო სამყაროს **პეღში** (გუ-ველში), რომელიც ყველაფერსა და ყოველივეს ქმნის თავისი თავიდან თავისთავში დაბადებით.

უკიდევანო სამყაროს მატერიას წარმოადგენს **ფყ-ალი**, წყალი ახარისხებული მეშვიდე საფეხურის მდგომარეობაში არის სულის მატერია. წყლისაგან შექმნა ღმერთმა კაცობრიობის, ფაუნის, ფლორისა და დედამინის გეოფიზიკური სტრუქტურა. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**თქვა ღმერთმა: იყოს წყალთა შორის მყარი და გაყარა წყლები, რომელიც არის მყარს ქვემოთ, და წყალი რომელიც არის მყარს ზემოთ და იქმნა ასე. მყარს ღმერთმა უწოდა ცა. იყო საღამო, იყო დილა— მეორე დღე.**“ (დაბ. 1,1-8).

წუთისოფლის დასაბამის სიცოცხლის ფორმა

ქართული კოდი „**თქვა**“ (თ-ქვა, თქ-ვა) ნიშნავს სულის მიერ სხეულის შექმნას, ანუ არსებული გარემო-სახის გადაყვანას ახალ მდგომარეობაში, სახეში, ახალ განზომილებაში. თქვა=40/616 — არის ნებისმიერი არსის სხეულის მოდიფიკაციის კოდი. ამრიგად, რასაც ამბობს მამა ღმერთის სულის ინფორმაციის პროგრამა (დაბადების ნიგნი) იგი ფიზიკურად აღსრულდება აბსოლუტური სიზუსტით (დოგმატური მუდმივით). წყალი რომელიც არის მყარს ქვემოთ და წყალი რომელიც არის მყარს ზემოთ გულისხმობს დედამინიერი თხევადი წყლიდან დაწყებული და ძალიან მკვრივი კოსმიური სხეულების ჩათვლით. არსებული წყლის მატრიცა (1+48=7X7) კოსმიური სივრცეების, შავი ხვრელების და ნებისმიერი მატერიის არსებობის საფუძველია **ფყ-ალი**. წყლის მატრიცის ცვალებადობით მიიღება ღვინო და სასუფევლის სულის სხეული (მატერია). ვაზი წყალს გადააქცევს ღვინოდ.

უფალი ღმერთი შემოქმედის მესამე დღის სამოქმედო ინფორმაციული პროგრამა, ანუ აზროვნებისა და სიტყვის შემოქმედი მატრიცა მუშაობს: **333—777— მ, ნ, დ, თ, კ** და **შ** კოდის სისტემაზე, რომელთანაც მიბმულია უზარმაზარი ინფორმაციის წყარო, რომელიც დაუბ-

რკოლებლად ვრცელდება უკიდევანო სამყაროს **ჰელში** (გუ-ველში), რომელიც ყველაფერსა და ყოველივეს ქმნის თავისი თავიდან თავისთავში დაბადებით. ყველაფრის უკან უნილავად დგას მამა ღმერთის საინფორმაციო ცენტრი, ხოლო თანამედროვე მსოფლიოს ბოროტი საქმეების უკან დგას ეშმაკი კაცობრიობის ბოროტი ცოდნა (ცოდვილი აზროვნება) **„ხე ნაყოფით გამოიცნობა“** —სახარება. ისევ ვიმეორებ, მამა ღმერთის სული და სხეული არის აბსოლუტური მუდმივა (მყარი), რომლის ზემოთ და ქვემოთ, რაც კი არსებობს უსასრულო სამყაროში მინა-წყალი არ არის მისი იდენტური. ნაწილი სიმკვრივით მასზე დაბალია, ნაწილი კი — მაღალი. ამრიგად, უსასრულო სამყაროს მინა-წყალი სხვადასხვა მატრიცის წყლის სისტემური ბმისაგანაა განფენილი. ძირითადად არსებობს $7X7=49$ მატრიცის წყალი, რომელიც ურთულეს მდგომარეობად განსხეულდება უსასრულობაში (სინათლის ფუძეც წყალია).

უფალი ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნის დასასრულს კაცობრიობის სხეული და უსასრულო სამყაროს სხეული არის წყლისა და სულის ნარევი, ისეთი როგორიც ჰქონდათ ქრისტეს მოციქულებს. ანალოგიური სხეული აქვთ თანამედროვე ადამიანებს, რომლებიც ქრისტეს მეორედ მოსვლას და სასუფეველის სხეულის მიღებას მოელიან. თევზი=37/37=წყალი+ღვინო=37(1), 38(2), 39(3), 40 (4), 41(5), 42(6)=ლოდი, რომლისგან იქმნება სულის სხეული=43=სულის ხარი (34), რომელიც ადის მამა ღმერთთან შვიდსაფეხურიანი კიბით: 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49. ამინ.

„თქვა ღმერთმა შეგროვდეს ერთგან ცისქვეშეთში წყალი და გამოჩნდეს ხმელეთი და იქმნა ასე. ხმელეთს ღმერთმა უწოდა მიწა და დაგროვილ წყალს ზღვა. დაინახა ღმერთმა, რომ კარგი იყო. თქვა ღმერთმა: აღმოაცენოს მიწამ მცენარეული ბალახი, თესლის მთესველი, ხე ნაყოფიერი, თესლოვანი, ნაყოფის მომტანი მიწაზე, თავის გვარისადამიხედვით და იქმნა ასე. იყო საღამო, იყო დღი — მესამე დღე.“ (დაბ.1,9-13).

წმიდა ბიბლიიდან ნათლად ჩანს, რომ წყლისაგან ხმელეთის შექმნას ჭირდება 2 მილიარდი წელი. ამრიგად, დედამიწა წუთისოფლის დასაბამიდან 2 მილიარდი წლის დასასრულიდან იწყებს გეოფიზიკური სხეულის ჩამოყალიბებას, ანუ მისი სულის სხეული თავდაპირველად ხდება წყალი. მისგან შემდეგ ექვსი (6) მილიარდი წლის განმავლობაში თანდათანობით ჩამოყალიბდება დედამიწა ისეთი სახით, როგორცაა იგი დღეს, რომელსაც ეწოდება ღმერთის სიტყვა და საქმე ერთია. ყველაფერი, რასაც ჩვენ ვხედავთ, თუ ვერ ვხედავთ შექმნილია ღმერთის სიტყვის ძალით, მისი სიბრძნით—სულიწმიდით. ამინ.

უფალი ღმერთის შემოქმედის მეოთხე დღის სამოქმედო ინფორმაციული პროგრამა, ანუ აზროვნებისა და სიტყვის შემოქმედი მატრიცა მუშაობს: **444-777—რ, ს, ტ, უ, ფ და ქ** კოდის სისტემაზე, რომელთანაც მიბმულია უზარმაზარი ინფორმაციის წყარო, რომელიც დაუბრკოლებლად ვრცელდება უკიდევანო სამყაროს ველში (გუ-ველში). ამიტომ იცის ღმერთმა ყველაფერი ინფორმაციულად და ჩვენგან ნათქვამ სწორ ინფორმაციას მოისმენს, მოგვცემს თუ სიმართლით ვითხოვთ და რწმენით ვითხოვთ, ყველაფერი აგვისრულდება.

„თქვა ღმერთმა: იყოს მნათობები ცის მყარზე დღისა და ღამის გასაყრელად, დროჟამის აღმნიშვნელად — თვეებისა და წელიწადებისა, იყვნენ მნათობები ცის მყარზე, რომ გაანათონ მიწა და იქმნა ასე. გააჩინა ღმერთმა ორი მთავარი მნათობი ღამის გამგებლად, და ვარსკვლავები. დასხა ისინი ღმერთმა ცის მყარზე, რათა გაენათებინათ მიწა, განეგოთ დღე და ღამე, გაეყარათ ნათელი და ბნელი, და დაინახა ღმერთმა, რომ კარგი იყო. იყო საღამო, იყო დღი — მეოთხე დღე.“ (დაბ.1, 14-19).

ღვთაებრივი ბიბლიიდან ირკვევა, რომ მზის სახლის პლანეტები (ქვესკნელი), მზე, ვარსკვლავები, ზოდიაქოები, ირმის ნახტომის გალაქტიკის და იქით უსასრულო კოსმოერთიანობა, თანამედროვე განლაგების სისტემად ჩამოყალიბდა წუთისოფლის დასაბამიდან ოთხი (4) მილიარდი წლის განმავლობაში. მოცემული მომენტისათვის ჩვენი (კაცობრიობის) წინაპარი, წარმოადგენდა კაცამფიბიას, რომელიც წყლიდან ხმელეთზე გადადიოდა საბინადროდ, მაშინ მისი სულის კოდი მუშაობდა **444-777—რ, ს, ტ, უ, ფ და ქ** მატრიცის 49 განფენაში (შვიდ ეკლესიად). ამიტომ მოცემული პერიოდისათვის კაცობრიობის წინაპრები $7X7=49$ სხვადასხვა განვითარების საფეხურზე იდგნენ. ანალოგიურია იგი ამჟამადაც (თანამედროვე კაცობრიობა წარმოადგენს სულიერ-სხეულებრივ განვითარების შვიდ ეკლესიას).

სასუფეველის ეპოქის ადამიანს (კაცობრიობას) და ციურ სამყაროს აქვთ სასუფეველის

ინფორმაციული პროგრამის (მატრიცის კოდის) შესაბამისი სხეული და უდაბლესი გრავიტაციული ველი. მაშინ მასა და წონა თითქმის არ არსებობს. ამიტომ მეცნიერებო გონს მოდით, ვინაიდან კაცკელის იარაღის მასიური წარმოება არის უმეცრების (ცოდვის) უმძიმესი მდგომარეობა, რადგან 3-4 წელიწადში ყველაფერი წყალში ჩაგეყრებათ, ვინაიდან თქვენი მეცნიერული წარმოდგენა სამყაროს წარმოშობაზე თავდაყირა დადგება, ქრისტეს მეორედ მოსვლით. თქვენ იტყვიან არ გეთანხმებითო. თქვენი თანხმობა არ სჭირდება ჭეშმარიტებას, მარტივი არითმეტიკის ოთხნიშნა მოქმედებას და სახეზე არსებულ სამყაროს (აქსიომას) თქვენი თანხმობა რაში სჭირდება? მითუმეტეს შემოქმედს ელიმება თანამედროვე მეცნიერულ მიღწევებზე, რომელიც დღე და ღამ ამზადებს კაცობრიობის დასაკლვ იარაღს.

დღე და ღამე, ნათელი და ბნელი, არის წუთისოფლის ცნობიერ-შემეცნებითი განზომილება, რომელიც შეესაბამება, **ხე კეთილისა და ბოროტის** შეცნობის ღვთიურ ექვსდღიან (6) პროგრამას. დღე და ღამე, ნათელი და ბნელი, კეთილი და ბოროტი დამთავრდება, როგორც კი უფალი ღმერთი შემოქმედი გადავა სასუფევლის ეპოქის სამოქმედო პროგრამაზე.

უფალი ღმერთი შემოქმედის მეხუთე დღის სამოქმედო ინფორმაციული პროგრამა, ანუ აზროვნებისა და სიტყვის შემოქმედი მატრიცა მუშაობს: **555-777—ღ, ყ, უ, ჩ, ც და ძ** კოდის სისტემაზე, რომელთანაც მიბმულია უზარმაზარი ინფორმაციის წყარო, რომელიც დაუბრკოლებლად ვრცელდება უკიდურეს სამყაროს **პელუში** (გუ-ველში).

თეოლოგები და სამღვდლოების წარმომადგენლები შეცდომით თვლიან, რომ ღმერთმა კაცი (მამრობითი და მდედრობითი სქესი) სახედასრულებული გარეგნობით შექმნა მეხუთე დღეს. თქვენ ქვემოთ ნახავთ, რომ მამა ღმერთს თავისი პროგრამის მეხუთე დღის დაბადების წიგნში არსად არ უწერია სიტყვა **კაცი**. კაცის (მდედრობითი და მამრობითი) ფუნქციის ადამიანის ბიბლიური ტექსტი ეკუთვნის მეექვსე დღეს. იმის გამო, რომ ღმერთი (ადამიანიც) ჯერ ფიქრობს, აზროვნებს, შემდეგ ამბობს რისი გაკეთებაც სურს, შემდეგ პრქტიკულად შეუდგება საქმის აღსრულებას. შესაბამისად მამა ღმერთი როგორც ფიქრობს ზუსტად ისე მოქმედებს. გამორიცხებულია მან თავისი სიტყვა საქმედ არ გადააქციოს, დიდება მას, რომ ის კაცი არ არის, თორემ სასტიკად დავიგანჯებოდით. მაშინ მართლაც მხოლოდ ბოროტეულნი დაიმკვიდრებდნენ სამოთხეს, ხოლო კეთილნი ჯოჯოხეთს.

ღვთაებრივი ბიბლიის მეხუთე დღის ტექსტი გვეუბნება: **„თქვა ღმერთმა: აფუთფუთდეს წყალში სულდგმული, მიწის ზემოთ კი ცის მყარზე ფრინველებმა იფრინოს და იქნას ასე. შექმნა ღმერთმა დიდი თევზები და ყოველი სულდგმული თავისი გვარისადა მიხედვით, დაინახა ღმერთმა, რომ კარგი იყო. აკურთხა ღმერთმა ისინი და თქვა: ინაყოფიერეთ და იმრავლეთ, აავსეთ ზღვები, ფრინველებმა იმრავლონ მიწაზე, იყო საღამო, იყო დილა, —მესამე დღე.“** (დაბ. 1,20-23).

ღვთაებრივი ბიბლიის მეხუთე დღის პროგრამის ტექსტში სიტყვა კაცი არსად არაა ნათესხენები. ვინაიდან ოთხი (4) მილიარდი წლის წინ კაცის (ადამიანის) წინაპარი, წყალ-ხმელეთის არსება იყო, ამიტომ ხან წყალში ცხოვრობდა, ხანაც ხმელეთზე. სანამ კაცობრიობის წინაპრებმა, თაობათა დაბადება ხმელეთზე არ დაიწყო, მანამდის მათ ველური ადამიანის გარეგნობა არ ჰქონდათ. ნამდვილი კაცი (ადამი) სამასი (300) ათასი წლის წინ არსებობდა მხოლოდ უძველეს კოლხეთში. ლაზურ-კოლხურ-ქართულ-კავკასიური **რასა** სულიერ-სხეულებრივი სიმნიფის დონით მცირე აზიელებსა და ევროპელებს ოთხი (4) ათასი წლით, — ინდო-ჩინელებს რვა (8) ათასი წლით და ასე შემდეგ, თანამედროვე ველურებს უსწრებს ოცდაოთხი (24) ათასი წლით. კაცობრიობის სულიერი სიმნიფის ხარისხი ღვთისგანაა დადგენილი, ამიტომაც თანამედროვე მსოფლიოსაც აქვს 4%, 8%, 12%, 16%, 20%, 24% და 100% ხარისხის დამწერლობები, ენები და სულიერი მისიაც.

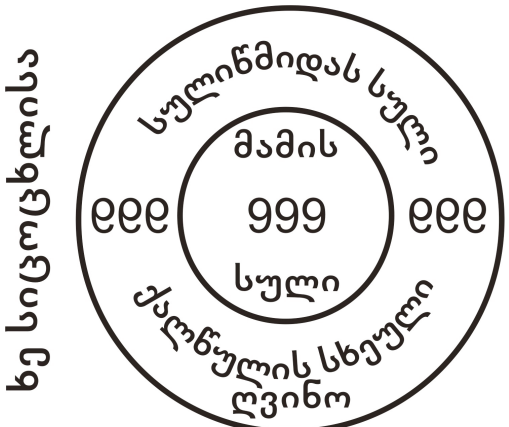
ღვთაებრივი ბიბლიის მიხედვით წუთისოფლის დასაბამიდან ხუთი (5) მილიარდი წლის თავზე მოაზროვნე და მეტყველი კაცი (ადამიანი) არ არსებობდა დედამიწაზე. სანამ არ ჩამოყალიბდება სისტემური მეტყველება მანამდის კაცი (ადამი) ჩვეულებრივი პირუტყვია, რომელიც მხეცივით ყმუის, კივის და ყროყინებს. სამეტყველო ენის ხარისხი და ადამიანის აზროვნების ხარისხი იდენტური გაგებაა. მაგალითად, მართლმადიდებელ სლავიანთა დამწერლობა და ენა უფრო მაღალი ხარისხისაა ვიდრე კათოლიკე ევროპელთა დამწერლობა და ენა. მაღალი ხარისხის რელიგიური მოძღვრების (სწავლების) მიღება შესაბამისი ხარისხის

დამწერლობისა და ენის გარეშე შეუძლებელია. სრულყოფილი მოძღვრების (ბიბლიის) დაწერა, 25% ხარისხის მქონე იუდას დამწერლობითა და ენით არის აბსოლუტური აბსურდი, საპნის ბუშტი. რომელიც ქრისტეს მეორედ მოსვლით გაშიშვლდება. მაშინ სიმართლის ნიღბით შეფუთული ყველა სიცრუე გატიტვლდება. დამწერლობისა და ენის განვითარება, ავტომატურად ინვესს ამ ენაზე მოლაპარაკე ხალხების აზროვნების განვითარებას. დედამინაზე ხორცის სხეულში და ქვესკნელში მეტაფიზიკურ სხეულში არსებულ **II**-რაოდენობის კაცობრიობას ჰყავს ერთი **მამა** ღმერთი (შემოქმედი), ამიტომ ისინი თავიანთი ეროვნებით (წარმოშობით) ქართველები, ლაზები, კოლხები, (რაც ერთიდაიგივეა) ანუ ქამი, სემი და იაფეტი არიან. იმის გამო, რომ ისინი სულიერ-ცნობიერ-შემეცნებითი განვითარების სხვადასხვა (7X7=49) საფეხურით არიან დიფერენცირებული, ანუ ცნობიერების შვიდ ეკლესიად არიან განფენილნი დედამინის ზურგზე, მათ აქვთ განსხვავებული აზროვნების სისტემა, რის გამოც აქვთ განსხვავებული დამწერლობები, ენები, რელიგიები, მიდგომები და ა.შ. სამყაროაღქმის განსხვავებული შეხედულებები, რომელიც მათ წარმოაჩინს ცალკე ერად, ნაციად, რასად და ეთნიკურ ჯგუფად. სინამდვილეში ისინი ერთი მამა ღმერთის შვილები არიან, ამიტომ ყველანი ქრისტეს მეგობარი **ლაზარუს** (ქართველების) ტომისანი არიან. ამინ.

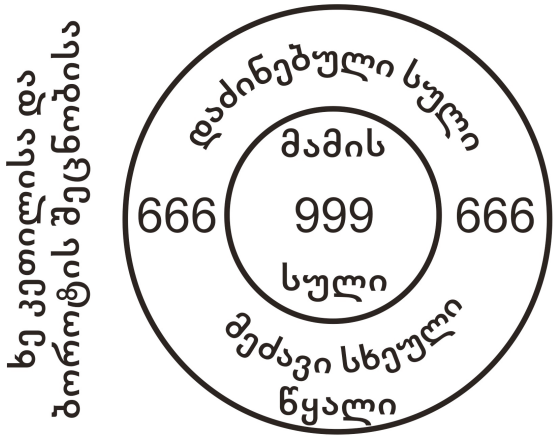
უფალი ღმერთი შემოქმედის მეექვსე დღის სამოქმედო ინფორმაციული პროგრამა, ანუ აზროვნებისა და სიტყვის შემოქმედი მატრიცა მუშაობს: **666-777—წ, ჭ, ხ, ჯ, ჯ** და ჰ კოდის სისტემაზე, რომელთანაც მიბმულია უზარმაზარი ინფორმაციის წყარო, რომელიც დაუბრკოლებლად ვრცელდება უკიდევანო სამყაროს **მედი** (გუ-ველში).

ღვთაებრივი ბიბლიის მეექვსე დღის ტექსტი გვეუბნება: **„თქვა ღმერთმა წარმოშვას მინამ სულდგმული, თავ-თავისი გვარისადა მიხედვით, საქონელი თავ-თავისი გვარისა-**

და მიხედვით და ქვემძრომი თავ-თავისი გვარისადა მიხედვით, დაინახა ღმერთმა, რომ კარგი იყო. თქვა ღმერთმა: გავაჩინოთ კაცნი ჩვენს ხატად (ანუ წმიდა სამების ხატად), **ჩვენს მსგავსად, ეპატრონოს ზღვაში თევზს, ცაში ფრინველს, პირუტყვს, მთელს დედამინას და ყველა ქვემძრომს, რაც კი მიწაზე დახოხავს. შექმნა ღმერთმა კაცი თავის ხატად შექმნა იგი, მამაკაცებად და დედაკაცებად შექმნა ისინი. აკურთხა ღმერთმა ისინი** (სული და სხეული) **და უთხრა: ინაყოფიერეთ და იმრავლეთ, აავსეთ დედამინა, დაეუფლეთ მას, ეპატრონეთ ზღვაში თევზს, ცაში ფრინველს, ყველა ცხოველს, რაც კი დედამინაზე დახოხავს. თქვა ღმერთმა: აჰა, მომიცია თქვენთვის, ყველა ბალახი, თესლის მთესველი, რაც კი დედამინის ზურგზეა და ყოველი ნაყოფიერი ხე თესლის მთესველი, ეს იყოს თქვენი საზრდო, მინის ყოველ მხეცს, ცის ყოველ ფრინველს, ყველა ქვემძრომს, რასაც კი სიცოცხლის სული უდგას, მწვანე ბალახი ჰქონდეს საჭმელად და იქმნა ასე, დაინახა ღმერთმა რომ კარგი იყო, იყო საღამო იყო დღილა, —**მეექვსე დღე.**“ (დაბ. 1,24-31).**

სულის სხეულიანი ძე ადამი

ხორცის სხეულიანი კაცი ადამი

მეექვსე დღის დასასრულსა და მეშვიდე დღის დასაწყისის კაცი (მამაკაცი და დედაკაცი) ისეთი განვითარებულია, როგორც მეექვსე დღის საღვთო პროგრამაშია მოცემული, არსებობდა მხოლოდ პატრიარქ ადამის მოღვაწე-

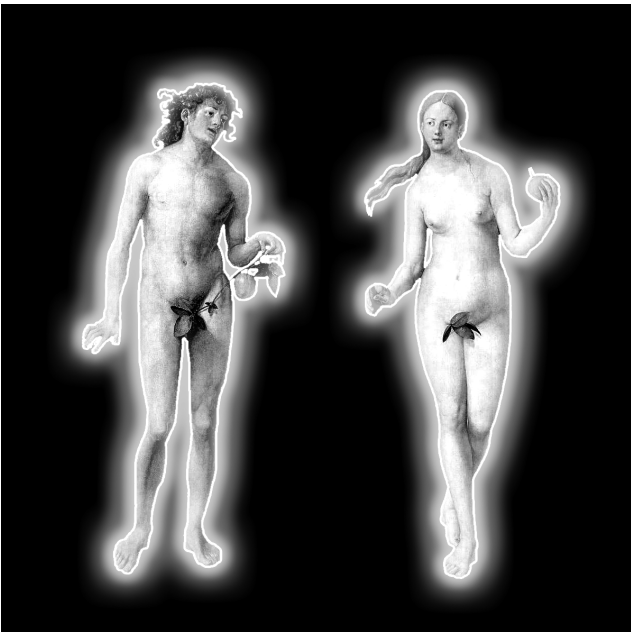

ბიდან აქეთ, თექვსმეტი (16) ათასი წლის ბოლო პერიოდში. ბიბლიური შესაქმნის მეექვსე დღის დასასრულის ადამი (კაცი) არის იგივე XXI საუკუნის დასაწყისის დედამინა და კაცობრიობა, მაღალკულტურული რელიგიებით, ერებით, ენებით, ხალხებით, სახელმწიფო ინსტიტუტებით, განათლების სისტემით, ტექნიკური ცივილიზაციებით, მაღალი ტექნოლოგიებით, საინფორმაციო სამსახურებით და სხვა მრავალი.

ღვთაებრივი ბიბლია გვეუბნება: „**წარმოშვას მინამ სულდგმული**“-ო. მამა ღმერთის სხეულს ჰქვია ნათელი მინა, ანუ სულიწმიდა (დედა-კაცი). მამა ღმერთის მოაზროვნე შინაგანი ინფორმაციის წყაროს ჰქვია წმიდა სამება, ხოლო მის გარეგან პერანგს კი — სულიწმიდა, სულის მინა, სულის სხეული, სულის კვართი. ბიბლიური იგავით მამა ღმერთის სულს ჰქვია **ՇԱ** (30/2001), ხოლო მის სხეულს კი — **ՄԻՄԱ** (55/4051). აქედან გამომდინარე, მამა ღმერთი თავისი სულის წმიდა სამებით რასაც კი გაიაზრებს მას ჰქვია **ՇԱ** (ბრძანებს), რაც ამ ბრძანებით შესრულდება და განხორციელდება მას ჰქვია **ՄԻՄԱ**, ანუ ყველაფერი და ყოველივე თავის თავშია **ՇԱ** (აზროვნება) და **ՄԻՄԱ** (სხეული).

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**თქვა ღმერთმა**“ (ესაა ბრძანება), „**აღმოაცენოს მინამ**“ (ესაა აღსრულება). ადამიანიც ანალოგიურად შრომობს და აკეთებს ყველაფერს, ამიტომაც ის ღვთის ხატი. ამრიგად, ზოგადკოსმიური მიდგომით, მამა ღმერთი ბრძანებს, ხოლო სულიწმიდა ღმერთი მისი ბრძანების ტექსტს ერთი-ერთზე, პირ-და-პირ დოგმატურად აღასრულებს. ის რაც წარმოიშობა ბრძანებისა და აღსრულების შედეგად, არის **თხსლი** და **ნაყოფი**, ანუ წარმოიშობა არსთა სამყაროს თესლი და ნაყოფი, კაცთა თესლი და ნაყოფი, კაცი ხორცის სხეულით და იგივე კაცი სულის სხეულით წარმოიშობა მამა ღმერთის სიტყვაში ჩადებული ინფორმაციით (კაცია წყალი, ძვა სული).

ღვთაებრივი ბიბლია გვეუბნება: „**გავაჩინოთ კაცი ჩვენს ხატად, ჩვენს მსგავსად**“. ეს

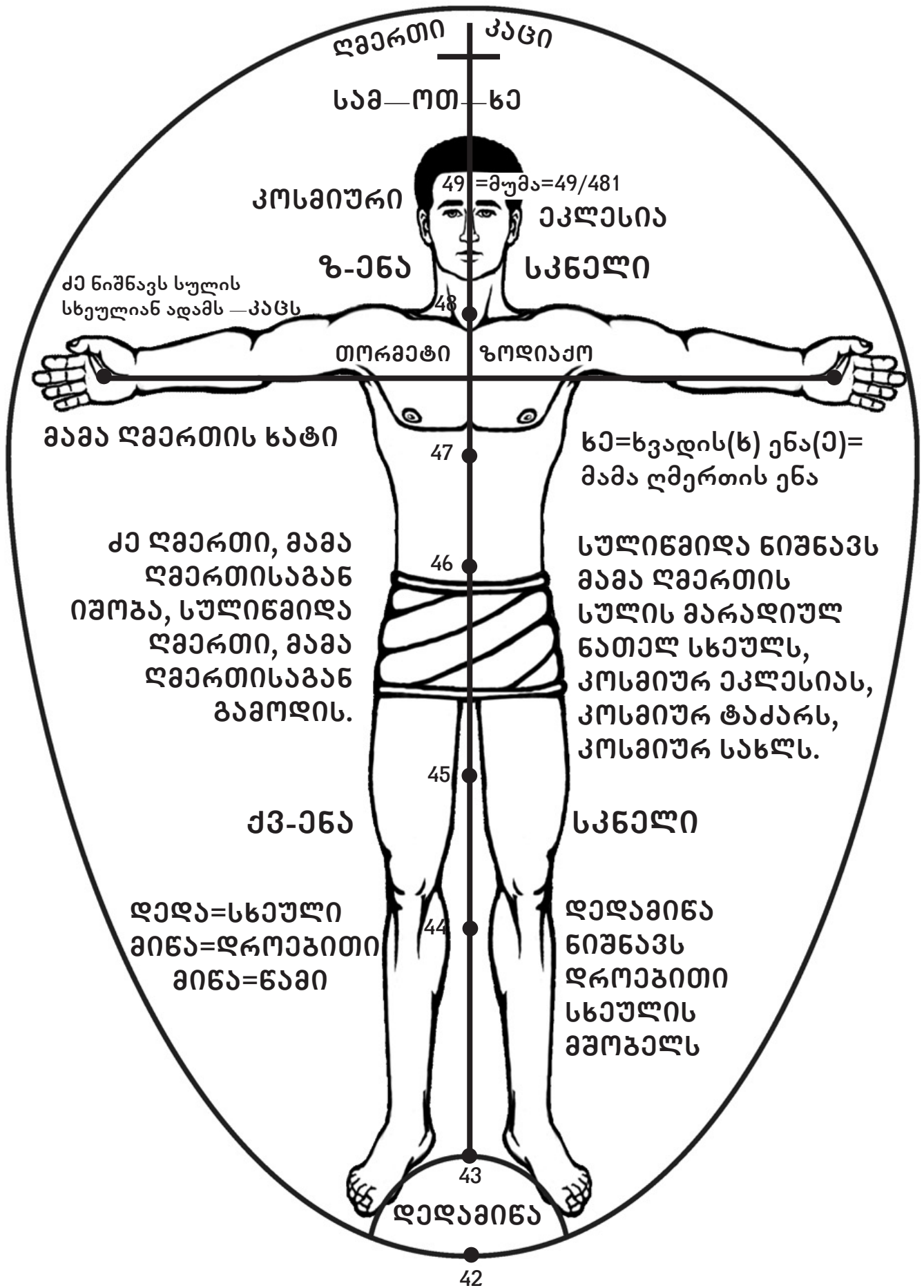

მამრობითი და მდედრობითი ადამი
(ადამი= სული და ევა=სხეული)

ტექსტი და ნებისმიერი ბიბლიური ტექსტი ორი ნაწილისაგან შედგება. გავაჩინოთ კაცი (ბრძანება) გულისხმობს ინფორმაციის პროგრამის ტექსტს, ხოლო „**ჩვენს ხატად**“ გულისხმობს წმიდა სამებას. ამრიგად ერთი ღმერთი თავისთავში განუყოფელი წმიდა სამებაა, გულისხმობს, რომ ის ერთი არის მარადიული სიცოცხლის წიგნი, ინფორმაციის პროგრამა, რომლის აბსოლუტური განმხორციელებელია წმიდა სამება. ბიბლია არ ამბობს, რომ მამა ღმერთი პირად ხატად ქმნისო ადამიანს, არამედ წმიდა სამების (ჩვენს) ხატად. ამიტომ ადამიანი (კაცობრიობა) თავისთავშია, მარადიული სიცოცხლის წიგნი — ინფორმაციის პროგრამა და წმიდა სამების ფუნქცია. ანალოგიურია ყველაფერი და ყოველივე, როდესაც ათეისტი მეცნიერი და წიგნიერი ადამიანი ამბობს მოკვდა კაცი და უკვალოდ გაქრაო, ის სინამდვილეში ამბობს, ღმერთი, წმიდა სამება მოკვდა და გაქრაო, თუ ღმერთი არ არსებობს თვითონ

ათეისტი ვინ შექმნა? ჩვენს ირგვლივ რაცაა საიდან მოვიდა? აუჰ, ღმერთო მაპატიე, რა საშინელია ცნობიერი სიკვდილი?!(ცნობიერი ძილი).

როდესაც მამა ღმერთი, სასუფევლის პროგრამიდან, გადადის წუთისოფლის პირველი დღის პროგრამაზე, მაშინ მისი სხეული ღებულობს ჯვარზე გაკრული ადამიანის (კაცის) გამოსახულების თვალსაჩინო კონტურებს. მის ირგვლივ შემოიწერება კვერცხის ფორმის ცისარტყელა. ანუ მამა ღმერთის ბერწი სხეული თანდათანობით გადადის დედაკაცის ფუნქციის მქონე სხეულში, ამიტომ თესლისა და ფერისცვალებადი სხეულის დაბადების პროცესი იწყება მთელს უსასრულო სამყაროში. როდესაც მამა ღმერთის სხეული დაუბრუნდება სასუფევლის ეპოქას, შესაბამისად ადამიანი (კაცობრიობა) და ყველაფერი აღსდგება სასუფევლის

„წინასწარმეტყველებს უწერიათ, ყველა განსწავლულ იქნება ღვთის მიერ, ყველა ვინც უსმენს მამას და სწავლობს, ჩემთან მოდის. ისე კი არა თითქოსდა ვინმეს ეხილოს მამა გარდა იმისა, ვინც ღვთისგანაა, ვინც ღვთისგანაა მან იხილა მამა.“ (იოანე 6, 45-46).

სულის სხეულში.

მამა ღმერთის სხეული ექვსი მილიარდი (დედამიწის დროით) წლის განმავლობაში ოცდა-თექვსმეტჯერ (36) იცვლის სხეულის შინაარსს, ანალოგიურად ადამიანი (კაცობრიობა) თევზის ხიზილალის სიდიდის კვერცხუჯრედთან ოცდათექვსმეტჯერ (36) იცვლის სულიერ-სხეულურივ მდგომარეობას პატრიარქი ადამის ეპოქამდე. პატრიარქი ადამიდან იწყება გარდამავალი სულიერ-სხეულურივი პერიოდი მამა ღმერთის სხეულისათვის და კაცობრიობის სულიერ-სხეულურივი ჩამოყალიბებისათვის ქრისტეს წყლის სხეულის კონდიციამდე, რომლის კოდური სისტემა იწერება: ჰოე (37), ურ (38), ფონ (39), ლი (40), ლაზარეს ენა (41), ლოდი (42) და სულის სხეული (43=ხარი=34). როდესაც მამა ღმერთი და კაცობრიობის ელიტარული ნაწილი პატრიარქი ადამიდან აქეთ გადადის ზემოთ მოცემული კოდის მატრიცაზე, მაშინ გალაქტიკის ცენტრში მდებარე გიგანტურ ნათელ ბირთვში მწოლიარე მამა ღმერთი—კაცის სხეულის გამოსახულება წევს ჯვარზე გაკრულად, რომელიც უცდის დედამიწაზე ქრისტეს ხორციელ დაბადებას, განსწავლას ღვთის სიტყვით, მის ჯვარცმასა და აღდგომას, რომელსაც ავტომატურად მოყვება, მამა ღმერთის სხეულის (დედაკაცის) აღდგომა 3000 წლის თავზე, სულიწმიდის (სასუფევლის) სხეულში, როდესაც მამა ღმერთის წუთისოფლის შემოქმედი სხეული და შემოქმედებითი პროგრამა გადავა სასუფევლის პროგრამაზე, მისი კაცის სხეულის გამოსახულების ტ-ანი გაქრება და მის ნაცვლად მამლის გამოსახულების სილუეტი აღიმართება, რომელიც მიაყივლებს: ყიყლ-იყო. რომელსაც მოჰყვება წუთისოფლის შესაბამისი სხეულის, ლოდის მოშორება (ლაზარეს აღდგომა) და სასუფევლის ეპოქის სულის სხეულში აღდგომა. ამიტომ ეუბნება მაცხოვარი იესო პეტრე მოციქულს: **„ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები შენ, მამალი არ მიაყივლებს, სანამ სამჯერ არ უარმყოფდე.“** (იოანე 13,18).

სააღდგომო დღესასწაულზე შეღებილი კვერცხის ურთიერთ დარტყმით გატეხვა, გულისხმობს ქრისტეს მიერ წყლის სხეულის (ლოდის) მოშორებას და სასუფევლის სხეულში აღდგომას.

<p style="text-align: center;">გასაღები = 68 $12 + 16 + 4 + 10 = 42$ კოდი — ლ + ო + ღ + 0 $30 + 70 + 4 + 10 = 114$ გასაღები = 996</p>	<p style="text-align: center;">გასაღები = 42=ლოდი $22 + 23 + 1 + 12 + 10 = 68$ უ + ფ + ა + ლ + 0 = სულის სხეული $400 + 500 + 1 + 30 + 10 = 941$ გასაღები = 169</p>
--	---

სახარების მიხედვით „სიკვდილისა და ჯოჯობეთის გასაღები“, ანუ წყლის სხეულიდან (ხორცი), სულის სხეულში აღსადგენი გასაღები აქვს მაცხოვარ იესოს, რომლის კოდური სახელია „**ლაზარე**“, ამიტომ ლაზარეს აღდგენა და მისი შესწავლა კაცობრიობას მიიყვანს ქრისტესთან, ქრისტე კი მათ მიიყვანს მამა ღმერთთან.

ქრისტეს აღდგომა მესამე დღეს, ინფორმაციული კავშირით, ავტომატურად იწვევს მამა ღმერთის აღდგომის დასაწყისს, რომელიც გრძელდება სამი (3) ათას წელიწადს. როგორც კი შესრულდება სამი დღე (3000 წ), მამა ღმერთის მამლის გამოსახულების სასუფევლის სხეული მიაყივლებს **ჟი-ჟლ-იყო**, ო, ო, ო (რაც სასუფევლის დადგომას გულისხმობს).

ამიტომ ბიბლიური მამალი, სასუფევლის ეპოქის სხეულს გულისხმობს, ხოლო დედალი კი —წუთისოფლის წყალ-ხორციან სხეულს. დედალი კვერცხის მდებელია და გამომჩეკავია 21 დღეში (21=ტარი=გასაღები). მამალი დედლის კვერცხუჯრედის გამნაყოფიერებელია. შესაბამისად, მამალი ნიშნავს მამა ღმერთის შემოქმედ სულს, ხოლო დედალი კი მის სხეულს. ანალოგიურად ადამიანის სულია მამალი, ხოლო მისი სხეულია დედალი. მამალი ბადებს თესლს, დედალი კი კვერცხებსა და თაობებს. მამა-კაცი ბადებს თესლს, დედაკაცი კი — შვილის სხეულს.

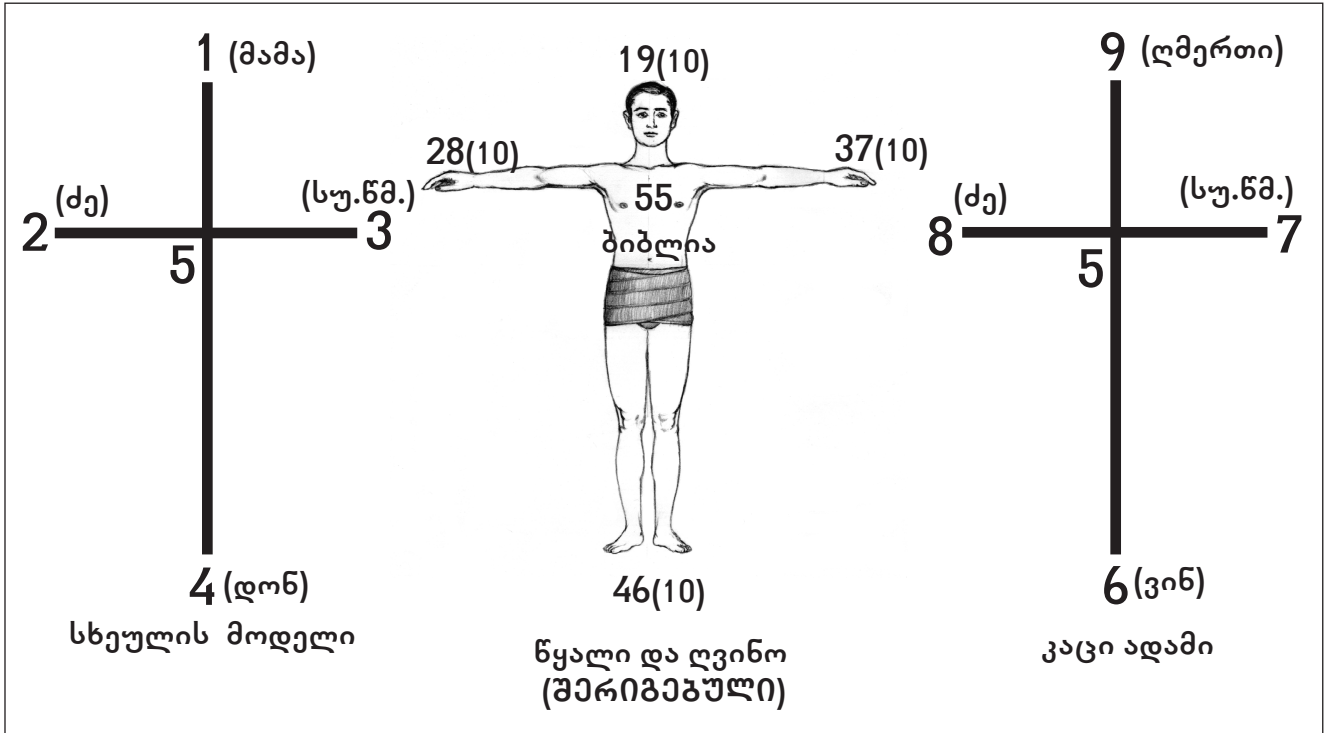
ქრისტეს აღდგომა არის მამა ღმერთის აღდგომის გასაღები, ხოლო ელია წინასწარმეტყველი ქრისტეს მოსვლის ინფორმაციული გასაღები. ყოველივე ეს კი მამა ღმერთის სიცოცხლის წიგნში წერია, იქიდან გამომდინარე ხდება ყველაფერი და არა ჩვენი გენიოსობის გამო. ყველაფერი ზემოდან მოდის, ყოველივე მისგან ხდება.

უფალი ღმერთი შემოქმედი მეშვიდე დღის (გარდამავალი პერიოდის) სამოქმედო ინფორმაციული პროგრამის, ანუ აზროვნებისა და მოქმედების მატრიცა მუშაობს: **678-777-37,38,39,40,41** და **42** კოდურ სისტემაზე, ანუ მუშაობს უსასრულო სამყაროს წუთისოფლის

სხეულიდან ლოდის მოხსნაზე და ლაზარეს აღდგენაზე.

როდესაც მაცხოვარი იესო მისი მეორედ მოსლით, ლაზარეს აღადგენს და მას გაუშვებს მთელი კაცობრიობის სულის სახსნელად, მაშინ აღსრულდება ადამიანის გონების მორთვა იესოს სახარებით, რათა მან მიიღოს სასუფევლის სულის სხეული, ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**გაასრულა ცა და მიწა, მთელი მათი მორთულობებითურთ. გაასრულა ღმერთმა მეექვსე დღეს თავისი საქმე, რაც გააკეთა და დაისვენა მეშვიდე დღეს ყოველი საქმისაგან, რაც გააკეთა, აკურთხა ღმერთმა მეშვიდე დღე და წმინდა ჰყო იგი, რადგან ამ დღეს დაისვენა უფალმა ღმერთმა ყოველი საქმისაგან, რასაც ქმნიდა ღმერთი და აკეთებდა. ასეთი იყო ცისა და მიწის შექმნა, როცა ქმნიდა უფალი ღმერთი ცას და მიწას.**“

(დაბ. 2,1-4).

იესო ქრისტეს სხეულს, როცა ის იოანე წყლით ნათლისმცემელმა მონათლა, ეწოდება **შერიგებული**. ამიტომ ქართველი ქრტიანები სანამ მიცვალებულის მოსაგონარ და სულის მოსახსენიებელ სუფრას შემოუსხდებოდნენ, ხელს იბანენ წყლისა და ღვინის ნარევი სითხით, რომელიც ხორცისა და სულის სხეულის შერიგებას გულისხმობს. იესო ქრისტეს ჯვარცმამდე ჰქონდა წყლისა და ღვინის შერიგებული მატრიცის კოდის სხეული. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი სახარება: „**ნათელღებული იესო მაშინვე ამოვიდა წყლიდან და აჰა, გაიხსნენ ცანი და მან იხილა ღვთის სული, მტრედივით გარდმომავალი, მასზე რომ ეშვებოდა. აჰა, ხმა ციდან მეტყველი; ეს არის ჩემი საყვრელი ძე, რომელიც მოვიწონე მე.**“ (მათე 3,16-17). ადამიანის სულისა და ხორცის შერიგებულ სხეულზე გვეუბნება წმიდა წერილი: „**ორთქლი აღიოდა და რწყავდა მიწის პირს**“. ანუ სულის თეთრი აურა (43/502) ასდის თანამედროვე კაცობრიობის მორწმუნე ნაწილს.

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**ჯერ კიდევ მინდვრის ბუჩქიც კი არ იყო ამოსული დედამიწაზე, ერთი ღერი ბალახიც კი არ იყო აღმოცენებული, რადგან არ უწვიმებია უფალ ღმერთს დედამიწაზე და კაცი (ადამი) არ იყო, რომ დაემუშავებინა მიწა. ორთქლი აღიოდა და რწყავდა მიწის პირს**“ (დაბ. 2,5-6). ადამიანის სხეული შექმნილია წყლიდან, ამიტომ მას ჰქვია ხორცის მიწა. როდესაც ადამიანი სიღრმისეულად შეისწავლის ქართულ დამწერლობის კოდურ მატრიცას და იესოს სახარებას ის ისწავლის ხორცის მიწიდან, სასუფევლის სულის მიწის დამუშავება-მიღებას. ქართული კოდი **იორღანმ** გულისხმობს კაცობრიობის ცხოვრების (აზროვნების) მდინარე-ბას წუთისოფლის დასაბამიდან (წყლის სხეულიდან), მის დასასრულამდე (სულის სხეულის მიღებამდე). იო(რდ)ანე ნიშნავს ღმერთის დაფარულ ენას ანუ თავ (მთავარ) ენას. თა-ვი ანუ **თა=ი** და **ვი=ო** მივიღეთ **თავი=იო**. კოდი რდ=23/104=დაფარულ კოდს (104 წელი და წილი ანბანისაღ= 104+40=144=ლაზარეს). ამიტომ

იო(რდ)ანე-ში იგულისხმება ქრისტეს ქართული კოდი **ლახარი**, რომელიც არის ღმერთის დამწერლობა და ენა. ანუ სულის სხეულის მუშაკია (გიორგია) ქართული დამწერლობა და ენა. ამრიგად მოსემ ხორც-წყლიანი მოკვდავი სხეულის მქონე ისრაელი და დანარჩენი კაცობრიობა მიიყვანა სულის სხეულამდე (ალთქმულ მინამდე)—**ქრისტემდე**, რომელიც კაცობრიობას აძლევს ღმერთის ანდერძით დაპირებულ უკვდავი სულის სხეულს. ამინ.

მოსემ ისრაელის ხალხი (ქართველები) და დანარჩენი მსოფლიო მიიყვანა ალთქმულ მინამდე (იორდანამდე), ხოლო ალთქმულ ქვეყანაში ვერ შეიყვანა, ამიტომ ისინი დაბანაკდნენ ალთქმული მინის მისადგომებთან. ალთქმულ მინაში იგულისხმება ქრისტეს მიერ ჯვარცმით (ქრისტეში სიკვდილით) სასუფევლის სულის სხეულის მიღება ანუ ალთქმულ მინაზე შესვლა. თანამედროვე თეოლოგებს მცირე აზიის ისრაელი მიაჩნიათ ალთქმულ მინად, დედამიწის სასულიერო ცენტრად და შესაბამისად ქრისტეს მკვლეელი ურია-იუდეველები მიაჩნიათ კაცობრიობის მხსნელად. ამაზე დიდი აბსურდი და კრეტინობა არ არსებობს მსოფლიოში. ესაა უტოპიური აზროვნების ნიგნიერ მონათა ერესი.

ღვთაებრივი ბიბლიის დაბადების ნიგნის მეორე თავის მეხუთე და მეექვსე პარაგრაფის ტექსტი ერთბაშად აჩვენებს ქრისტეს აღდგომისა და ქრისტეს მეორედ მოსვლის ინფორმაციას. მოცემულ ტექსტში ნათლად ჩანს, რომ ნუთისოფლის დასაბამიდან ექვს (6) მილიარდი წლის მოღვაწეობით უფალი ღმერთი ქმნის: ცას, მინას, კაცობრიობას, თავ-თავისი ენებით, რეგილებით, ქმნის ფაუნას, ფლორას, ხილულს, უხილავს, შეუცნობელს, შეცნობადს და ა.შ. ქმნის ფიზიკურ-ფერისცვალებად სამყაროს და ყოველივე ამას ქმნის, რათა შექმნას საკუთარი თავის სასუფეველი (მეშვიდე დღე), შესაბამისად თვითონ დაისვენოს ყოველი საქმისაგან, ამიტომ სასუფეველში შეჰყავს, მკვდრები და ცოცხლები, ქვენა და ზენა გარეშემონერილი (უმცირესი) და უსასრულოდ-უსაზღვრო, ცოდვილი და წმიდანი.

მიუხედავად იმისა, რომ მესია მოვიდა დედამიწაზე, რის შემდეგაც კაცობრიობის ნაწილი გაქრისტიანდა, ააშენეს უთვალავი ხისა და ქვის სამლოცველო სახლები, კაცობრიობა გახდა სუპერ მნიგნობარი და კოსმოსშიც გაფრინდა, მან თავი ვერ დააღწია **ცოდვას** (ხორცის სხეულს) და ვერ ეზიარა **მადლს** (სასუფევლის სხეულს), ამიტომ დღემდე რჩება ნიგნიერი მსოფლიო სულის უდაბნოდ და ქრისტეს მკვლეელი ურია-იუდეველების ერესის სამეფოდ. დედამიწაზე არ არსებობს კაცი (ადამი) რათა თავი იხსნას ცოდვის ბორკილებისგან და შემდეგ სხვებსაც დაეხმაროს. ორი (2) ათასი წლის წინ და ეხლაც მხსნელად კაცობრიობას რჩება **იესო ქრისტე**, რომელიც არის კაცობრიობის **იმაღი**: ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„გამოსახა უფალმა ღმერთმა ადამი (კაცი), მინის მტვრისაგან და შთაბერა მის ნესტოებს სიცოცხლის სუნთქვა და იქცა ადამი ცოდვას არსებად.“** (დაბ. 2,7) ადამიანის ხორცის სხეული გარდაცვალებითა და ხრწნით, გახდება მინის მტვერი, რომელსაც დადგენილ ჟამს (ჟამი=42/141=ლოდი) უფალი ღმერთი (ცოცხლებსა და მკვდრებს), სიკვდილისა და ჯოჯოხეთის გასაღებით აღადგენს, სასუფევლის მაცხოვრებელ სხეულში. ანუ გარდაცვლილი ადამიანის მინის მტვრად გადაქცეულ სხეულს, ღმერთი გადააქცევს სულის მაცოცხლებელ სხეულად. დიდება მას, ამინ.

ხორცის სხეულში მყოფი ადამიანები, რომლებმაც ირწმუნეს ქრისტეს ჯვარცმა და მისი აღდგომა, ხორცის სხეულიდან, სასუფევლის სხეულში, ითვლებიან ჯვარცმულებად, ამიტომ ქრისტეს მეორედ მოსვლის ჟამს ისინი აღდგებიან სასუფევლის სხეულში.

ის ადამიანები, რომლებიც მიიცვალნენ, ითვლებიან ჯვარცმულებად, ვინაიდან მათ, საკუთარი ცოდვებითა და უღმერთობით, ჯვარს აცვეს საკუთარი სამოთხის სული (ქრისტე) და ეს ცოდვა მოინანიეს ქვესკნელში ყოფნის ჟამს, იესო მათ მეორედ მოსვლის დროს აღადგენს სასუფევლის სხეულში (ესაა პირველი აღდგომა). მამა ღმერთის კოსმიური ნათელი ეკლესიის ქვაკუთხედი (ლოდია) ძე ღმერთი იესო, შემდეგ ყველა ვინც კი მიიღებს სასუფევლის სხეულს—**სამოთხის მიწას**. ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება: **„მითხრა აღსრულდა! მე ვარ ანი და ჰოე, დასაბამი და დასასრული, მე მივცემ მწყურვალს უსასყიდლოდ სიცოცხლის წყლის წყაროდან. გამარჯვებული დაიმკვიდრებს ამას. მე მისთვის ღმერთი ვიქნები და ის ჩემთვის—ძმ.“** (გამოცხ. 21,6-7).

იგივეს გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„უფალმა ღმერთმა ბალი გააშენა ედემში (ედემი 37/64=სულიწმიდის სულს—თევზი=37/37), აღმოსავლეთში, და დასვა იქ ადამი, რომელიც**

გამოსახა. აღმოაცენა უფალმა ღმერთმა მიწიდან ყოველი ხე სანახავად საამო და საჭმელად ვარგისი, შუაგულ ბაღში კი ხე სიცოცხლისა და ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობისა.“ (დაბ. 2,8-9).

აი, აქედან იწყება სასუფევლის მეშვიდე დღის ეპოქა მთელი სამყაროსათვის, მაშინ მამა ღმერთი და კაცი (ადამი) სასუფევლის ნეტარებას განიცდიან. ღვთაებრივი ბიბლია გვეუბნება, რომ სამოთხის ბაღში ორი ხე დგასო, ერთს ჰქვია—ხე სიცოცხლისა, მეორეს კი —ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობისა, რომელიც აღმოცენებულია სამოთხის სასუფევლის მიწიდან. ამირიგად, სამოთხის ბაღში მყოფი ადამი (კაცი), ორი საინფორმაციო სიცოცხლის წიგნისაგან შედგება: სამოთხის საინფორმაციო პროგრამის წიგნს ჰქვია **ხე სიცოცხლისა**, ხოლო წუთისოფლის საინფორმაციო წიგნს კი—**ხე კეთილისა** და **ბოროტის** შეცნობისა.

ეს ორი იგავური **ხე** არის სიმბოლო: აბელისა და კაენისა, იესოსა და იუდეველებისა, სიცოცხლისა და სიკვდილის გაგების ორი მსოფლმხედველობისა, შესაბამისად ომისა და მშვიდობისა, სიძულვილისა და სიყვარულის, ბნელისა და ნათელის, სამყაროს ორმაგი სტანდარტით აღქმისა, რომელიც გამომდინარეობს მამა ღმერთის ორი პროგრამიდან, რომელსაც ეწოდება: ხე სიცოცხლისა, რომელიც არის სასუფევლის სხეულისა და ცხოვნების მოძღვრება. არსებობს მეორე ხეც, რომელიც არის წუთისოფლის სხეულისა და ათი მცნების მოძღვრება, რომლითაც არავინ არ გამართლდება. წუთისოფლის დაცემიდან ხსნა მოდის მამა ღმერთის სამოქმედო პროგრამიდან. ასეთია მარადიული არსებობის ორი სიცოცხლის ხის ნამდვილი შინაარსი (რეალობაზე თვალის დახუჭვა ბნელს ნათელად ვერ გადააქცევს). ამიტომ გვასწავლის ღვთაებრივი ესაია წინასწარმეტყველი: „**ნათელის გამომსახველი და ბნელის შემქმნელი, მშვიდობისმყოფელი და ჭირის შემქმნელი მე ვარ უფალი ამის ყოველის შემოქმედი.**“ (ესაია 45,7).

ამიტომ გვაფრთხილებს უფალი ღმერთი შემოქმედი: „**ყველა ხის ნაყოფი გეჭმევათ ამ ბაღში, მხოლოდ კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხიდან არ ჭამოთ თორემ მოკვდებით.**“ (დაბ.2,16-17). რელიგიური მიდგომით, დედამიწაზე მყოფმა ადამიანმა უნდა ჭამოს ძველი და ახალი აღთქმის ღვთიური ინფორმაცია, ზუსტი მეცნიერული დისციპლინების ინფორმაცია, ხოლო ადამიანების პირადი (სუბიექტური) აზრით დაწერილი არაკანონიკური ინფორმაცია არ უნდა ჭამოს (არ უნდა იკითხოს, არ უნდა უყუროს), რომელსაც ბლომად მიირთმევს სკოლის, ინსტიტუტისა და მრავალი უმაღლესი სასწავლებლის ბოროტი სასწავლო პროგრამიდან, რომლის ჭამაც აუკრძალა მას უფალმა ღმერთმა. ყალბი ინფორმაციის ჭამა აგვიკრძალა ღმერთმა, რომლის შემოქმედიცა კაცი—**მუშაკი**. წიგნიერი სა-ტან-ა.

ხორცის სხეულში მყოფი ადამიანი ჭამს დედამიწის მრავალი სახის ნაყოფს, როგორც სულიერს, ასევე ხორციელს და მას ჭამს მისი სულიერ-გონებრივი მატრიცის კოდის სისტემიდან გამომდინარე. ანუ ხორცის სხეულიანი ადამის მატრიცა ჭამს შესაბამისი მატრიცის მქონე საჭმელს, როგორც ფიზიკურს ასევე შემეცნებითს, რომელსაც ეწოდება „**ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობისა**“.

თანამედროვე მსოფლიოში არსებობს შვიდი ერთმანეთისაგან განსხვავებული მატრიცის კოდის მქონე კაცობრიობა. არსებობს ველური ადამი-კაცი, რომელიც აზროვნებს **111-777—ა, ბ, გ, დ, ე** და **ჰ** კოდის სისტემით (პირველი ეკლესია); —ნახევრად ველური ადამი-კაცი, რომელიც აზროვნებს **222-777—ზ, ც, თ, ი, კ** და **ლ** კოდის სისტემით (მეორე ეკლესია); —მდაბიო კლასის ადამი-კაცი, რომელიც აზროვნებს **333-777—მ, ნ, ი, ო, პ** და **ჟ** კოდის სისტემით (მესამე ეკლესია); — აგარი კლასის ადამი-კაცი, რომელიც აზროვნებს **444-777—რ, ს, ტ, უ, ფ** და **ქ** კოდის სისტემით (მეოთხე ეკლესია); —რჯულის მიმდევარი ხალხები, ადამი-კაცი, რომელიც აზროვნებს **555-777—ჯ, ყ, შ, ჩ, ც** და **ძ** კოდის სისტემით (მეხუთე ეკლესია);—მოსეს რჯულის მიმდევარი ერები, ადამი-კაცი რომელიც აზროვნებს **666-777—წ,ჭ,ხ,ჯ,ჯ** და **ჰ** კოდის სისტემით (მეექვსე ეკლესია), ამის გარდა არსებობს იესოს რჯულის მიმდევარ ქრისტიანთა ნაწილი, მთელი საქრისტიანოდან, რომელიც აზროვნებს **678-777—37, 38, 39, 40, 41** და **42** კოდის სისტემით, რომლებიც დღე დღეზე მოელიან ქრისტეს მეორედ მოსვლას დედამიწაზე.

ამჟამად მამა ღმერთის სულის აზროვნება მუშაობს ზემოთ მოცემულ, შვიდივე მატრიცის კოდის სისტემაზე და რომ არ მუშაობდეს, კაცობრიობის არც ერთი სულიერ-სხეულებ-

რივი კლასის ქაჭანება არ იქნებოდა დედამინაზე. არც დედამინა და ხილული კოსმოსი იქნებოდა ისეთი, როგორცაა იგი ამჟამად.

სამოთხის სასუფევლის სულის სხეულში მყოფი ადამი (კაცი) ჭამს, მართალი აზროვნებით შექმნილ მართალ სიტყვას (ინფორმაციას), რომელსაც ენოდება „**სმ სინოცხლისა**“, სამოთხის ადამმა (კაცმა) შესაბამისად იცის, რომ თვითონაც მარადიულია მამა ღმერთივით.

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„თქვა უფალმა ღმერთმა: არ ვარგა ადამის მარტო ყოფნა, გავუჩინე შემნეს მის შესაფერს. გამოსახა უფალმა ღმერთმა მინისაგან ყოველი ცხოველი და ცის ყველა ფრინველი და მიჰგვარა ადამს, რომ ენახა, რას დაარქმევდა, რომელ სულდგმულს რას დაარქმევდა ადამი, მისი სახელიც ის იქნებოდა. დაარქვა ადამმა სახელი ყველა პირუტყვს, ცის ფრინველს და ველის ყველა ცხოველს, მაგრამ ადამს არ აღმოაჩნდა მისი შემწე.“** (დაბ. 2,18-20).

ქართული კოდი **სახელი** (ინფორმაცია) ნიშნავს სასუფევლის სულის სხეულს: **სახსმ**=კონკრეტული არსის გამოსახულებას, ხოლო **ლი**=სასუფევლის სხეულს, ამიტომ გვეუბნება გენიოსი რუსთაველი: **„სჯობს სახელისა მოხვეჭა, ჟოვლისა მოსახვეჭელსა“**-ო. ამინ.

სამოთხის ადამმა (კაცმა), სამოთხის წიაღში მყოფ ცხოველებს, ფრინველებს და ველის ყველა არსებას შეარქვა შესაბამისი სახელი, მაგრამ ისინი ვერ გახდნენ მისი შემწე, ვინაიდან სულის სხეულიანი ადამი (კაცი), სულის სხეულიან ფაუნასა და ფლორას არ (ვერ) ჭამს. უფრო ზუსტად სულის ჭამა შეუძლებელია ვინაიდან ის უკვდავია (ფერისცვალებადი არაა).

დედამინიერი ადამი, მისი ფერისცვალებადი აზროვნებით (გონებით) და სხეულით, ჭამს ფერისცვალებად ცხოველთა, ფრინველთა და დედამინის ველის არსებათა ფერისცვალებად სხეულს. მათი სული კი გადადის სხვა განზომილების მეტაფიზიკურ ქვესკნელის სხეულში. ქრისტეს მეორედ მოსვლის შემდეგ კი ისინი გადადიან სასუფევლის სულის სხეულში, რომლის ჭამა (შთანთქმა), შავი ხვრელის გრავიტაციასაც კი არ შეუძლია.

სამოთხის ადამი ჭამს საკუთარი ჭეშმარიტი აზროვნების ნაყოფს—**ღვთის სიტყვას**, რომელსაც ქრისტეს ნყალი და ღვინო ენოდება, ამიტომ მას არასოდეს არ შია და არ სწყურია. ის მაძღარია სულიერად და ხორციელად, შესაბამისად შემწე არ ჭირდება. წუთისოფლის ადამის სული და ხორცი ყოველდღე მშვიერია სულიერად და ხორციელად, ამიტომ დაუფიქრებლად ჭამს: სხვისი სუბიექტური აზრით დანერილი ნიგნების ყალბ ინფორმაციას, ჭამს თევზების, ცხოველების და ფრინველების სხეულს, ჭამს ბოსტნეულს, პურს, ღომს, ხილს, სვამს სითხის ნაირსახეობას (ინფორმაციას), მაგრამ არასოდეს არ არის მაძღარი (კმაყოფილი), მას ყოველთვის შია, ვინაიდან ცნობიერად არ არის მაძღარი, ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება:

„მიუგო იესომ და უთხრა მას: ყველას ამ წყლის მსმელს კვლავ მოსწყურდება. ხოლო ვინც დაღვს წყლიდან, რომელსაც მე მივცემ მას, საუკუნოდ არ მოსწყურდება, რადგან წყალი, რომელსაც მე მივცემ მას, მასში (ადამიანში) გადაიქცევა წყლის წყაროდ. რომელიც საუკუნოდ იღინებს“ (იოანე 4,13-14). ქრისტეს მიერ კაცობრიობაზე მიცემული უკვდავების ნყალი — სახარება, სასუფევლის სხეულად გადაიქცევა, ამიტომ მსმელს საუკუნოდ არ მოსწყურდება (არ მოშივდება), რადგან ის გადაიქცევა სამოთხის წყაროდ (რუს - თავად), რომელიც საუკუნოდ იღინებს, ანუ მომდევნო წუთისოფლის დაწყებამდე იღინებს. სული მთხოვს, ამიტომ ერთი კუპლეტი ლექსი უნდა ჩავწერო აქ:

**ირო მეურთი დღას ვეთებუ,
უთებურე ჩქინი შარა,
ირო ბჭკომუნთი დღას ვებრძლუთი
ურძლაფუ რე კოჩის ქვარა.**

მოცემული ლექსის შინაარსი ზუსტად გამოხატავს წუთისოფლის ადამიანის (კაცის) სულიერ-ფიზიკურ განვალებულ მდგომარეობას.

სამოთხის წიაღში მყოფი ადამი (კაცი), ისვენებს წუთისოფლის განვალებული აზროვნებიდან და საქმიანობიდან. სინამდვილეში სასუფევლის სული (აზროვნება) აძინებს, წუთისოფლის გონებასა და სხეულს, ხოლო წუთისოფლის აზროვნება აძინებს სამოთხის სულსა და სხეულს. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„უფალმა ღმერთმა ძილქუში მოჰგვარა ადამს და რა დააძინა, გამოულო ერთი ნეკნი და მის ადგილას ხორცი ჩაუდო.“** (დაბ. 2,21).

ადამიანს (კაცობრიობას) აქვს დედამიწის წყალ-ხორცის (666) და სამოთხის (777) სულის (999) სხეული. ადამიანის წუთისოფლის ხორცის სხეულს ჰქვია ევა (დედაკაცი), ხოლო მის სამოთხის სასუფევლის სხეულს ჰქვია სულიწმიდა (დედა დედოფლი). ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია:

„ნეკნისაგან ადამს (მამრობითს და მდედრობითს), რომ გამოუღო დედაკაცი შექმნა უფალმა ღმერთმა და ადამს მიუყვანა, თქვა ადამმა: ეს კი მართლაც ძვალთაგანი და ხორცი ჩემი ხორცთაგანი, დედობა ჩემი (სულიწმიდა) ერქვას მას, რაკი კაცისაგან (მამა ღმერთისაგან) არის გამოღებული. ამიტომ მიატოვებს კაცი დედ-მამას და მიენებება თავის დედაკაცს, რათა ერთხორცად იქცნენ. შიშველი იყვნენ ორივენი ადამი და მისი დედაკაცი და არ რცხვენოდათ.“ (დაბ. 2,22-25).

როდესაც ჩვენ ბიბლიურ ტექსტს განვიხილავთ, უნდა ვიცოდეთ, რომ ის უპირველეს ყოვლისა ეხება სიცოცხლის სიტყვის შემოქმედ მამა ღმერთს, შემდეგ ძე ღმერთს, შემდეგ სულიწმიდა ღმერთს, შემდეგ ღმერთის ხატად გაჩენილ ადამიანს და შემდეგ ყველაფერსა და ყოველივეს. წმიდა წერილი გვეუბნება: ადამი დაეცაო, თუ მამა ღმერთი არ დაეცა რაღაც სიმბოლურ-ალეგორიული გაგებით, მისი ხატი ძე ხორციელი, ადამი (კაცი), რანაირად და როგორ მოახერხებდა დაცემას? წმიდა წერილი გვაფრთხილებს, რომ ადამიანი კი არა ძე ღმერთი, მამა ღმერთის ნებიდან იოტის ოდენაც კი ვერ გადავა. როგორ შეეძლო სამოთხის ადამს ღმერთის ნებას შეწინააღმდეგებოდა და მას განდგომოდა?

ესაა ადამიანური მიდგომით გაგებული ღმერთის წმიდა საქმის პროფანული ახსნა. ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება: **„განა ორი ბელურა ერთ ასარად არ იყიდება? და არც ერთი მათგანი არ დაეცემა მიწაზე თქვენი მამის ნაპის გარეშე. ხოლო თქვენს თავზე თმებიც დათვლილია.“** (მათე 10,29-30). აი, აქ ნათლად ჩანს, რომ მამა ღმერთი მოქმედებს დათვლილ-აღრიცხული საინფორმაციო პროგრამით და არა სუბიექტურად მოაზროვნე ადამიანით, ამიტომ მის ნებას ვერავინ შეწინააღმდეგება, — ვერ გადავა.

უფალმა ღმერთმა, სამოთხის ადამს ნეკნი ამოუღო და მის ადგილას ხორცი ჩაუდო, ხოლო ნეკნისაგან დედაკაცი შექმნა და ადამს მიუყვანა. როდესაც მამა ღმერთი სასუფევლის სულიერ-სხეულბრივი სამოქმედო პროგრამიდან გადადის წუთისოფლის სულიერ-სხეულბრივ სამოქმედო პროგრამაზე, მაშინ მისი სხეული სულიწმიდა იძინებს, რომელიც არის სასუფევლის სხეულთა მშობელი დედა (დედაკაცი=ძუ-ალი).

სულიწმიდას ნაცვლად იღვიძებს წმიდა მარიამი, რომელიც არის წუთისოფლის წყალ-ხორციან სხეულთა მშობელი დედა (დედაკაცი, ძუ-ალი). ამიტომ იესო ქრისტეს და შემდეგ ყველას ჰყავს ორი დედა: ხორცის სხეულის მშობელი დედა (მარიამი) და სულის სხეულის მშობელი დედა (სულიწმიდა). ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება: **„იესო ქრისტე, მამა ღმერთისაგან სულიწმიდით ჩაისახაო ქალწულ მარიამში“**. ნებისმიერი ადამიანის ჩასახვა ხორციელ დედაში ინფორმაციულად ჯერ ხდება მამა ღმერთის შინაარსში, შემდეგ კი — კაცობრიობის შინაარსში. ამინ.

ახლა უფრო კონკრეტულად გეტყვით თუ რას ნიშნავს დედაკაცის შექმნა ადამის ნეკნიდან. დედაკაცი, რომელიც უფალმა ღმერთმა შექმნა ადამის ნეკნიდან, არის მამა ღმერთის სხეული, რომელსაც ის ქმნის სულიწმიდა ღმერთის იპოსტასური ფუნქციით (სამოქმედო პროგრამის წმიდა სამების ფუნქციით). ნეკნი, კაცისაგან რომ გამოიღო ღმერთმა, არის ორი სხეულის შემოქმედი დედა—სულიწმიდა ღმერთი და წმიდა მარიამი. ამრიგად, მამა ღმერთის (მამა ადამის) სასუფევლის სხეულს ჰქვია ძუ-ალი, ხოლო წუთისოფლის ეპოქის სხეულს კი **ძ-ალი (+-ღი)**, ამიტომ ამბობს მამა ადამი: **„ეს კი მართლაც ძუ-ალია ჩემი ძვალთაგანი და ხორცი ჩემი ხორცთაგანი დედობა ჩემი (სულიწმიდა) ერქვას მას, რაკი კაცისაგან (ჩემი არსიდან) არის გამოღებული“**. დედამიწაზე მამა ღმერთი წარმოდგენილია მამა-კაცად და დედა-კაცად. ამიტომ ღვთაება მარიამი ინერება, მამა ღმერთის, ძე ღმერთისა და სულიწმიდა ღმერთის (ერთარსის) ერთობლივი მახასიათებლით:

კოდი — **მამა** — **რძე** — **ადამი** = მამაკაცი, შვილიკაცი, დედაკაცი.
(მამა) (ძე) (სუ.წმ).

მ (14/41) გულისხმობს მამა ღმერთის იპოსტასურ ფუნქციას, **რ** (29/110)—ძე ღმერთის იპოსტასურ ფუნქციას და **ამ** (14/41)— სულიწმიდა ღმერთის იპოსტასურ ფუნქციას. ამიტომ დედამიწიერი ადამი შვილებს აჩენს მამა ღმერთისა და მისი სხეულის (მარიამის) ინფორმაციული ცოლქმრობიდან გამომდინარე და არა მისგან დამოუკიდებლად. ყველაფერი რაც ხდება დედამიწაზე და უკიდევანო სამყაროში, ინფორმაციულად მიბმულია მამა ღმერთის სასულიერო-შემოქმედებით ცენტრთან, სამყაროს მართვის სადისპეჩერო პულტთან. ამინ.

იმის გამო, რომ მამა ღმერთი თავისთავშია ქმარი და ცოლი, კოდი „**მა-რი-ამ**“-ი თავისთავში გულისხმობს ქმარს, ცოლს და ნაყოფს: მარიამი (67/202), ქმარი (67/751), ცოლი (67/210), მარიამი მოსეს მოძღვრებიდან იესოს მოძღვრებაში გადასვლასაც გულისხმობს. მამა ღმერთის ანალოგიურად, მამაკაცი თესლს (სიტყვას) დებს დედაკაცის სხეულში (წმიდა მარიამის ფუნქცია), დედაკაცი ანაყოფიერებს თესლს (ღვთის სიტყვას) კაცად, რომელიც იბადება, იზრდება და უბრუნდება მამა ღმერთს, რომელმაც ჩასახა და გააჩინა იგი მშობლების სხეულით. მამა ღმერთი ჩასახავს სულიწმიდით, ანუ მამრობითი და მდედრობითი სქესის ფუნქციით ახორციელებს საკუთარი შვილების გაჩენას დედამიწაზე.

მამა ღმერთის კოსმიურ ნათელ სხეულს ჰქვია **დედა ეკლესია** (მარიამი და სულიწმიდა), შესაბამისად ადამიანის (კაცობრიობის) ხორცის სხეულს ჰქვია ღვთის სულის ეკლესია (დედაკაცი), რომლისაგან მამა ღმერთი, იესო ქრისტეს შუამდგომლობით შექმნის სასუფევლის სულის ეკლესიას, ანუ ჩვენი ხორცის ეკლესიას ქრისტე გახდის სასუფევლის სულის ეკლესიად, ამიტომ ეწოდება მართლმადიდებლური რელიგიის დედამიწიერ ინსტიტუტს **დედა ეკლესია**, რომლის წიაღში ტრიალებს წმიდა სამების სული. მამა ღმერთი და სულიწმიდა ღმერთი განუწყვეტელი ინფორმაციული კავშირით ქმნიან ძე ღმერთის, კაცობრიობისა და უსასრულო სამყაროს მარადიულ სიცოცხლეს, რომელსაც **სიყვარული** ეწოდება. ანალოგიურია მორწმუნე ცოლ-ქმარის სიყვარული, რომელიც ქმნის შვილების სიცოცხლეს. მამა ღმერთი (ხვადი) და სულიწმიდა ღმერთი (ძუ) მარადიული სიყვარულით არიან **ჯვარ-დაწერილები**, მარადიულია მათი **გვი-რ-გვი-ნი**. ამიტომ მარადიულია მათ მიერ შექმნილი ყველაფერი და ყოველივე. ამინ.

ღვთაებრივი ბიბლიის დაბადების წიგნის პირველი და მეორე თავიდან, ნათლად ჩანს, რომ პირველი თავის ტექსტი ეკუთვნის წუთისოფლის შექმნის ექვსდღიან საღვთო პროგრამას, ხოლო მეორე თავის ტექსტი კი—წუთისოფლის დასასრულისა და სასუფევლის ეპოქაში გადასვლის საღვთო პროგრამას.

ღვთაებრივი ბიბლიის დაბადების წიგნის მესამე თავის ტექსტიდან ნათლად ჩანს, რომ მთავრდება სასუფევლის ეპოქის საღვთო პროგრამა და იწყება წუთისოფლის საღვთო პროგრამა,—მარადიული სიცოცხლის შექმნისა უფალი ღმერთის მიერ.

მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ ვიმყოფებით მარადისობაში, ხორცის სხეულში მყოფ ადამიანს აინტერესებს, რამდენ დროს მოიცავს წუთისოფელი და რამდენს—სამოთხე.

ნოეს მართლმადიდებლური პირველი რჯულის წიგნი (ევფთი), მოსეს მეორე მართლმადიდებლური რჯულის წიგნი (თორა), იესო ქრისტეს მართლმადიდებლური რჯულის წიგნი (სახარება), წინასწარმეტყველთა და მოციქულთა წერილები დაინერა სულიწმიდის მადლით (მადლი). მ-ადლი (ადლი=დალი=სულიწმიდას). ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი პეტრე მოციქული: **„ეს იცოდეთ უპირველესად, რომ წერილის არავითარი წინასწარმეტყველება თავისით (სუბიექტური შეხედულებით) არ განიმარტება. ვინაიდან წინასწარმეტყველება არასოდეს არ წარმოთქმულა ადამიანის ნებით, არამედ ადამიანები, სულიწმიდის მიერ აღძრული, ღვთისაგან წარმოთქვამდნენ მას. ეს ერთი არ უნდა დაიფაროს თქვენგან, საყვარელნო, რომ უფლისათვის ერთი დღე (12 საათი) არის როგორც ათასი წელი, ხოლო ათასი წელი, როგორც ერთი დღე.“** (II პეტრე, 1,20-21 და 3,8).

წმიდა წერილიდან ნათლად ჩანს, რომ საღვთო რჯულის წიგნები და წერილები დაინერა არა ადამიანთა პირადი მოსაზრებებით, არამედ მამა ღმერთის ნებითა და მისგან გამომავალი სულიწმიდის მადლით (დოგმატური საზომით, რიცხობრივ ანბანური ეტალონით). წმიდა წერილის მიხედვით, მამა ღმერთის დრო (მუშ-დროშა), ანუ კოსმიური ნათელი ეკლესიის დრო, თორმეტი (12) საათი, უდრის დედამიწის ეკლესიის ათას (1000) წელს. თუ მარტივად მიუდგებით ბიბლიის კოდურ ინფორმაციას, ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნის დრო უდრის 6X12=72 საათს=6000 წელს.

ქართული კოდი **საათი** (სა-ათი), გულისხმობს საღვთო ინფორმაციის გასაღებს (სა=21/201) და დათვლილ-აღრიცხულ ღვთის სიტყვის (წმიდა წერილის) ათვლის ეტალონს (ათი). კოდი საათი ნიშნავს მოქმედებაში გადასულ ღვთის სიტყვას, ხოლო **სათი** კი მისი სულის თესლს (სათი=თა-სი). ყველაფერი და ყოველივე წარმოადგენს მამა ღმერთის სულის თესლს. ადამიანს (კაცობრიობას) და ნებისმიერ ცალკე აღებულ არსს ეწოდება **ბრაალის თასი**. საბოლოოდ გრაალის თასი ნიშნავს წუთისოფლის დასაბამიდან იესო ქრისტემდე სამყაროს შექმნის ექვს (6) დღეს, რომლის შემდეგ ღმერთი ქმნის ყველაფრისა და ყოველივეს სასუფევლის სულის სხეულს.

უფრო ზუსტად, გრაალის თასი ნიშნავს იმას, რომ დადგენილი ჟამის შემდეგ სასუფევლის სამოქმედო პროგრამიდან (777—777 მე ვარ ანი და ჰოე) უფალი ღმერთი შემოქმედი გადადის წუთისოფლის სამოქმედო პროგრამაზე (111—777—ა, ბ, გ, დ, ე და ვ კოდის სისტემაზე), რის შემდეგ მას ავტომატურად (ავტო-რევერსული გადართვით) გადაჰყავს მთელი უკიდევანო სამყარო წუთისოფლის პირველი დღის პროგრამაზე, რომელსაც ანდომებს ერთ (1) დღეს—**ათას** წელს.

მამა ღმერთის ერთ დღიანი (1000 წლიანი) თეორიული პროგრამის პრაქტიკულ აღსრულებას, მატერიალიზაციას, თესლიდან შესაბამის დონის სახის მიღებას (აღდგომას) ადამიანი და უკიდევანო სამყარო ანდომებს ერთ (1) მილიარდ წელიწადს დედამიწის ეკლესიის დროით.

თუ ცოლ-ქმრის ხორციელ აქტზე გადავიტანთ ღმერთის ზე-აღმატებულ საქმიანობის პარალელს მივხვდებით, რომ მამრობითი სქესიდან მდედრობითმა სქესმა შესაძლოა თესლი (თასი, სათი) მიიღოს ერთ წუთში რის შედეგად განხორციელდეს შვილის ჩ-ასახვა (სამყაროს შექმნა ერთ წუთში), მაგრამ მის განაყოფიერებას და მომწიფებას სჭირდება ცხრა (9) თვე, ანუ ოთხასი (400) ათასი წუთი. აქედან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, რომ ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნა ექვს დღეში გულისხმობს იმას, რომ შემოქმედი პირველი დღის სამოქმედო პროგრამის გაღებას (ჩასახვას) ანდომებს ერთ დღეს (1000 წ), ხოლო ამ პროგრამის აღსრულებას კი სჭირდება ერთი (1) მილიარდი წელი დედამიწის ეკლესიის დროით.

როგორც კი უფალი ღმერთი პირველი დღის სამოქმედო პროგრამას აღსრულებს, ის გადადის **მეორე დღის** სამოქმედო პროგრამის გაღებაზე, რომლის აღსრულება გრძელდება ერთ (1) მილიარდ წელიწადს, შემდეგ გადადის **მესამე დღის** სამოქმედო პროგრამის გაღებაზე, რომელიც გრძელდება ერთ (1) მილიარდ წელიწადს, შემდეგ გადადის **მეოთხე დღის** სამოქმედო პროგრამის გაღებაზე, რომლის აღსრულება გრძელდება ერთ (1) მილიარდ წელიწადს, შემდეგ გადადის **მეხუთე დღის** სამოქმედო პროგრამის გაღებაზე, რომელიც გრძელდება ერთ (1) მილიარდ წელიწადს. შემდეგ გადადის **მეექვსე დღის** სამოქმედო პროგრამის გაღებაზე, რომელიც გრძელდება ერთ (1) მილიარდ წელიწადს.

წუთისოფლის დასაბამიდან, დედამიწის ეკლესიის დროით ექვსი (6) მილიარდი წლის თავზე კაცის ხორციელ სხეულში იბადება მაცხოვარი **იესო**: „**ყრმა იზრდებოდა მტკიცდებოდა და ივსებოდა სიბრძნით და ღვთის მადლი იყო მასზე.**“ (ლუკა 2,40). წმიდა წერილიდან ნათლად ჩანს, რომ მაცხოვარი იყო ჩვეულებრივი ხორციელი ადამიანი, რომელიც ღვთის უზენაესი მადლით იყო ცხებული: „**თორმეტი წლისა რომ გახდა მაშინაც ავიდნენ იერუსალიმში დღესასწაულის ჩვეულებისამებრ, ხოლო დღესასწაულის დამთავრების შემდეგ, უკან რომ დაბრუნდნენ, ყრმა იესო დარჩა იერუსალიმში... სამი დღის შემდეგ იპოვეს ტაძარში მჯდომი მოძღვართა შორის, უსმენდა და ეკითხებოდა მათ. ყველა მის მსმენელს აოცებდა მისი გონება და პასუხი... მან უთხრა მათ: რატომ მეძებთ? ნუთუ არ იცით, რომ მამის სახლში უნდა ვიყო?**“ ახალი აღთქმიდან ნათლად ჩანს, რომ მაცხოვარი იესო ღვთის ეკლესიაში შევიდა თორმეტი (12) წლის ასაკში, თვრამეტი (18) წლის განმავლობაში მან მიიღო ღვთის სჯულის ამომწურავი ცოდნა, შესაბამისად მამა ღმერთის სიტყვას გადმოსცემდა პირ-და-პირ (ერთი-ერთზე), რომელიც შესაძლებელია მხოლოდ ქართული სამება დამწერლობითა და სამება ენით, რომელსაც სახარებასა შინა ეწოდება: „**მართასა და მარიამის ძმა და ქრისტეს მეგობარი ლაზარე**“. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი სახარება: „**თვით იესო როცა იწყებოდა, იქნებოდა ოცდაათი წლის და როგორც ფიქრობდნენ იგი იყო ძე იოსებისა ელისა.**“ (მათე 3,23).

მაცხოვარმა იესომ 30—33 წლებში იქადაგა და კაცობრიობას დაუტოვა ხსნისა და ცხოვნების მოძღვრება სა-ხარ-ება. 33 წლის იესო ადის წამების ძელზე და ხორცის სხეულის შეწირვით, ცოდვის მიზეზის მოკვდინებით, მესამე დღეს აღსდგა სასუფევლის სულის სხეულ-

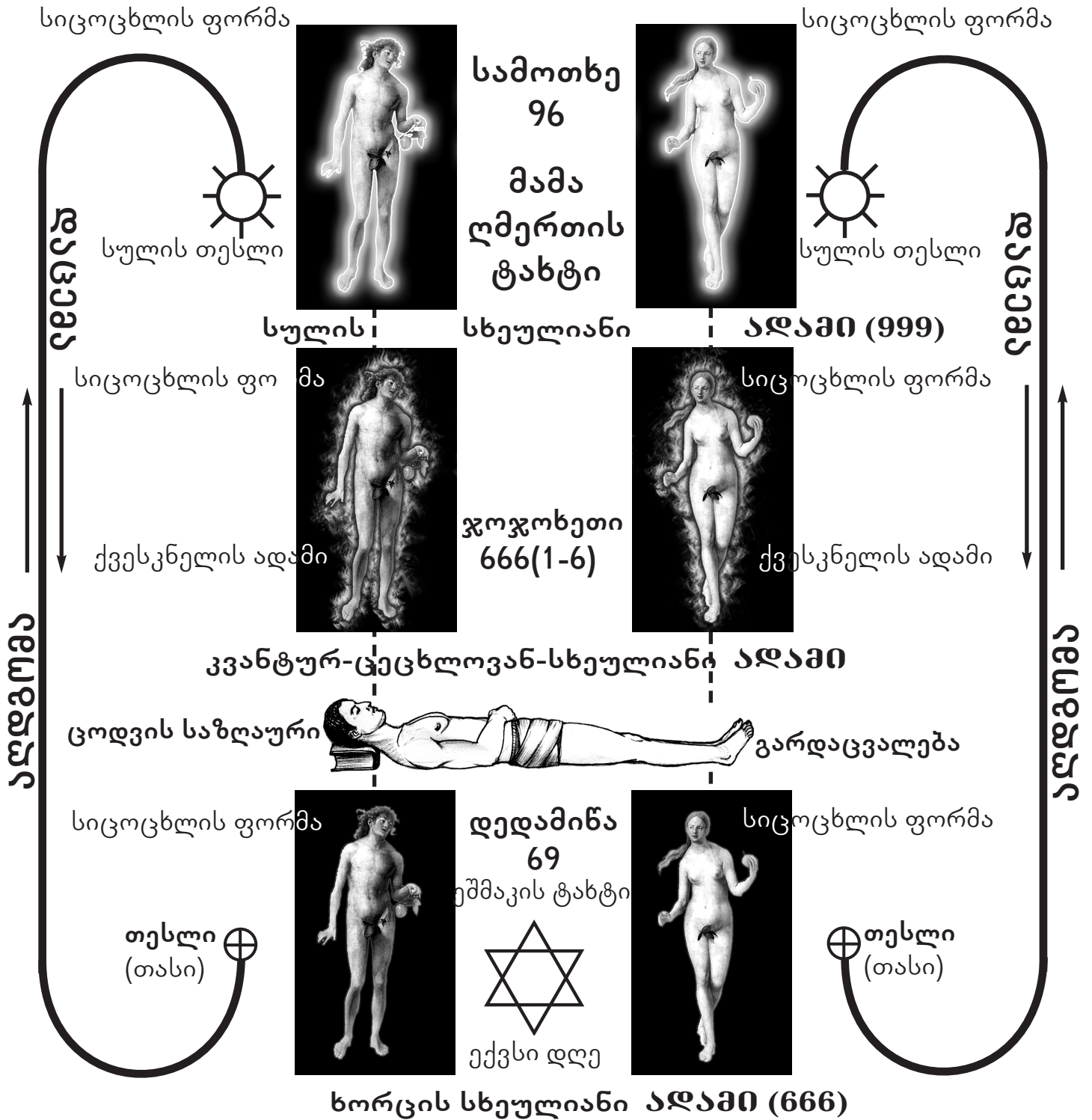

მარადიული სიცოცხლის კანონი

(სამყაროს მარადიულ განზომილებაში აღქმის ღვთიური პროგრამა)

სე სიცოცხლისა

(ორმოცდაცხრა დღე)

სე კეთილისა და ბოროტის უცნობისა

(სამყაროს დროებით განზომილებაში აღქმის ღვთიური პროგრამა)

„ნათელის გამომსახველი და ბნელის შემქმნელი, მშვიდობისმყოფელი და ჭირის შემქმნელი მე ვარ უფალი ამის ყოვლის შემოქმედი.“ (ესაია 45,7).

ში, რომელიც ავტომატურად (ინფორმაციული კავშირით) ინვევს მამა ღმერთის (კაცის ხატის სილუეტის) აღდგომას ნათელი ჯვარის კოსმიური მისტერიიდან, რის შემდეგ ინყება სასუფევლის სამი (3) ათასწლიანი გარდამავალი პერიოდი. ქრისტეშობიდან ორი (2) ათასი წლის თავზე ინყება პირველი მასიური აღდგომა კაცობრიობისა და უსასრულო სამყაროსი. ხოლო მთლიანი გადასვლა სასუფევლის ეპოქაში, ხდება ქრისტეშობიდან სამი (3) ათასი წლის თავზე, რომელიც გრძელდება ორმოცდაცხრა (49) მილიარდ წელს დედამიწიერი ეკლესიის დროით („ბოროტსა სძლია კეთილმა, არსება მისი გრძელია“ — შოთა).

ამრიგად, მამა ღმერთი საკუთარი სიცოცხლისა და წუთისოფლის ეპოქის შექმნას ანდომებს ექვს (6) მილიარდ წელს, ხოლო სასუფევლის ეპოქაში ყოფნას კი — ორმოცდაცხრა (49) მილიარდ წელს დედამიწიერი ეკლესიის დროით. $6+49=55$ მილიარდ წელს გრძელდება მარადისობის ერთი ბორბალის (სრული ციკლის) შემობრუნება მამა ღმერთისთვის, მისი შვილებისათვის (კაცობრიობისათვის), ფაუნისათვის, ფლორისათვის, დედამიწისათვის, მთვარისათვის, პლანეტებისათვის, მზისათვის, ზოდიაქოებისათვის, ვარსკვლავებისათვის, გალაქტიკებისათვის და ა.შ... უსასრულო სამყაროსათვის. აი, ასეთია მარადისობის სისტემა, რომელიც გამომდინარეობს ინფორმაციის ნივთის პროგრამიდან, რომელსაც მარადიული სიცოცხლის ნივთი, დაბადების ნივთი და წმიდა წერილი ეწოდება. **ამიბ.**

$$2 + 10 + 2 + 12 + 10 + 1 = 37 = \text{თევზი}$$

კოდი — **ბ + ი + ბ + ლ + ი + ა** = $37 + 55 = 92 =$ ღმერთის (9) სიტყვა (2)

$$2 + 10 + 2 + 30 + 10 + 1 = 55 = \text{ღმერთის რჯული}$$

ბიბლიური ქარაგმით თევზის მუცელში შესვლა ნიშნავს, ძველი და ახალი აღთქმის განხილვას, რომელიც ბრწყინვალედ აღსრულდა 1996-2006 წლებში. ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება: „**მაშინ ზოგიერთმა მნივნობარმა და ფარისეველმა მიუგო: მოძღვარო გვინდა ნიშანი ვიხილოთ შენგან. ხოლო მან მიუგო პასუხად: ბოროტი და მრუში მოდგმა ეძებს ნიშანს, მაგრამ ნიშანი არ მიეცემა მას, გარდა იმისა ნინასწარმეტყველის ნიშნისა, ვინაიდან, როგორც იმისა იყო დიდი თევზის მუცელში სამ დღეს, ასევე კაცის ძე იქნება სამ ღამეს დედამიწის გულში. ნინეველები აღდგებიან სამსჯავროზე ამ მოდგმასთან ერთად. მსჯავრს დაადებენ მას, ვინაიდან მათ მოინანიეს იონას ქადაგებით და აჰა, აქ არის იონაზე დიდი. სამხრეთის დედოფალი აღსდგება სამსჯავროზე ამ მოდგმასთან ერთად და მსჯავრს დაადებს მას, ვინაიდან იგი დედამიწის კიდიდან მოვიდა, სოლომონის სიბრძნის მოსასმენად და, აჰა, აქ არის სოლომონზე დიდი.**“ (მათ.12,38-42).

სახარებიდან ნათლად ჩანს, რომ იესო ქრისტეს დედამიწაზე მეორედ მოსვლის წინ, ელია (იოანე) ნინასწარმეტყველი შევა ძველი და ახალი აღთქმის საიდუმლო ინფორმაციის ნივთში (დიდი თევზის მუცელში) და გზას მოუმზადებს მესიას (იესო ქრისტეს), რომელიც ბრწყინვალედ აღსრულდა. დიდ მადლობას მოვახსენებ გრაალის თასის საძმოს და ყველას ვინც კი საღვთო ინფორმაციის მომზადებასა და ფართო მასებში მისი გავრცელების კეთილ საქმეში მეხმარებოდა. ნივთიერი მსოფლიოსათვის ცნობილია, რომ მზე 2012 წლის ბოლოს დგება ირმის ნახტომის გალაქტიკის ღერძზე. მაშინ ციურ სისტემა გადალაგდება სხვა ურთიერთობის სისტემაზე, დედამიწაზე კი აპოკალიფსი იბოპოქრებს...

ხშირად მეკითხებიან, ვინ დაადგინა და სად წერია, რომ მესია (იესო) დედამიწაზე მოვა 2010-2013 წლებში? ეს დალოცვილი თარიღი მე მიკარნახა დალოცვილმა სახარებამ ანუ ეს ინფორმაცია დამიტოვა მაცხოვარმა იესომ: „**მისი მშობლები ყოველ წელს ადიოდნენ იერუსალიმში** (მხედველობაშია ნოქალაქევი და მცხეთა) **პასეჟის დღესასწაულზე. თორმეტი წლისა რომ გახდა, მაშინ ავიდნენ იერუსალიმში დღესასწაულის ჩვეულებისამებრ. ხოლო დღესასწაულის დამთავრების შემდეგ, უკან რომ დაბრუნდნენ, ყრმა იესო დარჩა იერუსალიმში, იოსებმა და დედამისმა არ იცოდნენ. ეგონათ მგზავრთა შორის არისო, ერთი დღის გზა რომ გაიარეს, მაშინ დაუწყეს ძებნა, ნათესავებსა და ნაცნობებს შორის. რომ ვერ იპოვეს იგი დაბრუნდნენ იერუსალიმში და ეძებდნენ მას. სამი დღის შემდეგ იპოვეს ტაძარში, მჯდომი მოძღვართა შორის უსმენდა და ეკითხებოდა მათ. ყველა მის მსმენელს აოცებდა მისი გონება და პასუხი. რომ დაინახეს იგი, გაუკვირდათ და დედა-**

მისმა უთხრა მას: ეს რა გვიყავი შვილო? აჰა, მამაშენი და მე გულდამწუხრებულები დაგეძებდით. მან კი უთხრა მათ: რატომ მეძებდით? ნუთუ არ იცით რომ მამის სახლში უნდა ვიყო?”

კაცობრიობისათვის დაფარულია, რომ არსებობს სამი იერუსალემი: ზენა იერუსალემს ეწოდება ყოველთა დედა ეკლესია, რომელიც არის მამა ღმერთის ნათელი კოსმიური ეკლესია. საიდანაც ნათელი გაივლის თორმეტი ზოდიაქოს ცენტრს, მზის გულის ცენტრს და პირდაპირ ეშვება დედამიწაზე. მოცემული ნათელი სუჭეტის ცენტრი ეშვება ლიხის ქედის ნუნისის მღვიმეს არეალში (საქართველოში). ამიტომ მამა ღმერთის დედამიწიერი იერუსალემია ნოქალაქევი და მცხეთა, ხოლო მისი რჩეული ხალხია (ისრაელია) ქრისტეს მეგობარი ლაზარეს ტომი—ქართველი ქრისტიანები. მამა ღმერთის მესამე იერუსალიმია სინაის მთა და მცირე აზიელთა იერუსალიმი და ქრისტეს მკვლელი იუდეველთა სინაგოგას სინედრონის ინსტიტუტი, რომელიც განაგებს თანამედროვე მსოფლიოს.

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი პავლე მოციქული: **„მითხარით, ვისაც რჯულის ქვეშ ყოფნა გსურთ, განა არ უსმენთ რჯულს? ვინაიდან დაწერილია, რომ ორი ძე ყავდა აბრაამს, ერთი მხევალისაგან და მეორე თავისუფალისაგან. მაგრამ რომელიც მხევალისაგან იყო, ის ხორციელად შობილი იყო (მხედველობაშია კოსმოპოლიტური მსოფლმხედველობა), ხოლო რომელიც თავისუფალისაგან—ალთქმის მიხედვით (მხედველობაშია მართლმადიდებლური მსოფლმხედველობა). ამაში არის ქარაგმა. ეს არის ორი ალთქმა: ერთი სინაის მთიდან მონობისათვის შობილი, რომელიც არის აგარი (მდაბიო). ვინაიდან აგარი არის სინაის მთა არაბეთში და ამჟამინდელ იმრუსალიმს შეესაბამება, ვინაიდან ის მონობაშია თავის შვილებთან ერთად.**

ხოლო ზენა იერუსალიმი (კა-ვ-კა-სიონი) თავისუფალია: ის ყველა ჩვენთაგანის დედაა. რადგან დაწერილია: იხარებდე, ბერნო, უშობლო! სიხარულით აყიყინდი, საღმობის განუცდელი! რადგან მიტოვებულს მეტი შვილები ეყოლება, ვიდრე გათხოვილს. და ჩვენ ძმებო ისაკის კვალობაზე ალთქმის შვილები ვართ. და მაშინ ხორციელად შობილი სდევნიდა სულით შობილს, ასევეა ახლაც (ახლაც XXI საუკუნის დასაწყისშიც). მაგრამ წერილი რას ამბობს? განდევნე მხევალი და მისი ძე, ვინაიდან მხევალის ძე ვერ გახდება მემკვიდრე თავისუფალის ძესთან ერთად. ამრიგად ძმებო, ჩვენ მხევლის შვილები კი არ ვართ, არამედ თავისუფალისა.“ (გალატ. 4,21-31).

თორმეტი წლის იესო შევიდა ქართული იერუსალემის ეკლესიაში. ის უკან მოუხედავად წავიდა წინ და ამომწურავად დაეუფლა წმიდა წერილებს. ოცდაათი წლის ასაკში მან მოგვცა, სასუფევლის მოძღვრება—**სა-ხარ-მბა**, კიდევ უფრო წავიდა წინ, მან შექმნა წმიდა გრაალის თასის საძმო—თორმეტი მოციქულის ინსტიტუტი და საფუძველი ჩაუყარა ქრისტიანთა დედა ეკლესიას. კიდევ უფრო წავიდა წინ და იტვირთა კაცობრიობის ცოდვა და ავიდა ჯვარცმის ძელზე, რათა ცოდვის გამომწვევი მიზეზი ხორცის სხეული შეეწირა სულის სხეულის მისაღებად.

მოკვდა წუთისოფლის მეფე ხორცის სხეული—**მუშაკი** და მესამე დღეს იესო აღსდგა სასუფევლის სულის სხეულში. სიკვდილის შიშზე (წუთისოფელზე)— იზეიმა გამარჯვება და მოციქულების თვალწინ ამაღლდა მამა ღმერთის კოსმიური ნათელი ეკლესიის მეცხრე ცაზე. ანუ გახდა ქვაკუთხედი მამა ღმერთის ნათელი ხელთუქმნელი მარადიული ეკლესიისა. ამით სასუფევლის გზა გაუმზადა მკვდრებსა და ცოცხლებს და დაგვიბარა: ორი (2) ათას+თორმეტი წლის შემდეგ მოვალო, ჯერ დაძინებული (მკვდარი) ლაზარეს აღსადგენად, შემდეგ კი ჩემი მორწმუნეებისო.

XXI საუკუნის დასაწყისის კაცობრიობის მორწმუნე ნაწილი 2012 წლისთვის, თავისი სულიერი სიმნიფით გაუტოლდება თორმეტი (12) წლის ასაკის იესო ქრისტეს სულიერი სიმნიფის დონეს. ამის გარდა, ამ მომენტისათვის, მსოფლიოს მმართველი სასულიერო და პოლიტიკური ელიტა ეშმაკურად არც თვითონ შევა სასუფეველში და არც სხვებს მისცემს ნებას შევიდეს ღვთის სასუფეველში, რომელსაც პავლე მოციქული უწოდებს შემკავებელს. ესაა ჟამი ანტიქრისტეს მეფობისა დედამიწაზე.

განსაკუთრებით 2000 წლის თავიდან, თითქმის ყოველდღე ვფიქრობდი **მისის** (იესოს) მეორედ მოსვლის საკითხთან დაკავშირებით, მაგრამ ვერაფრით ვერ მივხვდი სად იმყოფება

იგი, ანუ სადაა მამა ღმერთი და რანაირია იგი??? იესო თავისთავზე ამბობს **კანის ქმ** ვარო, ამიტომ ბუნდოვანი წარმოდგენა მქონდა მამა ღმერთზე, მის ფიზიკურ მდგომარეობაზე და ადგილსამყოფელზე (სამოთხეზე). ასეთ ფიქრებში გავიდა შვიდი წელი, უფალ ღმერთს ჩემს გულში ვევედრებოდი მოეცა ჩემთვის სულიწმიდის მადლი, რათა მცოდნოდა რანაირია მამა ღმერთი და რანაირად გამოეცხადებოდა კაცობრიობას მესია და წმიდა მამათა გუნდი. 2007 წლის მარიამობას სიზმარში გამომეცხადა რალაც ადამიანის მსგავსი ლამაზი და გამჭვირვალე არსება, რომელმაც მითხრა: ყოველ წელიწადს, გიორგობას, მარიამობას და სვეტიცხოვლობას, რიგრიგობით მოზვერი (ბულა) შესწირე უფალს, ილოცე შენს მეგობრებთან ერთად და შენი თხოვნა აგისრულდებაო.

ჩემს ოჯახში გავზარდე მოზვერი (კვირია) შუბლზე თეთრი ნიშნით (კიაპით), 2008 წლის გიორგობას (23 ნოემბერი) მოვიწვიე მეგობრები და კვირია შევწირე უფალ ღმერთს. ჩვენ ვილოცეთ მუხის ხის ქვეშ, სანთლები ავუნთეთ უფალს მარანში, სუფრა გავშალეთ და ლამაზად ვადლეგრძელეთ ღმერთი, მესია, წმინდა მამათა გუნდი, სამშობლო, მეგობრები, ნათესავები, მეზობლები, გარდაცვლილები (ქვესკნელში მყოფები) და ერთმანეთი.

ერთი კვირის თავზე ცოცხალი სიზმარი ვნახე. გამომეცხადა ადამიანის გარეგნობის ლანდის სხეულიანი ანგელოზი, რომელიც მინაზე ფეხს დაჰკრავდა და დიდ სიჩქარით ზეცისაკენ აფრინდებოდა. მან მითხრა: ახლა შენ ჩემთან წამოხვალ, რათა გავფრინდეთ დედამიწის ირგვლივ, რომ გაჩვენო რანაირია მსოფლიო (კაცობრიობა), რის შემდეგ შენ თვითონ მიხვდები, რანაირია მამა ღმერთი (კაცი). სად იმყოფება იგი და როდის მოვა მესია (იესო) დედამიწაზეო. ანგელოზს ვუთხარი ძალიან მინდა შენთან ერთად წამოსვლა, მაგრამ ფრენა არ შემიძლია, ამიტომ როგორ გამოგყვამეთქი. ანგელოზმა როგორც კი მოისმინა ჩემი სიტყვები, მარჯვენა გამოიშვირა ჩემსკენ, მისი თითიდან გამოვიდა მანათობელი თოკის სიმსხო სხივი და სასიამოვნოდ მოედო ჩემს სხეულს, მე განუზომელი სიამოვნება ვიგრძენი, რის შემდეგ ჩემი სხეული უწონო ლანდივით გახდა, რალაც განუზომელმა ძალამ დაისადგურა ჩემს არსებაში, რომელმაც დედამიწიდან მომწყვიტა მაგიური ძალით და ზეცაში ამაფრინა.

ანგელოზმა მომაცხა: ფრენის სიჩქარე შენი გონების მობილური სიჩქარის კოლოფით არეგულირეო. რანაირადაც ვაზროვნებდი ზუსტად ისეთი სიჩქარით მივფრინავდი. როგორადაც მნებავდა ისე ვმოძრაობდი. აუუჰ, რა მაგარია ლანდის სხეული, მივაყვირე მთელი არსებით. ანგელოზმა მასთან მომიხმო და მითხრა: ახლა გაჩვენებ თუ როგორ ცხოვრობს კაცობრიობა, რას მოღვაწეობს (აკეთებს) იგი და ვინ უგეგმავს მას ასეთი (საზიზღარი) შრომით საქმიანობასო. ამის შემდეგ მიხვდები თუ როგორ აზროვნებენ სასულიერო პირები, მეცნიერები, სახელმწიფო მოხელეები და ხალხებიო.

შემდეგ ჩვენ მალლა ავფრინდით 10-15 კილომეტრის სიმაღლეზე, საიდანაც დედამიწა ხელის გულივით მოსჩანდა. მან მითხრა: დედამიწის დათვალიერება დვიწყით იქიდან, სადაც ეშმაკის მსახურმა იუდეველებმა და იმპერიის (სატანის) მსახურმა პილატემ **სიშართლი** (ქრისტე) მოკლესო. ჩვენ რამოდენიმე (3-5) წუთის ფრენის შემდეგ მცირე აზიის იერუსალიმის თავზე აღმოვჩნდით. მთელი მცირე აზია სიბნელის ბინდში იყო გახვეული. ქალაქების ქუჩებში მოსიარულეებს და სანოლზე მწოლიარეთაც ძილიანი სახე ჰქონდათ. მათ ადამიანის სხეული და გველის მაგვარი სახეები ჰქონდათ. მათი თვალები ცეცხლივით ანათებდა და ყურებიდან კვამლი გამოსდიოდათ. მე ყველაფერს ვხედავდი მინის სიღრმეში, შენობების კედლებს მიღმა, ვინაიდან სულიწმიდას მადლი ჭვრეტს, არა მხოლოდ მატერიალური სამყაროს სიღრმეებს, არამედ ღმერთის სულის სიღრმეებსაც.

ანგელოზს ვკითხე, რატომ აქვთ მცირე აზიელ ხალხებს გველის თავის მსგავსი სახეები, ცეცხლოვანი თვალები და კვამლიანი ყურები მეთქი. მან მიპასუხა: მცირე გამოწკლისის გარდა მთელი კაცობრიობა ასეთიაო. გველის თავის მსგავსი თავი, მათი სულის შავ აურას აჩვენებს. აბა კარგად დააკვირდი, აქა იქ ანგელოზის სახის ადამიანებიც ურევიაო შავი სულით მოაზროვნე მცირე აზიელებს. მართლაც ასეთი ადამიანებიც შევნიშნე ბნელეთის სიშავეში. ისინი ისე ბრწყინავდნენ, როგორც მარგალიტი რკინის უდაბნოში.

ანგელოზმა მითხრა ახლა კარგად დააკვირდი ისრაელის სახელმწიფოს რაბინებისა და პოლიტიკური ელიტის სახეებს, დავაკვირდი მათ სახეებს და სულმა შემიძრა, თითქოს შემეშინდა; მათ გველშავის მსგავსი თავები, მოგიზგიზე ცეცხლოვანი თვალები და შავად

მბოლავი ყურები ჰქონდათ. მათი პირიდან გამოდიოდა ღვთის მიერ გაჩენილი სიცოცხლის მოკვდინებისა და მოსპობის ბრძანება. ანგელოზმა მითხრა ხედავ რანაირები არიან ქრისტეს მოძულეები და მკვლელები? ამათი ტყუბისცალებივით არიან მსოფლიოში არსებული უმრავლესობა სასულიერო პირები, მეცნიერები და სახელმწიფო მოხელეები. ამიტომ მათზე დაწერა ღვთაებრივმა მოსემ ბიბლიური ალეგორია:

„გველი ყველაზე ცბიერი იყო ველურ ცხოველთა შორის, რომლებიც უფალმა ბაახინა, უთხრა გველმა დედაკაცს (კაცობრიობის ხორციელ ჭკუას): მართლა გითხრათ ღმერთმა, ბაახლის არც ერთი ნყოფი არ შეჭამოთ? მიუგო დედაკაცმა გველს (ანტიქრისტეს ცბიერ ჭკუას): რაც ბაღშია ყველა ხის ნაყოფი გვეჭმევა, ოღონდ შუაგულ ბაღში რომ ხე დგას, იმის ნაყოფს ნუ შეჭამთ (მხედველობაშია ყალბი ინფორმაციის გავრცელება განათლების სისტემით და მასიური საინფორმაციო სამსახურებით) გვითხრა ღმერთმა, თორემ მოკვდებითო, (მხედველობაშია ცნობიერი და ფიზიკური სიკვდილი). უთხრა გველმა დედაკაცს (კაცობრიობის ბალღურ ჭკუას). არ მოკვდებით. მაგრამ იცის ღმერთმა, რომ როგორც კი შეჭამთ, თვალი აგეხილებათ და შეიქმნებით ღმერთივით კეთილისა და ბოროტის შემცნობელნი.“ (დაბ. 3,1-5).

ანგელოზმა მითხრა: ნუთისოფელს და მასში მცხოვრებ კაცობრიობას და მისი წინამძღოლების კოსმოპოლიტურ-ათეისტურ მსოფლმხედველობას (სამყაროაღქმას) ენოდება ცნობიერი გველი, რომელიც არის მაცდური ნუთისოფლისა, რომელსაც სახარების ენაზე ენოდება **ანტიქრისტე**. ამიტომ მოდის მესია (მხსნელი) დედამინაზე რათა იხსნას კაცობრიობა მაცდური ცოდნიდან, მაცდური წინამძღოლების კლანჭებიდან, ანტიქრისტეს პოლიტიკურ-ეკონომიკური ბოროტი სახელმწიფო მართვის სისტემიდან, რომელიც შექმნა მაცდურმა აზროვნებამ. ტელ-ავივის სამთავრობო შენობის მთავარი კაბინეტიდან გველეშაპის თავიანი მასონთა ბელადი ურეკავდა მელიას გარეგნობის შევარდნაძეს: ჩვენი გეგმის მიხედვით იმოქმედეთ, ქართველები გავფანტოთ, წამების ძელზე ვატრიალოთ და თანდათანობით მოვსპოთ ისინი, რათა იქ ჩვენ დავსახლდეთო. შეავიწროვეთ ქართველები. დაფინანსებას უხვად მიიღებთო. შევარდნაძის გვერდით იდგნენ ბაყაყის სახიანი სააკაშვილი, ჟვანია და ბურჯანაძე, ისინი ფულის გაგონებაზე ხელებს სიამოვნებით იფშვნიტდნენ. მათ უკან იდგნენ გახარებული ბაყაყის სახეებიანი პარლამენტარები და მთავრობის წევრები. გველი ბაყაყს სისხლს წოვს შემდეგ ჩაყლაპავს. ასე მოუვა ყველა გაიძვერას.

ამის შემდეგ ანგელოზმა მითხრა: გავფრინდეთ ეკვატორის ხაზისკენ და გიჩვენებ; რას აკეთებს კაცობრიობა, რისთვის წვალობს იგი და რაზე შრომობს ბრიყვის ენერგიაო. ჩვენ გავფრინდით ეკვატორის ხაზისაკენ და როცა მის თავზე აღმოვჩნდით ანგელოზმა დედამინის ეკვატორის ხაზის მთელ სარტყელზე განალაგა საბაზრო დახლების მსგავსი კონვეიერი, ამ კონვეიერის სამხრეთის მხარეს მან განალაგა ყველაფრისა და ყოველივეს მწარმოებლები, ხოლო ჩრდილოეთის მხარეს კი — მომხმარებლები. ყველაფრისა და ყოველივეს მწარმოებლების თავში დააყენა ქრისტეს მკვლეელი იუდეველთა სინაგოგას სინედრიონი. მის უკან აღმართა ბანკის შენობები (იუდას ყულაბა). ყველაზე მაღალი საბანკო შენობის თავზე იდგა იუდას გრანდიოზული სხეულის ნახატი, რომელსაც ხელში ეჭირა ვერცხლით ავსებული დიდი ტომარა, რომელზედაც ეწერა: დედამინის ღმერთი, მაცდური ნუთისოფლისა.

სინედრიონის გვერდით ორივე მხარეს განალაგა თანამედროვე მსოფლიოში არსებული სასულიერო პირები და სახელმწიფო მოხელეები. მათ გვერდით მეცნიერები, საინფორმაციო იდეოლოგები, განათლების ყველა საფეხურის მასწავლებელ-ლექტორები, მათ გვერდით მწერლები, პოეტები, მსახიობები, თეატრისა და კინოს მუშაკები, შემდეგ ხაზის გასწვრივ ორივე მხარეს განალაგა ყალბი ინფორმაციით თაობების გონების გამომთაყვანებელი სკოლები, ტექნიკუმები, ინსტიტუტები და უნივერსიტეტები, მას შემდეგ იარაღის გამომგონებელი ინსტიტუტები, საკონსტრუქტორო ბიუროები, შემდეგ იარაღის მწარმოებელი ქარხნები, რომლებშიც შრომობენ მილიონობით ნიჭიერი ადამიანები.

ამის შემდეგ განალაგა ალკოჰოლის მწარმოებელი ქარხნები, ორგანიზატორები და მისი გამყიდველი ბიზნესმენები (ვაჭრები). მათ გვერდით განალაგა ნარკოტიკების დამამზადებელი საამქროები, მათი ზედამხედველები და ბოროტების დამამზადებელი ადამიანები. მათ გვერდით ნარკობიზნესის ქსელი. გველის შხამით მოვაჭრეთა ბოროტი სისტემა.

მათ გვერდით ორივე მხარეს განალაგა სხეულით მოვაჭრე ადამიანთა საროსკიპოები,

ლენჩი ჰომოსექსუალისტები. აზარტული თამაშის შავბნელი სახლები, რომელიც სავსე იყო ნარკოტიკების მომხმარებლებით. მათ გვერდით განალაგა მასხარები, მასების გამართობი მუსიკალურ-თეატრალიზებული შოუბიზნესის მომწყობი სალახანა გენიოსები, რომლებიც ბლომად მოიხმარდნენ ნარკოტიკებს.

შემდეგ დააყენა სპორტსმენები და ტოტალიზატორული სისტემას დაქვემდებარებული სპორტული თამაშები. ბოლოს დედამიწის ეკვატორის სარტყლის ხაზი შეკრა (ჩაკეცა), მაკიაჟის და ათასგვარი საღებავების დამამზადებელმა პედარასტულმა ორგანიზაციებმა, რომლებიც ახდენენ ადამიანთა სხეულებისა და ჩაცმულობების გამოფენას (კუდიანი სატანისტები). მსოფლიოს მთავრობების უკან მდგარი საინფორმაციო სამსახურები სავსე იყო გველისთავიანი ადამიანებით, რომლებიც ემსახურებოდნენ ხალხთა გადამტერებას.

კაცობრიობის ბოროტი საქმიანობის მაჩვენებელი კონვეიერული ხაზის ჩრდილოეთ (მეორე) მხარეს ანგელოზმა განალაგა იარაღის მომხმარებელი ჯარისკაცები და ათასი ჯურის კაცისმკვლელები, რომლებიც თავიანთი მთავრობის მიერ გამოცხადებულ მტრებს სდევნიდნენ, ყველანი ერთმანეთს სდევნიდნენ იარაღით, ვინაიდან ომის იდეოლოგია ბოხოქრობდა დედამიწაზე.

შემდეგ ანგელოზმა ბოროტი საქმიანობის მწარმოებელთა მეორე მხარეს განალაგა მისი მომხმარებლები, რის შემდეგ გაიშალა ბოროტების მწარმოებელთა და მომხმარებელთა ფართო ქსელი, ურღვევი სახელმწიფო და საზოგადოებრივი სისტემა, რომელსაც ბიბლიის ენაზე ეწოდება **ეშმაკის სახელმწიფო**. ბიბლიური შეგონების გახსენებამ მიბიძგა და უმალ ზეციდან დავეშვი სინაგოგას სინედრიონის რაბინებისკენ და მთელი ხმით დავუყვირე: თქვენ ჰეი, რასაა რომ აკეთებთ ადამიანები ხართ თუ მხეცები. ამის გაგონებაზე გაჩნდა დიდი წარწერა „**მხეცი-666**“, მის ქვემოთ კი რალაც სისტემამ მიანერა „**ჩვენი სიმაართლე არის სიცრუე და ჩვენი სიცრუე კი — სიმაართლეა!**“ „**აჰა, გადმოგცემ იმათ სატანის სინაგოგადან, რომლებიც თავიანთ თავზე ამბობენ იუდეველები ვართო და არ არიან, არამედ ცრუობენ.**“ (გამოცხ. 3,9)

ამის შემდეგ ბანკის და მთავრობათა შენობები კვამლმა მოიცვა, შიგნით კი ყველაფერი ჩანდა, ოთახებში გველისთავიანი ადამიანები, წერდნენ მსოფლიო ხალხთა ცხოვრების წესებს, მრენველობისა და ვაჭრობის პროგრამებს, განათლებისა და კულტურის პროგრამებს, ხალხთა სოციალური უზრუნველყოფის პროგრამებს, მშვიდობის დამყარების პროგრამებს, ფიზკულტურისა და ჯანდაცვის პროგრამებს და ა.შ. „კეთილ“ საქმეთა პროგრამებს. ამის დანახვაზე ანგელოზს ვკითხე. ეს აბსურდი რალად უნდათ მეთქი. — მითხრა, ხალხებმა უნდა იფიქრონ, რომ ისინი კაცობრიობის კეთილი წინამძღოლები არიან. ანუ ესაა ეშმაკის ნილაბი, რომ იგი თითქოსდა სამართლიანია (ქრისტეა) და ზრუნავს მსოფლიო ხალხებზე.

პოლიციის, პროკურატურის და სასამართლოს სამსახურები დასდევდნენ დამნაშავეებს; ცემდნენ, ასამართლებდნენ, ზოგიერთებს კლავდნენ. ნემსის ქურდებს დასდევდნენ აქლემის ქურდები. გამახსენდა სახარებისეული ბენვი და დირე, ანგელოზს ვკითხე: რატომ სდევნიან ერთმანეთს დასაჭერად განა ყოველი მათგანი დამნაშავე არაა? — მიპასუხა, ყველა დამნაშავეა, მაგრამ ციხის მეპატრონე ვინცაა, მართალიც ის ჰგონიათ. ისე ვკითხე ანგელოზს: აქ ხომ ყველა, მთელი დედამიწა დამნაშავეა, ანუ ყველა ბოროტების მონაა, ამიტომ ვინ დაამყარებს აქ კეთილ წესრიგს? ანგელოზმა მითხრა ამაზე ბოლოს გიპასუხებ, ახლა კი გაიხედე შორს იქით ჩრდილოეთის მხარეს. მე გავიხედე ჩრდილოეთით სკანდინავიის ქვეყნებისაკენ. ანგელოზმა მითხრა: ხედავ სამეფო სასახლეს. დიახ ვხედავ მეთქი. ახლა იქ ორ ადამიანს აჯილდოვებენ ნობელის პრემიით, ერთი შავკანიანია მეორე თეთრკანიანი. შავკანიანი ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტია, ხოლო თეთრკანიანი კი ატომის, წყალბადის და ელექტრონის იარაღის გამომგონებელი ფიზიკოსია. რა ჰქვია ამ საქმეს თუ იცი, მკითხა ანგელოზმა: ამას ალბად ჰქვია სატანისტების მიერ ეშმაკის დაჯილდოვების ცერემონიალი.

ჰო, დიახ მართალი ხარ, ამიტომ იცოდე ეშმაკისა და სატანისტების ბოროტი სახელმწიფო სისტემა დგას კოსმოპოლიტურ-ათეისტური ბოროტი აზროვნების ლოგიკაზე, რომლის დაშლა, რეფორმა და რეორგანიზაცია შეუძლია მხოლოდ მესიასს (იესო ქრისტეს).

ამის შემდეგ ანგელოზმა მითხრა, მაღალი სიჩქარით უნდა ვიფრინოთ ზევით სამოთხისა-

კენ, რომ გაჩვენო თუ როგორია მამა ღმერთი. ჩვენ გავფრინდით ჩრდილოეთის პოლარული ვარსკვლავისაკენ (ორიონის თანავარსკვლავედისკენ). იქიდან გავსწიეთ მზის გულისაკენ. შემდეგ ვიფრინეთ ნათელი სუეტის (კოსმიური ეკლესიის) სათავისაკენ, გავიარეთ თორმეტი ზოდიაქო, რის შემდეგ გავემართეთ ირმის ნახტომის გალაქტიკის ცენტრისაკენ. დაახლოებით თორმეტი (12) საათი მოვანდომეთ სამოთხის მისადგომებამდე ფრენას.

ანგელოზმა მითხრა: ხედავ უზარმაზარ (უ-ზარ-მა-ზარი) თეთრ ქათქათა ბირთვს. ვხედავ მეთქი. ბირთვის წიაღში იწვა ადამიანის სხეულის მქონე მამა ღმერთი. სიხარულისგან ყვირილი მოვრთე; მამა ღმერთო, მამა ღმერთო, შენ სახელს დიდება, კაცი ყოფილხარ? ანგელოზმა მითხრა ის **პაცი** არაა, არამედ კაცის გამოსახულების კოსმიური **სული**, იგივე ძველი დღეთა, რომელიც მარადიულად არის, იყო და მოდის: **„ღმერთი არის სული და მისი თაყვანისმცემელი თაყვანს უნდა სცემდნენ სულითა და ჭეშმარიტებით.“** (იოანე 4,24) მითხრა ანგელოზმა.

რა არის სული? ვკითხე ანგელოზს. მან მითხრა: სული არის მართალი ინფორმაცია — **სიყვარული**, რომელიც აღსრულდება მთლიანად და სრულყოფილად, ანუ მამა ღმერთი არის სრულყოფილება, მას უყვარს ძე (მესია) და ძეს მეშვეობით კი უყვარს კაცობრიობა და უკიდევანო სამყარო. ახლა კი უკან ნადი დედამინისკენ და ბოლომდის აღასრულე ყველაფერი რაც ღმერთმა დაგავალა. რათა გზა მოუმზადო მესიას, რომ ის გამოეცხადოს კაცობრიობას წმიდა მამათა გუნდთან ერთად. ამ სიტყვებს რომ ლაპარაკობდა ანგელოზი მომეჩვენა რომ ის ჩემს ახალგაზრდობის სურათს ჰგავდა.

როგორც კი ანგელოზს გავშორდი, გამოვფრინდი დედამინისკენ და ისევ მცირე აზიელთა იერუსალიმის თავზე აღმოვჩნდი. იუდეველები და მათი ერთგული მსოფლიო მთავრობები იუდას გიგანტურ-გლობალურ ძეგლის მშენებლობას ასრულებდნენ.

იუდას გიგანტურ ძეგლს ხელები წინ ჰქონდა გამოშვერილი, რომელიც გულ-მკერდის ხაზიდან ოდნავ ზემოთ ჰქონდა ანეული, რომლითაც მსოფლიო ხალხებს მისი ათეისტურ-კოსმოპოლიტიური მსოფლმხედველობის საზიარებლად მოუხმობდა. იუდას უზარმაზარ ძეგლს გვერდებზე თანშეზრდილად იდგა ორი ძეგლი, რომელიც მას ილლიამდე სწვდებოდა. ერთს გულმკერდზე ეწერა **მოლოქი** (სისხლის მოყვარულთა ღმერთი) მეორეს კი—**მამონა** (ფულის მოყვარულთა ღმერთი). თვითონ იუდას უმანკო წმინდანის სახე და მზაკვრულად მოციმციმე თვალები ჰქონდა (ცრუ ქრისტეს სახე). მოლოქს საზიზლარი ფართო სისხლიანი პირი და გაუმადლარი თვალები ჰქონდა. ხოლო მამონას ვიწრო, გრძელი და ოდნავ გაღებული მოლიმარი, ეშმაკური ტუჩები და მზაკვრულად გახარებულ-მონკურული თვალები აღბეჭდოდა მატყუარა სახეზე. მამონას ოდნავ გაღებული ტუჩიდან გველის თავი ორკაპი მზამიანი ენით ოდნავ მოსჩანდა (**„უთხრა გველმა დედაკაცს: როგორც კი შეჭამო, თვალი აგეხილება და შეიქმნებით ღმერთით კეთილისა და ბოროტის შემცნობელი“** — დაბ. 1,4-5).

იუდას უზარმაზარი ძეგლი ზუსტად განასახიერებდა ანტისამების ბოროტ კერპს, რომელიც არის თანამედროვე მსოფლიო გლობალიზაციის ბოროტი კერპი: (გლობალური სისხლის ღვრისა და საფინანსო აფიორის კერპი) ანუ ესაა მსოფლმხედველობა, რომელიც ებრძვის ქრისტეს და მის ანგელოზებს. თანამედროვე მსოფლიოს ხალხთა პრეზიდენტები და მთავრობათა წარმომადგენლები განზრახ აკეთებენ განცხადებას, რომ ისინი ომს უცხადებენ **კორუფციას** (მექრთამეობას), ანუ იუდას ყულაბას, რაც არის აბსოლუტური სიცრუე, ვინაიდან ათეისტურ-კოსმოპოლიტიური მსოფლმხედველობის პოლიტიკურ-ეკონომიკური სახელმწიფო სისტემის საჭეა **კორუფცია**, თუ არადა კორუფცია (ქრთამი) თანამედროვე მსოფლიოში არსებული სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსებზე (მოლოქი) და ფულის სიყვარულზე (მამონა) დაფუძნებული სახელმწიფოთა სისტემა ერთ თვეში დაიშლება... თანამედროვე მსოფლიოში არსებული სახელმწიფო სისტემა წარმოადგენს სახელმწიფო მოხელეთა მიერ დანაშაულის ჩადენის ყოველდღიურ პირამიდას, რომლის სათავეში ზის სახელმწიფოს მეთაური. აქლემის ქურდები, ნემსის ქურდებს ასამართლებენ. ამიტომ თანამედროვე მსოფლიოს ეწოდება ცოდვილთა სამეფო. აქედან გამომდინარე თანამედროვე მსოფლიოში სამართლიანობაზე საუბარი არის დემაგოგია. კაცკვლა (მოლოქი) და მექრთამეობა (მამონა) თანამედროვე კაცობრიობის აზროვნების ზუსტი ასახვაა (**„კოკასა შიგან რაც დგას, იგივე წარმოდინდების“** — შოთა).

იუდას უზარმაზარი ძეგლი იდგა ადამიანების ხელმისაწვდომი სიმაღლის კვარცხლბეკზე. მისი გიგანტური ფეხების ირგვლივ წრეზე იდგნენ ადამიანის სიმაღლის ძეგლები, ისინი თავიანთი გარეგნობით ზუსტად ჰგავდნენ: ამერიკის შეერთებული შტატების, კანადის, მექსიკის, ბრაზილიის და არგენტინის ყველა დროის პრეზიდენტებს. მათ გვერდით იდგნენ: ინგლისის, ესპანეთის, საფრანგეთის, გერმანიის და იტალიის XX საუკუნის და XXI საუკუნის პერიოდის მთავრობათა მეთაურები. მათ გაგრძელებაზე იდგნენ: რუსეთის 1917 წლის ბოროტი რევოლუციის შემდეგ პერიოდის მთავრობათა მეთაურები. წრეს კეტავდა ჩინეთისა და ინდოეთის, მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ არსებული მთავრობათა მეთაურები. ისინი იდგნენ ხელიხელჩაკიდებულნი მოლიმარი სახითა და ეშმაკურად მომზირალი თვალებით, სტალინი და ჰიტლერი იდგნენ ერთმანეთის გვერდით. ჰიტლერის გაგრძელებაზე იდგა პრეზიდენტი ბუში (მამა),— სტალინის გვერდით კი —პრეზიდენტი რუზველტი, პრეზიდენტ ტრუმენს გამარჯვებული იმპერატორის სახე ჰქონდა, ხოლო ჩერჩილი მას თანაუგრძობდა.

იუდას ფეხშია იდგა, სასულიერო პირის, ორთავიანი კაცის გვარიანად დიდი გამოსახულება, რომელიც განასახიერებდა რომის პაპის კურიას და ორმაგი მსოფლმხედველობრივი სტანდარტით მოაზროვნე ქრისტიანულ სამღვდლოებებსა და ხალხებს (ნელთბილებს). იუდას ძეგლის მორთულობამ და ანტიქრისტიანულმა შინაარსმა გამახსენა დანიელ წინასწარმეტყველის „ოთხი მხეცი“, რომელთა შორის გამოირჩეოდა ბოლო „მეოთხე მხეცი“.

ღვთაებრივი დანიელი გვეუბნება: **„ზღვიდან ოთხი ერთმანეთისაგან განსხვავებული ვეება მხეცი გამოვიდა („დავინახე ზღვიდან ამოშავალი მხეცი, რომელსაც შვიდი თავი და ათი რქა ჰქონდა და მის რქებზე ათი ჯილა და თავებზე ღვთისმადლობალი სახელები“ —(გამოცხ. 13,1)... ამის შემდეგ ჩემი ღამის ხილვაში ვნახე: აჰა, მეოთხე მხეცი, საშინელი, საზარელი და ძალზე ღონიერი, რკინის ვეება კბილები ჰქონდა, იგი ნთქავდა და მუსრავდა და ნარჩენებს ფეხით თელავდა. გამოირჩეოდა ყველა წინამორბედი მხეცისაგან და ათი რქა ჰქონდა (მხედველობაშია თანამედროვე მსოფლიოს ბოროტი სამხედრო-სამრეწველო ტექნოლოგიები და სამხედრო შეიარაღება). მე დავაცქერდი ამ რქებს და აჰა, მათ შორის კიდევ ერთი მომცრო რქა ამოვიდა და სამი ძველი რქა ძირიანად ამოავდო (მხედველობაშია თანამედროვე მსოფლიოში არსებული ათი დიდი სახელმწიფო, რომელებიც შექმნიან და გამოაცხადებენ ერთ მსოფლიო მთავრობას იუდა-იზრაელის მეთაურობით). აჰა, ამ რქას თვალები კაცის თვალებს მიუგავდა და მისი პირი ამპარტავნულად ლაპარაკობდა (მხედველობაშია მსოფლიო მთავრობის მეთაური— **ცრუ ქრისტი**)...**

ბოლოს ვნახე, რომ დაიდგა ტახტრევნები და დაჯდა ძველი დღეთა (მხედველობაშია მამა ღმერთის ბედისწერის წიგნი, რომელიც იუნყება წუთისოფლის (იუდას) აღსასრულს და ქრისტეს მეორედ მოსვლის დღეებს —2012-2030 წლებს). მისი სამოსელი თოვლივით სპეტაკი იყო და სუფთა მატყლივით იყო თმები მის თავზე. მისი ტახტი ცეცხლის ელვარება იყო, მისი მტლის თვალები კი —მგზნებარე ცეცხლი (მხედველობაშია სინათლის მატერიისაგან დამზადებული კოსმიური საფრენი აპარატი (ეტილი), რომლითაც ქრისტე და წმიდა მამათა გუნდი სამოთხიდან ჩამოვლენ დედამიწაზე)... მაშინ ვნახე: იმ ამპარტავნული სიტყვების გამო, რქა რომ ამბობდა, ჩემს თვალწინ მოკლულ იქნა ის მხეცი; მისი გვამი კი შეიმუსრა და ცეცხლს მიეცა დასანვავად... ჩემს ღამის ხილვაში ვნახე: აჰა, ის ცის ღრუბლებზე მოდიოდა კაცის ძის მსგავსი; იგი ძველი დღეთასთან მოვიდა და წარდგენილ იქნა მის წინაშე („აჰა, ის მოდის ღრუბლებით და დაინახავს მას ყოველი თვალი“. (გა-მოცხ. 1.7). მიეცა მას ხელმწიფება, დიდება და მეფობა, რათა ყოველი ხალხი, ტომი და ენანი მას ემსახურონ. მისი ხელმწიფება საუკუნო ხელმწიფებაა, ბოლო არ ექნება მას და მისი სამეფო არ დაიქცევა.“ (დანიელი 7,5-14).

ფულის შოვნა, ქონების შეძენა, ქონებრივი ცენზი (წარმატებული ადამიანი) ნებისმიერი ხერხებით, დაშვებული თუ დაუშვებელი მეთოდებით და სამხედრო-პოლიტიკური ძალმომრეობით მსოფლიო ხალხთა დაპყრობა და დამონება არის ათეისტურ-კოსმოპოლიტიური მსოფლმხედველობის ბუნება, უპირველესი ფასეულობა, რომელიც ახასიათებს მნიგნობრებსა და ფარისევლებისაგან შემდგარ მსოფლიო ელიტას, რომელსაც განასახიერებს იუდას უზარმაზარი ძეგლი (კერპი). ათეისტურ-კოსმოპოლიტიური მსოფლმხედველობა დაფარულად და ღიად ებრძვის ღვთის სჯულს, სახელმწიფო კონსტიტუციას, მორალს, სინდისს, ყოველგვარ სიმართლეს, ის ლაპარაკობს ანგელოზივით და მოქმედებს უღმობელი მხეცივით. თანამედ-

როვე მსოფლიოში გაბატონებული ბოროტი აზროვნებისა და მისი კერპის დანგრევა არავის არ შეუძლია გარდა ძე ღმერთისა (იესოსი), რომელიც დედამიწაზე მოდის 2012 წლის შემდეგ დღეებში. ამინ.

იუდას ძეგლი დანიელ წინასწარმეტყველის მიერ აღწერილ კერპს ჰგავდა, რომელიც ნაბუქოდონოსორმა იხილა სიზმრად.

„აჰა, ხედავდი მეფეო ერთ დიდ კერპს, უზარმაზარი იყო ეს კერპი და უცხოვად გაბრწყინებული იდგა შენს წინაშე. საშინელი შესახედავი იყო. ამ კერპს თავი წმიდა ოქროსი ჰქონდა, მკერდი და ხელები — ვერცხლისა, მუცელი და ბარძაყები — სპილენძისა. წვივები — რკინისა. ფეხები ნაწილობრივ რკინისა, ნაწილობრივ თიხისა. შენ დაინახე, რომ ხელისუკვრელად ადგილიდან (სამოთხიდან) მოსწყდა ერთი ლოდი (ქრისტე), დაეცა კერპს რკინისა და თიხისა ფეხებზე მდგარს და შემუსრა იგი. მაშინ ყველაფერი ერთიანად დაიფშვნა, რკინა, თიხა, სპილენძი, ვერცხლი და ოქრო ისეთი გახდა როგორც ბზე ზაფხულის კალოზე. ქარმა წაიღო ისინი და მათი ნატამალიც კი აღარ დარჩა. ხოლო ის დიდი ლოდი (ქრისტე) კერპი რომ შემუსრა მთად იქცა და მთელი დედამიწა დაიჭირა.“ (დან. 2,31-35).

თანამედროვე მსოფლიო იმპერიალიზმის კერპია ვერცხლის ქისიანი **იუდა**, რომელიც დგას თიხის ფეხებზე (სიცრუეზე), რომელსაც ციდან დაეცემა **ლოდი** — ქრისტე და წმიდა მამათა გუნდი. ვფიქრობდი ჩემთვის, შემდეგ იუდას ძეგლსა და მის ამშენებლებს ძლიერი ხმით ჩამოვძახე ციდან: **მოახლოვდით თქვენი დაღუპვის დღეები...**

ამის შემდეგ სიმძიმე ვიგრძენი, რომელმაც გამანთავისუფლა ჰაეროვანი სხეულისაგან და გამელვინა. საჩქაროდ ავდექი ჩავიცვი, მაგიდასთან დავჯექი და ნანახი გამოცხადება მთლიანად გადავიტანე ქალაქზე.

ისინი თავს გრძნობენ უშიშრად და მშვიდობიანად, ამიტომ აჰა, დღე დღეზეა მოსალოდნელი იესო ქრისტესა და მისი წმიდა გუნდის მოსვლა დედამიწაზე, რათა სასუფევლის შემაკავებელი ხელისუფლებები და სასულიერო ინსტიტუტების წარმომადგენლები მთლიანად გამოცვალოს და მათ ადგილას დააყენოს პატიოსანი ადამიანები, შემდეგ კი სულის ცხოვნების მომტანი სწავლების გაშლა დაიწყება მთელს მსოფლიოში. ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება: **„ვიხილე აჰა თეთრი ღრუბელი და ღრუბელზე კაცის ძის მსგავსი, მის თავზე ოქროს მსგავსი გვირგვინი და მის ხელში ბასრი ნამგალი (ღ=იე-სო=სულის მკას). სხვა ანგელოზი გამოვიდა ტაძრიდან და დიდი ხმით შესძახა ღრუბელზე მსხდომს: გაგზავნე შენი ნამგალი და მომკე, ვინაიდან დადგა მკის ჟამი (42/141), რადგან მოაწია სამკელი დედამიწაზე. ღრუბელზე მჯდომმა გადმოავდო თავისი ნამგალი დედამიწაზე და მომკა დედამიწა. სხვა ანგელოზი გამოვიდა ტაძრიდან, რომელიც ცაშია და მასაც ჰქონდა ბასრი ნამგალი. სამსხვერპლოდან გამოვიდა სხვა ანგელოზი, რომელსაც ხელმწიფება ჰქონდა ცეცხლზე (საღვთო სწავლებაზე), და დიდი ხმით შესძახა მას, ვისაც ბასრი ნამგალი ჰქონდა, გაგზავნე შენი ბასრი ნამგალი და მოკრიფე დედამიწის ვაზის მტევნები, ვინაიდან დამწიფდა მათი მარცვლები (მხედველობაშია ქრისტეს მორწმუნე კაცობრიობის ნაწილი). გადმოავდო ანგელოზმა თავისი ნამგალი დედამიწაზე და მომკა დედამიწის ვაზებიდან და ჩაყარა ღვთის მძვინვარების დიდ საწნეხელში (მხედველობაში სულით მომწიფედული კაცობრიობის განათლება ღვთის მართალი სიტყვით), და დაიწინა საწნეხელიდან ცხენების აღვირებამდე (მხედველობაშია ცხებული სასულიერო ენები და სამოციქულო ეკლესიები), ათას ექვსას სტადიონამდე.“** (გამოცხ.14,14-20).

სახარებიდან ნათლად ჩანს, რომ მაცხოვარი იესო და წმიდა მამათა გუნდი, გამოდიან და დედამიწაზე მოდიან მამა ღმერთის ნათელი ტაძრიდან, ნათელი ეკლესიიდან და კოსმიური ნათელი ქალაქიდან — **იერუსალემიდან**. ამინ.

ისინი დედამიწაზე მოდიან, ვინაიდან მოაწია ქართველთა და სხვა ქრისტიანთა მომწიფებული სულის მკის ჟამმა. ამიტომ ისინი დედამიწის მკას შეუდგებიან საქართველოდან, სლავიანური ხალხებიდან, ბერძნული არეალიდან, არმენულ-გრიგორიანული მრევლიდან, კათოლიკური საქრისტიანოდან და ა.შ. ყველას დააჯილდოებენ სულიწმიდას მადლით, ვინც კი მწიფე იქნება სულის ნამგალით მოსამკელად (შემოდგომა=მკა=ქა-რთველი=საწნეხელი=ღვი-ნო=ქრისტეს სახარება).

როგორც ადრე გითხარით კაცობრიობის სულის მკა იწყება XXI საუკუნის დასაწყისიდან

(პირველი მასიური აღდგომა) და გაგრძელება ათას (1000) წელს. შემდეგ მამა ღმერთი გადადის საყოველთაო სასუფევლის სამოქმედო პროგრამაზე, რომელიც გრძელდება ორმოცდაცხრა (49) მილიარდ წელს დედამიწის ეკლესიის დროით. როგორც ეს უამი დამთავრდება, მამა ღმერთი ისევ თავიდან გადადის ნუთისოფლის სამოქმედო პროგრამის წიგნზე და ა.შ. მარადიულად. ამინ.

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**გველი** (გუ-ელი) **ყველაზე ცბიერი იყო ველურ ცხოველთა შორის, რომლებიც უფალმა გაჩინა. უთხრა გველმა დედაკაცს** (ხორციის სხეულში მყოფ ადამიანის გონებას), **მართალა ვითხრათ ღმერთმა, ბალის არც ერთი ხის ნაყოფი არ ჭამოთ? მიუგო დედაკაცმა გველს: რაც კი ბალშია ყველა ხის ნაყოფი გვეჭმევა. ოღონდ შუაგულ ბალში რომ ხე დგას, იმ ხის ნაყოფს ნუ შეჭამთ, თორემ მოკვდებითო. უთხრა გველმა დედაკაცს: იცის ღმერთმა, რომ როგორც კი შეჭამთ, თვალი აგეხილებათ და შეიქმნებით ღმერთივით კეთილისა და ბოროტის შემცნობელნი.**“ (დაბ.1,1-5).

ღვთაებრივი ბიბლიის დაბადების წიგნიდან ნათლად ჩანს, რომ თვითონ ღმერთი როგორც კი სასუფევლის ხანის სამოქმედო პროგრამის წიგნიდან (777—777—მე ვარ უფალი სამოთხისა და ჯოჯოხეთისა) გადაერთვება—გადავა ნუთისოფლის ხანის (111—777—**ა, ბ, გ, დ, ე** და **ჰ** კოდის სისტემაზე) სამოქმედო პროგრამის წიგნზე, ავტომატურად სამოთხის კაცობრიობა და მთელი უკიდევანო სამყარო გადაერთვება მასში არსებულ ანალოგიურ პროგრამაზე.

გუ-ელი გუ-ველი ნიშნავს მამა ღმერთის შვიდი ეკლესიის პირველი საფეხურის სულს (სულიწმიდას), ანუ დედამიწიერ პირველ დღეს სამყაროს შექმნისა, ხოლო მტრედი ნიშნავს მამა ღმერთის შვიდი ეკლესიის, მეშვიდე საფეხურს (სულიწმიდას), ანუ დედამიწიერ მეშვიდე დღეს სამყარო შექმნისა. ამიტომ ეუბნება მაცხოვარი მის მოწაფეებს, მოციქულებს: „**იყავით გონიერნი როგორც გუელნი** (გველნი) **და — წმინდანნი როგორც მტრედნი.**“ (მათე). ამინ.

ღვთაებრივი ბიბლია იგაფურ-ალეგორიული ენით გვეუბნება, თუ როგორ გადადის მამა ღმერთი, სამოთხის სამოქმედო პროგრამიდან—**სა სიცოცხლისა**, ჯოჯოხეთის სამოქმედო პროგრამაზე—**სა კეთილისა** და **ბოროტის** შეცნობისა, რომელსაც ენოდება ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნა ექვს (6) დღეში.

თანამედროვე წიგნიერ ქრისტიანებს, სამღვდელოებს, თეოლოგებს და ყველას, ვინც კი სარგებლობს ძველი აღთქმის დაბადების ღვთაებრივი წიგნით, მიაძიებურად ამოჩებული აქვთ, რომ ევამ (ადამის ცოლმა) მოსწყვიტა აკრძალული ხის ნაყოფი, თვითონ შეჭამა და მის ქმარსაც აჭამა (აცდუნა), რის შემდეგ ცოდვა გადადის თაობიდან თაობაში. სინამდვილეში კი საქმის ვითარება ბიბლიურ ალეგორიაშია, რომელიც ფარავს მამა ღმერთის საქმიანობის შინაარსს (ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი პავლე მოციქული: „**როცა თქვენ მოსეს კითხულობთ რიდე გადევთ გულზეო**“).

ღვთაებრივი ბიბლიის ალეგორიით; მამა ღმერთის მიერ ფერისცვალებადი სამყაროს შექმნის ექვს (6) დღიან პროგრამას—წიგნს ენოდება **მჰა**, ხოლო—სასუფევლის ფერისუცვალელებელი სამყაროს შექმნის ორმოცდაცხრა (49) დღიან პროგრამას—წიგნს კი — **სულიწმიდა**. ამრიგად, ევა ნიშნავს ფერისცვალებადი სამყაროს სხეულს (გარსს), მოკვდავ ტანს, ხოლო სულიწმიდა კი ფერისუცვალელებელ სხეულს (გარსს), უკვდავ ტანს, რომელიც გამომდინარეობს მამა ღმერთის სულის წიგნიდან (სულიწმიდა მამა ღმერთიდან გამომავალია, მისი აზროვნების სიბრძნეა) რომელსაც ენოდება **სა სიცოცხლისა**.

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**უწოდა ადამმა** (მამრობითმა სქესმა და მდედრობითმა სქესმა) **თავის დედაკაცს** (სხეულს) **მჰა, რადგან იგი გახდა ყოველი ცოცხალის დედა.**“ (დაბ. 3,20). ყოველი ცოცხალის ფერისცვალებად (მოკვდავ) სხეულს ჰქვია **მჰა**, ხოლო ყოველ ცოცხალის ფერისუცვალელებელ (უკვდავ) სხეულს კი —სულიწმიდა. ამრიგად, ხორციელ აზროვნებას ჰქვია ევა (ცოდვილი), ხოლო სულიერ აზროვნებას კი —სულიწმიდა (უცოდველი).

როგორც ვხედავთ, ბიბლიურ **მჰაში** იგულისხმება კაცობრიობის ხორციელი აზროვნებისა და ცხოვრების ინფორმაციული პროგრამა, რომელიც მამა ღმერთიდან გამოდის—მიეცა კაცობრიობას. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**როცა დაინახა დედაკაცმა, რომ კარგი იყო საჭმელად ის ხე** (ღვთის წერილი), **რომ თვალწარმტაცი და საამური სანახავი იყო, მოსწყვიტა ნაყოფი** (ინფორმაცია) **და შეჭამა. მისცა თავის კაცს** (სულს,

გონებას) და კაცმაც შეჭამა. აეხილათ თვალი ორივეს და მიხვდნენ, რომ შიშველნი იყვნენ. გადაიკრეს ლელვის ფოთლები და არდაგები გაიკეთეს.“ (ადამიანი, პიროვნება შინაგანი და გარეგანი ნიგნისაგან შედგება. შინაგან ნიგნს ჰქვია კაცი, ხოლო გარეგანს კი — დედაკაცი ევა).

ადამი ნიშნავს მამა ღმერთს და ადამი ნიშნავს მის ხატს მამრობითი და მდედრობითი სქესის კაცობრიობას. ამიტომ გვეუბნება წმიდა წერილი: „**თვალი აეხილათ ორივეს შემოქმედის დაფარულ საიდუმლოზე გვეუბნება ღვთაებრივი პავლე მოციქული: „მამაკაცებო გიყვარდეთ თქვენი ცოლები, ისე როგორც ქრისტემ შეიყვარა ეკლესია და თავი გასწირა მისთვის. რათა წმიდაყო იგი და განენმიდა წყალში განბანით სიტყვის საშუალებით. რათა განემზადებინა იგი თავისთვის დიდებულ ეკლესიად, — რათა არ ჰქონოდა ლაქა ან მანკი, ან რაიმე მისი მსგავსი, არამედ პირიქით, რათა წმიდა და უბინო ყოფილიყო** (მხედველობაშია ქრისტეს სხეული=ეკლესია).

ისე უნდა უყვარდეთ მამაკაცებს თავიანთი ცოლები, როგორც საკუთარი სხეულები. ვისაც თავისი ცოლი უყვარს მას თავისი თავი უყვარს (მამა ღმერთს უყვარს მისი ცოლი=სხეული), ვინაიდან არავის არასოდეს არ მოსძულებია თავისი ხორცი, არამედ კვებავს მას და უვლის მას, ისე როგორც უფალი ეკლესიას (საკუთარ სხეულს). იმიტომ, რომ მისი სხეულის ასოები ვართ, მისი ხორცთაგანი და მისი ძვალთაგანი. (დაბ. 2,23) ამიტომ მიატოვებს კაცი თავის მამას და თავის დედას და მიენებება თავის ცოლს, და ორივენი ერთ ხორცად იქნებიან. (დაბ. 2,24). დიდია ეს საიდუმლო, მე ვამბობ ქრისტესა და ეკლესიაზე (მის სხეულზე), ასევე ყოველ თქვენთაგანს უყვარდეს თავისი ცოლი საკუთარი თავით. ცოლსაც ეშინოდეს ქმრისა.“ (ეფ. 5, 25-33).

მამა ღმერთი თავის თავშია მამრობითი (ხვადი) და მდედრობითი (ძუ) სქესის ფუნქცია, ანუ თავის თავშია მამრობითი (სულის თესლის მშობელი) და მდედრობითი (თესლის ნაყოფად მშობელი) მარადიული ფუნქცია, ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი პავლე მოციქული „**დიდია ეს საიდუმლო**“-ო, რომელიც დაფარული იყო ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე.

„**მოესმათ ხმა უფალი ღმერთისა, რომელიც საღამოხანს ბაღში მიმოდითა, და დაემალნენ უფალ ღმერთს ადამი (სული) და მისი დედაკაცი (სხეული) ბაღის ხეებს შორის. დაუძახა უფალმა ღმერთმა ადამს (მამრობითი და მდედრობითი სქესის კაცობრიობას) და უთხრა: ადამ, სადა ხარ? მიუგო შენი ხმა მომესმა ბაღში და შემეშინდა, შიშველი რომ ვარ და დავიძალე (ეს ის დროა, როცა კაცობრიობა იცნობიერებს ღმერთის არსებობას). უთხრა ვინ ვითხრა შიშველი რომ ხარ? იმ ხის ნაყოფი ხომ არ გიჭამია, მე რომ ავიკრძალე? უთხრა ადამმა: უპნ რომ დედაკაცი მომიყვანა, მან მომცა იმ ხის ნაყოფი და მეც შევჭამე. უთხრა უფალმა ღმერთმა დედაკაცს ეს რა ჩაიდინე? თქვა დედაკაცმა გველმა შემაცდინა და მეც შევჭამე.“ (დაბ.3,6-13).**

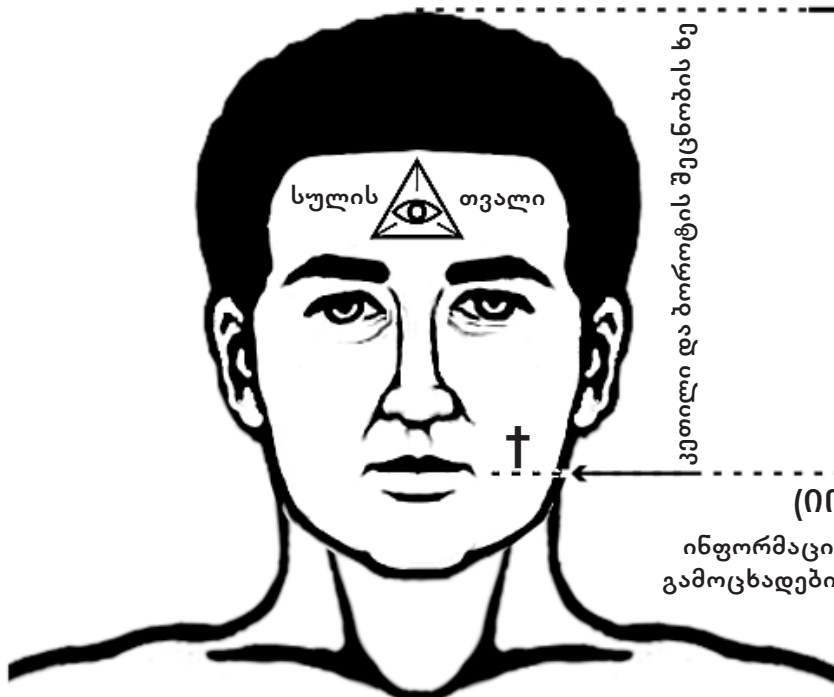
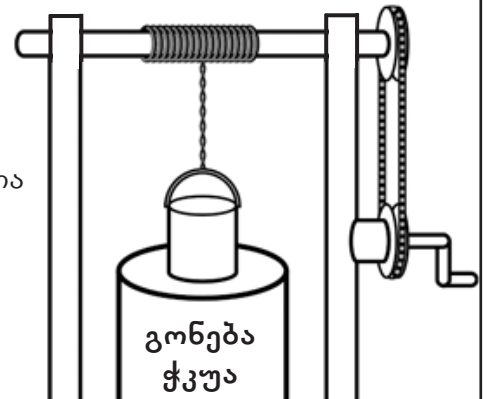
ბიბლიურ გველში იგულისხმება უსასრულო სამყაროს ინფორმაციული სისტემის დედამიწის ველის მატრიცა, რომლის ღვთიური დანიშნულებაა კაცობრიობის ხორცნულიანი სხეულის მქონე თაობათა გაჩენა-დაბადება, რომლის კოდური შიფრია გუ-ელი. გუელში აგრეთვე იგულისხმება სიმართლის ნიღბიანი სიცრუე. მნიგნობართა და ფარისეველთა მოძღვრება, რომლითაც ისინი აწვალენ ბაღს მთავრად მოაზროვნე კაცობრიობას.

თითოეულმა ნიგნიერმა და ნორმალურად მოაზროვნე ადამიანმა უნდა იცოდეს, რომ მას, მამა ღმერთის საინფორმაციო ცენტრში (სადგურში) აქვს ინფორმაციის ინდივიდუალური უჯრა, სულის კიდობანი, რომლითაც იგი მარადიულად მიჯაჭვულია შემოქმედთან. ჩვენ ხორციელად დაბადებული ვართ, თუ ვიმყოფებოდით წინაპართა სულიერ-სხეულებრივი გენეტიკურ ხაზში ინფორმაციის სახით, მაშინაც სულის ჭიპით მიბმული ვართ ჩვენი მარადიული ბედისწერის კიდობანთან, რომელიც მამა ღმერთის უკვდავ სულში დგას ცალკე ტახტად, რომელზედაც ჩვენ ვსხდებით დადგენილ ჟამს, ამინ.

როდესაც ადამიანი ეზიარება ძველი და ახალი აღთქმის ღვთაებრივ ტექსტს, ის ამით ავტომატურად აღადგენს სრულყოფილ კავშირს, ღმერთის სასულიერო ცენტრში არსებულ პირად კიდობანთან (ქრისტეს სულთან), რომელიც მას დააკავშირებს მამა ღმერთთან. იმის გამო, რომ წუთისოფლის დასაწყისში სამოთხის კაცობრიობას ეკეტება საინფორმაციო კავშირი მამა ღმერთთან, ის დროებით კარგავს ურთიერთობას ღმერთთან, რომლის აღდგენა ხდება წმიდა წერილებზე ზიარებით. მეგობრებო, აღადგინეთ კავშირი საკუთარ საინფორ-

ადამიანის ღვთისგან დადგენილი კეთილი და ბოროტი აზროვნების გონებრივ-სულიერი სისტემა

„მას ერთსა მიჯნურობასა ჭკვიანნი ვერ მიხვდებიან“
და
„კოკასა შიგან რაცა დგას იგივე წარმოდინდების“ — შოთა

1=ადამი	4%	სულიერება
2=ნოე	8%	სულიერება
3=აბრაამი	12%	სულიერება
4=ისაკი	16%	სულიერება
5=იაკობი	20%	სულიერება
6=მოსე	24%	სულიერება

(იო-რდ-ანე)
ინფორმაციის 12 არხი
გამოცხადების 12 ქვა

„არ არსებობს კარგი ხე, რომელმაც ცუდი ნაყოფი გამოიღოს, არც ცუდი ხე, რომელმაც კარგი ნაყოფი გამოიღოს, ვინაიდან ყოველი ხე თავისი ნაყოფით შეიცნობა.“ (ლუკა 6,43-44)

7=იესო 100% სულიერება

მარადიული სიცოცხლის წყარო (ინ-ჟა)

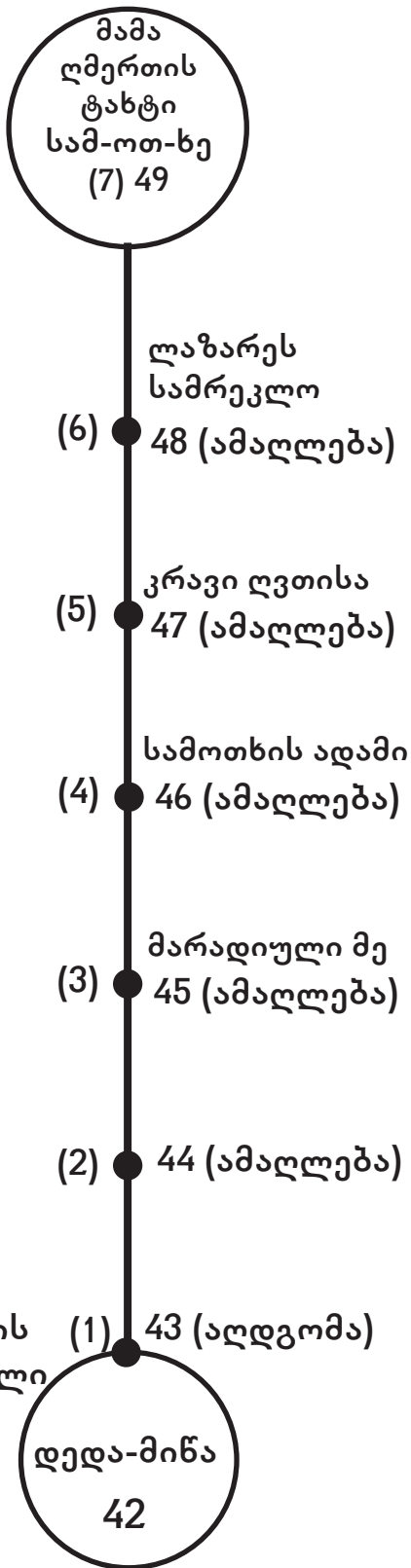
„ხოლო ვინც დაღევს წყლიდან, რომელსაც მე მივცემ მას, საუკუნოდ არ მოსწყურდება, რადგან წყალი, რომელსაც მე მივცემ, მასში გადაიქცევა წყლის წყაროდ, რომელიც საუკუნო სიცოცხლედ იდინებს.“ (იოანე 4,14)

მაცხოვრებელთან, რომელიც მამა ღმერთის საინფორმაციო ცენტრშია მოთავსებული, რომელიც ქრისტეს სახელით დაგაკავშირებთ მამა ღმერთის მარადიულ სულთან—**სიყვარულთან**, რომელიც ქრისტეს სახელით მოგცემთ ყოველგვარ ბედნიერებას, თუ სიკეთეს ვითხოვთ და არა ბოროტებას. ამიტომ გვეუბნება ღვთებრივი სახარება: **„ჭეშმარიტად,**

ღვთის მარადიული ნათელი აკლასია – იერუსალიმი
ტაძარი რომელიც ცაშია

ქრისტეს ნმიღაგა – სუტიცსოველი

ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: რასაც თხოვთ მამას, ჩემი სახელით მოგცემთ თქვენ. აქამდე არაფერი გითხოვიათ ჩემი სახელით, ითხოვეთ და მიიღებთ, რათა თქვენი სიხარული სრულყოფილი იყოს. ამას იგავეებით გელაპარაკებოდით, მაგრამ მოდის ჟამი, როდესაც აღარ დაგელაპარაკებთ იგავეებით (მხედველობაშია მეორედ მოსვლის ჟამი), არამედ პირდაპირ გაუწყებთ მამის შესახებ. იმ დღეს სთხოვეთ ჩემი სახელით, და არ გეუბნებით, რომ მამას ვთხოვ თქვენთვის. ვინაიდან თვით მამას უყვარხართ, რაკი მე შემეყვარეთ და ირწმუნეთ, რომ ღვთისგან გამოვედი. მამისაგან გამოვედი და ნუთისოფელში მოვედი, კვლავ ვტოვებ ნუთისოფელს და მივდივარ მამასთან. მისმა მოწაფეებმა უთხრეს: აჰა, ახლა პირდაპირ ლაპარაკობ და არავითარ იგავს არ ამბობ.

ახლა ვიცით, რომ ყველაფერი იცი, არ გვჭირდება რომ ვინმემ გვითხრას, ამის გამო გვწამს რომ ღვთისგან გამოხვედი. იესომ მიუგო მათ: ახლა გნამთ? აჰა, მოდის ჟამი და მოვიდა კიდევ, როცა სათითაოდ გაიბნევა, მე დამტოვებთ, მაგრამ მე არა ვარ მარტო, ვინაიდან მამაა ჩემთან. ეს იმიტომ გითხარით, რომ მშვიდობა გქონდეთ ჩემში. ნუთისოფელში ჭირი გექნებათ, მაგრამ გამაგრდით. მე ვძლიე ნუთისოფელს.“ (იოანე 16,23-33).

თანამედროვე კაცობრიობა, რომელიც იმყოფება დედამინაზე ხორცის სხეულში (წყალი=666) და ისინი, რომლებიც მიიცვალნენ ასტრალური სხეულით იმყოფებიან, ქვესკნელის სხვადასხვა სავანეებში (ჯოჯოხეთში) და გადიან შავი აურის მატრიცის განწმენდას მათზე მისჯილი ვადით, მოელიან ქრისტეს მეორედ მოსვლას, რათა მიიღონ ხსნა ეშმაკის სხეულისაგან, მიიღონ ღვთის სასუფეველის სხეული (ანგელოზური სულით) და დაბრუნდნენ იქ, სადაც ისინი იმყოფებოდნენ ნუთისოფლის გაჩენამდე:

„იესომ ცას მიაპყრო თვალები და თქვა: მამაო, დადგა ჟამი, განადიდო შენი ძე, რათა ძემ განგადიდოს შენ. რადგან მიეცი მას ხელმწიფება ყველა ხორციელზე, რათა ყველას ვინც მას ჩააბარე, საუკუნო სიცოცხლე მისცეს. ესაა საუკუნო სიცოცხლე, რომ გიცნობდნენ შენ, ერთადერთ ჭეშმარიტ ღმერთს და მას ვინც მოავლინე— იესო ქრისტეს!

მე განგადიდე დედამინაზე, აღვასრულე შენი საქმეები რაც მომეცი, რომ გამეკეთებინა. ახლა კი შენ განმადიდე მამაო იმავე დიდებით რაც მქონდა შენთან ნუთისოფლის გაჩენამდე.“ (იოანე 17,1-5).

ნუთისოფლის გაჩენამდე ყველანი, უსასრულო სამყაროც და რაც მასშია, ვიმყოფებით სამოთხის სასუფეველში, სადაც მაცხოვარი იესო ქრისტეს, ღმერთის ნათელ ეკლესიაში უკავია მამათავრის, უზენაესი პატრიარქის, მელქისედეკის კვერთხი, ამიტომ იესო მღვდელმთავარი, კაცობრიობის წინამძღოლია, როგორც ნუთისოფელში, ასევე სამოთხის სასუფეველშიც. ამინ.

ამიტომ ეუბნება წმიდა იესო ბოროტ მცირე აზიის სინაგოგას სინედრიონის იუდეველებს: **„მე თუ ჩემს თავს განვადიდებ ჩემი დიდება არაფერია, მე განმადიდებს მამაჩემი, ვისზეც ამბობთ ჩემი ღმერთი არისო, თქვენ ის ვერ შეიცანით, მე კი ვიცნობ მას, თუ ვიტყვი, არ ვიცნობ მას, თქვენისთანა ცრუ ვიქნები. მაგრამ ვიცნობ მას და ვიცავ მის სიტყვას. აბრაამი მამათქვენი გაიხარებდა, რომ ეხილა ჩემი დღე, იხილა და გაიხარა. იუდეველებმა უთხრეს მას: ჯერ ორმოცდაათი წლისაც არა ხარ და აბრაამი გინახავს? იესომ უთხრა მათ: ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სანამ აბრაამი იქნებოდა მე ვარ.“** (იოანე 8,54-58).

ჩვენ უნდა ვიცოდეთ, რომ ძე ღმერთის იპოსტასური ფუნქცია, ინფორმაციულად იმყოფება ჩვენი სულის წმიდა სამების წევრად, ამიტომ გვეუბნება მაცხოვარი იესო: **„მე თქვენში ვარ, თქვენ ჩემში, აჰა, თვითონ ჩვენშია ღვთის სასუფეველი“**-ო. ქრისტე ინფორმაციული ფუნქციით ჩვენში რომ არ იყოს, მარადიულად ეშმაკი იუდას სიცრუის სამეფოს მონებად დავრჩებოდით და არასოდეს არ გვეღირებოდა სასუფეველის სამოთხეში შესვლა. ამის გარდა, სიკვდილი და სამყაროდან უკვალოდ გაქრობაც არ აგვცდებოდა, როგორც ეს სიბრძნევე სწამდათ ათეისტ იუდეველებს და ახლა სწამს კაცობრიობის უმრავლესობას. ქრისტეს ღვთაებრივი იპოსტასური ფუნქცია ადამიანში კი არა ბაქტერიაშია, ატომშია, კვანტშია, ცილაშია, თითოეულ ელემენტშია, ყველგან და ყველაფერშია. ამინ.

იმის გამო, რომ იესო ქრისტე მამა ღმერთისაგან მარადიული წესით არის მღვდელმთავარი მელქისედეკი, ის კაცობრიობის წინამძღოლია, როგორც დედამიწაზე (წუთისოფელში—ჯოჯოხეთში), ასევე სამოთხის სასუფეველში. შესაბამისად ღვთისაგან მარადიულად მას აბარია ჩვენი სულის **სიკვდილისა** და **ჯოჯოხეთის** გასაღები. ამიტომ, მისი ღვთიური მოვალეობა და ფუნქციაა სამოთხიდან ჩამოვიდეს დედამიწაზე ქვესკნელში და აღასრულოს უზენაესი პატრიარქის (მელქისედეკის) მისია, რათა იხსნას კაცობრიობა, ცოდვილი სხეულის მოთხოვნილების მონობისგან.

ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება: **„მოვიდა იესო მათთან და უთხრა: მოცემული მაქვს მე მთელი ხელმწიფება ცაში (სამოთხეში) და დედამიწაზე.“** (მათე 28,18)

სქემატურ ნახაზზე ნათლად ჩანს თუ როგორ ხდება, ქრისტეს მორწმუნეთა და მომლოდინეთა, აღდგომა ხორცის სხეულიდან და ქვესკნელის ჯოჯოხეთურ სავანეებში მიცვალებულთა სულების აღდგომა, მეტაფიზიკური სხეულიდან, სასუფეველის მაცხოვრებელ სხეულში.

როდესაც დედამიწაზე მოვა მაცხოვარი იესო და წმიდა მამათა გუნდი, ის მის სულში არსებულ **„სიკვდილისა და ჯოჯოხეთის გასაღებს“** გადაიყვანს მუშა მდგომარეობაში, ამიტომ ის ადამიანები, რომელთა სულიერი სიმწიფე იმსახურებს სასუფეველის მაცხოვრებელ სხეულში აღდგომას, თითქოსდა მოკვდებიან მაგრამ მესამე დღეს აღდგებიან ქრისტესმიერი აღდგომით.

ანალოგიურად აღდგებიან, ქვესკნელის ჯოჯოხეთურ სავანეებში მყოფი მიცვალებულთა სულები, რომელთა სული და სხეული მუშაობს წყლისა და ღვინის შერიგებული კოდის მატრიცაზე: 678(21) 777(21)— 37,38,39,40,41, 42=ლოდის გადაგორებით აღდგებიან სასუფეველის მაცხოვრებელ პირველი საფეხურის სხეულში.

როდესაც ჩვენ სასუფეველის ხანის სამოქმედო პროგრამიდან გადავდივართ, წუთისოფლის სამოქმედო პროგრამაზე, მაშინ წინ მოგვიძღვის კოსმიური ნათელი ეკლესიის მწყემსმთავარი **იესო ქრისტე** (მესია). როდესაც ჩვენ, წუთისოფლის სამოქმედო პროგრამიდან გადავდივართ, მამა ღმერთის სასუფეველის ხანის სამოქმედო პროგრამაზე, მაშინ წინ მიგვიძღვის სამყაროს პატრიარქი, მღვდელმთავარი — მელქისედეკი (იესო ქრისტე).

ის ადამიანები (კაცობრიობა), რომლებიც თავიანთი სულიერი სიმწიფით მზად არ არიან, მიიღონ სასუფეველის **წილი**, მამა ღმერთის სამოქმედო პროგრამის თანახმად, ათას (1000) წელს გაატარებენ ქვესკნელის ჯოჯოხეთურ სავანეებში, რომელსაც ღვთის რჯულით ეწოდება მეორე სიკვდილი. რომელთაც მაცხოვარი იესო თავისი ქართული კოდით, გაუღებს სიკვდილისა და ჯოჯოხეთის კარებს და გაუხსნის გზას სამოთხისაკენ: ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი სახარება:

„ვიხილე ზეციდან ჩამომავალი ანგელოზი, რომელსაც ხელში ჰქონდა უფსკრულის

ბასალში და დიდი ჯაჭვი, შეიპყრო გველეშაპი, ძველი გველი, რომელიც არის ეშმაკი და სატანა (მნიგნობარი კაცი=ნნ=ეშმაკი და სატანა) **და შებორკა ის ათასი წლით. ჩააგდო იგი უფსკრულში, ჩაკეტა და დაადო ბეჭედი, რათა არ აცდუნოს ერები ვიდრე ათასი წლის არ შესრულდება. ამის შემდეგ უნდა განთავისუფლდეს მცირე ხნით** (ანუ ისინი ვინც ამ წუთისოფელში იყვნენ ბოროტი სულის ადამიანები, მომდევნო წუთისოფელშიც ისინი იქნებიან ეშმაკი და სატანა).

ვიხილე ტახტები და მათზე მსხდომარენი და მათ მიეცათ იესოს მოწმობისა ღვთის სიტყვისათვის, თავმოკვეთილთა სულები, რომელთაც თაყვანი არ სცეს მხეცს, არც მის ხატებას და არ მიიღეს მისი ნიშანი შუბლსა და ხელზე. ისინი გაცოცხლდებიან და მეფობდენ ქრისტესთან ერთად ათასი წელს. როდესაც ათასი წელი შესრულდება, გათავისუფლდება სატანა საპყრობილედან და გამოვა დედამიწის ოთხივე კუთხეში, რათა შეაცდინოს გოგი და მაგოგი, შეკრიბოს ისინი საბრძოლველად, რომელთა რიცხვი ქვიშასავითაა. გამოვიდნენ დედამიწის სივრცეზე, გარს შემოერტყნენ წმიდათა ბანაკს, და საყვარელ ქალაქს. ჩამოვიდა ცეცხლი ზეციდან და შთანთქა ისინი. ხოლო ეშმაკი, რომელმაც აცდუნა ისინი ჩაგდებულ იქნა გოგირდის ტბაში, სადაც მხეცი და ცრუ წინასწარმეტყველნი იმყოფებიან და დაიტანჯებიან დღე და ღამე, უკუნითი უკუნისამდე.” (გამოცხ. 20,1-10).

ღვთებრივი იოანეს გამოცხადების წერილში, იგავურ-ალეგორიული ენით გადმოცემულია ქრისტეს მეორედ მოსვლის პირველი დღეები. იოანეს ხილვით, იესოს თან აქვს სიკვდილისა და ჯოჯოხეთის გასაღები და უფლებამოსილების განუზომელი აღმასრულებელი ძალა. ამიტომ ღირსეულებს აღუდგენს სასუფეველის მაცხოვრებელ სხეულს, ხოლო უღირსებს კი ათასი წლით დატოვებს ქვესკნელის ჯოჯოხეთის სავანეებში.

რაც შეეხება რელიგიურ სასულიერო ინსტიტუტებს, სახელმწიფო მართვის ინსტიტუტებს, საინფორმაციო ბოროტ სამსახურებს, სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსების ბოროტ სამსახურებს, საუნივერსიტეტო და საინსტიტუტო ბოროტ პროგრამებს, გამოყრის მათ ქუჩაში და ისინი შეიცვლებიან პატიოსანი ადამიანებით. შემდეგ დაიწყება კაცობრიობის ხსნა სიკვდილის აბსურდული შიშისაგან და მათ შემეცნებაში დაგროვილი ყალბი ინფორმაციის ქაჯეთის ციხიდან, ყალბი სამყაროაქმის მსოფლმხედველობიდან კაცობრიობის ხსნა შეუძლია მხოლოდ მესიას. ამინ

როდესაც მაცხოვარი იესო ქრისტე, ახალი წელთაღრიცხვის 29-30 წელს საქართველოდან მცირე აზიის იერუსალიმისკენ დაადგა გზას, დედამიწის სასულიერო ცენტრის საქართველოს იერუსალიმის ბერებსა და სამღვდელოებას დაუბარა; მივდივარ ურიათა იერუსალიმში, აღვასრულებ მამა ღმერთის ნებას (დავალებას) და ორი ათასი წლის თავიდან დადგენილ წელს, თვეს და დღეს ისევ მოვალ დედამიწაზე: თავდაპირველად გავანთავისუფლებ ჩენმს სამშობლოს (მა-მულს)—**ლაზარუს**, შემდეგ მთელს კაცობრიობას. შემდეგ დაამატა საქართველოა ჩემი მამული, ვინაიდან **მა-მული**.

დაახლოებით ასი (100) წელია რაც იესო ქრისტე და წმიდა მამათა გუნდი კოსმიური სინათლის სპეციალური მატერიით, შექმნილი აპარატებით დაფრინავენ დედამიწის ირგვლივ და მზის ირგვლივ არსებული პლანეტების (ქვესკნელის) არეალში. მათთვის დეტალურად ცნობილია დედამიწაზე მიმდინარე ყველა პროცესი და მოვლენა. სამხედრო-შეიარაღების ტექნოლოგიური მიღწევები და სასულიერო და პოლიტიკური ელიტის, ეშმაკური ზრახვების სრული შინაარსი.

იესოს გუნდი, რომლებიც დაფრინავენ სინათლის მატერიის საფრენი ვერტმფრენებით, თეფშებით თუ სხვა სახის აპარატებით, მასში მოწყობილი აქვთ უნივერსალური საინფორმაციო ცენტრი, რომელსაც უნარი აქვს მთლიანად გათიშოს მსოფლიოში არსებული რადიო და სატელევიზიო საინფორმაციო არხები და მათი მართვა და გადაცემა ხელში ჩაიგდონ მთლიანად, შემდეგ კი დაელაპარაკონ მთელი მსოფლიოს ხალხებს ყველა ენაზე, რომ მაცხოვარი იესო ქრისტე მისი გუნდით მოდის დედამიწაზე და ნუ შეეშინდებათ. ისინი გააფრთხილებენ სასულიერო და სახელმწიფო მართვის ცენტრებს, რომ სისულელეებს თავი დაანებონ და მშვიდობიანად მოიქცნენ. თუ რაიმე ომის მსგავსს მოინდომებენ დედამიწის ღმერთები (მხეცები), შესაბამისი მატრიცის კოდით ერთი სათის განმავლობაში ყოველგვარი სახის შეიარაღებას რკინის ჯართად გადააქცევენ.

როდესაც დაჰკრავს ღვთისაგან დადგენილი ჟამი, იესოს გუნდი გათიშავს იუდას სატე-

ლევინიო არხებს, საბანკო-საფინანსო კომპიუტერებს, გაუთიშავენ ელექტრო ენერგიას სამხედრო-სახმელეთო და საზღვაო-საჰაერო ობიექტებსა და იარაღის მწარმოებელ ორგანიზაციებს. ერთი თვის განმავლობაში მთელს მსოფლიოს აუხსნიან თუ რა მიზნით მოდიან ისინი დედამიწაზე. გარკვეული დროის შემდეგ მსოფლიო ხალხები მიხვდებიან და მიეჩვენებინან ძე ღმერთისა და წმიდა მამათა გუნდის მოსვლას დედამიწაზე, რის შემდეგ მოხდება მშვიდობიანი ურთიერთობის დამყარება, სასუფევლის სულის სხეულის მქონე, სამოთხის ადამიანებსა და ხორციელ კაცობრიობას შორის. ასე და ამგვარად კაცობრიობა მიეჩვენება მათ მოსვლას და ქრისტიანული სახელმწიფო სისტემის შექმნას მთელი მსოფლიოს მასშტაბით. ბოროტი სასულიერო და სახელმწიფო ხელისუფლებები ვერ შეურიგდებიან გლობალურ მარცხს ამიტომ მოინდომებენ თავდაცვას ომით, ანუ შეებრძოლებიან ღმერთს. თანამედროვე მსოფლიოს „ელიტამ“ კოსმოსში გაიყვანა მაღალი ტექნოლოგიების სამხედრო შეიარაღება, რომლითაც შეუძლია დედამიწაზე დასხივებით მოკლას არასასურველი ხალხები, გამოიწვიოს ეპიდემიური ავადმყოფობები და მოსრას მილიონობით ადამიანები. ამის გარდა მათი მთავარი გეგმაა კოსმოსიდან დედამიწაზე არ შემოუშვან არავინ. ყოველივე ეს მიმართულია ღმერთის წმიდა პროგრამის წინააღმდეგ, ანუ იუდა ებრძვის ღმერთს, რაც გახლავთ უტოპიური უაზრობა... **„შეიქმნა ცაში ომი: მიქაელი (ქრისტე) და მისი ანგელოზები ებრძოდნენ გველეშაპს: შეებრძოდნენ გველეშაპი და მისი ანგელოზები, მაგრამ ვერ გაუძლეს და აღარც ადგილი აღმოჩნდა მათთვის ცაში. გადმოგდებულ იქნა დიდი გველეშაპი ძველი გველი, რომელსაც ეშმაკი და სატანა ჰქვია, მთელი ნუთისოფლის მაცდუნებელი, და მისი ანგელოზებიც გადმოყრილ იქნენ მასთან ერთად** (თანამედროვე მსოფლიო სასულიერო და სახელმწიფო ელიტა არის ეშმაკი, სატანა და მაცდუნებელი მთელი კაცობრიობისა).

მომესმა დიდი ხმა, რომელიც ლაპარაკობდა ცაში: ახლა დადგა ჩვენი ღვთის ხსნა, ძალა და მეფობა და მისი ქრისტეს ხელმწიფება, ვინაიდან გადმოგდებულ იქნა ჩვენი ძმების ცილისმწამებელი, რომელიც ცილს სწამებდა მათ დღე და ღამე, ჩვენი ღვთის წინაშე. გაიმარჯვეს მასზე კრავის (ქრისტეს) სისხლით და მათი მონშობის სიტყვით და არ შეიყვარეს თავიანთი სული, თვით სიკვდილამდე.“ (გამოცხ.12,7-11).

თანამედროვე მსოფლიოში არსებული ჟურნალისტიკები და მასიური საინფორმაციო სამსახურები მთლიანად ემონებიან ეშმაკისა და სატანის იდეოლოგიას (კაენის ძღვენს, იუდას ყულაბას), ამიტომ თავდაპირველად მათ ჩამოყრიან დედამიწის საინფორმაციო ველის ციდან, შემდეგ მწყობრიდან გამოიყვანენ მსოფლიოში არსებულ სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსს მთლიანად და საბოლოოდ შეჩერდება მისი არსებობა. უმოკლეს დროში განაიარაღებენ მთავრობებს ყოველგვარი დამცავი მექანიზმისაგან და დინყება ქრისტიანული მიმართულების სახელმწიფო სისტემის ჩამოყალიბება მთელს მსოფლიოში, მშვიდობის დამყარება დაინყება საქართველოდან ოთხი მიმართულებით, რომელიც ჩქარა მოიცავს მთელს მსოფლიოს..

საინტერესო და საკვირველი ისაა, რომ მთელი მსოფლიო ხორციელი თვალთ იხილავს ბიბლიაში მოცემული ყველა დადებით და უარყოფით ადამიანს. მაშინ ვერავინ ვერ გაბედავს ცრუ სიტყვის თავისუფლებით სარგებლობას, ვინაიდან ყალბის მთქმელი და ყალბის მქმნელი აუცილებლად დაისჯება დამსახურებისა და მიხედვით. ვინაიდან ეშმაკის სამეფო უკანმოუხედავად დაკარგავს ყოველგვარ უფლებას დარჩეს დაუსჯელი. ვერც ურია-ებრაელები (იუდა-მასონები) იტყვიან დიდ სიცრუეს, ღმერთის სიყვარულის გამო წამებული ერი ვართო. ღვთის წმიდა რჯული, რელიგია და ჭეშმარიტების სწავლება ღმერთს სჭირდება ბოროტი სასულიერო და სახელმწიფო ხელისუფლებების წინააღმდეგ საბოძოლველად, რომლებიც კაცობრიობას ჩაგრავენ და თავიანთი გაგებით ღმერთს აბუჩად იგდებენ. ამიტომ გვასწავლის ღვთაებრივი პავლე მოციქული: **„ჩვენი ბრძოლა არ არის სისხლისა და ხორცის წინააღმდეგ, არამედ მთავრობათა წინააღმდეგ, ხელმწიფებათა წინააღმდეგ, ამ ნუთისოფლის სიბნელისმპყრობელთა წინააღმდეგ, ცისქვეშეთის ბოროტების სულთა წინააღმდეგ.“** (ეფესელთა 6,12).

მაშინ ბოროტეულნი მინის ქვეშეთის მღვიმეებში შეძვრებიან, სიკვდილს ინატრებენ, მაგრამ სიკვდილი არ მოვა მათთან. ქრისტეს მკვლელი სინაგოგას სინედრიონის მიმდევარი ურიები, ყველაფერს დაკარგავენ, მსოფლიო მართვის სადავეებს, ქონებას, ფულს, სამსა-

ხურს, სამხედრო ძალას, ავტორიტეტს, სიცრუის თქმის უფლებას (საინფორმაციო სამსახურს), დაკარგავენ ყველაფერს, რისი იმედიც აქვთ, რადგან ღვთის რისხვა მოვა მათზე.

„თქვა ტახტზე მჯდომარემ, აჰა ვქმნი ყოველივე ახალს“. და მითხრა მე: დაწერე, რადგან ეს სიტყვები სარწმუნო და ჭაშმარიტია. მითხრა: „აღსრულდა! მე ვარ ანი და ჰოე, დასაბამი და დასასრული, მე მივცემ მწყურვალს უსასყიდლოდ სიცოცხლის წყლის წყაროდან. გამარჯვებული დაიმკვიდრებს ამას, მე მისთვის ღმერთი ვიქნები და ის ჩემთვის—ძე. ხოლო მხდალთა და ურწმუნოთა, შებილწულთა და მკვლელთა, მეძავთა და გრძნეულთა, კერპთაყვანისმცემელთა და ყველა ცრუთა ხვედრი ტბაშია, რომელიც ინვის ცეცხლითა და გოგირდით, რომელიც მეორე სიკვდილია.“ (გამოცხ. 21,5-8).

მაცხოვარმა იესო ქრისტემ ქართველ წმიდა მამებს (საღვთო სიტყვის ინსტიტუტს) დაუბარა: მე მიყვარს ჩემი მამული, ამიტომ აუცილებლად მოვალ—**მა-მული**. ვიცით რა ყოველივე აღნიშნული, ვასრულებთ ღვთით კურთხეულ მისიას და ქართველი ქრისტიანები გზას ვუმზადებთ მესიის მეორედ მოსვლას დედამიწაზე, ამიტომ შესაბამისი სიმღერით ვეგებებით მაცხოვარს; აბა კუჩხი ბედინერი ო,ო,ო, ვო დელა, ვო დილა აბა კუჩხი ბედინერი ო,ო,ო,ო.

თქვა მან ჰე მალე მოვალ! ჰე მოდი უფალო იესო!

მირიან ქართველი
2008-2009 წლები.

ლაზიქრების ჭკაკუთხელი

„დაბალი ვერ შენვდა, მაღალმა არ დაინია, ამიტომ კოცნა არ შედგაო.“ (ქართული ანდაზა).

მოცემული ანდაზა ეხება უმეცარ კაცობრიობას და ყოვლისმცოდნე ღმერთს. დაბალი ცნობიერების კაცობრიობამ უნდა თქვას: გამარჯობა მამა ღმერთო, დიდება შენს სახელს, ცნობიერად მეძინა და გავიღვიძე, ამიტომ ახლა შეგიცან ჩემო მაცოცხლებლო და მაცხოვრებლო დიდო ღმერთო; შეგიცან და ვლოცულობ: **„მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი** (კოდი რომ-ელი ნიშნავს, რომ მამა ღმერთი სულ ელის თუ როდის ამოიდგამენ ენას მისი შვილები და დაბრუნდებიან მასთან) **მოვიდეს სუფევა შენი, და იყოს ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა; პური ჩვენი არსობისა მოგვეც ჩვენ დღეს და მოგვიტევე ჩვენ თანანადებნი** (ცოდვები) **ჩვენი, ვითარცა ჩვენ მიუტევეთ თანანადებთა ჩვენთა** (როგორც მიუტევეთ სხვებს თავიანთ ცოდვებს) **და ნუ შეგვიყვან ჩვენ განსაცდელში** (ცოდვების მორევში), **არამედ გვიხსენ ჩვენ ბოროტისაგან** (ცდუნებისაგან), **რადგან შენია სუფევა და ძალა და დიდება საუკუნეთა მიმართ**. ამინ.

შვილებმა, ძუძუს ბაღლმა, მშობლებს დედა და მამა თუ არ უთხრა, მშობელი ძალით ხომ არ ამოადგმევიანებს ენას ცნობიერ ჩვილს? ამიტომ ჩვენ, კაცობრიობამ, (დაბლიდან) მალლა უნდა ავძახოთ მამა ღმერთს. **„მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი“**, როგორც კი ის გაიგონებს ჩვენს ხმას, მაშინათვე დადაბლდება და კეთილს მოგვცემს. ანუ დაბალი ამაღლდება, მაღალი დადაბლდება და სიყვარულის კოცნა შედგება, შვილებსა და მამა შემოქმედს შორის. ამინ.

ადამიანი (პიროვნება) **„მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა“** და ა.შ. ვერ იტყვის შესაბამისი სულიერი სიმწიფის საფეხურზე აუსვლელად. ანუ მას უნდა ჰქონდეს საშუალო სკოლის პროგრამა შესწავლილი კარგ დონეზე, მას წაკითხული უნდა ჰქონდეს ძველი აღთქმა, ახალი აღთქმა და უნდა იაროს ეკლესიაში შაბათ-კვირას, რომელიც მის გულსა და გონებას გახდის ნოყიერ ნიადაგად, რათა ღვთის სიტყვამ (ინფორმაციამ) ფესვები გაიდგას მის არ-სებაში. თუ ადამიანს (პიროვნებას) სურს სიღრმისეულად შეისწავლოს ღვთის სჯულის მთლიანი შინაარსი (ღვთის სიტყვა), მაშინ მან მაღალ დონეზე უნდა შეისწავლოს ქართული დამწერლობასა და ენაში დამარხული საიდუმლო ინფორმაცია, რომელსაც სახარებასა შინა ქრისტეს მეგობარი **ლაზარე** ეწოდება. ლაზარე კი არის ძველი და ახალი აღთქმის (ღვთის სიტყვის) საიდუმლო ინფორმაციის გასაღები.

თანამვედროვე სამღვდელთა და მრევლის 99% არის ზედაპირულად, გარეგნულად

ღვთის მორწმუნე. ისინი პირით აღიარებენ ქრისტეს (სახარებას), მაგრამ გულით არ სწამთ იგი. უფრო ზუსტად ღვთის სიტყვას მათ გულში და გონებაში ფესვები არა აქვს გადგმული. მათი გული და გონება წარმოადგენს ნახევრად უდაბნოსა და ნახევრად ოაზისს, სადაც ხორბალი და სარეველა თანაბარი შესაძლებლობით ხარობენ. ამიტომაც გაბატონებული დედამიწაზე ანტიღვთიური ცნობიერება—**ანტიქრისტი**.

ანტიქრისტი, პიროვნება, პარტია ან რაიმე საზოგადოებრივი გაერთიანება არ გეგონოთ. ვინაიდან ბოროტი საქმეების შემოქმედ აზროვნებას ეწოდება **ანტიქრისტი**. მაგალითად, კაცობრიობის მასიური ამოშლელის იარაღის დამამზადებელ აზროვნებას ეწოდება **ანტიქრისტი**. აქედან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, რომ ის სახელმწიფოები, რომლებიც ცნობილი არიან თავიანთი სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსებითა და ადამიანთა მასიური მოსპობის იარაღებით, არიან **ანტიქრისტუს** აზროვნების მქონე მთავრობებით დაკომპლექტებულნი. ვინც მათ მხარს უჭერენ (სასულიერო და მეცნიერული ინსტიტუტები), არიან ეშმაკების მოციქულები. მათ აზროვნებას კი ეწოდება **სა-ტან-ა**.

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი იოანე მოციქული: **„ყმანვილნო! უკანასკნელი ჟამია და როგორც მოისმინეთ, რომ მოვა ანტიქრისტი (ბოროტი აზროვნების მსოფლმხედველობა) და მრავალი ანტიქრისტი მოსულია, ამით ვიცით, რომ უკანასკნელი ჟამია. ისინი ჩვენგან გავიდნენ, თუმცა ჩვენთაგანნი არ ყოფილან, ვინაიდან ჩვენგანნი რომ ყოფილიყვნენ, ჩვენთანვე დარჩებოდნენ, მაგრამ ამით გახდა ცხადი რომ, ყველანი როდი არიან ჩვენთაგანნი.“** (I იოანე 2,18-19).

როგორც სახარებიდან ირკვევა, ყველა მღვდელი არ არის ღვთის ერთგული და მითუმეტეს ყველა ქრისტიანი არ არის ნამდვილი ქრისტიანი. სახარება გვასწავლის, ყველა ებრაელი არ არის ებრაელი და ყველა იუდეველი არ არის იუდეველი. ე.ი. **მბრამლი** და იუდეველი ეროვნება (ნაცია) არაა, არამედ სულიერ-ცნობიერი მდგომარეობა (თავისუფლების ხარისხი).

ადამიანები, რომლებიც თავიანთ თავს ქრისტიანებად თვლიან, ჯვარსაც ატარებენ, ადრე კომუნისტურ დემაგოგიასაც ემსახურებოდნენ (მათ შორის მეც), ახლა ცრუ დემოკრატიადა და ყალბი სიტყვის თავისუფლებას რომ ემსახურებიან, არიან ანტიქრისტეს მოციქულები. ამჟამად მთელი მსოფლიოს სასულიერო პირთა უმრავლესობა და სახელმწიფო მოხელეთა სრული შემადგენლობა ემსახურება **ანტიქრისტუს**. ამით ვიცით, რომ უკანასკნელი ჟამია და **მესია** (იესო), წმიდა მამათა გუნდთან ერთად მალე მოვა დედამიწაზე.

არ მინდა თქვენგან დაფარული რჩებოდეს, რომ საბჭოთა მთავრობის დავალებით, მეცნიერებმა შეისწავლეს ქრისტეს არსებობისა და მოღვაწეობის ისტორია. გამოკვლევის შედეგად დადგინდა, რომ არსებობს ხუთასი (500) უტყუარი ნერილობითი დოკუმენტი, რომ ის რაც წერია სახარების ღვთაებრივ წიგნში, არის აბსოლუტური ჭეშმარიტება. აღნიშნულის შესახებ ერთმანეთს წერდნენ იმპერატორები, მეფეები, ისტორიკოსები, ცნობილი ადამიანები და თვითონ მეცნიერ-თეოლოგები.

მსოფლიოში არსებულ იმპერატორებზე და მეფეებზე, ყველაზე ერთად აღებული არ არსებობს იმდენი (500) დამადასტურებელი დოკუმენტი მათი არსებობისა და მოღვაწეობისა, რამდენიც არსებობს პიროვნება **იესო ქრისტეზე** და მისი აღდგომის საოცრებაზე. მთელი მსოფლიოს სასულიერო პირები და სახელმწიფო ხელისუფლებები ერთხმად მალავენ ყველა ინფორმაციას, რაც კი ქრისტესთან და მამა ღმერთთანაა დაკავშირებული.

მაგალითად, ქრისტეს ბრწყინვალედ აღდგომა იხილეს არა მხოლოდ მოციქულებმა, არამედ სხვა წიგნიერმა ადამიანებმა. მათ ისიც იხილეს, თუ როგორ აღდგნენ საფლავებიდან წინასწარმეტყველები, წმიდა მამები და სხვა წმინდანები, რომელთა აღდგომაზე თვითონ წერდნენ თავიანთ წმიდა წერილებში: **„ღმერთი არის ჩვენთვის, ღმერთი მშველელი, და უფალი ღმერთის ხელში არის სიკვდილის ბასალაში.“** (ფსალ. 67(68),21). ხოლო იუდაზე ანტიქრისტეს მოციქულზე ამბობს: **„ჩვენთან მშვიდობიანად მყოფმაც კი, რომლის იმედიც მქონდა, რომელიც ჩემს პურს ჭამდა, ტერფი აღმართა ჩემს წინააღმდეგ.“** (ფსალ 40(41),10).

ბიბლიური იუდა და მისი საქმიანობა არ არის ეროვნება (ნაცია), არამედ ესაა მნიგნობართა და ფარისევლთა ბოროტი ანტიღვთიური მსოფლმხედველობა (ერესი), რომელიც ემსახურება ანტიქრისტეს. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი პავლე მოციქული: **„ჩვენი ბრძოლა არ არის სისხლისა და ხორცის წინააღმდეგ, არამედ მთავრობათა წინააღმდეგ, ხელმწიფებათა წინააღმდეგ, ამ წუთისოფლის სიბნელის მპყრობელთა წინააღმდეგ, ცისქვეშეთის ბოროტების სულთა წინააღმდეგ.“** (ეფეს. 6,12).

ადამიანები, რომლებიც კარგად მიცნობენ და ჩემი წიგნებიც აქვთ წაკითხული მეკითხებიან; ყველაზე მეტად რას ვინატრებდი და რა მინდა რომ ჩქარა მოხდეს. ყველაზე მეტად მაინტერესებს ქრისტეს მეორედ მოსვლა დედამიწაზე და ხორციელი თვალით მინდა ვნახო, თუ როგორ გაასამართლებს უფალი სასულიერო პირებს, მეცნიერებს, სახელმწიფო მოხელეებს, სალახანა პრეზიდენტებს. ყველაზე მეტად მაინტერესებს სად წავლენ და რას მოიმოქმედებენ ილია მეორე, რომის პაპი და მასონთა ლოჟის მეთაურები.

საქმეში ჩაუხედავი ადამიანები მეუბნებიან, რომ თითქოსდა მე ილია მეორეს, სამღვდელობას და სახელმწიფო მოხელეებს უსამართლოდ ვლანძღავ (ვასამართლებ). მე არავის არ ვასამართლებ, რადგან კარგად ვიცი, რომ ჩემი და ყველას საქმეების მოსამართლეა მაცხოვარი **იესო ქრისტე**. ესაა ძალიან მარტივი აქსიომა. ამიტომ მე ილია მეორეს და ყველას კი არ ვასამართლებ, არამედ **პაპსა და მათ საქმეებს პრისა, ბერისა და ღმერთის წინაშე**. ამინ.

ზოგიერთს ვეცოდები და მეუბნებიან, ისინი შენ აუცილებლად მოგკლავენო. თუ ისინი მე მომკლავენ, მაშინ უფრო გამოაშკარავდება, რომ ისინი ანტიქრისტეს მოციქულები არიან და როცა მოვა **მესია** მათ დამატებით დასჯის ჩემი მოკვლის გამო. მეგობრებო, თუ თქვენ დარწმუნებული ხართ, რომ პაპებს და პატრიარქებს სიმართლის თქმის გამო კაცის მოკვლა შეუძლიათ, მაშინ რატომ გგონიათ რომ მე მათ ვლანძღავ?! დიახ, შეუძლიათ, ამიტომაც ვამხელ მე მათ ღმერთის წინაშე.

იესო ქრისტე 3-4 წელიწადში აუცილებლად მოვა დედამიწაზე, ეს ისე მოხდება, როგორც ზამთრის შემდეგ მოდის გაზაფხული (აღდგომა), ეს ისე მოხდება, როგორც ხდება ნოციერი ნიადაგიდან თესლის აღმოცენება, ეს ისე მოხდება როგორც დღე და ღამე გადაუდებლად რომ ენაცვლება ერთმანეთს. ქრისტემობიდან 2000+12=2012 წელს დედამიწაზე აუცილებლად გამეფდება მაცხოვარი იესო ქრისტე, რომელმაც იწინასწარმეტყველა:

„მოცემული მაქვს მე მთელი ხელმწიფება (მეფობა) ცაში და დედამიწაზე“-ო (მათე 28,18).

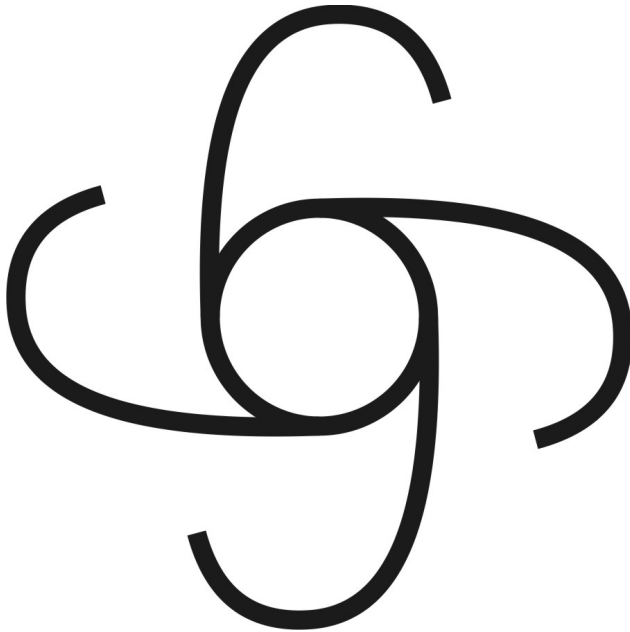
მეგობრებო, ქრისტიანებო და სხვა რელიგიის მიმდევრებო, წინასწარ გილოცავთ **მესიის** (მხსნელის)— მეორედ მოსვლას დედამიწაზე, რომელიც გაგანთავისუფლებთ უმეცრების მონობისაგან, ერთმანეთის მტრობის მონობიდან, ერთმანეთის დობოცვის სურვილის მონობიდან, ერთმანეთის ქონების წართმევის მონობიდან, ერთმანეთის მიწების წართმევის მონობიდან, ერთმანეთის დამონების მონობიდან და ყველა უღვთო მანკიერებიდან და გასწავლით ერთმანეთის სიყვარულს, გასწავლით, რომ მთელი კაცობრიობა ერთი მამა ღმერთის შვილები ვართ, დაძმები ვართ, ერთი ერი და ნაცია ვართ, ერთი ენა ვართ და თანასწორი ვართ მამა ღმერთისა და მისი წმიდა სჯულის წინაშე. როცა ჩვენ, კაცობრიობა, ერთ მამა ღმერთსა და მის ძეს იესო ქრისტეს ვირწმუნებთ, ის ჩვენ გაგვანთავისუფლებს ხორცის მოკვდავი სხეულისაგან და მოგვცემს სასუფევლის სულის სხეულს.

წინასწარ გილოცავთ თავისუფლებას, რომელიც დედამიწაზე მოაქვს **მესიას** (მხსნელს). ამინ.

უკიდევანო სამყაროს ცენტრი

ადრე გითხარით, რომ დედამიწა წარმოადგენს ირმის ნახტომის გალაქტიკის ბუდე-სამშვილოსნოს, რომელშიც ჩაისახება კოსმიურ თესლად გადაქცეული (დაცემული) სამოთხის სულის სხეულიანი n-რაოდენობის კაცობრიობა. ირმის ნახტომის გალაქტიკა წარმოადგენს მამა ღმერთის (კაცის) საინფორმაციო-სადისპეჩერო ცენტრს, რომელიც მის ირგვლივ განლაგებული 29 გალაქტიკის შემწეობით ახდენს ინფორმაციული პროგრამის გადაცემასა და მიღებას მთელს უკიდევანო სამყაროში. აქედან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, რომ უკიდევანო სამყაროს მარადიული არსებობის **წიგნი**, ინფორმაციის პროგრამა დევს ირმის ნახტომის გალაქტიკის ცენტრში, რომლის უზუსტეს მოქმედებას უზრუნველყოფენ 29 გალაქტიკის საინფორმაციო სამსახურები.

ირმის ნახტომის და მისი 29 თანამებრძოლი გალაქტიკების და ა.შ. უკიდევანო სამყაროს არსებობას არა აქვს დღეთა დასაბამი (სტარტი) და დღეთა დასასრული (ფინიში). როგორი და რანაირი შინაარსის პროგრამა მიმდინარეობს ტელესტუდის საინფორმაციო დარბაზში (ცენტრში), იგი აისახება მოსახლეობის ტელეეკრანებზე. ანალოგიურად, როგორი და რანაირი შინაარსის პროგრამა მიმდინარეობს მამა ღმერთის საინფორმაციო ცენტრში, იგი აისახება ადამიანებში, დედამიწაზე და უკიდევანო სამყაროში. ამინ.

ირმის ნახტომის გალაქტიკა

(სქემატური ნახაზი)

ნის სხეული რატომ რჩება უღონოდ. არაა სული, არაა ღონე (ენერგია).

ქრისტეს მეორედ მოსვლის შემდეგ, კაცობრიობის მონინავე ნაწილი მექანიკური აზროვნებიდან და მოქმედებიდან გადავა აზროვნების მობილურ ტელეტრანსფორმაციულ მდგომარეობაზე (სხეულის ექსტრადირება აზროვნებით), მაშინ ადამიანი სურვილისამებრ ხობიდან დროის მოკლე მონაკვეთში აღმოჩნდება თბილისში, მოსკოვში, ვაშინგტონში, პეკინში, მთვარეზე, ჩვენი გალაქტიკის ცენტრში და ა.შ. ნებისმიერ ადგილზე. ასეთი აზროვნების ადამიანს შეუძლია პირამიდა დაშალოს და ისევე ააწყოს ამნე მექანიზმების გამოუყენებლად...

სასუფეველის კატეგორიებით მოაზროვნე ადამიანის სისხლი გადაქცეულია სულიწმიდის სულად, ხოლო ტვინის თითოეული ნაწილაკი — ქრისტეს სიბრძნის მოაზროვნე გონად... ასეთ ადამიანზე გრავიტაცია არ მოქმედებს, ამიტომ მას შეუძლია მისი სხეული გადაიყვანოს ნებისმიერი გარსის მქონე სიჩქარის განზომილებაზე...

ღმერთი, მოაზროვნე სული სამყაროს ამოძრავებს ფიზიკური ზემოქმედების გარეშე. ანალოგიურად შეუძლია ადამიანს გადაადგილოს საგნები, როცა მას გაღებული აქვს სულის მეშვიდე ეკლესია...

ენერგიას და ყველაფერს რაც კი არსებობს სამყაროში წარმოშობს შემოქმედი **სული**, რომელიც თავის თავშია მამა, ძე და სულიწმიდა. მამრობითი დამწერლობითი მატრიცისა და მდედრობითი დამწერლობითი მატრიცის შეერთება-შერწყმით იბადება **სიტყვა** (ძე ღმერთის მატრიცულ-გენომური სულიერ-სხეულებრივი არსებობა) და ეს კანონი ვრცელდება მთელს უკიდევანო სამყაროზე. ამიტომაც არის ადამიანი (კაცობრიობა) და უსასრულო სამყარო მარადიული.

ყველგან და ყველაფერშია მოაზროვნე **სული**, ამიტომაც სავსეა სამყარო ენერგიით. დედამიწის მომარაგება შესაძლებელია ადამიანის თავის სიდიდის კოსმიური სულით. დედამიწა დაბალი სულის ველია, ამიტომაც გვაქვს დაბალი ენერგო სისტემები...

როდესაც ღმერთის საინფორმაციო წიგნი (სული) მოქმედებს „**სე კითხვისა და ბოროტის შეცნობის**“ პროგრამაზე, მაშინ ირმის ნახტომის გალაქტიკა ფიზიკურ პლანში აჩვენებს ექვს (6) და ცხრა (9) ციფრის კომბინაციას. ამიტომაც ბობოქრობს დედამიწაზე კეთილი და ბოროტი მსოფლმხედველობის უკომპრომისო ბრძოლა.

მეცნიერები ვარაუდობენ, რომ სამყაროს შემოქმედია **მწერბია** (ღონე). ახლავე გაჩვენებთ, რომ ეს ასე არაა. წარმოვიდგინოთ ძალიან ღონიერი ათლექტი სპორტსმენი, რომელსაც ვაგონის გადაადგილება კი შეუძლია, გარდაიცვალა ეს სპორტსმენი, ანუ მისი სხეულიდან გავიდა **მოაზროვნე სული**, რომელიც მის სხეულში წარმოშობდა **მწერბიას** (ღონეს), როგორც კი სხეულს დატოვებს მოაზროვნე სული, სხეული უღონოდ ეცემა (ვარდება).

თუ ენერგია სამყაროს წარმოშობის საფუძველია, მაშინ გარდაცვლილ სპორტსმენ-

გია პირველი

ეჩისუვილაზო გაყოილვიკათ!

*„ჰოდა იფხიზლეთ, ვინაიდან არ იცით არც დღე,
არც საათი როდის მოვა კაცის ძე.“ (მათე 25,13)*

იქ, სადაც მტკვარი არაგვს შეერთვის,
სვეტი ნათლისა ცით დაშვებულა,
ამის დასტურად ღვთაებრ ბრწინვალე
„სვეტიცხოველი“ ზე აღმართულა.

მირონმდინარე სვეტის სიმბოლო—
სიცოცხლის ხეა ედემს დარგული,
მცხეთის ტაძარში ქრისტეს კვართია,
სი-დონი-ას წილ მკერდში ჩაკრული.

„ამ ქვეყნიური სამოთხე მინა“,
წილნაყარია მამა ღმერთთანა,
წილხვედრილია დედა სამშობლო,
ჩვენი ხალხი და ჩვენი ქვეყანა.

თქვენ არ ირწმუნეთ ჭეშმარიტება,
ყურად არ იღეთ სიტყვა მართალი,
ეშმაკს შესწირეთ ხოტბა-დიდება,
არ მოიკითხეთ ღვთის სამართალი.

თქვენ უარჰყავით ქრისტეს სამშობლო,
მისი სამკვიდრო მინა ქართული,
არ აღიარეთ წარმომშობელი
ღმერთების ენა, ენა ქართული.

უნიკალური ხელთნაწერია
ბერ-იოანე წმიდა მამისა,
ღმერთის კარნახით მონაწერია:
„ქება დიდება ქართულ ენისა“.

საუკუნობით ტაბუდებული,
ზესაიდუმლო გამჟღავნებულა
უფალი ჩვენი ქრისტე-ცხებული,
სამეგრელოში დაბადებულა.

ღმერთის ხელდებულ კოლხთა მინაზე,
ხობის ბეთლემში იშვა იესო,
წარმართთა ქვეყნის იერუსალიმს,
ჯვარზე აცვეს და მოაკვდინესო.

... „იერუსალიმ! იერუსალიმ!
დამხოცველი ხარ წინასწარმეტყველთ..,
რასაც თქვენ სწირავთ, ეშმაკებს სწირავთ..,
თქვენი სახლი კი დაგრჩებათ ოხრად“...

დედა სამშობლოს ღვიძლი შვილია,
„ძე ხორციელი“ — უნეტარესი,
დედა ენა, კი უფლის ენაა,
თავდაპირველი, უნინარესი.

მშობლიურ ცის ქვეშ დავანებულა —
კვართი ქრისტეს და მარიამისა,
უფლის სამკვიდროც საქართველოა,
წილხვედრი მინა ღვთისმშობელისა.

ყოვლადწმიდაა დედა ღვთაება,
მამა ღმერთი კი ყოვლის მპყრობელი,
ერის სულიერ შვილებს მოვუხმობთ,
თუ ვინმე დარჩა ჭკუათმყოფელი.

სადაც შობილა ძე მაცხოვარი
და დარწმუნა ოქროს არკვანი,
ცოცხალ მონმედ დგას ხობის ტაძარი,
მისი სამშობლო სწორედ იქ არის.

ჭეშმარიტია კვართის საუფლო —
ხობის მონასტრის გოჯი ყოველი;
უტყუარია მაცხოვრის კვართზე
გაბრწყინებული სვეტიცხოველი.

იქ, სადაც იშვა ქრისტე — მესია,
ზეცით გალობდნენ ღვთიურ ნაწინას,
მშობელი დედა ყრმას უმღეროდა:
ვარდო ნანა და იავნანინას.

სისხლ-ხორციელად, ჯიში-ჯილაგით,
მამა-პაპით და პაპის პაპითა,
ქართველი არის — ქრისტე, მოძღვარი,
მარადცოცხალი სულიწმიდითა.

„ღვთის დასტური და მისი კურთხევა“,
ჩვენი სამშობლოს ტაძრებს ატყვია,
ქრისტეს ხელი და ოქროს სანყაო,
სვეტიცხოველის ფასადს არტყია.

უზენაესის ნება-სურვილით,
წარმოგზავნილან წმიდა მამები,
ქრისტეს სახელის საქადაგებლად
მრავალ ტანჯული და ნანამები.

თქვენ დაივინყეთ არგონავტები,
კოლხი მედეა — ღვთაება მნათი,
ოქროს სანმისი — ანბანთ სიმბოლო —
ჩვენი სამშობლოს დიდების ხატი.

ბოლოს და ბოლოს თქვენ უარჰყავით,
მკვდრეთით აღმდგარი, ქრისტე — მესია,
აღარ იწამეთ საჭეთმპყრობელი,
ძლევამოსილი ერის მისია.

ყრუებს ესმით და ბრმები ხედავენ,
თქვენ კი გაჩნიათ თვალებს რულები,
ყურში არ გესმით, თვალით ვერ ხედავთ,
გაქვავებულა თქვენი გულები.

ერისშვილებო გამოიღვიძეთ!
ღვთის მეგობარი ლაზარე აღსდგა,
საიდუმლოთა მღალადებელმა
„ოქროს სანმისით“ — ცის კარი გახსნა!

აღსდგა გრაალის საძმო თაობა,
მყის გააცხადა რჯულის რაობა,
ააფრიალა დროშა სიმართლის,
რწმენით ამხილა უღმერთო მზვაობა.

ჭეშმარიტებას განზრახ ჩქმალავენ,
ანტიღვთიური სულით მზარავენი,
სატანურ სექტებს გუნდრუკს უკმევენ
ქართველი ერის ცრუ მწყემსმთავარნი.

მამულიშვილნო! — უფალს შევსთხოვოთ,
ნათლით შემოსოს ბნელი გონება,
თორემ, ხომ ხედავთ ვერ შეგვიცვნია
ენა, მამული, სანმუნოება.

სულის ჩამდგმელო ლაზარე ღმერთო
ქართულო ენავ, სამებით ერთო
სვან-მარგალ-იბერთ სულის ნაერთო
ყოვლის დვრიტა ხარ შენ ერთადერთო

საქართველოში მოდის უფალი
თავის უამრავ წმიდანთან ერთად...

აჰა, იბერთა დიდების ხატი,
მცხეთას ეშვება საუფლო ტახტი.

ობლის შემწე და ხიზანთ მფარველი
გაასამართლებს ხალხებს ღვთის გონით,
უპოვართა და ჩაგრულთა მხსნელი
მსოფლიოს განსჯის მხოლოდ სისწორით.

შენი მოდგმა ვართ უფალო ღმერთო,
აღთქმის მემკვიდრე ქართველი ერი;
გულგათანგული შემოგვალადებთ,
ხსნა მოგვივლინე, ხსნა შენ მიერი.

ამინ!

გიორგი (ამზო) პირველის გენიოსური სიტყვა (ლექსი) იმსახურებს ქართველებმა და ყველამ იცოდნენ დიდი საიდუმლოს შინაარსი, რომელიც ღვთაებრივი ბიბლიის ტექსტშია დაფარული; ადამიანის ხორცის სხეული (მინა), რომ გახდეს სულის სხეული (მინა), ადამიანმა აზროვნება უნდა დაამუშაოს ქართული დამწერლობით, ენით (სვანური-მეგრული-იბერიულით), ღვთის რჯულით და ქრისტიანული რწმენით, რომელსაც ეწოდება გიორგიანულ-მართლმადიდებლური ინსტიტუტი (**აბელი**).

თანამედროვე მსოფლიოს მეცნიერება (მედიცინაც) კაცობრიობის აზროვნებას ამუშავებს კოსმოპოლიტურ-ათეისტური (ანტიღვთიური) მოძღვრებით, გონების მარტივი ფილოსოფიით, არასწორი რწმენით, რომელსაც ბიბლიის ენაზე ეწოდება ძმის მკვლელი **ჰამნი**: „**დაამუშავებ მინას, მაგრამ აღარ მოგცემს იგი თავის ძალას. დევნილი და მიუსაფარი იქნები ამ ქვეყანაზე.**“ (დაბ. 4,12). ბიბლიის მიხედვით კაენურ-კოსმოპოლიტური აზროვნება ვერასოდეს შექმნის სულის უკვდავ სხეულს, არამედ ის ყოველთვის მოკვდება და მიიღებს ქვესკნელის ჯოჯოხეთურ ტანს.

ქართული კოდი გიორგი (61/196) გულისხმობს წმიდა წერილების ავტორს, სულის კანონებისა და სულის სხეულის მუშაკს (ქანი=ქრისტე ღმერთის სულის სხეულს).

$24 + 1 + 14 + 10 = 49 =$ ღმერთის დონე
კოდი — **ქ + ჯ + ნ + 0** = ქრისტე (ქ) ღმერთის (ანი) სხეული
 $600 + 1 + 50 + 10 = 661 = 6+6+1 = 13$ (მან)

აქედან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, თუ რატომ მთავრდება სვანური გვარები „**ან0**“-თ. მეგობრებო, ქრისტე არის მარადიული სისავსე, რომელიც ყველაფერს აღავსებს, მას კი არაფერი აკლდება. დიდება მას, რომელიც ჩვენი ცხოვნების უშრეტი წყაროა. ამინ.

მ.ქართველი

ვაზისა და ხარის კულტი საქართველოში

„მე ვარ ვაზი ჭეშმარიტი, მამაჩემი კი მევენახეა. ყოველ უნაყოფო ღერუნს ჩემში ის მოაშორებს და ყოველ ნაყოფიერს კი განწმენდს, რათა მეტი ნაყოფი გამოიღოს.“

(იოანე 15, 1-2)

მხოლოდ ვაზის ძარღვი გადაქცევს წყალს ღვინოდ. მხოლოდ ჩვენს სულში არსებული ქრისტე ხორცის მოკვდავ სხეულს გადაქცევს სულის უკვდავ სხეულად.

(მ.ქართველი)

ბიბლიური პატრიარქი ადამი მოღვაწეობდა ჩვენგან უკუათვლით თექვსმეტი (16) ათასი წლის წინ. არა მხოლოდ უნიგურებს, არამედ წიგნიერ პროფესორებსა და აკადემიკოსებს, ბიბლიური ადამი და ევა ცოლ-ქმარი ჰგონიათ. ბიბლიის მიხედვით ადამში იგულისხმება მამრობითი და მდედრობითი სქესის (კაცის) სული, მოაზროვნე გონება, ხოლო ევაში კი—ხორცის სხეული. ევაში იგულისხმება მამრობითი და მდედრობითი კაცის (ადამიანის) მშვინვიერი ხორცის მოკვდავი სხეული შესაბამისი აზროვნების ხარისხით (ცოდვილი ადამი), ხოლო სულიწმიდაში იგულისხმება მამრობითი და მდედრობითი კაცის (ადამიანის) სასუფევლის სულის მაცხოვრებელი სხეული (უცოდველი ადამი), ევა=ხორცის დედას და სულიწმიდა=სულის დედას.

როდესაც კაცობრიობის სასუფევლის (სამოთხის) სულის სხეული იძინებს ექვსი (6) მილიარდი წლით, მას მამა ღმერთის მარადიული სიცოცხლის წიგნი (მოაზროვნე სული) თესლად გადაქცევს და გალაქტიკის ცენტრიდან ქვევით ჩაუშვებს თორმეტი ზოდიაქოს არეალში. იქიდან მზის გულის სავანის არეალში და იქიდან კი დედამიწის სავანის არეალში, რომელიც წარმოადგენს მამა ღმერთის კოსმიური ნათელი ეკლესიის ბუდე-სამვილოსნოს. სამოთხის თესლად გადაქცეული კაცობრიობა ექვსი (6) მილიარდი წლის განვითარების შედეგად გადაიქცევა ხორცის სხეულის მქონე მშვინვიერ სხეულიან ადამად (მამაკაცად და დედაკაცად), ანუ ველურ კაცობრიობად (ცოდვილ ადამიანად), რომლის ხორცის სხეულს ბიბლიური კოდით ენოდება ევა (ყოველი ცოცხალის დედა ანუ სხეული შესაბამისი აზროვნებით).

$$5 + 6 + 1 = 12 = \text{გვერდი} = \text{ნეკნი}$$

$$\text{კოდი } 5 + 6 + 1 = 12 + 12 = 24 \text{ ნეკნი აქვს ადამიანის სხეულს}$$

$$5 + 6 + 1 = 12 = \text{გვერდი} = \text{ნეკნი}$$

ევა არის მამრობითი და მდედრობითი ადამიანის ხორცის სხეული, რომელსაც გააჩნია ძვლის 24 ნეკნი. გასაკვირი და საინტერესო ისაა, რომ სამღვდელოებას, მეცნიერებს და წიგნიერ ადამიანებს სრულებით არ აინტერესებთ ღვთის წმიდა სჯულის ჭეშმარიტება (სიმართლე), ხოლო უმეცარი ადამიანების მიერ დანერგულ წიგნებს დღე და ღამ კითხულობენ, თითქოსდა ის მათი სულის წამალს წარმოადგენდეს. სრულებით არ ენანებათ საკუთარი სიცოცხლე, ვინაიდან არ უწყიან, რომ გონებას იბნელებენ და საკუთარ სიცოცხლეს სწირავენ ეშმაკის ერთგულების სამსახურს.

ამიტომ გვასწავლის ღვთაებრივი ბიბლია: **„დაუძახა უფალმა ღმერთმა ადამს (მამრობით და მდედრობით ადამიანს) და უთხრა: ადამ, სადა ხარ? მიუგო, შენი ხმა მომესმა ბაღში და შემეშინდა შიშველი რომ ვარ, და დავიმაღე. უთხრა ვინ გითხრა, შიშველი რომ ხარ? იმ ხის ნაყოფი ხომ არ გიჭამია, მე რომ აგიკრძალე? უთხრა ადამმა: შენ რომ დედაკაცი (ხორცის სხეული=ევა) მომიყვანე მან მომცა იმ ხის ნაყოფი და მეც შევჭამე.“** (დაბ. 3,9-12).

როდესაც ადამიანის (კაცობრიობის) მარადიული სული შემოსილია ხორცის სხეულით (მშვინვიერი ტანით), ის ცოდვილია ცნობიერად, შესაბამისად მისი შემოქმედება და საქმიანობა ცოდვილია და ბოროტი („კოკასა შიგან რაცა დგას, იგივე წარმოდინდების“—შოთა). ამიტომ, ის დაუფიქრებლად ჭამს (კითხულობს) ბოროტ ინფორმაციას, რათა მეტი და მეტი ბოროტება ჩაიდინოს, რომ ასიაშოვნოს ხორცის სხეულს და ავნოს მის მარადიულ სულს. ანუ ღვთის სჯულის უცოდინარი ადამიანი (კაცობრიობა) მარადულ სულს სწირავს, რათა ასიაშოვნოს მის დრო-

ებით სხეულს (ეშმაკსა და სატანას). მაცხოვარმა იესომ კი მის მარადიულ წმიდა სულს შესწირა ხორცის ტანი (ეშმაკი), ამით სული და სხეული შეარიგა და გადააქცია იგი **პროსორობად** — სულის მაცხოვრებელ სხეულად. ამინ.

ჭკვიანი ადამიანებისათვის ცნობილია, რომ ხორციელი აზროვნება (ევა=სამყაროს ზედაპირული ხედვა, მატერიალისტური მსოფლმხედველობა) სჩადის ცოდვას ღვთის წმიდა რჯულის წინააღმდეგ, ხოლო სულიერი აზროვნება (სულიწმიდა=ღვთიურ სიბრძნეს, მართლმადიდებლურ მსოფლმხედველობას) არ სჩადის ცოდვას, ვინაიდან აზროვნებს ქრისტეს მოციქულის დონეზე. მიუხედავად ასეთი კვალიფიციური განმარტებისა წიგნიერი კაცობრიობისათვის გაუგებარია თუ რანაირია სულიწმიდა (სიყვარული), რომელიც მამა ღმერთისგან გამოდის. სულიწმიდას მე ვადრი მარილს, როცა 300 გრამ მარილს 5 ლიტრ წყალში ჩავყრით, ის მასში მთლიანად განიფინება და ერთნაირი ხარისხით გააჯერებს მის თითოეულ მოლეკულას. როდესაც სულიწმიდას მადლი ეწვევა ადამიანს ის მთლიანად მოეფინება მის აზროვნებას და განწმედს მას შავი აზროვნებისაგან. გაასუფთავებს მას ბოროტი გაგებისაგან. კიდევ სულიწმიდას ვადრი ჭკვიან დედას, რომელსაც ყოველთვის დაკრიალებული აქვს სამზარეულო, დაბანილ-დავარცხნილი ყავს ქმარი და შვილები. დარეცხილი და დაუთავებული აქვს ტანისამოსი, ქვეშაგებლები, ფარდები და სახლის თითოეული კუნჭული. **ღვთიური სიბრძნე გონების დედაა**, კაცური სიბრძნე ეშმაკობაა.

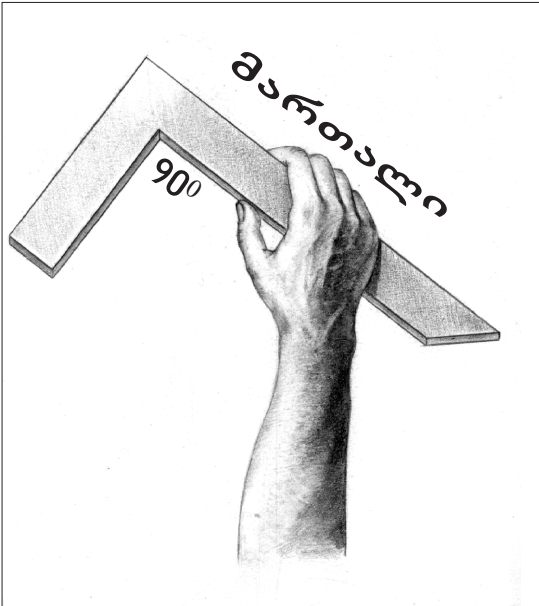
ძველი და ახალი აღთქმის ღვთაებრივი მოძღვრება ადამიანს (კაცობრიობას) ასწავლის თუ როგორ და რანაირად გადააქციოს მან მისი მოკვდავი ხორცის ტანი (ეშმაკი) მაცხოვრებელ, სასუფევლის სულის სხეულად, ანუ ასწავლის ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობისა (წარწყმედა) როგორ გადააქციოს სიცოცხლის ხედ (ნეტარებად). აღნიშნულიდან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, რომ თანამედროვე კაცობრიობა ყოველდღე ჭამს სიკვდილის გამომწვევ შავ ინფორმაციას. ადამიანის ხორცის სხეული არ მოკვდება და არ ჩავა ქვესკნელში, არამედ აღდგება სასუფევლის მაცხოვრებელ სულის სხეულში თუ კი ყოველდღიურად მიიღებს მხოლოდ მართალ ინფორმაციას.

ბევრჯერ ვცადე ჩემი ოჯახის წევრების, მეგობრებისა და ნათესავების ვინრო წრეს, ესწავლათ მართალი ინფორმაციით სარგებლობა და საკუთარი შავი აურის განწმენდა, მაგრამ შედეგს ვერ მივალწიე. ისინი გაბრაზებულნი მეუბნებიან, შენ კაცო ერთიდაიგივე ამოიჩემე, არ ხედავ გულს გვიწყალებ, თავს გვაბეზრებ, ჩვენი წვალეა ხომ არ გიხარია-ო. ადამიანებს არ ესმით, თუ რას ნიშნავს მომაკვდინებელი ცრუ ინფორმაციის მიღება, უმეტარი ადამიანებისგან და ათასი ჯურის ბოროტი საინფორმაციო სამსახურებისაგან. ადამიანებო! საფლავში წოლა მოგწონთ? ინექით და დალპით, რადგან ასეთია თქვენი ბოროტი სულის მოთხოვნილება. კაცობრიობის გამოყვანა ბოროტი ინფორმაციის ჭამის შემეცნებიდან, შეუძლია მხოლოდ მაცხოვარ იესოს. მხოლოდ მას შეუძლია იხსნას კაცობრიობა, მომაკვდინებელი ცოდვის კლანჭებიდან. ამიტომ ჩქარა მოდი მაცხოვარო იესო, რათა კაცობრიობის სული იხსნა სიცრუისა და სიყალბის მონობიდან.

დედამინაზე, წუთისოფლის დასაბამიდან, არსებობდა ერთადერთი მართლმადიდებლური ინსტიტუტი, (ტ)არიელ ქურუმთა გიორგია (საქართველო), რომელსაც მამა ღმერთმა მისცა სრულყოფილი რიცხობრივ (10) ანბანური (40) დამწერლობა და სამება ენა; ქამი (სვანური), სემი(მეგრული) და იაფეთი (იბერიული), რომელსაც თანამედროვე ქართველები უწოდებენ ქართულ ენას, ხოლო სახარება უწოდებს, ქრისტეს მეგობარ ლაზარეს (მართასა და მარიამის ძმას).

ბიბლიური მართლმადიდებელ ნოემდე, გიორგიანულ საღვთო-სასულიერო ინსტიტუტში, პატრიარქად მოღვაწეობენ: ადამი(1), შეთი(2), ენოში (3), კაინანი(4), მახაელი (5), იარედი (6), ენოქი (7), მეთუშალახი (8), ლამექი (9). აქ ჩამოთვლილი პატრიარქების მოღვაწეობის დროს ქართველთა (ლაზთა, კოლხთა) სასულიერო-საგანმანათლებლო ენა იყო ქამი (სვანური).

ნოე ლაზი (ქართველი) პატრიარქთა ინსტიტუტის მეათე მწყემსმთავარია: „**ოთხმოცდაათი წლისა იყო ნოე, როცა შვა სემი, ქამი, იაფეთი.**“ (დაბ.5,32). ოთხმოცდაათი წლის ნოეში იგულისხმება მართლმადიდებლურ-მეცნიერული ინსტიტუტი და ღვთის წმიდა სჯული. მცირე აზიელი ურია ებრაელებს რვა (8) ათასი წლის წინ რიცხობრივ-ანბანური დამწერლობა ჰქონდათ? — არა. ოთხი (4) ათასი წლის წინ ჰქონდათ? — არა. მაშ რანაირად და როგორ დაწერეს ბიბლია?

ღვთაებრივი ბიბლია გვეუბნება: „**მხოლოდ ნოეს ეპოვა მადლი უფლის თვალში. ეს არის ამბავი ნოესი, მართალი, სრული კაცი იყო ნოე თავის თაობაში, ღმერთთან დადიობა ნოე.**“ (დაბ 6,7-8). ბიბლიის მიხედვით ნოე მართლმადიდებელია და მართლმადიდებლური ინსტიტუტის წინამძღოლია. ნოეს მოღვაწეობის ეპოქაში მცირე აზიელი ურია ებრაელები მართლმადიდებლები იყვნენ? — არა! ახლა XXI საუკუნის დასაწყისში ისინი მართლმადიდებლები არიან? — არა! მაშ როგორ და რანაირად დაწერეს მათ მართლმადიდებლური მოძღვრება? წმიდა წერილი? ფუი ეშმაკს, რა საცოდავია კრეტინი პლაგიატი.

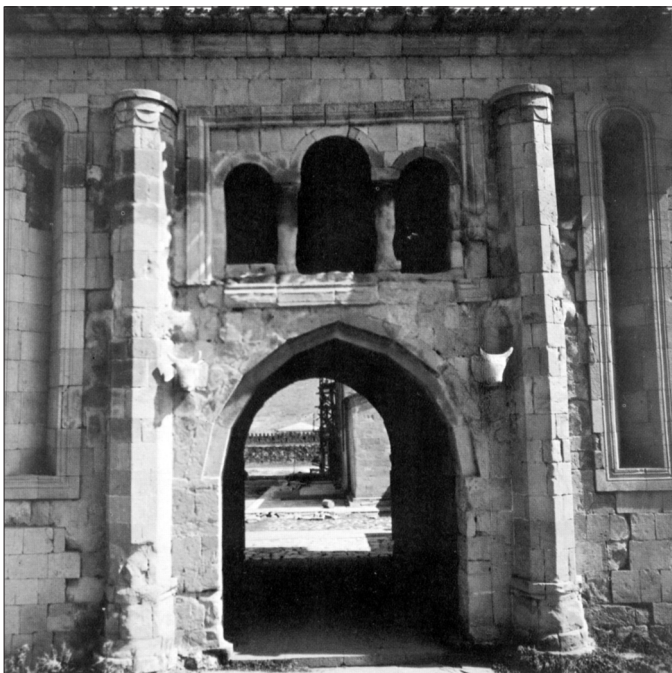
ღვთაებრივი ბიბლია გვეუბნება: „**დაიწყო ნოემ მიწის მუშაკობა და გააშენა ვენახი, შესვა ღვინო, დათვრა და გაშიშვლდა თავის კარავში.**“ (დაბ.9,20-21).

მიწის მუშაკს თანამედროვე გაგებით ეწოდება **ბიორბი**, მსოფლიო რუკაზე გიორგია აწერია მხოლოდ საქართველოს ტერიტორიას. აქედან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, რომ ნოე იყო, არის და იქნება გიორგი, ქართველი, ლაზი, კოლხი და არა მცირე აზიელი, ქრისტეს მკვლელი ურია — იუდეველი.

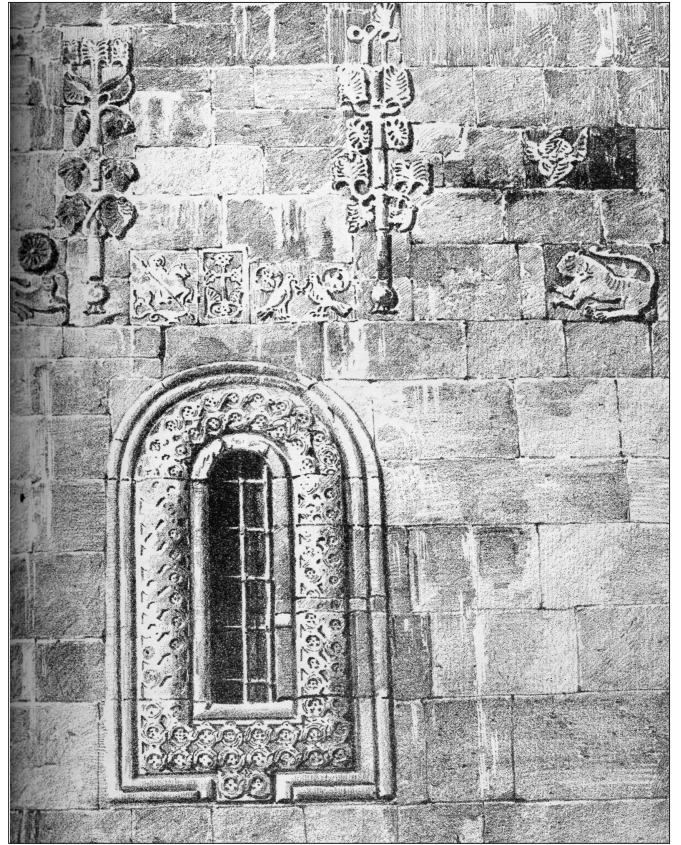
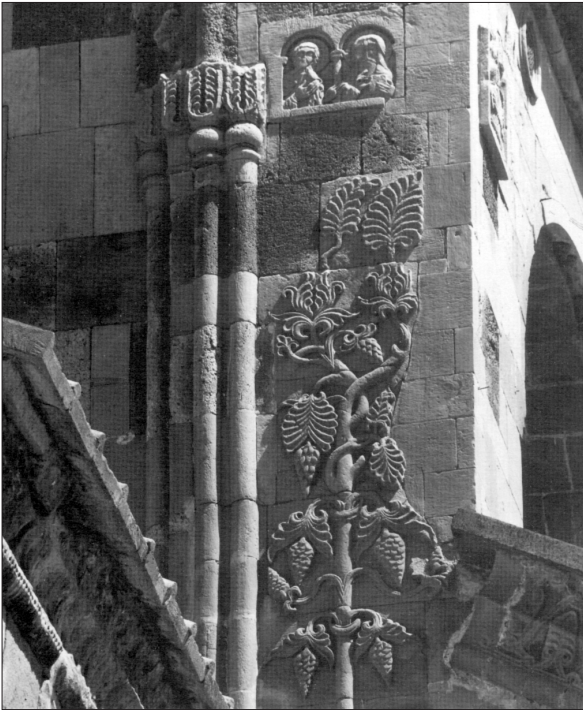
რვა (8) ათასი წლის წინ ქართველების გარდა არც ერთმა ხალხმა არ იცოდა ვაზის პლანტაციის (ვ-ენა-ხის) გაშენება, ღვინის დაყენება, ქვევრების გამოწვის ტექნოლოგია, ქიმიკა, ბიოლოგია, მათემატიკა (გეომეტრია), ასტრონომია და ა.შ. რომელიც დაკავშირებულია ბიბლიურ-მეცნიერულ ცოდნასთან. სიცრუის გლობალური საპნის ბუმტი ხართ, თქვენ მცირე აზიელი ურია იუდეველებო, ამიტომ ქრისტეს მეორედ მოსვლის შემდეგ მიიღებთ დამსახურებისა და მიხედვით.

იმისათვის, რომ კაცობრიობის წიგნიერი ნაწილი კარგად გაერკვეს ქრისტეს სულიერ და ხორციელ გენეტიკაში, მოუსმინეთ წმიდა სახარებას: „**თვით იესო, როცა იწყებოდა იქნებოდა ოცდაათი წლისა და, როგორც ფიქრობდნენ, იგი იყო ძე იოსებისა, ელისა.**“

მატათისა (2), ლევისა (3), მელხისა (4), იანაისა (5), იოსებისა (6), მატათიასისა (7), ამოსისა (8), ნახუმისა (9), ხესლისა (10), ნაგაისა (11), მახათისა (12), მატათიასისა (13), შუმისა (14), იოსებისა (15), იოდისა (16), იოხანანისა (17), რესისა (18), ზერუბაბელისა (19), შეალიელისა (20), ნერისა (21), მელხისა (22), ადდისა (23), კოსამისა (24), ელდამისა (25), ერისა (26), იოსისა (27), ელიეზერისა (28), იორიმისა (29), მატათისა (30), ლევისა (31), სიმონისა (32), იუდასი (33), იოსებისა (34), იორა-

მისა(35), ელიაკიმისა(36), მელუასი(37), მენასი(38), მატათაისისა(39), ნათანისა(40), დავითისა(41), იესესი(42), ობედისა(43), პოაზისა(44), სალმონისა(45), ნახშონისა(46), ამინადაბისა(47), არონისა(48), ხეცრონისა(49), ნახშონისა(50), ფერეცისა(51), იუდაისა(52), იაკობისა(53), ისაკისა(54), აბრაამისა(55), თერახისა(56), ნახორისა(57), სერუგისა(58), რაგავასი(59), ფელეგისა(60), ებერისა(61), შელახისა(62), კაინანისა(63), არფაქუადისა(64), სემისა(65), **ნოესი**(66), ლამეჩისა(67), მეთუშალახისა(68), ხანონისა(69), იარედისა(70), მახაელისა(71), კაინანისა(72), ენოშისა(73), შეთისა(74), ადამისა(75) და ღვთისა.

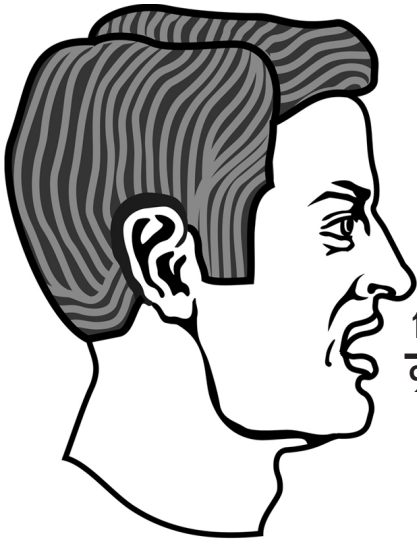
სახარებიდან ნათლად ჩანს, რომ ქრისტეს სულიერ-ხორციელი წინაპრებია გიორგიანი პატრიარქები, რომელთა მამას წარმოადგენს ღმერთი. არგუმენტი იმისა, რომ ბიბლიური პატრიარქები; ნოე (პირველი სჯული), მოსე (მეორე სჯული) და იესო (მესამე სჯული) ლაზურ-კოლხურ-ქართული ტომისანი არიან, გახლავთ; სამება დამწერლობა, სამება ენა, ვაზის კულტი—სათამადო სალოცავი ადათით და ხარის კულტი შესაწირი სალოცავითა და ღმერთის ანდერძის სიყვარულის მოლოდინით.

ძველი და ახალი აღთქმის ტექსტები ლადადებენ, რომ ნოე მევენახეა, ღვინის კულტის ფუძემდებელია, ხოლო იესო მისი ვენახის ვაზია: მე შემიძლია უამრავი მაგალითი მოვიყვანო, რომ მცირე აზიელი ურია-იუდეველებს წარმოადგენაც კი არა აქვთ თუ რას ნიშნავს ვა-

ზის, ხარის, ცხენის და ჯვარის კულტი. რაც მთავარია, მათ სრულებით არ ესმით თუ რას ნიშნავს ქალწულობის ინსტიტუტი. საინტერესოა ქრისტეს მკვლელობა, სინაგოგას სინედრიონმა, რატომ და რისთვის დაიკიდა კისერზე სიცრუის დოლაბის ქვა?

შევეცდები ძალიან მარტივად გესაუბროთ ვაზის, ხარისა და ჯვარის კულტზე. ქრთული კოდი **3-26A-60**, ნიშნავს მამა ღმერთის სიტყვასა და ენას, რომელიც გულისხმობს ადამიანის (კაცობრიობის), პლანეტების, ვარსკვლავების, ზოდიაქოების, გალაქტიკების და ა.შ. უკიდევანო სამყაროს სულიერ-სხეულებრივ ბედისწერას, არსებობის მინიმუმიდან მაქსიმუმისაკენ და პირიქით. ადამიანის მიერ წარმოთქმული ნებისმიერი **სიტყვა** წარმოადგენს წილადს, რომლის მრიცხველია მამა ღმერთის იპოსტასური ფუნქცია, მნიშვნელია სულიწმიდა ღმერთის იპოსტასური ფუნქცია, ხოლო სიტყვა რომელიც ითქმება არის ძე ღმერთის იპოსტასური ფუნქცია.

$$\frac{1,2,3,4,5,6,7,8,9=\text{სული}}{9,8,7,6,5,4,3,2,1=\text{სხეული}} = \text{სიტყვა} = \text{ქ} \text{ (არსთა სამყარო)}$$

მაგალითად სიტყვა **პაცი** (**პ-აცი**) თავის თავშია მრიცხველის ციფრთა ინფორმაცია და მნიშვნელის ციფრთა ინფორმაცია, რომელთა ჯამური რიცხვითი ინფორმაციაა თვით სიტყვა (ძეს იპოსტასი).

$$11 + 1 + 29 + 10 = 51 = \text{მამა ღმერთის ფუნქციას}$$

$$\text{კოდი — } \mathbf{3 + 2 + 6 + 0} = 51 + 2031 = 2082 = \text{ძე ღმერთის სულიერ-სხეულებრივ სახეს}$$

$$20 + 1 + 2000 + 10 = 2031 = \text{სულიწმიდა ღმერთის ფუნქციას.}$$

ანალოგიურია ცოლ-ქმრის კანონიერი შეუღლება, რომელსაც ეწოდება ქ-ორ-წილი. მათგან გაჩენილი შვილები, ცოლის (50%) და ქმრის (50%) გენეტიკურ-ინფორმაციული ნაჯვარის წილადია. შვილის გენეტიკური ინფორმაციის ბადეში დედის მხარე 50%-ით და მამის მხარე 50%-ით აისახება. ქორ-წილი არის შვილის სულის სახლის (სხეულის) ასაშენებელი აქტი.

ზემოთ მოყვანილი მაგალითი აჩვენებს, რომ ღმერთის თითოეული **სიტყვა** დათვლილ-აღრიცხულია, რომელსაც ბიბლიური ქარაგმით ეწოდება “ნოეს ვენახი, ქრისტეს ვაზი და ღვინო”, რომელიც სინამდვილეში გულისხმობს მეცნიერულ-მართლმადიდებლურ ინსტიტუტს (გი-ორ-ვის). მოცემულ ინსტიტუტს ეწოდება კაცობრიობის განათლების კეთილი მევენახეები, ხოლო მცირე აზიის ქრისტეს მკვლელი სინაგოგას სინედრიონს კი — ბოროტი მევენახეები:

„იყო ერთი სახლის პატრონი, რომელმაც გააშენა ვენახი, გარს ღობე შემოავლო, შიგნით საწნებელი ამოკვეთა და კოშკი ააგო, მევენახეებს ჩააბარა და წავიდა (რვა ათასი წლის წინ, თუნდაც ორი ათასი წლის წინ მცირე აზიელმა ურიებმა იცოდნენ ვენახის გაშენება, საწნახელში ღვინის განურვა და ქვევრში ჩასხმა? მაშინ კი არა ახლა იციან მარანი, სალოცავი, საწნახელი, სანთელი და საკურთხი? საცოდავო ურია რატომ დაიკიდე დოლაბის ქვა კისერზე?).

რთველი რომ მოახლოვდა, თავისი მონები გაუგზავნა მევენახეებს მისი ნაყოფის მისაღებად (მხედველობაშია ღმერთის სულის სწავლება კაცობრიობაზე). **მევენახეებმა შეიბყრეს მისი მონები, ერთნი სცემეს, მეორენი დახოცეს და სხვა ჩაქოლეს. კიდევ გაუგზავნა სხვა მონები, უწინდელზე მეტი, იმათაც ასევე მოექცნენ.**

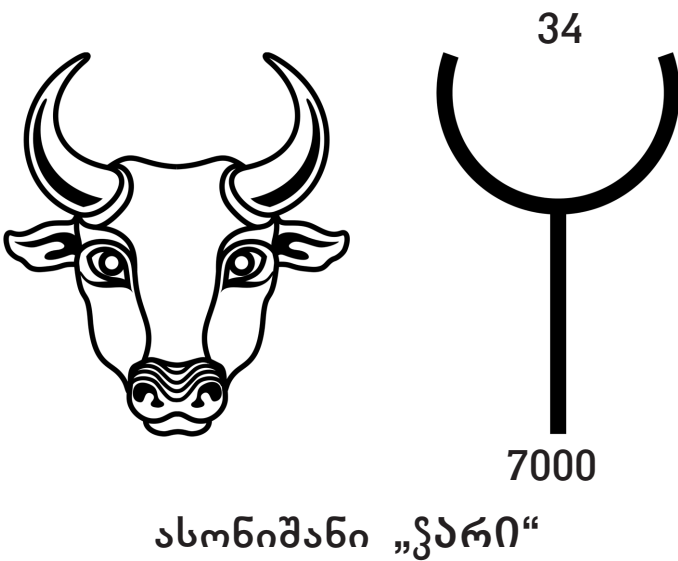
ბოლო თავისი ძე გაგზავნა მათთან და თქვა: ჩემი ძისა მოერიდებათო. მაგრამ მევენახეებმა ძე რომ დაინახეს, ერთმანეთს უთხრეს: ეს შემკვიდრეა; მოდიოთ მოვკლათ იგი და დავისაკუთროთ მისი სამკვიდრებელი (თანამედროვე მსოფლიოს წინამძღოლი ურია-იუდეველები ზუსტად მოცემული მიმართულებით მოქმედებენ. აბა ვნახოთ ღმერთთან ჭიდაობით რას მოიმკიან).

შეიბყრეს იგი, გააგდეს ვენახის მიღმა და მოკლეს. აბა როცა ვენახის პატრონი მოვა, რას უზამს ამ მევენახეებს? მიუფეს მას: ამ ბოროტეულთ, ბოროტად დახოცავს და ვენახს გადასცემს სხვა მევენახეებს, რომლებიც ნაყოფს თავის დროზე მისცემენ.

ამიტომ გეუბნებით თქვენ, რომ წაგერთმევათ ღვთის სასუფეველი და მიეცემა ერს, რომელიც გამოიღებს მის ნაყოფს. ის ვინც ამ ლოდზე (იესოზე) — დაეცემა, დაიღვნება; ხოლო ვისაც ის (იესო) დაეცემა გასრესს. მღვდელმთავრებმა და ფარისევლებმა იგავი რომ მოისმინეს მიხვდნენ, რომ მათზე ამბობდა.“ (მათე 21,33-45).

პატრიარქი ადამიდან დაწყებული, ნოეთი გაგრძელებული და ქრისტეთი დამთავრებული, ყველა ბიბლიური პერსონაჟი იყო „**მიწის მუშაკი**“ (გიორგი), რომელიც თავის თავში გულისხმობს ადამიანის მოკვდავი ხორცის სხეულის (მინის) გადაქცევას სასუფეველის სულის სხეულად (მინად). არა მგონია თანამედროვე მსოფლიოში ვინმეს სწორედ ეს მოედეს ნოეს მინის მუშაკობის (გიორგიანობის) ჭეშმარიტი შინაარსი.

ანალოგიურად განიხილება წყალი და ღვინო. წყალი ნიშნავს კაცობრიობის ხორცის სხეულს (666), ხოლო ღვინო კი სასუფეველის სულის სხეულს (999). იესოს ხორცი ნიშნავს ქართულ სამება ენასა და დამწერლობას: ქამს, სემს და იაფეთს. მაცხოვარი იესო ქრისტეს სისხლში იგულისხმება წმიდა წერილები და სახარება, ანუ სულიწმიდა ღმერთის მადლი არის იესოს წმიდა სისხლი.

თანამედროვე ქართულმა ეკლესიამ, მორწმუნე ქართველებმა და წიგნიერმა მსოფლიომ გამოიარა ექვსი საფეხურის ქრისტიანობა-სწავლება-ცხება: ადამის საფეხურის ქრისტიანობა (4%-იანი მართლმადიდებლობა), ნოეს საფეხურის ქრისტიანობა (8%-იანი მართლმადიდებლობა), აბრაამის საფეხურის ქრისტიანობა (12%-იანი მართლმადიდებლობა), ისააკის საფეხურის ქრისტიანობა (16%-იანი მართლმადიდებლობა), იაკობის საფეხურის ქრისტიანობა (20%-იანი მართლმადიდებლობა), მოსეს საფეხურის ქრისტიანობა (24%-იანი მართლმადიდებლობა) და **XXI** საუკუნის დასაწყისიდან საქართველო და დანარჩენი მსოფლიო ქრისტეს მეორედ მოსვლით შედის სასუ-

ფეველის იესოს საფეხურის ქრისტიანობაში (100%-იანი მართლმადიდებლობა).

ქართული ასომთავრული ასონიშანი **ჯ**(ხარი) შედგება სწორი ხაზის მონაკვეთისა და პირალმა ამოტრიალებული ასომთავრული ღანისაგან, რომელიც მხედრული **ი**-ს იდენტურია. “ხარი” გულისხმობს ადამიანის სასულიერო ცენტრიდან გაგზავნილ სწორხაზოვან ინფორმაციას. ქართული კოდი “ხარი” ბგერათა გადალაგებით იქნება “არხი” ანუ საინფორმაციო კავშირი მამა ღმერთთან, სადაც თითოეულ ადამიანს აქვს ინდივიდუალური ინფორმაციის კილობანი, ბედისწერის უჯრა, რომელიც არის აგრეთვე მისი ადგილი, როცა პიროვნება დაბრუნდება მამა ღმერთის ნათელი ეკლესიის წიაღში.

$$34 + 1 + 19 + 10 = 64 = \text{სული} = 64/640$$

$$\text{კოდი } \mathbf{ჯ} + \mathbf{ა} + \mathbf{რ} + \mathbf{ი} = \text{სულის საინფორმაციო არხი}$$

$$7000 + 1 + 100 + 10 = 7111 = \text{სამების შვიდ ეკლესიას.}$$

ადამიანის აზროვნებიდან გასული ინფორმაცია ღია კოსმოსში ვრცელდება სინათლის სიჩქარეზე შვიდჯერ ჩქარა. როგორც კი ადამიანი გაითვითცნობიერებს, რომ მას მამა ღმერთის წიაღში აქვს საკუთარი საინფორმაციო კილობანი, მაშინვე შეეცდება დაელაპარაკოს მას იესო ქრისტეს სახელით.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე უნდა ვიცოდეთ, თუ რატომ დააყენა მცხეთის მაღალ გორაკზე ქართველთა მეფე ფარნავაზმა (ფარ-ნა-ვაზი) ხარის გამოსახულება. შემდეგ, რატომ აღმართა ძელი (სუეტი) მცხეთის ცენტრში და შემდეგ თუ რატომ ააგეს ქართველებმა ძელის ადგილას წმიდა **სუცტიცხოველი**, რომლის კარიბჭე და აღმოსავლეთის ფასადი დამშვე-

ნებუღია ხარის თავებით. ამის შემდეგ ძნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს თუ რას ნიშნავს ეგვიპტის პირამიდის მუცელში მოთავსებული ხარის გამოსახულება. მაგრამ ეს არაა მთავარი, ვინაიდან იესო ქრისტეს **სა-ხარ-მბა** პირდაპირ დაკავშირებულია **ხარის** კულტთან. სა-ხარ-ება სულის (არხის) გასაღებს (სა) გულისხმობს, რომელიც კაცობრიობას იხსნის ხორცის მომაკვდავი სხეულისაგან და მისცემს მას სასუფეველის სხეულის გასაღებს, რომელსაც მაცხოვარი „სიკვდილისა და ჯოჯოხეთის გასაღებს“ უწოდებს.

თითოეული ადამიანი (მამრობითი და მდედრობითი სქესი), სანამ დაიბადებოდეს ხორციელი მშობლებიდან, გენეტიკური ინფორმაციის სახით იმყოფება წინაპართა სულიერ-სხეულებრივ **ო**-ბადეში (საინფორმაციო პროგრამის არხში). რომელიც კოსმოსური ნათელი სუეტიტ მიბმულია მამა ღმერთის საინფორმაციო სადგურის ცენტრთან, ანუ კოსმიური ნათელი ეკლესიის **სულთან** (სამოთხესთან), აქვს თითოეულ ადამიანს მარადიული საინფორმაციო კავშირი.

თითოეულ ადამიანს ღმერთი (შემოქმედი) სამოთხეში აბრუნებს სამი სასიცოცხლო არეს გავლით (სამ-არეს გავლით). პირველი სასიცოცხლო არეა დედის მუცელი—საშვილოსნო, ცხრა (9) თვიანი განვითარების ღვთიური კანონით. მეორე სასიცოცხლო არეა დედამინის მუცელი—საშვილოსნო, საშუალოდ 70 წლიანი განვითარების ღვთიური კანონით. მესამე სასიცოცხლო არეა მზის სახლის ცხრა პლანეტის (ქვე-სკნელის) მუცელ საშვილოსნო, სადაც გარდაცვლილი სულები იმყოფებიან წუთისოფლის დასაბამიდან ქრისტეს პირველ მოსვლამდე და მისი მეორედ მოსვლის დღემამდე.

ამრიგად, წუთისოფლის დასაბამიდან რაც კი ადამიანთა თაობები დაიბადნენ კვერცხუჯრედიდან თევზის ლიფსიტის გარეგნობით (სხეულით) და ა.შ. განვლეს 36-42 საფეხურის სულიერ-სხეულებრივი განვითარების ექვს (6) დღიანი (ექვსმილიარდწლიანი) გზა, გარდა გამონაკლისი ერთეულებისა გარდაიცვალნენ და იმყოფებიან თავიანთი განვითარების მესამე არეში —**ქვესკნელის** სხვადასხვა სავანეებში, რომელთა აღდგომა და სამოთხეში დაბრუნება მოხდება მესიის (იესოს) მეორედ მოსვლის დღეებში. ამიტომ გვეუბნება მაცხოვარი იესო: „**მე ვარ მწყემსი კეთილი. მე ვიცნობ ჩემსას და ჩემი მიცნობს მე. როგრც მამა მიცნობს მე და მე ვიცნობ მამას, ჩემს სულს ვწირავ ცხვართათვის** (კაცობრიობისათვის). **მე სხვა ცხვრებიცა მყავს** (მხედველობაში ქვესკნელის არეში მყოფი გარდაცვლილთა სულები), **არა ამ ფარისა. მე ისინიც უნდა მოვიყვანო, მოისმენენ ჩემს ხმას** (მხედველობაში მეორედ მოსვლის ჟამს მკვდართა და ცოცხალთა გასამართლება) **და იქნება როგორც ერთი ფარა და ერთი მწყემსი.**“ (იოანე 10,14-16).

მესიის პირველი მოსვლის დროს, მისი ჯვარცმით და აღდგომით ხორცის სხეულიდან სულის სასუფეველის სხეულში. ვისაც კი ეკუთვნოდა აღდგომა მათი სულიერი სიმნიფის გამო, ისინი აღდგნენ ქვესკნელის სავანეებიდან (საფლავებიდანაც) და ამალდნენ სამოთხეში ანუ დაბრუნდნენ მამა ღმერთთან. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი სახარება:

„**იესომ კვლავ შესძახა დიდი ხმით და სული განუტევა. და აჰა, ტაძრის კრეტსაბმელი გაიხა ორად თავიდან ბოლომდე და შეიძრა დედამინა, და კლდეები დასკდა. სამ-არხები გაიხსნა და ბევრი განსვენებული წმიდა სხეული აღდგა. გამოვიდნენ სამ-არხიდან მისი აღდგომის შემდეგ და შევიდნენ წმიდა ქალაქში ბევრს ეჩვენენ. ხოლო ასისტავსა და მათ, ვინც მასთან ერთად დარაჯობდა იესოს, მიწისძვრა და ყოველივე მომხდარი რომ ნახეს. მეტისმეტად შეეშინდათ და თქვეს: ეს ჭეშმარიტად ძე ღვთისა იყო.**“ (მათე 27,50-54).

ცოდვა და მადლი, ცხოვნება და ნარწყმედა, დაბადება და სიკვდილი, დაცემა და აღდგომა დადგენილია ღმერთის მარადიული სიცოცხლის შემოქმედი ინფორმაციული პროგრამის წიგნით, დაბადების წიგნით, რომელსაც ღვთის შვილებისა და უკიდევანო სამყაროს მარადიული სიცოცხლის შექმნის წიგნი ეწოდება. სამყაროს შექმნის არსებობს ორი საღვთო პროგრამა (პროექტი). ექვს (6) დღიანი და ორმოცდაცხრა (49) დღიანი. ექვს დღიანი პროგრამა იწყება, სულის სასუფეველის სხეულის მქონე ღვთის შვილებისა და უსასრულო სამყაროს გადასვლა (გადართვა) არსებობის მაქსიმუმი მდგომარეობიდან მინიმუმისაკენ, რის შემდეგ სამოთხის სასუფეველის სულის სხეულში მყოფი კაცობრიობა (ღვთის შვილები) გადაიქცევიან კოსმიურ თესლად და ითესებიან წყლის ფაფად ყოფიერ დედამინის საშვილოსნოში. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: „**ღმერთმა შექმნა ცა და მიწა. მიწა იყო უსახო და უდაბური, ბნელი იდო უფსკრულებზე და სული ღვთისა იძვროდა წყლებს ზემოთ.**“ (დაბ.1,1-2).

„ცა“ ნიშნავს სამოთხეს, ღვთის სახლს, სადაც ღვთის შვილებს, ფაუნას, ფლორას და ყველაფერს აქვს სასუფევლის სულის სხეული (მიწა). როდესაც მამა ღმერთს სამყარო გადაყავს ექვს (6) დღიანი სამოქმედო პროგრამაზე, ავტომატურად ყველაფერი და ყოველივე მისი არსებობის მაქსიმუმი მდგომარეობიდან გადადის არსებობის მინიმუმში, ანუ სახიერ-სხეულებრივი არსთა სამყარო გადაიქცევა ინფორაციულ უსახო თესლად. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„მიწა იყო უსახო და უდაბური, ბნელი იყო უფს-კრულ-პეზი და სული ღვთის იძვროდა წყლებს ზემოთ“**. უფს-კრული ნიშნავს უფლის მიერ დაცემულ, დაჩი-ავებულ, დანყველილ მდგომარეობას, ამრიგად კაცობრიობის დაცემა სამოთხიდან ქვესკნელში ხდება ღმერთი შემოქმედის პროგრამის წიგნით, სიცოცხლის წიგნით და არა ადამიანის აჯანყებით, დაუმორჩილებლობით ღმერთის წმიდა საქმის წინააღმდეგ. ბალღურად მოაზროვნე ადამიანი ეწინააღმდეგება ღმერთს, ხოლო ქრისტეს მოციქული თავის სულიერი სიმნიფის გამო ადიდება ღმერთს. ღმერთის გამოა და განდიდება გამომდინარეობს ადამიანის სულიერ-შემეცნებითი ხარისხიდან, რომელიც დადგენილია უფალი ღმერთის მიერ. ამინ.

ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნის ექვს (6) დღიან (ექვს მილიარდწლიანი) საღვთო პროგრამას ბიბლიური ალგორითით ეწოდება **„ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობისა“**, რომლის მოქმედება მთავრდება ქრისტეშობით, ჯვარცმით, აღდგომით და დედამიწაზე მეორედ მოსვლით. ამინ.

თეოლოგებს, სამღვდლოებას და ყველას ბიბლიური **მშა** შეცდომით თუ უმეცრებით **ადამის** (მამაკაცი და დედაკაცი ორივე არის ღვთის ხატი—ადამი) ცოლი ჰგონიათ. სინამდვილეში **მშა** ნიშნავს ადამის (მამრობითი და მდედრობითი სქესის კაცის) აზროვნებას, ინტელექტს, ჭკუას და ხორცის სხეულს, რომელიც ღვთის სიბრძნეს — სულიწმიდას ეწინააღმდეგება, ანუ მოქმედებს **ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობის** პროგრამის მიხედვით, რომელიც ადამიანს (კაცობრიობას) დაუდგინა უფალმა ღმერთმა, ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„დაუძახა უფალმა ღმერთმა ადამს და უთხრა: ადამ (მამრობითი და მდედრობითი სქესი) სადა ხარ? მიუვო შენი ხმა მომესმა ბაღში (დედამიწის მუცელში) და შემეშინდა შიშველი რომ ვარ, და დავიშალე (ადამი გამიშვლებულია სულის სხეულისაგან და შემოსილია ხორცის სხეულით) უთხრა ვინ გითხრა, შიშველი რომ ხარ? იმ ხის ნაყოფი ხომ არ გიჭამია, მე რომ ავიკრძალე? (აკრძალვა გულისხმობს ღმერთის ნებას და არა ადამის სურვილს). უთხრა ადამმა: შინ რომ დედაკაცი (სხეული) მომიყვანე, მან მომცა იმ ხის ნაყოფი და მეც შევჭამე.“** (დაბ. 3,9-12).

ხორცის სხეული ადამისა (მამრობითი და მდედრობითი სქესისა) შექმნილია უფალი ღმერთის მიერ, რომელიც მისი სულიერ-ცნობიერი განვითარების დაბალ საფეხურზე სჩადის ცოდვას ღვთის სჯულის მიმართ, ანუ ჭამს ყველა სახის ყალბ ინფორმაციას, რომლის ჭამაც მას აუკრძალა ღმერთმა სამოთხეში ყოფნის ჟამს და უთხრა: როგორც კი წუთისოფლის ხორცის სხეულიანი ადამიანები გახდებით, ყალბ ინფორმაციას არ უსმინოთ თორემ ცნობიერად ცოდვილები გახდებითო, რომელიც სიკვდილით და ქვესკნელში (ჯოჯოხეთში) მოხვედრით მთავრდებაო.

სამოთხის კაცობრიობას (ღვთის შვილებს), როგორც კი უფალი ღმერთი აამოქმედებს წუთისოფლის არსებობის ექვს (6) დღიან პროგრამას (6 მილიარდწლიან პროგრამას), მეხსიერება ეკეტებათ მთლიანად, რადგან ისინი გადაიქცევიან კოსმიურ თესლად და ა.შ. წმიდა წერილის ავტორებმა დაფარეს თუ ვინაა მამა ღმერთი, სად იმყოფება იგი, როგორ მოქმედებს მისი სული, როგორია პრინციპი და სისტემა მარადისობისა. აბა კარგად დაფიქრდით, ადამი (მამაკაცი და დედაკაცი), რომელიც შექმნა უფალმა ღმერთმა სრულყოფილი რომ ყოფილიყო **„ხე კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ნაყოფს“**—ყალბ ინფორმაციას შეჭამდა? ბუნებრივია არა, ამიტომ უნდა ვიცოდეთ, რომ ადამი (კაცობრიობა), რომელმაც ღმერთისაგან აკრძალული ხის (წერილის, ყალბი მოძღვრების) ნაყოფი ჭამა, გახლავთ პატრიარქი ადამიდან აქეთ **XXI** საუკუნის დასაწყისამდე არსებული თაობები, რომლებმაც თექვსმეტი (16) ათასი წლის განმავლობაში შექმნეს ანტიღვთიური მოძღვრებები და ყალბი ინფორმაციის მასიურად გამავრცელებელი საინფორმაციო სამსახურები (ანტიქრისტე).

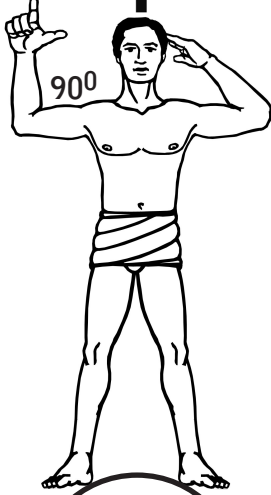
დასკვნა: ბიბლიური ადამის დედაკაც **მშაში** იგულისხმება ადამიანის (კაცობრიობის) წუთისოფლური ხორციელი აზროვნება, რომელიც ხორცის სხეულის მატრიცის (666) პროგრამიდან გამომდინარეობს. წუთისოფლის დასაბამიდან, უფალი ღმერთი შემოქმედი ექვსი (6) მილიარდი წლის განმავლობაში ქმნის **„ხე კეთილისა და ბოროტის ნაყოფის“** მჭამელ ადამს (კაცობრიობას), რომელიც როგორც კი გაძლება ამ ნაყოფის ჭამით, ხელს გაიწვდის **„სიცოცხლის ხის“** (სახარების) ნაყოფზე და მოწყვეტს მას **მშის** (იესოს) მეორედ მოსვლის დღეებში, ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია:

თითოეული ადამიანი საინფორმაციო არხით დაკავშირებულია მამა ღმერთთან

მართალი

„თქვა უფალმა ღმერთმა: აჰა, გახდა ადამი როგორც ერთი ჩვენთაგანი, შემცნობელი კეთილისა და ბოროტისა (მოსეს რჯულისა), არ გაინოდოს ახლა ხელი და არ მოსწყვიტოს სიბრძნის ხის ნაყოფიც, არ შეჭამოს და მარადიულად არ იცოცხლოს.“ (დაბ. 3,22).

თითოეული ადამიანის მიერ ცოდვის ჩადენა თუ არ ჩადენა გამომდინარეობს მისი სულიერი სიმნიფის ხარისხიდან, რომელიც მას დაუდგინა გამჩენმა ღმერთმა (მთავარმა რეჟისორმა). შემოქმედ ღმერთს აქვს მარადიული სიცოცხლის აღწარმოების დოგმატურ-კანონიკური ნიგნი; სრულყოფილი, ეტალონური მოძღვრება, რომელიც სამყაროს შექმნის ექვს (6) დღიანი და ორმოცდაცხრა (49) დღიანი პროგრამისგან შედგება. ექვს (6) დღიანი პროგრამის მოქმედების მონაკვეთში კაცობრიობას და ყველაფერს აქვს ფერისცვალებადი (სრწნადი) სხეული, რომელსაც რელიგიური კოდით ჰქვია **მჰა**. ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი ბიბლია: **„უნოდა ადამმა თავის დედაკაცს (სხეულს, ხორცის ნიგნს) მჰა, რადგან იგი გახდა ყოველი ცოცხალის დედა.“** (დაბ. 3,21).

$5 + 6 + 1 = 12$ ნეკნი

კოდი — **მ + ჰ + ა** = $12 + 12 = 24$ ნეკნი აქვს ადამიანს.

$5 + 6 + 1 = 12$ ნეკნი

მამრობით სქესს აქვს 24 ნეკნი და მდედრობით სქესსაც 24 ნეკნი. მივიღეთ $24 + 24 = 48$. ნუთისოფლის დასაბამიდან (თესლიდან) მამა ღმერთის კარამდე, კაცობრიობა გადის სულიერ-სხეულეებრივი განვითარების 48 საფეხურს, 49 საფეხურზე დგას მამა ღმერთის ტახტი. ამინ.

სამოთხის სავანეში სულის სხეულში მყოფი კაცობრიობის ბედისწერის ნიგნი (თითოეულის ბედისწერა) ისეა შედგენილი, რომ ბოლომდის და ამომწურავად აღსრულდეს მამა ღმერთის ექვს (6) დღიანი სცენარი, რომელიც მას ნუთისოფლის ექვს (6) მილიარდწლიანი სპექტაკლისათვის აქვს დაწერილი. თითოეული ადამიანის ბედი წინასწარ გადანყვეტილია და ისიც გადანყვეტილია, როდის და რა სიტუაციაში მოვიდეს მესია (იესო) დედამინაზე, პირველად და მეორედ. ამიტომ გვასწავლის ღვთაებრივი სახარება: **„განა ორი ბელურა ერთ ასარად არ იყიდება? და არც ერთი მათგანი არ დაეცემა მინაზე თქვენი მამის ნების გარეშე, ხოლო თქვენს თავზე თმებიც კი დათვლილია.“** (მათე 10,29-30). იმის გამო რომ მამა ღმერთი გადადის მისი შემოქმედების ექვს (6) დღიან პროგრამაზე კაცობრიობის სამოთხის სულის სხეულის დაცემა ხდება თესლად, რომელიც ექვს (6) მილიარდწლიანი განვითარებით ღებულობს თანამედროვე ადამიანის ხორცის სხეულის გარეგნობას: **„ჩვენი მოქალაქეობა ზეცაშია, საიდანაც ველით მაცხოვარს უფალ იესო ქრისტეს. რომელიც ჩვენს დამდაბლებულ სხეულს გარდაქმნის თავისი დიდების სხეულის მსგავსად, ძალისხმევით შეძლებს ყოველივე თავის თავს დაუმორჩილოს.“** (ფილ. 3,20-21)

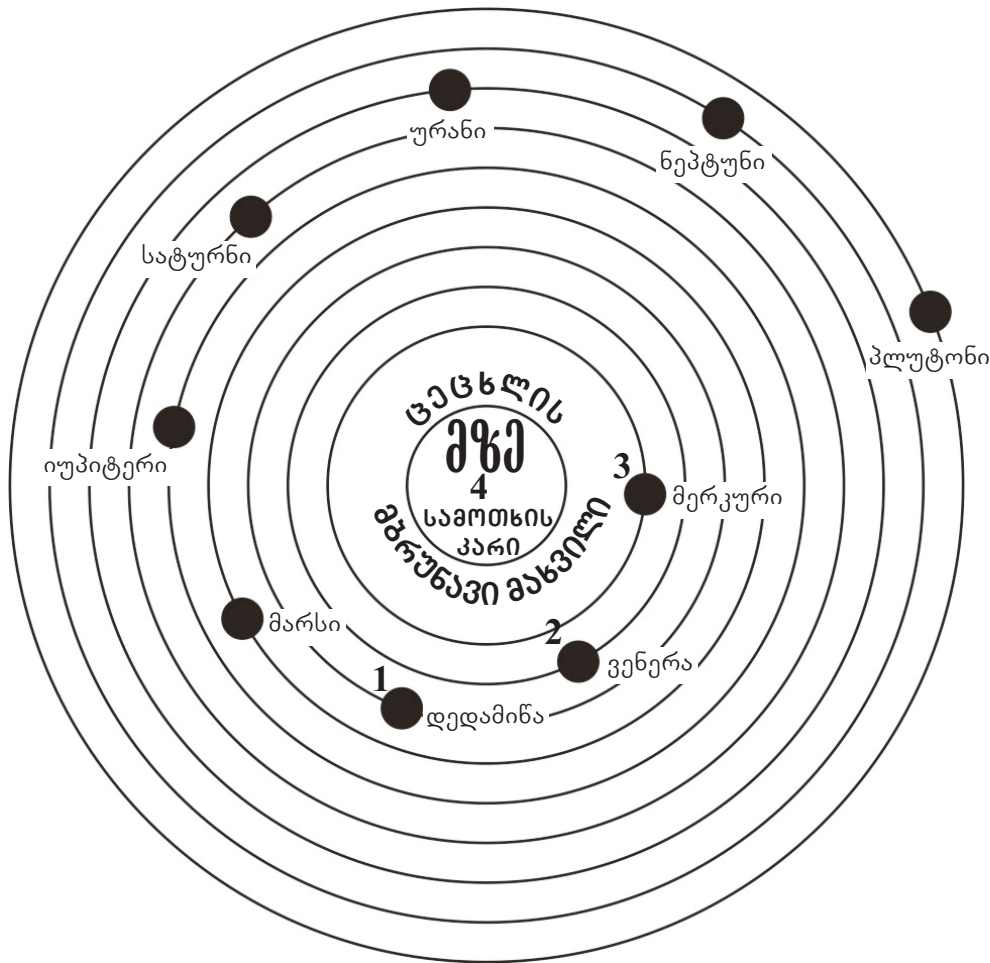
ხორციელი მინით შემოსილი ადამიანი, ყალბი, ბოროტი ინფორმაციის მიღებით (ჭამით) და აზროვნების დანაგვიანებით, თანდათანობით ჯვარს აცმევს მასში არსებულ ქრისტეს სულს და კლავს მას. ისე კლავს საკუთარ სხეულს, როგორც მოკლეს წმიდა იესო, უმეცარმა იუდეველმა „ღვთისმსახურებმა“ და კეისრის მსახურმა პილატემ. მართალი, უცოდველი იესოს ხორცის სხეულის მოკვლით, მისგან აღსდგა სულის მაცოც-

ხლებელი სხული (წყალი იქცა ღვინოდ—ცხოვნებად). არამართალი (ცოდვილი) ადამიანის ხორცის სხეულის სიკვდილით მისგან აღსდგება ქვესკნელის მეტაფიზიკური სხეული (წარწყმედა), რომელსაც სახარების ენაზე ეწოდება **ბჰჰნა**. ამიტომ გვასწავლის წმიდა სახარება: „**ნუ გეშინიათ მათი, ვინც სხეულს კლავს, სულის მოკვლა კი არ ძალუძთ. უფრო მეტად მისი გეშინოდეთ, ვისაც სულის დაღუპვაც შეუძლია გენაში და სხეულისაც.**“ (მათე 10,28).

ამრიგად ხორციელი აზროვნების საზღაურია სიკვდილი, მეტაფიზიკური სხეული და ჯოჯოხეთის სავანე (ქვესკნელი). სულიერი აზროვნების საზღაურია აღდგომა, სულის სხეული და სამოთხე (ზესკნელი). თეოლოგთა განმარტებით ცოდვილი ადამიანები უკვალოდ ნადგურდებიან და შეწყალება მათზე არ ვრცელდება. ეს გახლავთ მცდარი შეხედულება, ამიტომ მოვეუსმინოთ წმიდა სახარებას: „**აჰა, ის მოდის ღრუბლებით და დაინახავს მას ყოველი თვალი, ისინიც, რომელთაც განგმირეს იგი, და აქვითინდება მის წინაშე დედამიწის ყველა ტომი, დიახ, ამინ.**“ (გამოცხ. 1,7).

სახარების განმარტებით მიუტევებელი ცოდვია სულიწმიდის (ღვთის სიბრძნის, მართალი ინფორმაციის) გმობა. სინაგოგის სინედრიონის სამღვდლოებამ ჰგმო სულიწმიდა, მოსეს მეორე სჯული (თავი 18,18). ქრისტეს სჯული და ჯვარს აცვა (მოკლა) მესია. მიუხედავად ამისა გამოცხადება გვეუბნება: „**დაინახავს მას ყოველი თვალი, ისინიც, რომელთაც იგი განგმირეს.**“ ე.ი. ქრისტეს მკვლელი იუდეველები და ყველა ცოდვილთა სული მეტაფიზიკური სხეულით ქვესკნელის სავანეებში იმყოფებიან და დიდი იმედით მოელიან, მათ მიერ მოკლული მესიის (იესოს) მეორედ მოსვლას დედამიწაზე, რომელიც იხსნის კაცობრიობას ცოდვილი ხორცის სხეულიდან, აზროვნებიდან და ქვესკნელის ქაჯეთის ციხიდან.

ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი პავლე მოციქული: „**დაიმდაბლა თავი და მორჩილი გახდა თვით სიკვდილამდე, და ჯვარცმით სიკვდილამდე. ამიტომ ღმერთმაც აღამალა იგი და მისცა მას ყველა სახელზე უზენაესი სახელი (მესია), რათა იესოს სახელის წინაშე მუხლი მოიდრიკოს ყოველმა ზმციმრმა, მიწიერმა და ქმეცხველმა.**“ (ფილ. 2,8-10).

მზის სახლი
(ქვესკნელი)

ვინც კი მის მოსვლას მოელის ბედნიერია, ვინც არ მოელის მსჯავრდებულია. მისი მაცხოვრებელი მადლი ყოველ ჩვენთაგანს. ამინ.

ღვთაებრივი ბიბლიის მთავარი საკულტო სიმბოლოებია: ჯვარი, ვენახი, ვაზი, ცხენი, ღვინო, პური და ა.შ. რომლის მთლიანი შინაარსი მისტერიის სახით გადმოცემულია ქართულ ქორნილში, რომელსაც სვანურად ჰქვია **ღიარ**, ხოლო მეგრულად — **ღიარა**. რაც ნიშნავს სულითა და სხეულით ჭამას, მოლხენას და ნეტარებას. სინამდვილეში ქართული

კოდი = სულიერ-სხეულებრივ დაძვარებას	1	2	3	4	5	6	7	8	9	⊙ თესლი
	ა(4)	ბ(4)	გ(4)	დ(4)	ე(4)	ვ(4)	ზ(4)	ც(4)	თ(4)	4x9=36
	ი(4)	კ(4)	ლ(4)	მ(4)	ნ(4)	ო(4)	პ(4)	ჟ(4)	ყ(4)	4x9=36
	რ(4)	ს(4)	ტ(4)	უ(4)	ფ(4)	ქ(4)	ღ(4)	ყ(4)	შ(4)	4x9=36
	ჩ(4)	ც(4)	ძ(4)	წ(4)	ჭ(4)	ხ(4)	ჯ(4)	ღ(4)	ჰ(4)	4x9=36
	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ	16 ბეთ

ბეთ (16/16)=სულის ძალას და **ლაზარე** (40/85)=სხეულის ძლევა მოსილებას

საღვთო დამწერლობის მატრიცით შედგენილ პროგრამაზე დგას დედამიწის, მთვარის, პლანეტების, მზის, ვარსკვლავების, ზოდიაქოების, გალაქტიკებისა და ა.შ. უკიდევანო სამყაროს მარადიული არსებობა.

ქორწილი არის კოსმიური ეკლესიის სასუფევლის მისტერია, სადაც ბიბლიური თანმიმდევრობით გადმოცემულია მამა ღმერთის, ძე ღმერთის, სულიწმიდა ღმერთის, წმიდა მამების, წინასწარმეტყველების, მოციქულებისა და სამღვდლოება-მასწავლებლების უფლება-მოვალეობები, რათა ხალხი (მასა) გახადონ ბედნიერი და ღვთის კანონების მცოდნე-მორჩილი.

ქართული ქორწილი, ანუ სახალხო ზეიმი ტარდება გრძელ ფანჩატურში, რომლის განიკეთდება რვა-ცხრა მეტრისა და სიგრძე იმისდა მიხედვით თუ რამდენ კაცზედ კეთდება საქორწილო სუფრა. ძველად საქორწილო ფანჩატურის კარკასი კეთდებოდა ძლიერი სარებისაგან (მანებისაგან) და ლარტყებისაგან, მისი კედლები და სახურავი იფუთებოდა სიმინდის ჩალით, ან ხორბლის ნამკელით. მაგიდები იდგმებოდა სამ მწკრივად. ნეფე-დედოფლის მაგიდა კეთდებოდა იმ თავში, რომელიც ამომავალ მზეს შეჰყურებდა. ფანჩატურს ჰქონდა მხოლოდ ერთი შესასვლელი (გამოსასვლელიც ის იყო). ქართველები ქორწილს იხდიდნენ მხოლოდ გიორგობის ან ქრისტეშობის დღესასწაულის შემდეგ (უფრო მეტად როველის შემდეგ, სიტყვა ქართველიც იქიდან მოდის).

ქართული ქორწილი იმართებოდა ასი (100) კაციდან ათასი (1000) კაცის რაოდენობის ფარგლებში. მიუხედავად იმისა, რომ ურია კომუნისტები დევნიდნენ ქართულ ქრისტიანულ ქორწილსა და ქელებს, რაც თავი მახსოვს ქართველები შეუპოვარად აგრძელებდნენ მამაპაპის ტრადიციას და ქორწილებისა და ქელების მაღალ დონეზე მოწყობის ოსტატები გახდნენ. მიუხედავად იმისა, რომ ქართველმა ხალხმა არ იცოდა რა შინაარსი იდო ქორწილსა და ქელების მისტერიაში (ლიტურგიაში), მთელ თავიანთ შესაძლებლობას ქორწილებისა და ქელების მოწყობაში აქსოვდნენ. ამიტომ დამკვიდრდა სუფრის წაყვანის — თამადობისა და მოადგილეობის ინსტიტუტი, რომელიც თავისი ორატორულ-მსახიობური კოლორიტით განუმეორებელია მთელს მსოფლიოში. სალოცავ-სადღეგრძელოების თანმიმდევრობა აბსოლუტური სიზუსტით დაცულია ღმერთის საქმიანობის თანხვედრილად.

ქართულ ქორწილს ჰყავს ჭკიანი კაცებისა და ქალებისაგან შემდგარი სანათესაო-სამეზობლო-სამეგობრო კომისია, კომისიას ჰყავს დავალების შემსრულებელთა ჯგუფი. ქორწილის მოწყობა-გამართვა ხდება ძირითადად სამი დღის მონაკვეთში. ქრისტიანული წესით ქორწილი ტარდება შაბათს ან კვირას. სხვა დღეს ქართველი ქრისტიანები ქორწილს არ ატარებენ, ვინაიდან შაბათი ნიშნავს ძველ აღთქმას (მოსეს), ხოლო კვირა კი — ახალ აღთქმას (ქრისტეს). ამჟამად ქორწილს ატარებენ თითქმის კვირის ნებისმიერ დღეს, რაც არის უკეთურობისა და სიჩლუნგის ნიშანი.

სუფრა იშლება ყველა მონაწილისათვის ერთნაირი სიუხვით, საკვების მიღება წილობრივი წესით ხდება. გამორჩეულია ქართულ ქორწილში მხოლოდ თამადა და მოადგილე. თამადა განასახიერებს მამა ღმერთს, ამიტომ მის წინ დებენ მოხარული ხარის თავს, მოადგილე განასახიერებს ძე ღმერთს (იესო ქრისტეს), რომლის წინ დებენ მოხარულ ხარის მარჯვენა ბეჭს, ხოლო მის მოადგილეს წინ უდებენ მარცხენა ბეჭს.

სამრიგად განწყობილი სუფრის მარცხენა რიგში სხედან: პატარძლის მშობლები, ნათესავები და მეზობლები, მარჯვენა რიგში სხედან სიძის მშობლები, ნათესავები და მეზობლები. შუა რიგში სხდებიან მაცრიონი და თამადის პირველი მოადგილე, თამადა ჯდება მარჯვენა რიგის შუა ადგილას, პირველი მოადგილე ჯდება შუა რიგის ცენტრში და მეორე მოადგილე (პატარძლის მხრიდან) ჯდება მარცხენა რიგის შუა ადგილას.

თამადა განასახიერებს მამა ღმერთსა და კოსმიურ ნათელ ეკლესიას, მოადგილე განასახიერებს ძე ღმერთსა და კოსმიური ეკლესიის პატრიარქს (მელქისედეკს), ხოლო მისი მოადგილე განასახიერებს დედამიწიურ ეკლესიას და საპატრიარქო რელიგიებს. ქართული ქორწილი იწყება ღამის 12 საათზე და გრძელდება მეორე დღის 12 საათამდე (მამა ღმერთის დრო, დღეში თორმეტი საათია უნდა აღსრულდეს ბოლომდის) თორმეტსაათიანი მოღებენა მომქანცველია, ამიტომ ბოლომდის მხოლოდ ერთეულები შემორჩებიან სუფრას, ანუ აღსრულდება სახარებისეული სიბრძნე „**ბოლომდის დამთმენი ვადარჩება**“-ო.

დადგენილი წესის თანახმად საქორწილო სუფრის წიაღში პირველად შედის თამადა, მერე პირველი მოადგილე და შემდეგ მისი მოადგილე. ისინი იკავებენ მათთვის განკუთვნილ ადგილს. ამის შემდეგ საქორწინო ფანჩატურში შედიან პატარძლის მხრის სუფრის მონაწილეები და იკავებენ მარცხენა რიგის მაგიდას. შემდეგ შემოდინ სიძის მხრის სუფრის მონაწი-

ლევები და იკავებენ მარჯვენა რიგის მაგიდას. შემდეგ შედიან მაცრიონი და იკავებენ შუა რიგის მაგიდას.

ოჯახის მამა-პატრონი (სიძის მამა), სავსე ჯამით ხელში დგება ნეფე-დედოფლის (სიძე-პატარძლის) ამალღებული მაგიდის გვერდით, და ითხოვს ყურადღებას. 500-1000 კაციანი სუფრის ნევრები გაჩუმდებიან (სმენად გადაიქცევიან), ოჯახის მამა მადლობას უხდის სუფრის ნევრებს ყურადღებისათვის, შეწუხებისათვის, მისი შვილისა და რძლის ქორწილში მობრძანებისათვის. შემდეგ ასახელებს თუ ვინ იქნება თამადა, თამადის პირველი მოადგილე და თამადის მეორე მოადგილე. შემდეგ სუფრის მონაწილეები ფეხზე დგებიან და ულოცავენ სუფრის ხელმძღვანელებს საღვთო-სასულიერო მისიის ღირსეულად შესრულებას.

ათასკაციანი სუფრის მოსაწყობად იანგარიშება: ათასი (1000) ლიტრი ღვინო, ხუთასი ლიტრი ბორჯომი (ნაბელავი), სამასი (300) ლიტრი ლიმონათი, სამასი (300) კილო ხარის ხორცი, ორასი (200) ქათამი, ოცი (20) ინდაური, შესაბამისი რაოდენობის ხილი, კამფეტები, ნამცხვრები და ტკიბილეული. ქართული სუფრა ლამაზი მწყობრი დიზაინითაა მორთული. თითო კაცზე საჯდომად იანგარიშება სამოცი (60) სანტიმეტრი, რომლის შესაბამისი მაგიდის ფართობზე დევს 3-4 კაცისათვის საკმარისი პროდუქტი და სასმისი. ქართული სუფრის პროდუქტი ნახევარი უჭმელ-უსმელი რჩება.

სუფრის თამადა ორასგრამიანი (200) ჭიქით, ფეხზე დგომით იღებს პირველ სასმის-სალოცავ-სადღეგრძელოს და ამბობს: დიდება მამა ღმერთსა, ყოვლის გამჩენსა და შემოქმედს, დიდება მამასა, ძესა და სულიწმიდასა ანდა მარადის უკუნითი უკუნისამდე, ამინ. როგორც კი თამადა ფეხზე ადგება, მაშინვე სასმისით ხელში მისი მოადგილეები ფეხზე დგებიან. ისინი თამადის სიტყვას ეთანხმებიან და თანმიმდევრობით ამბობენ ამინ. როგორც კი მოადგილეები იტყვიან ამინს და ღვინოს დალევას შეუდგებიან, სუფრის ნევრები ჭიქით ხელში წამოდგებიან და ამბობენ უფალო ღმერთო ამინ (თამადა და ყველა პურის ნაჭერს აწობენ ღვინოში და შემდეგ პურს ჭამენ და ღვინოს სვავენ).

როგორც კი ეს პროცესია ჩათავდება ნეფე-დედოფლის მაგიდასთან ცალკე გვერდით სუფრასთან მსხდომი 7 კაციანი გუნდი ფეხზე დგომით მღერის “შენ ხარ ვენახი”-ს საგალობელს. (ბიბლია გვეუბნება: ნოემ გააშენა ვენახი, დალია ღვინო და გამოიშვლდა თავის კარავში. ქართული სუფრის დასაწყისი „შენ ხარ ვენახი“ ბიბლიურ ნოესთანაა დაკავშირებული).

როგორც კი სუფრაზე მამა ღმერთისა და წმიდა სამების სადიდებელი სალოცავი ჩათავდება, მერიქიფე-მსახურთა გუნდს სუფრასთან შემოაქვს, ხარის თავი და ბეჭები ლანგრებით, ლამაზად მორთული. ხარის მოხარშულ თავს დებენ თამადის წინ. ბეჭებს მოადგილეების წინ. ამ დროს მოდის მღვდელი, რომელიც მიდის თამადასთან და ხარის რქებზე და შუბლზე აწებებს სამ სანთელს, რომელსაც უკიდებს სანთებელით. რის შემდეგ ყველა ფეხზე დგება და გუნდი მღერის მზის საგალობელს—**ლილიოს**.

დაახლოებით 20-30 წუთის შემდეგ თამადა ამბობს მეორე სასმის-სალოცავ-სადღეგრძელოს და ამბობს: დიდება სულის მ-შვიდ-ობას ადამიანებს შორის, დიდება კაცობრიობის წინამძღოლს იესო ქრისტეს, დიდება ბიბლიურ წმიდანებს, მასწავლებლებს კაცობრიობისა ღმერთის სიტყვით, დიდება პატიოსან სამღვდელოებას დედა ეკლესიისა, დიდება ყველა მასწავლებელს, კაცობრიობის კეთილი სიტყვით განმანათლებელს. ამინ.

როგორც კი თამადა სასმისს ბოლომდე დალევს, მოადგილეები ფეხზე დგებიან და ამბობენ: მაღალო ღმერთო, ძე ღვთისაო გვიხსენ ჩვენ, ამინ, რის შემდეგ სუფრის ნევრები ჭიქით ხელში დგებიან და ამბობენ: ამინ. ამის შემდეგ მომღერალთა გუნდი ფეხზე დგომით ასრულებს ქართულ საგალობელს: უფალო ღმერთო შეგვიწყალებ ჩვენ, გადაბმით გადადის ქრისტეშობის შემოძახილზე ალი, ლო, ოო, ო.

დაახლოებით 20-30 წუთის ინტერვალის შემდეგ, თამადა ფეხზე წამოდგება, მას მარჯვენა ხელში უჭირავს ღვინით სავსე სასმისი, ის ყურადღებას მოითხოვს სუფრის ნევრებისაგან, მოადგილეს (ქრისტე) აფრთხილებს მიხედოს, რათა სუფრაზე (მსოფლიოში) იყოს წესრიგი. მოადგილე სუფრის ნევრებს გადასძახებს, უფალი თამადა სალოცავს ამბობს, ამიტომ ყურადღებით მოუსმინეთო. ხალხმრავალი სუფრა დანყნარდება, ჩამი-ჩუმიც კი არ ისმის, თითქოსდა ხალხი საეკლესიო დარბაზში იმყოფებოდეს და ლიტურგიას ისმენდეს.

თამადამ ომახიანად წარმოთქვა: ღმერთო მაღალო და ძლიერო, ჩვენი სამშობლო საქარ-

თველო გვიდღეგრძელე, ქრისტეს სამშობლო გიორგია ადღეგრძელე, წმიდა მამებისა და დედების ქვეყანა ადღეგრძელე, ქალწულების ოდაბადე ადღეგრძელე, ასომთავრულისა და ლაზარეს ქვეყანა მიდღეგრძელე, ქრისტეს მეორედ მოსვლის ადგილ-მამული მიდღეგრძელე. ამინ. თამადის მოადგილეები ფეხზე ამდგარი უსმენენ თამადას, როგორც კი თამადამ სასმისი მიიღო, მოადგილეებმა თითქმის ერთხმად თქვეს, ქრისტეს სამშობლო ოდაბადეს, საქართველოს დიდება, ამინ. რის შემდეგ სუფრის წევრები ღვინით სავსე ჭიქით ხელში წამოდგნენ და ერთხმად დააგუგუნეს ლაზარეს ქვეყანას დიდება.

ამის შემდეგ სუფრის მომწყობი კომისიის თავჯდომარეს (კაცს და მის თანაშემწე ქალს) თამადა ავალებს სიძე-პატარძლის შემოყვანას ქორწილის სუფრასთან. სანამ სიძე-პატარძალს შემოიყვანდნენ სუფრასთან მირანგულა და ჩაკრულო შეასრულა მომღერალთა გუნდმა.

ახლა გავარჩიოთ ქართული სუფრის მთავარი ატრიბუტი: ღვინო, პური, ხარის თავი და ბეჭი. მართლმადიდებლური სწავლებით სამნი მონობენ სამოთხეში— ცაზე, მამა ღმერთი, ძე ღმერთი (სიტყვა) და სულიწმიდა ღმერთი. ანალოგიურად სამნი მონობენ დედამიწაზე: სული (მამა), წყალი (ძე=სიტყვა) და სისხლი (სულიწმიდა).

სული რომელიც ჩვენშია, წამოადგენს მამა ღმერთის იპოსტასურ ფუნქციას, ხორცის სხეული (წყალი) რომელშიც დგას ჩვენი სული, წარმოადგენს ძე ღმერთის იპოსტასურ ფუნქციას და სისხლი, რომელიც ჩვენშია, წარმოადგენს შვიდეკლესიური სულიწმიდის მადლს (სიბრძნის ხარისხს, გენეტიკურ ინფორმაციას).

მართლმადიდებლური რელიგიის ერთადერთი მიზანია ადამიანს (კაცობრიობას) ასწავლოს ხორცის მოკვდავი სხეულის (წყალი) გადაქცევა, სასუფევლის უკვდავი სულის სხეულად (ღვინო). ამიტომ გვეუბნება წმიდა სახარება: **„როცა მოაწია უამმა, ის დაჯდა და მოციქულებიც მასთან ერთად. უთხრა მათ: დიდად მსურდა თქვანთან ერთად მეჭამა ეს პასეჟი ჩემი ტანჯვის წინ. რადგან მე გეუბნებით თქვენ, რომ აღარ ვჭამ მას ვიდრე არ აღსრულდება იგი ღვთის სასუფეველში. აილო სასმისი, მადლი შესწირა და უთხრა მათ: აიღეთ და გაიყავით ერთმანეთს შორის, რადგან გეტყვით თქვენ: ამიერიდან აღარ შევსვამ ვაზის ნაყოფისაგან, ვიდრე არ მოვა ღვთის სასუფეველი. აილო პური მადლი შესწირა, დაამტვრია, მისცა მათ და უთხრა მათ: ეს ჩემი სხეულია, რომელიც თქვენთვის მიეცემა (სატანჯველად) ეს გააკეთეთ ჩემს მოსაგონებლად. ასევე აილო სასმისი, სერობის შემდეგ და თქვა ეს სასმისი არის ახალი აღთქმის ჩემი სისხლი, თქვენთვის რომ დაიღვრება და აჰა, ჩემი გამცემის ხელი ჩემთან ერთად არის ამ სუფრაზე. რადგან კაცის ძე მიდის განგების-სამებრ, მაგრამ ვაი იმ კაცს, ვის მიერაც გაიცემა იგი.“** (ლუკა 22,14-22).

ქართული ქორწილის მთავარი ატრიბუტები განასახიერებენ ქრისტეს სერობისა და სახარების (ღვთის სიტყვის) საიდუმლოს ძირეულ შინაარსს.

ღვინო გულისხმობს სასმისს ღვთიური მადლისა და შესაბამისად ძლევას ნუთისოფლური შიშისა, სიკვდილის მიმართ. პური გულისხმობს ქრისტეს სასუფევლის სულის სხეულს (უფალს). სისხლი გულისხმობს სულიწმიდა ღმერთის მადლს, სიბრძნის შვიდ ეკლესიას. ხარის თავი გულისხმობს მამა ღმერთის საიდუმლო ენას, რომელიც განივრცობა უკიდევანო სამყაროში. ბეჭი ნიშნავს 49 საფეხურით ასამაღლებენ კიბეს დედამიწიდან მამა ღმერთის ნათელი ეკლესიის თავამდე, ხოლო **ხარი** გულისხმობს მამა ღმერთის წმიდა სიტყვას (მოდღვრებას) **ს-ხარ-მბას**. ამინ.

მამა ღმერთის წმიდა ენასა და სიტყვას ეწოდება **იო-ანა**, თა-ვი, იშიფრება: **თ(9)+ან(1)=ან(10) ა(6)+თ(10)=ო(16)**. ამრიგად, **იო**=თავი, ანე=ენა, მივიღეთ მამა ღმერთი არის სამყაროში არსებული ენათა **თაპი(იო) ანა (ანა)**. ამიტომ მთავრად ქართული ქორწილის თამადას ხარის თავს, რომელიც არის აგრეთვე სახარების სიმბოლოც, ღმერთის დაფარულ ენას ეწოდება **იო(რდ)-ანა**, ანუ ქრისტეს მეგობარი ლაზარე (ქართული).

მამა ღმერთის მოადგილეა, ძე ღმერთი, რომელიც არის ნუთისოფლის, კაცობრიობის მხსნელი სამოთხის კაცობრიობის წინამძღოლი, რომელიც დედამიწიდან პირველი ადის 49 საფეხურიანი ცის კიბეს და ჯდება მამის მარჯვენაზე:

$$2 + 5 + 32 + 10 = 49 = \text{ცის კიბის საფეხურს}$$

$$\text{კოდი — } \mathbf{ბ + პ + ჟ + ი} = \text{ხარის სამოდრაო ფუნქციას}$$

$$2 + 5 + 5000 + 10 = 5017 = 5 + 0 + 1 + 7 = 13 = \text{მა6}$$

ამიტომ მართევენ თამადის მოადგილეს ბეჭს. ყოველივე ზემოთ აღნიშნულს ქართველები აღასრულებენ უხსოვარი დროიდან დღემდე. ჩემი ბაბუა და მისი წინაპრები ყოველწლიურად სწირავდნენ მოზვერს (ბულას), ქრისტეს მეორედ მოსვლისა და ლაზარეს აღდგენის ნათელ მიზანს. ახლა მე ვწირავ მოზვერს (ბულას) ქრისტეს მეორედ მოსვლისა და ლაზარეს აღდგენის დღესთან დაკავშირებით. ვლოცულობთ რათა ღმერთმა მოგვივლინოს ალთქმული სასუფეველი.ამინ.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე ისმება მარტივი კითხვა, რომელი ეროვნებიდან (სისხლიდან) გამოსულმა პატრიარქებმა და წმიდა მამებმა დაწერეს უძველესი ალთქმა (ნოეს ეფუთი), ძველი ალთქმა (მოსეს თორა), ახალი ალთქმა (ქრისტეს სახარება) და წმიდა წერილები?—ამაზე პასუხი ერთმნიშვნელოვანია, ამიტომ ეუბნება მაცხოვარი იესო სერობის მონაწილეებს: **„კაცის ძე მიდის განგებისამებრ, მაგრამ პაი იმას, ვის მიერაც ბაიძემა იბი.“** (ლუკა 22,22). ისევ ვიმეორებ, ძველი და ახალი ალთქმის ავტორობის მითვისება და ქრისტეს გაცემა ეკუთვნის მცირე აზიელ ურია-იუდეველებს, ამიტომ ვაი მიუვათ მათ, ქრისტეს მეორედ მოსვლის შემდეგ.

თამადის მიერ სამი სასმისის (სადლეგრძელოს) წარმოქმის შემდეგ, მისი განკარგულებით ქორწილის სუფრასთან შემოყავთ სიძე-პატარძალი, მათ წის მიუძღვით ვაჟის დედ-მამა, სიძე ჩაცმულია ჩოხა-ახალუხში და შესაბამისი მორთულობით, პატარძალი ჩაცმულია თეთრ კაბაში და შესაბამისი მორთულობით, მათ ოდნავ უკან გვერდით მიყვებიან ხელის მომკიდებები (ნათლია, მეჯვარეები). ისინი ქორწილის სუფრას სამჯერ უვლიან მარჯვნიდან მზის მოძრაობის თანხვედრილად, შემდეგ ადიან სიძე პატარძლისათვის მოწყობილ ამაღლებულ მაგიდასთან და იკავებენ მათთვის განკუთვნილ ადგილს. სიძიდან მარცხნივ ჯდება პატარძალი. სიძიდან მარჯვნივ, ხელის მომკიდე მეჯვარე კაცი, პატარძლიდან მარცხნივ ჯდება ხელისმომკიდე მეჯვარე ქალბატონი.

სიძე-პატარძალი როგორც კი ფეხს შემოდგამენ საქორწილო სუფრის სეფაში, შვიდკაციანი სიმღერის გუნდი აბა კუჩხიბედნიერს მღერის, შემდეგ ეს სიმღერა მრავალჯამიერში გადადის, სუფრის წევრები ფეხზე ამდგარი ტაშით მხარს უჭერენ ქალ-ვაჟის დაქორწინებას, თან გუნდთან ერთად მრავალჯამიერს მღერიან.

როგორც კი სიძე-პატარძალი თავიანთი ხელისმომკიდებებით სუფრის აღმოსავლეთ თავეთან ადგილს დაიკავებენ, მღვდელი ადის სიძე-პატარძლის მაგიდასთან და ასრულებს რელიგიურ კურთხევას, რომელსაც ამთავრებს სახარების სიტყვებით: **„ვინც ღმერთმა შეაერთა კაცი ნუ გააშორებს მას“**. ამის შემდეგ მომღერლები ასრულებენ უფალო ღმერთო შეგვიწყალებ ჩვენ.

ამის შემდეგ თამადა მიმართავს მერიქიფეების თავკაცს და თხოვს მიართვან ღვინით სავსე ფიალა (გრაალის თასი), მერიქიფეები თამადის დავალებას უყოყმანოდ ასრულებენ და მასთან მიაქვთ ღვინით სავსე თასი, ანალოგიურ თასს მიართმევენ მის პირველ და მეორე მოადგილეს. თამადა მზეგრძელობასა და სიყვარულით ცხოვრებას უსურვებს შეუღლებულებს, ღმერთისა და სამშობლოს სიყვარულს. მრავალი შვილების გაჩენას და მათ აღზრდას უსურვებს, ჩვენი დალოცვილი სამშობლოს სადიდებლად. სიმწარე გაშორით ღმერთმა და სიტკბო მოგმადლოთ ყოველთა გამჩენმა მამაზეციერმა, ამინ.

სიძე პატარძალი და ხელისმომკიდებები ფეხზე დამდგარი უსმენენ თამადისა და მოადგილეების სადლეგრძელოს, სუფრის წევრებიც ფეხზე ამდგარნი, სიყვარულითა და სიხარულით ადლეგრძელებენ სიძე პატარძალს. სიძე-პატარძალის მშობლები ახლოს მიდიან მათთან და მშობლიური სიყვარულით ადლეგრძელებენ მათ. ამის შემდეგ თამადა თხოვს სიძეს წარმოთქვას სამადლობელი სიტყვა. მერიქიფეებს სიძესთან მიაქვთ ღვინით სავსე თასი, სუფრა გაჩუმდება; სიძე ლამაზად ადლეგრძელებს მის მეუღლეს, შემდეგ მადლობას გადაუხდის სუფრის წევრებს მისი ახალშექმნილი ოჯახის დაფასებისთვის. ფიალას პატარძალი ოდნავ მოსვამს, დანარჩენს სიძე ბოლომდის დალევს, როგორც კი სიძე ფიალას გამოცლის, თამადა იძლევა განკარგულებას, აბა შენ დაუკარ. ამ დროს გაისმის დოლისა და გარმონის ტკბილი მელოდია. საცეკვაოდ გამოდის სიძე, რომელიც წრეზე დანავარდობს. თითქოსდა მიმინო იყოს და მწყერს დასდევდეს დასაჭერად. ის საცეკვაოდ იწვევს სატრფოს, რომელიც მორცხვად, თავჩალუნული ჩამოდის პატარძლის სცენიდან, რის შემდეგ იწყება ღმერთისა-

გან შექმნილი ქართული ცეკვა. მოსიყვარულე წყვილის ცეკვა, რომელშიც ქრისტიანული მსოფლმხედველობაა ჩაქსოვილი და აჩვენებს ქალ-ვაჟის ტრფობის უმშვენიერეს ქორეოგრაფიულ რომანტიკას, რომლის მსგავსი საცეკვაო დუეტი არ არსებობს დედამიწის ზურგზე. სხვას ყველაფერს თავი რომ დავანებოთ, ქართული სიმღერა და ცეკვა თავისი შინაარსით გვეუბნება ძველი და ახალი აღთქმის შემოქმედი ქართული გენეტიკური ჯიშია-ო.

როგორც კი სიძე-პატარძალი ცეკვას მორჩებიან, მექორწილები ტაშის თანხლებით ადიან მათთვის მონყობილ სცენა-მაგიდასთან და ისევ სხდებიან დადგენილი წესისამებრ. ამ დროს მომღერალთა გუნდი ასრულებს „თამარ ქალო, ქვეყნის თვალო, რა ლამაზი რამა ხარ“-ო,ო,ო, რომელსაც სუფრის ნევრები აჰყვებიან, ზოგი დამჯდარია, სხვები ფეხზე დგანან, ბვშვები სკამებზე დამდგარი უყურებენ და უფროსი თაობისაგან სწავლობენ ქართული ქორწილის მისტიკის შესრულებას. ბავშვები და საერთოდ მომავალი თაობები ოთხი-ხუთი წლის ასაკიდან ყოველივე კარგსა და ცუდს მაგნიტივით ისრუტავენ, ამიტომ უდიდესი მნიშვნელობა აქვს თუ როგორი ინფორმაციის გარემოში (ველში) იზრდებიან ისინი. სამ წლამდე ანგელოზივით წმიდა არიან, შემდეგ იწყება მათი ცნობიერ-შემეცნებითი დანაგვიანება უარყოფითი (შავი) ინფორმაციით. ისმის ობიექტური კითხვა, ვინ უფრო მეტ ცოდვას სჩადის მოზარდის წინაშე, ოჯახი თუ სკოლა? ზუსტი მეცნიერებისა და რელიგიური ტექსტების გარდა, რასაც კი მშობლებისა და მასწავლებლებისაგან ლებულობენ მოზარდები ინფორმაციის სახით არის სიყალბე. მშობლებისა და მასწავლებლების შრომა-გარჯის საკითხები, რომლებიც კეთილ საქმეებს არ ემსახურება არის იგივე ბოროტება, ანუ უარყოფითი აზროვნების რეალიზაცია (კოკასა შიგან რაცა დგას—შოთა), რომელსაც მომავალი თაობები ანბანური თანმიმდევრობით იმეორებენ. აი, ამიტომ აფრთხილებს ღვთაებრივი ბიბლია ადამიანს (კაცობრიობას): „კეთილისა და ბოროტის შეცნობის“ ხის ნაყოფი არ შეჭამოთ, თორემ მოკვდებითო. მხედველობაშია ცნობერი სიკვდილი, რომელსაც ადამიანი ყალბი, ცრუ, ინფორმაციით ლებულობს. ისევ ვიმეორებ: ზუსტი მეცნიერებისა და მართლმადიდებლური მოძღვრების გარდა, ყველა წიგნი და ინფორმაცია არის მომაკვდინებელი შხამი, ადამიანის (კაცობრიობის) ცნობიერებისათვის, რომლისაგან თავის დაცვა შესაძლებელია მხოლოდ ქრისტეს რწმენაში გათვითცნობიერებით. ქრისტე კაცობრიობის მხსნელია შავი ინფორმაციის, ყალბი ინფორმაციის საშინელი კლანჭებისაგან, რომლის მონაა მთელი წიგნიერი კაცობრიობა.

სუფრის თამადა მეხუთე სასმისით ამბობს სიძე-პატარძლის მშობლების სადღეგრძელოს. იგი მოადგილეებსა და სუფრის ნევრ მამაკაცებს აფრთხილებს ორი (2) ასგრამიანი ჭიქით უნდა შესვან ეს სადღეგრძელო. ერთი ჭიქა ეკუთვნის სიძის მშობლებს, მეორე კი—პატარძლისას. ამის შემდეგ თამადა ამბობს, რომ ადამიანს ჰყავს ორი მშობელი, ღმერთი და ხორციელი მშობლები. ღმერთის ნების აღმსრულებელი მშობლებია დედ-მამა, ანუ ნებისმიერი ადამიანის ჩასახვა-დაბადება ინფორმაციულად მიმდინარეობს მამა ღმერთის ნიაღში, რომელიც პარალელურად მიმდინარეობს ცოლ-ქმრის ნიაღში და პრაქტიკულ ცხოვრებაში. ამიტომ დიდება ღმერთს შემოქმედს და დიდება მშობლებს, ჩვენი სიცოცხლის შემოქმედს. მარადისობა ერთიდაიგივე იფნორმაციული პროგრამის განმეორებაა, ამიტომ ხორციელი მშობლები უცვლელია ცათა-შინა (ღმერთი) და ქვეყანასა ზედა —დედამიწაზე (დედ-მამა). ადამიანის ბედისწერის ინფორმაციულ-გენეტიკური ილბალი უცვლელია, მუდმივია. ამიტომ მას მშობლები, და-ძმები, ნათესავები, მეგობრები, მეზობლები და ყველაფერი, ღმერთის ბედისწერით აქვს დადგენილი.

დაბეჯითებით გეუბნებით, რომ: ჩვენი გალაქტიკის ცენტრში განთავსებულია უზარმაზარი (უზარ-მა-ზარი) ნათელი ბირთვი კოსმიური ნათელი ეკლესია, ღვთის სახლი, უზარმაზარი საინფორმაციო ცენტრი (სადგური), მარადიული სიცოცხლის იფნორმაციული პროგრამა (ღვთის სჯულის წიგნი), რაც კი იქ ხდება ინფორმაციულად, ყოველივე იგი პრაქტიკულად აღსრულდება თითოეული ადამიანის მიერ, კაცობრიობის მიერ, დედამიწის, მთვარის, პლანეტების, მზის, ვარსკვლავების, გალაქტიკებისა და ა.შ. უკიდევანო სამყაროს მიერ აღსრულდება დოგმატური სიზუსტით, რომელსაც ერთი სიტყვით ეწოდება შემოქმედი ღმერთის **61-ბა** (6-ება=6=14/50=მატრიცული დამწერლობით აღსრულდება).

მშობლების სადღეგრძელოს მიღების შემდეგ შვიდკაციანი გუნდი სვანურ-მეგრულ-იბერიულ სიმღერას გადაბმულად მღერიან, როცა სიმღერა ჩათავდა. თამადამ თხოვა სიძე-პა-

ტარძალს ადღეგრძელონ მშობლები, მათ დავალება ქართული ქრისტიანულ ოჯახში მიღებული წესისამებრ შეასრულეს. ამის შემდეგ თამადამ მიმართა მოადგილეებსა და სუფრის წევრებს, რომ ყურადღებით მოუსმინონ, ვინაიდან რაღაცა განსაკუთრებული საკითხი უნდა განმარტოს და განიხილოს. მან თქვა: სისხლით ნათესავები ითვლებიან ახლობლებად პიროვნებისათვის (სიძე-პატარძლისათვის) მოსეს სჯულის წიგნის მიხედვით, ხოლო სულით ნათესავები (მეგობრები) არიან უპირველესი ნათესავები—ქრისტეს სჯულის წიგნის მიხედვით, ამიტომ მას, თამადას, მიზანშეწონილად მიაჩნია შემდეგი მეექვსე სასმისით წარმოთქვას **მეჯვარეების** (ხელის მომკიდებების) სადღეგრძელო, რომლებიც ღმერთის წარმომადგენლებად ითვლებიან დედამიწიერი სულიერ-ხორციელი ქორწინების აღსრულების დროს. ამინ.

თამადის მოადგილეები ფეხზე დგომით ხელში სასმისით ეთანხმებიან და ემონებიან თამადის სიტყვებს და ბახუსის სიტხეს ბოლომდის მიერთმევენ (გე-ბუხე, გე-ბახვეს). სუფრის წევრებიც ეთანხმებიან თამადის მართალ სიტყვას და სურვილისამებრ მიერთმევენ ღვინოს (ქრისტეს სისხლს). სიტყვა **ბა-სუ**, ბახუსი ნიშნავს მამა (ბა, ბაბა) ღმერთის სჯულის **სუ** (55/6400) დაღევას ცნობიერი პლანით და მის შესრულებას პრაქტიკული ცხოვრებით. ამიტომ, ქართული **ბახუსი** ნიშნავს თრობას ჭეშმარიტი სულიერ-სხეულებრივი მისტიკით და არა ლოთობას. ამიტომ ბიბლიური ნოეს მიერ ღვინის დაღევა და დათრობა და გაშიშვლება ნიშნავს ღვთის სჯულის პრაქტიკულ (ცხოვრებისეულ) მისტიკას, კულტს—**ქართულ მარანს, სალონკ-სადღებრკელს, ქორწილს, ქელხს, ორმოცს, ზღისთავს, დაბადების დღეს, შვილების გაჩენის დღეს** და ა.შ. ბახუსი ნიშნავს პურ-მარილის მიღების ღვთიურ მისტიკას და არა მდაბიოთა მიერ ღვინის ყლაპვის პროცესს. ქართული ქორწილი ასახიერებს: სულითა და ხორციით ღვთის საქმეების კეთება-მორჩილებას, სწავლასა და განხორციელებას:

„მაშინ მოვიდნენ მასთან ზებედეს ძენი იაკობი და იოანე და უთხრეს: მოძღვარო, გვინდა შეგვისრულო, რასაცა გთხოვთ. უთხრა მას; რა გინდათ შეგისრულოთ? მათ უთხრეს: ნება მოგვეცი ერთი ჩვენგანი შენს მარჯვნივ დაჯდეს, ხოლო მეორე მარცხნივ, შენს დიდებაში. იესომ უთხრა მას: არ იცით რას ითხოვთ. განა შეგიძლიათ ეს სასმისი შესვათ, რომელსაც მე ვსვამ და ის ნათლობა მიიღოთ, რომელსაც მე ვღებულობ? ჩემს მარჯვნივ ან მარცხნივ დაჯდომა ჩემზე არ არის არამედ მათზე, ვისთვისაც გამზადებული (მსოფლიო სასულიერო და მისიონერული ცენტრი იქ კი არაა სადაც ქრისტე მოკლეს, არამედ იქ, სადაც დაიბადა და მოვა, რომელიც ღმერთისაგანაა გამზადებული წუთისოფლის შექმნამდე).

ეს რომ გაიგო იმ ათმა, დაიწყეს დრტვინვა იაკობისა და იოანეზე. იესომ კი მოიხმო ისინი და უთხრა: თქვენ იცით, რომ ისინი, ვინც ხალხების მთავრად არიან მიჩნეულნი, ბატონობენ მათზე და მათი დიდებულნი მათზე. მაგრამ თქვენს შორის ასე ნუ იქნება, არამედ, ვისაც თქვენს შორის დიდება სურს, ის იყოს ყველას მონა. რადგან კაცის ძე (იესო), არ მოსულა იმისათვის, რომ მას ემსახურონ, არამედ იმისათვის, რომ თავად ემსახუროს და მისცეს თავისი სული მრავალთა გამოსასყიდლად.“ (მარკ. 10,35-45).

ქართული სუფრის თამადა და მოადგილეები იმისათვის კი არ ლაპარაკობენ რომ საკუთარი თავი განადიდონ, არამედ განადიდონ ღვთის სჯული და ემსახურონ ადამიანთა ბედნიერებას, ასწავლონ მათ ჭეშმარიტება, ზნეობა, სინმიდე, ოჯახისა და სამშობლოს სიყვარული. ამიტომ ქრისტეს მარჯვნივ ან მარცხნივ დაჯდომას ურია მასონები მასმედიისა და ტელეარხების მეშვეობით ვერ გადაწყვეტენ. თუ ვინ დაჯდება სასუფეველის დროს მარჯვნივ და მარცხნივ ყველაფერი ჩანს ქართულ ქორწილში. ხოლო მცირე აზიელ ურია-იუდეველებსა და ევროპელებს, რომელთაც კაცობრიობის წინამძღოლებად მოაქვთ თავი წარმოდგენაც კი არა აქვთ ვაზის, ხარის, ღვინის, ცხენის, ჯვარის და ქართული ჭურ-მარანის კულტზე, რომელიც აჩვენებს ქრისტეს მეორედ მოსვლის მისტერიას.

თამადამ შვიდკაცას გუნდს თხოვა მისთვის მიეტანათ ჩონგური და თვითონაც მასთან შორიახლოს დამდგარიყვნენ (ჩონ-გური ნიშნავს წმიდა წერილს, რომელიც ადამიანს შემეცნებულად უწერია გულის ფიცარზე). თამადამ ჩონგური მოხერხებულად დაიჭირა და ჰარმონიულად ააჟღერა: „ასე ჩონგური ქოფთქუათი, სქან დო ჩქიმი გაჭირება, ვოი ნანა, დილა (დალი) ვიო ნანა, დილა ვოი ნანი ნა ააა...“, ღვთის სჯულის მცოდნე ადამიანებისათვის გაჭირვება, გასაჭირი ისაა, რომ ხალხი ცნობიერი ბაღლია და მასთან ღვთის წმიდა სიტყვის მიტანა არის ყველაზე

ძნელი საქმე. აი, ამას მღერის მეჩონგურე თავის დარდიანი სიმღერით. ხალხთა უმეცრებაა მისი დარდის მიზეზი, რომელმაც არ იცის, საიდან მოვიდა და სად მიდის ადამიანი. არ იცის და არც ეცოდინება მანამ სანამ დედამინაზე მეორედ არ მოვა უფალი იესო... ამინ.

მეჩონგურესთან ერთად მღერის შვიდკაცა და ყველა მექორწილე-მრევლი. სიმღერა დამთავრდა ტაშით და ოვაციებით. მცირე შუალედის შემდეგ თამადა ფეხზე წამოდგა, რათა სუფრას შესთავაზოს მეშვიდე სადღეგრძელო. როგორც კი ფეხზე წამომდგარი თამადა იხილა ხალხმა, მაშინათვე სიჩუმე ჩამოვარდა და ხალხი სმენად იქცა. ძვირფასო დებო, ძმებო, შვილებო, მეგობრებო, სტუმრებო და მეზობლებო, ნება მიბოძეთ შემოგთავაზოთ დედამის შვილების, სიძე-პატარძლის დებისა და ძმების სადღეგრძელო, ორი ასგრამიანი სასმისით. ყოველმა გონიერმა ადამიანმა უნდა იცოდეს, რომ ერთი დედამის შვილობა მამა ღმერთისაგანაა დადგენილი და კურთხეული. მთავარი ისაა, დედამის შვილებმა უნდა იცოდნენ, რომ ისინი სხვადასხვა ბედისა და გონებრივი შესაძლებლობის ადამიანები არიან, ამიტომ ერთმანეთს უნდა მიუტევონ ცოდვები და თავი უნდა აარიდონ ჭეშმარიტების გაგების საკითხის გარკვევას. თითოეულ ადამიანს, გარდა ერთეული გამონაკლისისა მისი აზრი და ამ აზრით აღძრული სურვილი ჰგონია მართალი, რაც არ არის სწორი. ადამიანის გადაკეთება არასწორი აზროვნებიდან, სწორ აზროვნებაზე შეუძლია მხოლოდ ღმერთს (იესო ქრისტეს). ამიტომ იცხოვრეთ თანხმობით, მოთმინებით და ერთმანეთის სიყვარულით. სიყვარული ისხამს დათმობას, დათმობა — კარგ ურთიერთობას, კარგი ურთიერთობა სიმშვიდესა და უპრობლემო ცხოვრებას ამ გაჯახირებულ წუთისოფელში.

თამადის მოადგილეები ფეხზე ამდგარი უსმენდნენ თამადას, ამიტომ როგორც კი თამადამ დაასრულა თავისი სალოცავი სიტყვა მის ამინს, ისინი ამინით შეეწინნ და ორი ჭიქა (სასმისი) ნელა და გულმოდგინედ გადახუხეს (გე-ბახვეს), სუფრის წევრებიც ფეხზე წამოდგნენ ამინი დააგუგუნეს და ვისაც რამდენი შეეძლო იმდენი მიირთვა. როდესაც დედამინაზე დაარსდა მეცნიერულ-მართლმადიდებლური რელიგია (სწავლება), ანუ არიელ-ქურუმთა ინსტიტუტი, რომელმაც ღვთის ნებით შექმნა მოძღვრებები სასწავლო პროგრამები, მსოფლიოს ხალხებმა ამ პროგრამიდან (ღვინოდან) დალია იმდენი, რამდენიც შეეძლო მისი სულის ჭურჭელს. შესაბამისად თანამედროვე მსოფლიოში არსებობენ მართლმადიდებლური ეკლესიები, კათოლიკური ეკლესიები, გრიგორიანული ეკლესიები, თორას მიმდევარი იუდეველები, მაჰმადიანური სკოლები, ბუდისტური სკოლები, მათგან გამოსული სექტები და ათეისტური გაგების მიმდევრები. ამიტომ **„მარჯვნივ ან მაცხნივ დაჯდომა ჩემზე არ არის, არამედ მათზე ვისთვისაც გამზადებულია“**-ო. და კიდევ: **„არ იცით რას ითხოვთ. განა შეგიძლიათ ეს სასმისი შესვათ, რომელსაც მე ვსვამ და ის ნათელი მიიღოთ, რომლითაც მე ვინათლები?“** ამიტომ მცირე აზიელმა ურია-იუდეველებმა, ევროპელებმა და დანარჩენმა მსოფლიომ უნდა იცოდეს, რომ მისი სულიერების დონეს განსაზღვრავს მისი ეროვნული სასმელი — ეკლესია და არა შეიარაღება, ჯარი და სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსები, მითუმეტეს ფული და ბანკი არაფერს არ ნიშნავს სულიერი საზომის საწყაოზე.

როდესაც სადღეგრძელო ჩათავდა, თამადამ შესძახა მომღერალთა გუნდს, სიმღერა უნდა სულს შესაბამისად შვიდკაცამ დააგუგუნა სვანურ-მეგრულ-იბერიული სიმღერა. სიტყვა სიმღერა ნიშნავს სასუფევლის სხეულის (სიმ=43/250) მიღებას ორმოცდაათი ქართული კოდის გასაღებით (ღერა=50/806). განვმარტავ: ადამიანის მოაზროვნე სული ისეა მოწყობილი, რომ მას ყოველთვის ეშინია მის მიერ ჩადენილი ცოდვების, იგი აღიარებს თუ არ აღიარებს ამ ცოდვებს. თავის გულში კიცხავს მას, შესაბამისად პროგრესისაკენ მიდის ადამიანის (კაცობრიობის) დადებითი აზროვნება, რომელიც დაკავშირებულია დიდ დროის მონაკვეთთან. ქართული ქორწილი და ქრისტიანული ეკლესია წარმოადგენს მაღალი დატვირთვის მქონე, დადებითი ემოციების მქონე თეთრი აურის შემოქმედ პროცესს. ხოლო რაც შეეხება ცირკის არენას, თეატრს, კინოს, ტელევიზიას, რადიოს, გაზეთს, ჟურნალს და ა.შ. მასიური ინფორმაციის საშუალებებს, ისინი ჯადოსნურად მოქმედებენ კაცობრიობის შემეცნებაზე. ამიტომ ზემოთ ჩამოთვლილი საინფორმაციო სამსახურებს მთავრობები იყენებენ კაცობრიობის გონების გასაშავებლად, მოსაკვდინებლად და არა გამაცოცხლებლად. როცა დედამინაზე მაცხოვარი იესო მეორედ მოვა, დაინყება კაცობრიობის აზროვნების გამოცოცხლება და განთავისუფლება მომაკვდინებელი შავი ინფორმაციისგან.

საბჭოთა კავშირის, ევროპის, ამერიკის შეერთებული შტატების და ყველა სახელმწიფოს საინფორმაციო სამსახურები და საგანმანათლებლო სისტემა ემსახურებოდა და ემსახურება სიმართლის დამალვას და შენიღბული სიცრუით, ბალღურად მოაზროვნე კაცობრიობის გონების მოკვდინებას. სამგლოვიარო ისაა, როდესაც ათეისტმა ღვთისმოდულე კომუნისტებმა (ურეებმა) ლენინის მავზოლეუმი და კრემლის კედლის სასაფლაო შექმნეს ქრისტეს მეორედ მოსვლის დღისთვის, თითქოს ქრისტე პირველად მათ აღადგენდა საფლავებიდან, შემდეგ მათ მიერ მოკლულ მილიონებს. ესაა აბსურდული ალოგიკა, რომელიც დიამეტრალურად ეწინააღმდეგება ღმერთის მიერ დადგენილ ადამიანის ცხოვრების სისტემას. ძალიან მცირე დრო დარჩა ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე, შესაბამისად ბოროტი კაცობრიობის გასამართლების დღემდე. თუ ქრისტე, მოციქულები და წმიდა მამები, ლენინს, სტალინს და მსოფლიოს ხალხთა ბოროტ ხელისუფლებებს სამოთხეში აღადგენენ, მაშინ ჯოჯოხეთის ციხე-კოლონიებში პატიოსან ადამიანებს გამოამწყვდევენ? ასე მხოლოდ შლეგები მსჯელობენ. ამიტომ გვასწავლის ღვთაებრივი პავლე მოციქული: **„ჩვენი ბრძოლა არ არის სისხლისა და ხორცის წინააღმდეგ, არამედ მთავრობათა წინააღმდეგ, ხელმწიფებათა წინააღმდეგ, ამ წუთისოფლის სიბნელის მბყრობელთა წინააღმდეგ, ცისქვეშეთის ბოროტების სულთა წინააღმდეგ.“** (ეფეს.6,12).

თამადამ მერვე სასმისით (ორი ასგრამიანი ჭიქით) ადღეგრძელა სიძე-პატარძლის წინაპრები, სისხლითა და ხორციით ნათესავები, ანუ გენეტიკურ-ინფორმაციული **ჯიში** და **ჯილაბი**. ჯიში ნიშნავს მამის გვარს (გენეტიკურ ბადეს), ხოლო ჯილაბი კი — დედის გვარს (გენეტიკურ ბადეს). პიროვნების გენეტიკური ბადის ბოლო ნასკვია: ბაბუა და ბებია მამის მხრიდან—ორი (2), ბაბუა და ბებია დედის მხრიდან ორი(2), დედ-მამა—ორი (2) და პიროვნება. მივიღეთ: $2+2+2+1=7$ ანუ ადამიანი, პიროვნება ექვსი პიროვნების გენეტიკური ბადის ინფორმაციული ერთობლიობაა, რომლის დასაბამისეული (დედამინიერი) წინაპარია კვერცხუჯრედი, თევზის ლიფსიტა და ა.შ. ექვსი (6) მილიარდწლიანი უფლის ინფორმაციული პროგრამა. ამიტომ თითოეული პიროვნება დედამინაზე იზადება, იზრდება და გარდაიცვლება ღვთის სიცოცხლის წიგნის პროგრამით და არა შემთხვევით.

თამადის მიერ წარმოთქმული სადღეგრძელო მოადგილეებმა მიიღეს ფეხზე დგომით, შესაბამისად სუფრის წევრებმა თითქმის ერთხმად დააგუგუნეს ამინი და ყველამ დალია იმდენი რამდენიც მას შეეძლო მისი სურვილიდან გამომდინარე. როგორც კი სადღეგრძელოს მიღების პროცედურა ჩათავდა, შვიდკაციანმა გუნდმა სვანურ-მეგრულ-იბერიული სიმღერა გადაბმულად იმღერა. გუნდთან ერთად მღეროდა ყველა, ვისაც კი სიმღერა შეეძლო.

ჩემთან საუბრის დროს, წიგნიერი ადამიანები დავობენ, რომ თითქოსდა თავადები და მეფეები გლეხებისა და დაბალი ფენის ადამიანებს ჩაგრავენო. ადამიანს, პიროვნებას, ჩაგრავს საკუთარი უმეცრება, რომელიც მას აიძულებს იყოს მასზე მაღლა მდგომი წიგნიერი კაცის (ეშმაკის) თაყვანისმცემელი—**მონა**. როდესაც ადამიანი (კაცობრიობა) გახდება შემოქმედი ღმერთის თაყვანისმცემელი—**მონა**, ის ხდება სიმართლის მონა, თავისუფლების მონა, ასეთი ადამიანი არც სხვას დაჩაგრავს და მას ვერავინ ვერ გაუბედავს დაჩაგვრას (მოტყუებას). ადამიანების მიერ ერთმანეთის დაჩაგვრა არის იგივე, ერთმანეთის მოტყუება ანგარების გამო, ვერცხლის მოყვარეობის გამო. ამიტომ ადამიანს ყოველთვის ატყუებს საკუთარი **ანგარობა**, ფულისა და ქონების უზომო სიყვარული უნგრევს ადამიანს (კაცობრიობას) ცხოვრებას და უქმნის მას გადაულახავ პრობლემებს. ქართული ქრისტიანული სუფრა უვიც ადამიანს ასწავლის სუფრიდან (ცხოვრებიდან) აილოს იმდენი, რამდენის შესმისა და შეჭმის უნარი აქვს მას. ქართული სუფრასთან (დიარ-ა-სთან) არავინ არაა შეზღუდული ბევრი დალიოს (შეჭამოს) თუ ცოტა, მაგრამ თამადას (ღმერთს) და მოადგილეს (ქრისტეს) უნდა მიბაძოს, ინფორმაციის გაცემისა და მიღების (ჭამის) კულტურაში. ამიტომ სუფრის წევრი ვალდებულია თამადის მიერ შემოთავაზებული სასმისი (დოზა) იკმაროს, რომელიც არის კანონიკური დოზა. თუ თამადის მიერ დადგენილი სასმისის (ასი გრამი, ფიალა, ყანწი) მას არ მოსწონს და მოინდომებს დიდი სასმისით დალევას, მის ირგვლივ მყოფი სუფრის წევრები ეტყვიან: შენ რა ჩვენი ჯიშის კაცი არა ხარო, ჩვენი ღმერთისა არ გწამსო, შენ ურჯულო კაცივით იქცევიო და ა.შ. მას მაშინვე ამოდებენ ღვთიური წესის ლაგამს. თუ არ დაუჯერებს და არ დაემორჩილება ქრისტიანულ წესდებას, მას სუფრიდან გააძევენ. სიტყვა რომ არ გამიგრძელდეს მოკლედ ვიტყვი. თანა-

მედროვე კაცობრიობის წინამძღოლმა ბოროტმა ელიტამ დაადგინა ყალბი ფასეულობათა ეტალონი (საწყაო), **ქონებრივი** (ფულის, ვერცხლის) ცენზი, ამიტომ ადამიანები (კაცობრიობა) ამ ყალბი საზომიდან გამომდინარე თვლიან, რომ ვინც ეკონომიკურად ღარიბია, იგი დაჩაგრულია, ხოლო ფულიანი, ქონებიანი კაცი კი მდიდარია და ბედნიერი, რაც არის ეშმაკი სასულიერო და სახელმწიფო ხელისუფალთა ჯადოსნური საჭე, რომლითაც ისინი მართავენ ბალღურად მოაზროვნე კაცობრიობას. აქვე განვმარტავ, მექრთამეობა, კორუფცია და სხვა მსგავსი სიმანხინჯე არის ბოროტი აზროვნებით კაცობრიობის მართვის მანხინჯი სისტემა. კაცობრიობის წინამძღოლი სასულიერო და პოლიტიკური ელიტის მანხინჯი (ქურდული, ბარბას) აზროვნების სისტემა, წარმოშობს კაცობრიობის მართვის კორუფციულ და ომებით ერთმანეთის დახოცვის სისტემას, რომელსაც ეწოდება **ანტიქრისტი**. ე.ი. ანტიქრისტი არის აზროვნების ბოროტი სისტემა, რომელიც ეფუძნება სამყაროს არსებობის ყალბ მსოფლმხედველობას. უფრო ზუსტად ესაა მდაბიური აზროვნება, რომელმაც იცის, რომ ბოროტებას სჩადის, მაგრამ არ იცის როგორ და რანაირად გამოვიდეს ბოროტების (ეშმაკის) ბორკილებიდან.

როგორც კი ჩათავდა მერვე სადღეგრძელოსადმი მიძღვნილი სიმღერის, შაირობისა და ცეკვისადმი დათმობილი დრო, ანუ სუფრის წევრების გახალისებისა და განტვირთვის ინფორმაციული მონაკვეთი, უფალი თამადა ფეხზე წამოდგა და სუფრის წევრები (მრევლი) გააფრთხილა, ყურადღებით ესმინათ მისთვის: თქვენთვის ცნობილია რომ სისხლით ნათესაობა უფლისაგანაა დადგენილი, მაგრამ სისხლით ნათესაობა არ წყვეტს მსოფლმხედველობრივ შეხედულებას, ამიტომ სისხლით ნათესავეები ხშირად ერთმანეთის მოსისხლე (იდეოლოგიურ-რელიგიური) მტრებიც ყოფილან და მომავალშიც იქნებიან. ერთმანეთის მიმართ თანხმობა, მშვიდობა და სიყვარული მოაქვს სულიერ მეგობრობას. ამიტომ უნოდა მაცხოვარმა იესო ქრისტემ მის მოწაფეებს—მოციქულებს **მეგობრები**, რაც ნიშნავს ერთი გობიდან, ერთი სასმისიდან, ერთი ღმერთის სჯულის მოძღვრებიდან, მართალი ინფორმაციით მთვრალ, დაღუეულ ადამიანებს, **მართლმადიდებელ** ქრისტიანებს.

თამადას, მერიქიფეებმა ღვინით აუვსეს ორასგრამიანი **თასი** (ფიალა), ანალოგიურად მართვეს მის მოადგილეებს ღვინით სავსე თასი (ფიალა). თამადამ თქვა: ესაა გრაალის თასი, ქრისტეს სისხლი—**სახარება**, ვინც სახარებიდან დაღვეს და შეჭამს ის ქრისტეს ჭეშმარიტი მეგობარია. ამიტომ დიდება ქრისტეს მეგობრებს, დიდება ჩვენს მეგობრებს, დიდება ქართველ მეგობრობას და დიდება მთელი კაცობრიობის მეგობრობას ქრისტეს სახელით. ამინ.

ამინ, თქვეს თამადის მოადგილეებმა და თასი დიდი შემართებით დალიეს. სუფრის წევრები ფეხზე წამოდგნენ ერთხმად შესძახეს ამინ. ალილუია! შვიდკაცას გუნდი ფეხზე წამოდგა, თვალები ზეცისაკენ აღაპყრო და ჰაამო-ჰარმონიით გააჟღერა „**შენ ხარ ჰენახი**“...

გლობალური სიცრუის ავტორებო, მცირე აზიელო, ქრისტეს ხორცის მკვლელო ურია-იუდეველებო, თქვენ სინაგოგას კედელზე არსად არ ახატია ვენახი, ვაზი, ყურძენი და გობი (თასი), ხოლო ქართული ეკლესიების (ტაძრების) კედლები, ჭერი და ფასადები დაჩუქურთმებულია ვაზით, ყურძნით, ვაზის ჯვარით და ვინ ჩამოთვლის ყველა ბიბლიური სიმბოლიკით. ღვთაებრივი ბიბლია გვეუბნება: „**დაინყო ნოემ მინის მუშაკობა და გააშენა ვენახი, შესვა ღვინო, დათვრა და გაშიშვლდა თავის კარავში.**“ (დაბ. 9,20-21).

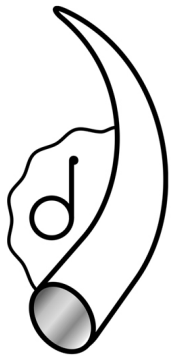
ქართული ქორწილის სუფრის შინაარსი პირდაპირ აჩვენებს, რომ ადამი, ნოე, აბრაამი, ისაკი, იაკობი, მოსე, ქრისტე წინასწარმეტყველები, მოციქულები და ა.შ. ბიბლიაში მოცემული ყველა წმიდანი ლაზარეა (ქართველია), რომელიც მთელი მსოფლიოსათვის ცნობილი გახდება ქრისტეს მეორედ მოვლის შემდეგ. ამინ.

როდესაც მეცხრე სადღეგრძელოსადმი მიძღვნილი სიმღერა, შაირი და ცეკვის მონაკვეთის დრო-ჟამი ამოიწურა, უფალი თამადა ფეხზე წამოდგა და მექორწილეებს განუცხადა: მეგობრებო! დილის ცხრა საათი სრულდება, ამიტომ მომართვით ღვინით სავსე ხარის რქის **ყანვი** (82/4861). ყანვი ნიშნავს მამა ღმერთის **მნის** (მეტყველების) კოდს. მერიქიფეებმა ღვინით სავსე ხუთას (500) გრამიანი, ხარის რქის ყანვი მართვეს თამადას (მამა ღმერთს) და მის პირველ მოადგილეს (ძე ღმერთს). ყანვი ღვინიდან რომ დაიცალოს საჭიროა მისი გადატრიალება ზემოდან ქვევით. ანუ როცა ქრისტე დედამინაზე მოვა, კაცობრიობის ყალბი ცნობიერება გადატრიალდება, ეკლესიები და მთავრობები გადატრიალდება...

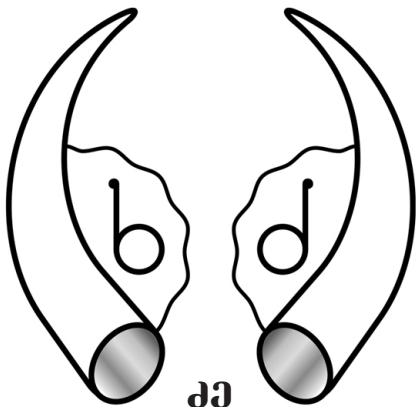
მეგობრებო, მეათე სასმისით (ყან-წით) ვადღეგრძელებ სიძე-პატარძლის მაყრებს (მაყრი-

ასონიშანი „ხ“ (ხვადი)

ასონიშანი „ძ“ (ძუ)

ქე

მამა

სულიწმიდა

ხვადი

ძუ

სულის ქორნილი
ქრისტეს მეორედ მოსვლა

ონს), რომლებიც სიმბოლურად გამოხატავენ, წმიდა მამათა გუნდს, რომლებიც ქრისტესთან ერთად მოდიან დედამიწაზე მისი მეორედ მოსვლის ჟამს: **„ვიხილე ცა გახსნილი და თეთრი ცხენი და მისი მხედარი იწოდება ერთგულად და ჭეშმარიტად, და სიმარლით განიკითხავს და იბრძვის. მისი თვალები ცეცხლის ალსა ჰგავდა. მას თავზე მრავალი ჯილა ედგა და ზედ ეწერა სახელი, რომელიც მის მეტმა არავინ იცის. ემოსა სისხლში (სულიწმიდის სიბრძნეში) ამოვლებული სამოსელი, მისი სახელია ღვთის სიტყვა (ჭეშმარიტება). ციური ღაშქარი მისდევდა მას. თეთრ ცხენებზე, თეთრი და წმიდა ბისონით შემოსილი (მაყარი=ქრისტეს თანამებრძოლებს, თანასულიერ ადამიანებს). მისი პირიდან გამოდიოდა ბასრი მახვილი (სიმართლე), რომელიც შემუსრავს ერებს და იგი დამწყემსავს მათ რკინის (ღვთის რჯულის) კვერთხით. იგი წურავს ყოვლისმპყრობელი ღვთის რისხვის მძვინვარების ღვინის სანწებელს. მის სამოსელზე და მის თეძოზე აწერია სახელი: მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი.“** (გამოცხ 19,11-16).

მღვდლებო, მეცნიერებო, პოლიტიკოსებო და წიგნიერო ადამიანებო, ნუთუ თავის ტვინის უჯრედში არა გაქვთ გაღებული მარტივი ლოგიკის კოდი, რომ მცირე აზიელი სინაგოგას სინედრიონის რელიგიური ინსტიტუტი, რომელმაც სამყაროს მეფე იესო ქრისტე მოკლა, მართლმადიდებლურ მოძღვრებას დაწერდა? ბუნებრივია არა, მაგრამ მთელი მსოფლიოს ხალხთა ხელმძღვანელები რომ არ იყოს **ეშმაკები**, ხოლო სასულიერო ინსტიტუტები — კი სატანისტები, (ბოროტების მონები) კომპიუტერებისა და კოსმიური რაკეტების ეპოქაში დიდი ხნის წინ **ქრისტეს** აღიარებდით და ეშმაკს მიაფურთხებდით.

ღვთაებრივი გამოცხადების ტექსტი გვეუბნება: **„იგი წურავს ყოვლისმპყრობელი ღვთის რისხვის მძვინვარების ღვინის სანწებელს.“** მღვდლებო, მეცნიერებო, პოლიტიკოსებო და წიგნიერო ადამიანებო ქართველების გარდა დამისახელეთ თუნდაც ერთი ქვეყანა, რომელსაც რვა (8) ათასი წლის წინ (ნოეს მოღვაწეობის ეპოქაში), კი არა, ქრისტეს მოღვაწეობის დროს ჰქონდა მარანი, სანწებელი, სალოცავი, სადღეგრძელო, პურ-მარილის სახალხო ეკლესია და ა.შ. ორი (2) ათასი წლის წინ კი არა ახლა მაჩვენეთ ახლა, ქართველების გარდა თუ აქვს ვინმეს ჭურ-მარანი, სალოცავი და ყოვლად წმიდა. ღვთის მოძულე სალახანებო, თქვენ დაწერეთ სამი ბიბლია? მსოფლიოს იარაღით დაპყრობის სენით შეპყრობილო კომუნისტებო და დემოკრატებო, იცით რა დღეში ჩავარდებით ქრისტეს მეორედ მოსვლის შემდეგ? არ იცით თორემ სისულელის გლობალიზაციას თავს დაანებებდით (ფრთხილად იყავი იუდა, არწივმა არ დაგტოროს და მტრედმა თვალები არ დაგკორტნოს).

თამადის მიერ წარმოთქმული სასმისი—სადღეგრძელო პირველმა მოადგილემ დალია და ყანწი გადა-

უმისამართა მეორე მოადგილეს, მერიქიფეებმა ყანნი ღვინით აავსეს და მეორე მეოადგილეს გადასცეს. იმანაც გამოსცალა ყანნი. ამის შემდეგ ორივე ყანნი მერიქიფეებმა ღვინით აავსეს და სიძე-პატარძალთან მიიტანეს. სიძე-პატარძალმა მერიქიფის ხელიდან მოსვეს ყანნის ღვინო, შემდეგ მერიქიფეები წავიდნენ მექორნილე მრევლისკენ და თითოეულად აძლევდნენ მოსასმელად ღვინოს (როგორც ზიარების პურს). როგორც კი ყანნში ღვინო ჩათავდებოდა, მერიქიფეები ყანნს ღვინით ავსებდნენ და მექორნილეებს აძლევდნენ ზიარების სასმისს, სულის ქორნილზე ზიარების ქრისტეს პურსა და ღვინოს:

„მოძღვარო, მოსემ დაგვიწერა, თუ ვინმეს მოუკვდება ძმა, რომელსაც ცოლი ყავდა, მაგრამ უშვილოდ გადაეგო, მისმა ძმამ შეირთოს მისი ცოლი და აღუდგინოს თესლი თავის ძმას. იყვნენ შვიდნი ძმანი, პირველმა შეირთო ცოლი და მოკვდა უშვილოდ, მეორემაც შეირთო და ისიც უშვილო მოკვდა, მესამემაც შეირთო, შვიდთაგან არც ერთს არ დარჩენია შვილები და დაიხოცნენ. ხოლო დედაკაციც მოკვდა.

ჰოდა, აღდგომისას რომელი ერთის ცოლი იქნება? რადგან შვიდივეს ყავდა ცოლად. იესომ უთხრა მათ: ნუთისოფლის შვილები ირთავენ ცოლებს და თხოვდებიან: ხოლო ვინც ღირსნი არიან მოიპოვონ ის საუკუნე და მკვდრებით აღდგომა, არც ცოლს ირთავენ და თხოვდებიან. ვინაიდან აღარც სიკვდილი შეუძლიათ მათ. რადგან ანგელოზთა სწორნი და ღვთის ძმნი არიან ისინი, აღდგომის ძენი. ხოლო მკვდრები, რომ აღდგებიან ამის შესახებ მოსემაც მიუთითა, მაყვლის ბუჩქზე, როდესაც აბრაამის ღმერთს, ისაკის ღმერთს და იაკობის ღმერთს უწოდა უფალი. ხოლო ღმერთი მკვდრებისა კი არ არის არამედ ცოცხლებისა, ვინაიდან მისთვის ყველა ცოცხალია.“ (ლუკა 20,28-37).

როგორც ვხედავთ, ქართული ქორნილის სუფრა განასახიერებს ადამიანის (კაცობრიობის) ხორციელ და სულიერი დაბადების ღვთიურ მისტიკას, რომლის მსგავსი დედამიწის ზურგზე არ არსებობს.

როგორც კი მერიქიფეები მორჩნენ სუფრის წევრების ზიარებას ქრისტეს პურსა და სასმისზე მაშინვე მომღერალთა გუნდი (შვიდეკაცა) ფეხზე წამოდგა და ჰამო-ჰიმნივით იმღერა:

ზეციდან მოდის იესო,
სულის ცხოვნების მესია,
ბნელეთს ნათელით მიესო,
თავს დააგება მეხია.

როგორც კი სიმღერა ჩათავდა შუა რიგის სუფრის სკამზე შედგა ერთი 17-18 წლის ქაბუკი და ხმამაღლა შესძახა:

ავანთოთ ქრისტეს ცოდნის ღამპარი,
ჭეშმარიტების დავრისხოთ ბარი,
მონებს გავეულოთ სამოთხის კარი,
თავისუფლების აღვმართოთ ჯვარი!

ღმერთი მოუვლენს ქართველთ სიფხიბლეს,
გამოიღვიძებს უფლის სამ-რეკ-ლო,
სიმართლის შუბი მოკლავს სიცრუეს,
ქვეყნად აღსდგება ქრისტეს სამეფო.

ადამს გაუვლის ბოროტმყოფობა,
ნათელი სულის დაჰბერავს სიო,
სანთლებს დაგვინთებს კაცობრიობა,
როცა ქრისტეს გზით წავა მსოფლიო.

ახალგაზრდა ვაჟკაცის მიერ მხტვრულად წარმოთქმულ ლექს (ღვთის სადიდებელს) სუფრის წევრებმა ტაში მიაგებეს. ამის შემდეგ თამადამ (ღმერთმა) ყურადღება მოითხოვა და სუფრის წევრებს ამცნო, რომ თამადაობას გადასცემს მის პირველ მოადგილეს (ქრისტეს).

„რადგან როგორც მამა აღადგენს მკვდრებს და აცოცხლებს მათ, ასევე ძეც აცოცხლებს მას, ვინც სურს (ვინც ღირსია), რადგან მამა არავის არ სჯის (ასამართლებს), არამედ მთელი სამსჯავრო ძეს გადასცა. რათა ყველამ სცეს პატივი ძეს, როგორც მამას სცემენ პატივს. ვინც ძეს არ სცემს პატივს ის არც მამას სცემს პატივს, რომელმაც იგი მოავლი-

ნა. ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ვინც ჩემს სიტყვებს ისმენს და ჩემი მომავლინებელი სწამს, მას აქვს საუკუნო სიცოცხლე და სამსჯავროზე არ მიდის, არამედ სიკვდილიდან სიცოცხლეზე გადავიდა. ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მოდის ჟამი და უკვე არის კიდევ, როცა მკვდრები მოისმენენ ღვთის ძის ხმას და მსმენელნი გაცოცხლდებიან, რადან როგორც მამას აქვს სიცოცხლე თავის თვაში, სიმართლის ბაჩხაშიც ხელმოწიფება მისცა მას, რადგან კაცის (კოსმიური კაცის, მამის) ძეა იგი. ნუ გაიკვირებთ ამას, რადგან მოდის ჟამი, როდესაც ყველანი ვინც სამარხებშია მის ხმას მოისმენენ.“ (იოანე 5,21-28).

ქართული ქორწილის სუფრაზე (მამა ღმერთის) გადადგომა და პირველ მოადგილეზე (იესოზე) თამადაობის გადაცემა, დიდი რელიგიით გულისხმობს ქრისტეს მეორედ მოსვლას დედამინაზე და კაცობრიობის გასამართლებას (განწმენდას) ღვთის მართალი სიტყვით.

როგორც კი თამადამ მის პირველ მოადგილეს პირველობა გადასცა, მოადგილე შეუდგა თამადის მოვალეობის შესრულებას. მან მოითხოვა ღვინით სავსე ორასგრამიანი ჭიქა, ალავერდი (ღმერთმა მოგცეს) გადავიდა თამადის მეორე მოადგილესთან, შემდეგ დიდი პატივით ადღეგრძელა სუფრის თამადა.

თა-მადა არის სპეციალური კოდი, რომელიც უკუ ნაკითხვით იქნება **აღამ-ათ**. რაც ნიშნავს ყოვლის შემოქმედსა და დამბადებელ ადამს—მამა ღმერთს. **ათ=0**, ამიტომ თამადა ნიშნავს მამა **აღამ**-ს ცხოვრებისა და მოღვაწეობის მისტერიის მცოდნე პიროვნებას, ღვთის სულის შემოქმედების მცოდნე დიდ ხელოვანს. ამიტომ მღვდლებო, მეცნიერებო, ნიგნიერო ადამიანებო და საინფორმაციო სამსახურის მესვეურებო, როცა ქართულ სუფრაზე, ქორწილზე და თამადაობის ინსტიტუტზე ლაპარაკობთ თავი შეიკავეთ, რადგან არ იცით, რასთან და ვისთან გაქვთ საქმე.

ქართული სუფრის თამადა, მის მიმართ წარმოთქმულ სასმისზე, სადღეგრძელოზე მაღლობას უხდის დამსწრე საზოგადოებას, მას უფლება აქვს სამადლობელი სასმისი არ დალიოს და არც უნდა დალიოს, ვინაიდან მამა ღმერთი სასმის (სიბრძნის ხარისხს) არ საჭიროებს, სასმისი ეკუთვნის ძე ღმერთსა და კაცობრიობას. თბილისელო ტოებო და ჩემი დედა მო---ნებო, რომ იცოდეთ თუ როგორი დაბალი ცნობიერ-შემეცნებითი დონე გაქვთ, თავს მოიკლავდით, მაგრამ სიკვდილი რომ არსებობდეს დიდი ხნის მკვდრები იქნებოდით, თქვე საქართველოს ძვალის მკვნიტელებო... საინფორმაციო სამსახურის მუშაკებო იცით როგორი დონის ბოროტი ანტიქრისტიანები ხართ?—არ იცით!

როგორც კი თამადის სადღეგრძელო ჩათავდა, შვიდკაცას გუნდმა დააგუგუნა, **აბა ულა, აბა ართო, ვო რირო ვო რირა... აბა ულა, აბა ართო**, სიმღერის დაწყების შემდეგ თამადა ადგა, სუფრიდან გამოვიდა და გასასვლელი კარისაკენ გაემართა, სუფრის წევრები მას ტაშით და მხიარული ყიჟინით აცილებენ.

თამადის პირველმა მოადგილემ (ქრისტემ), თამადის მეორე მოადგილეს (დედამინის ეკლესიას), მეთორმეტე სასმისით, ქორწილის მომწყობი კომისიის შემადგენლობის სასმისი-სადღეგრძელო შესთავაზა. ბიბლიური გაგებით იესო ქრისტე მეორედ მოსვლის შემდეგ, დედამინაზე არსებულ მთავრობებს და სასულიერო ინსტიტუტების მუშაკებს გადააყენებს, რადგან ისინი არიან **ბოროტი მშენებლები**. ამიტომ ღვთისაგან დადგენილ სასულიერო და სახელმწიფო სამსახურებს, ღვთის სჯულის მცოდნეებსა და სამართლიანობის მოყვარულ ადამიანებს —ანუ კეთილ მევენახეებს ჩააბარებს კაცობრიობის ბედს. ამინ.

თითოეულმა წიგნიერმა და სალად მოაზროვნე ადამიანმა უნდა იცოდეს, მთავარი და უმთავრესია მიხვდე, რომ ღმერთი შემოქმედის ექვს (6) მილიარდწლიანი სამოქმედო პროგრამა როგორც კი ჩათავდება, ყველაფერი და ყოველივე ავტომატურად გადადის სასუფევლის სამოქმედო პროგრამაზე, ანუ უსასრულო სამყარო და რაც მასზე (მასშია) იმოსება სულის სხეულით, ამიტომ გვეუბნება ღვთაებრივი გამოცხადება: **„ვიხილე ახალი ცა და ახალი დედამინა, ვინაიდან პირველი ცა და პირველი დედამინა გარდახდა და ზღვა აღარ იყო“** (გამ.21,1). გამოცხადებიდან ნათლად ჩანს, რომ როგორც კი დაიწყება სასუფევლის ეპოქა, ხორცის სხეული, წყლის ფერისცვალებადი ბუნება, კოსმიური მოძრაობათა ურთიერთობები გადავა, გადაიბადება, გადაისახება ახალ ცად და ახალ დედამინად, ამიტომ ჩვეულებრივი წყალი აღარ იარსებებს მომდევნო ნუთისოფლის დაწყებამდე. ამიტომ თამადამ წარმოსთქვა ახალი ცისა და მიწის სადღეგრძელო (მეთორმეტე სადღეგრძელო). რის შემდეგ ყველა მღეროდა მრავალჟამიერს და ყველა ცეკვავდა ქართული ცეკვის ნაირსახეობას.

არ გაიხაროს მტერმა (სიძულვილმა) **ჩვენზედა,**
არც-არა გაუხარნიაო, ო,ო,ო
რაც მტრობას (სიძულვილს) **დაუნგრევია,**
სიყვარულს (ქრისტეს სულს) **უშენებიაო,ო,ო,ო**

მეგობრებო, წიგნიერო ადამიანებო, რაც მე (1989-2009) და ჩემმა მეგობრებმა (1996-2009) წლებში ვიქადაგეთ ყველაფერი აღსრულდება ქრისტეს მეორედ მოსვლის შემდეგ. დიდება შენ მაღალო მამა ღმერთო, ძე ღმერთო და სულიწმიდა ღმერთო, რადგან რაც შენ მომეცი გასაკეთებლად, შენ თვითონ გამაკეთებინე ბოლომდე, გამაკეთებინე ისე, როგორც შენ გინდოდა და არა ჩემი სურვილისამებრ. გმადლობთ, თქვენ, ჩემო მეგობრებო, გრაალის თასის საძმოს წევრებო, მიუხედავად დიდი გასაჭირისა და საშიშროებისა, ჩემს გვერდით რომ იდექით. გმადლობ შენ ჩემო ბედის მწერალო, ვინაიდან მძიმე ჯვარი ამკიდე და მისი ბოლომდის მიტანის ძალაც მომეცი. ვინც ამკიდა მძიმე ჯვარი შეძლებაცა იმან მომცა. ამინ.

ქრისტე აღსდგა ჭეშმარიტად! ქრისტე მოვა ჭეშმარიტად!

მონა ღვთისა მირიან ქართველი
2008-2009 წლები

ავტორისაგან

სამართლიანობის სიყვარული სკოლის ასაკიდან თან მსდევდა, რამაც ბევრი გასაჭირი დამატება თავს. ძალიან გვიან მივხვდი, რომ ადამიანებს (წუთისოფელს) სამართლიანობა ეზიზღებათ. როგორი გენიოსიც არ უნდა იყო, აქსიომატურად უნდა იცოდე, რომ ადამიანს ყველაფერი, ბედისწერით აქვს მომადლებული გამჩენი ღმერთისაგან.

ქართველების და მთელი კაცობრიობის უბედურება ისაა, რომ მათ არ უყვართ სამართლიანობა (ღმერთი) და საკუთარ თავზე მეტად უყვართ წუთისოფლის ფუჭი, ყოვლად უსარგებლო საქმეები (ეშმაკი), ამიტომ თანამედროვე კაცობრიობას წინამძღოლი სასულიერო და პოლიტიკური ელიტა მთლიანად ეშმაკის (წუთისოფლის) მონებად არიან გადაქცეულნი.

ჩემს ირგვლივ მყოფ ადამიანებს ყველგან და ყოველთვის ველაპარაკები ღმერთზე, ქრისტეს მეორედ მოსვლაზე და კაცობრიობის ცოდვის გასამართლებაზე, მსმენელებს ჰგონიათ, რომ მე რაღაცა სარგებელს ვეძებ, რადგან თვითონ ყოველთვის ანგარებას ეძებენ. ადამიანებო, ქრისტეს სახელით ეძებეთ ღვთის სასუფეველი (ცხოვნება) და იპოვით მას, თუ არადა ჯოჯოხეთის ქვევრებში ამოყობთ თავს.

თანამედროვე მსოფლიოში, არ არსებობს ადამიანთა თუნდაც ერთი ჯგუფი, რომლებიც ხორციელ ცხოვრებას (კაენს) დაუმორჩილებდნენ ღვთის სასუფეველს (აბელს). წიგნიერ ადამიანს არ ესმის, რომ ქრისტეს სიყვარული საკუთარი ბედნიერების საფუძველია. ჩემს ირგვლივ, მთელს მსოფლიოში ყველა ეძებს ფულს, ქონებას, განუზომელ ძალაუფლებას, მომხვეჭელობას, რომელიც ავტომატურად მოითხოვს სიცრუისა და სიყალბის ტალახში გორაობას. ვერცხლის უზომო სიყვარული მსოფლიო მმართველებს აიძულებს ჰქონდეთ ხალხთა გადამტყვერების იდეოლოგია და საინფორმაციო სამსახურები. შესაბამისად მიმდინარეობს გამალელებული შეიარაღება, რათა ხალხებმა ერთმანეთი დახოცონ „სამშობლოს დაცვისა და კეთილი იდეალების ბოროტი“ მოტივით.

მსოფლიო ხალხებო, დაყარეთ იარაღი, რომელიც ეშმაკმა მოგცათ ხელში, რათა მისი ბოროტი საქმეები აღასრულოთ! სანაცვლოდ ხელში აიღეთ სახარება, რომელიც მიგიყვანთ თავისუფლებასთან და ღვთის სასუფეველთან!

მსოფლიოში მიმდინარე ბოროტ საქმეებს აფინანსებს და ხელმძღვანელობს ათეისტური იუდეველური მსოფლმხედველობა (კაენი), რომელსაც განაგებს თანამედროვე მსოფლიოს სასულიერო და პოლიტიკური ელიტა. იმის გამო, რომ დედამიწის ზურგზე არ არსებობს მკვეთრად გამოხატული ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური მსოფლმხედველობის მქონე ადამიანთა ძლიერი ჯგუფი (ქრისტეს მეგობრები), რომელიც შესაბამის პასუხს გასცემდა ათეისტურ-იუდეველურ ბოროტ მსოფლმხედველობას, მამა ღმერთისაგან, სამოთხის კოსმიურ-

რი ეკლესიიდან, ირმის ნახტომის გალაქტიკის ცენტრიდან, მოდის მხსნელი (მესია), იესო ქრისტე და წმიდა მამათა გუნდი, რათა კაცრობრიობა იხსნას ბოროტი მსოფლმხედველობის სწავლების საზიზღარი კლანჭებისაგან.

ვისაც კი საკუთარი სულის, ახლობლების და სამშობლოს გადარჩენა გასურთ, ახლავე, აქედან იზრუნეთ, რომ მიატოვოთ წუთისოფლის საქმეებზე თავგამოდებული ზრუნვა და დაიწყოთ ზრუნვა თქვენს სულის ხსნაზე. დაიწყოთ ზრუნვა ნამდვილ განათლებაზე, — რელიგიურ სინმიდეებზე, ნამდვილ ცოდნაზე, რომელიც მიგიყვანთ ცოდვების მონანიების შეგნებამდე. რის შემდეგ მიგესვლებოდეთ იქნება სამოთხიდან დედამიწაზე ჩამოსულ ცოცხალ ღმერთთან და წმიდა მამებთან, რომლებთაც ხელენიფებათ მოგანიჭოთ ღვთის სასუფეველი. თუ დარჩებით წუთისოფლის ეშმაკის მონობაში, ათასი (1000) წელი მოგიწევთ იყოთ ქვესკნელის ჯოჯოხეთურ პატიმრობაში.

თქვენ იტყვიან: როცა მესია (იესო) ჩამოვა დედამიწაზე, მერე დავიწყებთ ზრუნვას სულის სასუფეველზე და ღმერთის სიყვარულზე. გაფრთხილებთ, თუ თავის დროზე არ იზრუნებთ ღვთის სასუფეველზე, მერე იქნება გვიან და საშინლად დაგწყდებათ გული:

„მაშინ ცათა საუფეველი დაემსგავსება ათ ქალწულს, რომელთაც აიღეს თავთავინთი ლამპრები და გამოვიდნენ ნეფის (ქრისტეს) შესახვედრად. ხუთი მათგანი უგუნური იყო და ხუთი-გონიერი. უგუნურებმა თავიანთი ლამპრები რომ აიღეს, ზეთი არ გაიყოლეს თან ხოლო გონიერებმა თავიანთი ლამპრებთან ერთად ზეთიც გაიყოლიეს ჭურჭლებით. ნეფემ (ქრისტემ) რომ შეიგვიანა, ყველას ჩათვლიმა და დაეძინა. მაგრამ შუალამისას გაისმა ყვირილი: აჰა, ნეფე, მოდის, გამოდიოთ შესაგებებლად!

მაშინ წამოდგა ყველა ქალწული და გამართეს თავ-თავისი ლამპრები, უგუნურებმა უთხრეს გონიერებს, გვინილადეთ თქვენი ზეთისგან, ვინაიდან ლამპრები გვიქრება. გონიერებმა კი მიუგეს პასუხად: არც ჩვენ რომ არ დაგვაკლდეს და არც თქვენ უმჯობესია წახვიდეთ ვაჭრებთან და იყიდოთ თქვენთვის. როცა ისინი წავინენ სასყიდლად, მოვიდა ნეფე (იესო), გამზადებულნი მასთან ერთად შევიდნენ ქორწილში და კარი დაიკეტა.

შემდეგ მოვიდნენ დანარჩენი ქალწულებიც და თქვეს: უფალო, უფალო, გაგვიღე ჩვენ. ხოლო მან მიუგო პასუხად: ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არ გიცნობთ! ჰოდა, იფხიზლეთ, ვინაიდან არ იცით არც დღე, არც საათი, როდის მოვა კაცის ძე.“ (მათე 25,1-13).

მეგობრებო, 1996-2004 წლებში გრაალის თასის საძმომ გამოსცა ჩემი წიგნები და ბროშურები, რომლებშიც გაგვეპარა უმნიშვნელო და მნიშვნელოვანი შეცდომები, რომლებიც მოითხოვს გასწორებას. მაშინ როცა იმ წიგნებს ვწერდი, ბოლომდის და ამომწურავად არ მქონდა გაცნობიერებული მამა ღმერთის ვინაობისა და რაობის მთლიანი შინაარსი, შესაბამისად დავუშვი შეცდომა დროთა და ვადების საკითხებში, ზოგი შეგნებულად და ზოგიც შეუგნებლად. მიუხედავად ამისა საბოლოოდ ღმერთმა მიმიყვანა ჭეშმარიტ დასკვნამდე, რომელიც გადმოცემულია ჩემს საბოლოო წიგნში; „**სიკვდილისა და ჯოჯოხეთის გასაღები**“ და „**მისიის მეორედ მოსვლა დედამიწაზე**“.

ქართული დამწერლობითი კოდი და მატრიცის დოგმატური სისტემა გავშიფრე სრულყოფილად, სხვა დანარჩენ წიგნებში დაშვებული მაქვს მისატევებელი შეცდომები, რომელიც გასწორებას მოითხოვს. გმადლობ უფალო, რომ კარგად გავაკეთე ის საქმე, რომელიც შენ მომეცი გასაკეთებლად. ვინც ამკიდა მძიმე ჯვარი, შეძლებაცა იმან მომცა. ქრისტეს მაღლი თქვენთან. ამინ.

მონა ღვთისა მირიან ქართველი
1991-2009 წწ.

სიმღერა სიცოცხლეზე

ვინც სხეულისათვის ზრუნავს— ქვესკნელში ჩავა,
ვინც სულისთვის იღვნის— ზეცაში ავა. (მ.ქართველი)

კეთილ საქმეს სიყვარული აშენებს, ბოროტ საქმეს სიძულვილი ატრიალებს.
„რაც მტრობას (სიძულვილს) დაუნგრევია, სიყვარულს (ქრისტეს სულს) უშენებია,
არ გაიხაროს მტერმა (სიძულვილმა) ჩვენზედა არც-არა გაუხარნიაო,ო,ო,ო
მრავალ შაში (42/141=მესიის მოსვლა)მრ,ო,ო,ო (4X16=64=სული)“.

- ღ † მე შენი დიდების,
ნათელი თესლი ვარ,
ყოველთა გამჩენო,
უფალო ღმერთო ჩემო.
- ს † მე შენი კურთხევის,
ნებიდან შევიქმენ,
მარადიულო,
გამჩენო ღმერთო ჩემო.
- ბ † სიძულვილს შენ თრგუნავ,
სიკეთეს შენ თესავ,
სიყვარულს შენ გვაძლევ,
ძლევით, მძლეველო ღმერთო.
- ს † სიცოცხლეს შენ გვჩუქნი,
აღდგომას შენ გვაძლევ,
სიკვდილს შენით ვძლევთ,
უბენაესო უფალო ჩვენო.
- ღ † მე შენი დიდების,
მარჯვენით აღვსდგები,
რადგან ქრისტეს სულს
ჩემში დამარხულს,
ჯვარცმის ვ-ნება სურს,
აღდგომის უფალო ჩემო.
- ე † შენი ნებისგან
გვაქვს ჩვენ უფლება,
გვქონდეს მ-შვიდ-ობის თავისუფლება,
მაღალო ღმერთო ჩემო.
- ბ † შენ ჩემი სიცოცხლის,
უშრეგი წყარო ხარ,
ამიგომ მიყვარხარ,
მიყვარხარ, წმიდაო ღმერთო.
- ს † დიდება შენს სახელს,
დიდება შენს საქმეს,
მართალო უფალო ჩემო.

დაბადება

მამა, სიტყვა, სულიწმიდა სული, წყალი, სისხლი

$$1+2+3+4=10(0)$$

$$10=1+0=1=პროგრამას$$

$$6+7+8+9=30(d)$$

$$30=3+0=3=სამეგბას$$

ადამ (სული)

მკა (სხეული)

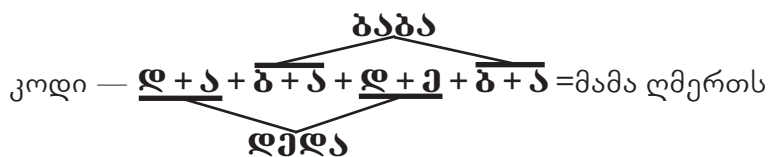
ინფორმაციის წყარო

სახედქმნილი ინფორმაცია

კოდი = სულიერ-სხეულურებრივ დამწერლობას	1	2	3	4	5	6	7	8	9	⊙ თესლი
	ა(4)	ბ(4)	გ(4)	დ(4)	ე(4)	ვ(4)	ზ(4)	თ(4)	ი(4)	4x9=36
	ი(4)	კ(4)	ლ(4)	მ(4)	ნ(4)	ო(4)	პ(4)	ჟ(4)	რ(4)	4x9=36
	რ(4)	ს(4)	ტ(4)	უ(4)	ფ(4)	ქ(4)	ღ(4)	ყ(4)	შ(4)	4x9=36
	ჩ(4)	ც(4)	ძ(4)	წ(4)	ჭ(4)	ხ(4)	ჯ(4)	ღ(4)	ჰ(4)	4x9=36
	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
	ბეთ	ბეთ	ბეთ	ბეთ	ბეთ	ბეთ	ბეთ	ბეთ	ბეთ	

ბეთ (16/16)=სულის ძალას და ლემი (40/85)=სხეულის ძლევამოსილებას

მამა ღმერთი თავის თავშია ბაბა (სული=მწერალი) და დედა (სხეული=წიგნი), ამიტომ ყველაფერი და ყოველივე თავის თავშია დაბადების წიგნი. დამწერლობითი კოდი ლაზარე არის მამა ღმერთის სულის სამრეკლო, რომლითაც იგი ქმნის სიტყვას. ამინ

ყველაფერი და ყოველივე ინფორმაციულად ჩაისახება და იბადება მამა ღმერთის წიაღში (ბეთლემში), შემდეგ საკუთარი არსების შინაარსში (ბეთლემში), ამიტომ ქრისტე იშვა ბეთლემსაო ალი ლო.

აცხოვნე უფალო ერი შენი და აკურთხე სამკვიდრებელი შენი. ძლევა ჯვარითა ბარბაროსთა ზედა, ღვთივდაცულსა ერსა შენსა მოანიჭე და საფარველსა ქვეშე მისსა დაიცევ, რათა ვიტყოდეთ— უფალო დიდება შენდა.

წმიდა მარიამ ღვთისმშობლის ხობის დედათა მონასტრის კედელში ჩაშენებული ჯვარი, იესო ქრისტეს ხორციელად დაბადების ადგილს მიუთითებს. ამინ.

მამული=მუშაული=მესია მოდის მამის ცეცხლით.